

BIBLIOTECA NAZIONALE DI TORINO
Fo.
p
41
Filologia Orien.

18

C· B· MICHAELIS

GRAMMATICA

SYRIACA.

ROMAE MDCCCXXIX.

IN COLLEGIO URBANO
DE PROPAGANDA FIDE.

INDEX CAPITUM

LIBER I.

LIBER II.

Cap. II. De paradigm. nominum.

Cap. III. De paradigm. particularum.

culis praefixis ܒܕܘܠ et earum significatione. VI. De ratione praefigendi particulas apud Syros. VII. De suffixis ubi de pronominibus. 1. personalibus, 2. demonstrativis, 3. relativis, 4. interrogativis, 5. reciprocis, 6. possessivis. VIII. IX. De suffixis praeteritorum, X. Infinitivorum, XI. Imperativorum, XII. Futurorum, XII. Et Participiorum. XIV. De suffixis nominum. XV. Suffixa analoga nominum. XVI. Eadem nominum fem. XVII. Suffixa specialia nominum masc. XVIII. Suffixa particularum singul. XIX. Suffixa pluralia masculinorum. XX. Plur. femininorum. XXI. De pronominibus personal. ܐܢܐ, ܐܢܬ etc. cum vicem verbi substantivi gerunt. 136–175.

LIBER III.

Cap. I. De idiomat. verborum syntacticis.

I. De syntaxi. II. De verborum varia significatione. III. Usus neutri pro passivo. IV. Passivi pro activo. V. Verba passiva reciprocam actionem quandoque notant. VI. VIII. De coniugatione Ettaphal, de verbis *sum*, *es*, *est*, et *habere*. IV. Quomodo Syri defectum verborum compositorum suppleant. X. Verba passiva sing. aliquando pluralibus iunguntur. XIII. Syri subiunctivum per futurum supplent. XIV. Loco imperativi aliquando venit participium cum 2. pers. praeteriti verbi ܗܘܐ. XV. Et aliquando loco subiunctivi. XVI. De temporibus Syrorum. XVII. Per participia suppletur praesens Latinorum.

XVIII. Qua de re duo praeterita aliquando coniunguntur. XIX. Constructio verbi cum suo infinitivo sine lomad est emphatica. XX. Infinitivo in ordinaria constructione praefigitur lomad. XXI. Variae orationis partes loco infinitivi post verba ponuntur. XXII. Dativi iunguntur passivis verbis et locum supplent ablativi. XXIII. Syri in construendis verbis cum suis casibus, ab Latinorum usu recedunt. XXIV. Verbum quod in orationis protasi praecessit, in apodosi saepe subticetur. XXV. Verbum *sum* redundat in quibusdam casibus. XXVI. Singulares constructiones verborum ܐܚܕ *tenuit*, ܐܟܠ *comedit*, ܫܪܝ *coepit*, ܐܬܐ *venit*, etc. 176-202.

Cap. II. De idiomat. nominum syntacticis.

I-II. Nomina vel simplicia vel composita sunt. III. De compositione per periphrases cum vocibus ܒܪ *filius*, ܒܝܬ *domus*, ܒܥܠ *dominus*, ܪܒ *princeps*, ܪܝܫ *caput*. IV. Aliae nominum periphrases. V. Syri per alias orationis partes paucitatem adiectivorum qualitatis supplent. VI. Syri Christum ܡܪܢ vocant. VII. Pluralia fem. ex sing. mascul. orta, et vicissim plur. mascul. etc. sequuntur genus suorum singularium. VIII. De nomine ܡܕܡܐ. IX-XII. Singularia quaedam de casibus nominum. XIII. De gradu comparativo. XIV. Singularia collectiva iungi possunt pluralibus. XV. Defectiva, i.e. pluralia tantum aliquando etiam sing. iunguntur. XVI. Status constr. pro absolut. venit. XVIII. De geminatione eiusdem nomi-

nis. XIX-XX. De ellipsi quorumdam nominum. XXI. Nomen, quod in orationis subiecto expressum est, in eius praedicato etc. subticetur. XXII. De numeralibus. 202–228.

Cap. III. De idiomat. particularum syntacticis.

I. Pronomina, quae identitatem significant, exprimuntur per personalia repetita, cum interpositis particulis ܐܝܟ *sicut*, et ܥܡ *cum*. II. Eadem describuntur per praepositiones, interposito suffixo pleonastico. III. Personalia pronomina quae in eadem oratione geminantur, prius subiecti, posterius verbi *sum*, *es*, *est*, vicem gerit. IV. Pronomen 3. pers. aliquando venit loco pronominis 1. vel 2. personae. V. Pronomen ܗܘ aliquando redundat. VI. Pronomina ܗܘ ܗܝ etc. nominibus praeposita vel subiecta respondent Graecorum articulo ὁ, ἡ, τό. VII. De pronomin. partes designantibus. VIII. De pronomin. reciprocis. IX. De praefixis ܕܒܘܠ. X. De praefixo ܘ. XI. De praef. ܒ. XII. De praef. ܠ. XIII. XIV. De suffixis pronominibus. XV. De suffixo pleonastico. XVI. De syntaxi pleonastica praepositionum. XVII. De formatione adverbiorum. XVIII. ܗܘ aliquod redundat. XIX. De particulis compositis Syrorum. 228–244.

Appendix in qua habentur initium Libri Geneseos, Psalm. I. II. et XIX. necnon initium S. Evangelii secundum Ioannem.

GRAMMATICAE SYRIACAE

LIBER I.

DE IIS QUAE AD LECTIONEM ET SCRIPTIONEM PERTINENT

ut sunt consonantes, vocales, notae diacriticae, et tonus.

CAPUT I.

De consonantibus.

I. Litterae seu consonantes apud Syros, ut apud Hebraeos, numero sunt viginti duo, quarum ordo, figura, nomen et valor, ex sequenti liquet schemate.

Figura, separata,	connexa.	Nomen, latine,	syriace.	Valor, essentialis,		numericus.
ܐ	ܒܐ	Olaph	ܐܳܠܰܦ	א	spiritus lenis	1
ܒ	ܒܒܒ	Beth	ܒܶܝܬ	ב	b	2
ܓ	ܓܓܓ	Gomal	ܓܳܡܰܠ	ג	g	3
ܕ	ܒܕ	Dolath	ܕܳܠܰܬ	ד	d	4
ܗ	ܒܗ	He	ܗܶܐ	ה	h	5
ܘ	ܒܘ	Wau	ܘܰܘ	ו	w vel v	6
ܙ	ܒܙ	Zain	ܙܰܝܢ	ז	z gallicum	7

ܚ	ܚܚܚ	Cheth	ܚܝܬ	ח	hh	8
ܛ	ܛܛܛ	Teth	ܛܝܬ	ט	t	9
ܝ	ܝܝܝ	Jud	ܝܘܕ	י	j	10
ܟ	ܟܟܟ	Coph	ܟܘܦ	ך	k	20
ܠ	ܠܠܠ	Lomad	ܠܡܕ	ל	l	30
ܡ	ܡܡܡ	Mim	ܡܝܡ	ם	m	40
ܢ	ܢܢ	Nun	ܢܘܢ	ן	n	50
ܣ	ܣܣܣ	Semcath	ܣܡܟܬ	ס	s	60
ܥ	ܥܥܥ	Ee	ܥܐ	ע	spir. asp.	70
ܦ	ܦܦܦ	Phe	ܦܐ	ף	p vel ph	80
ܨ	ܨ	Tzode	ܨܕܐ	ץ	tz	90
ܩ	ܩܩܩ	Quoph f. Koph	ܩܘܦ	ק	k	100
ܪ	ܪ	Risc	ܪܝܫ	ר	r	200
ܫ	ܫܫܫ	Scin	ܫܝܢ	ש	sci	300
ܬ	ܬ	Thau	ܬܐܘ	ת	th	400

II. Ratione figurae;

1. Cave, confundas litteras ܐ et ܨ ; ܒ et ܟ ; ܕ et ܪ ; ܠ et ܥ, quae sive ex figura vel altiore vel depressiore, sive ex ductu vel oblongiore vel rotundiore, sive denique ex puncto diacritico vel inferno vel superno, facile distinguuntur.

2. Olaph et lomad, illa huic, haec illi

vel sibi ipsi, in scribendo adcommodantur: ut ܐܠܗܐ pro ܐܠܗܐ *Deus*, ܠܐ pro ܠܐ *non*, ܡܠܠ pro ܡܠܠ *loquutus est*; et in diversis vocibus, v. g. ܥܠ ܐܪܥܐ *super terram*, olaph initiale lomad finali implicatur.

3. Triplex syriacarum litterarum genus innotuit: MENDAEAE, quarum specimina dederunt *Thevenotius tom. I. itiner. collect.* et *Hydius in hist. relig. veter. Persarum. p.* 521. Has *Matur. Veyss. La-Croze* diss. philol. quam *Io. Chamberlayne* editae a se Amstelodami An. 1715. *orationi dominicae multilingui* subiecit, p. 125. vel ideo pro antiquissimis omnium haberi posse credit, quod vocalium litterarum usum servaverint, quem omnibus omnino litteratis initio familiarem fuisse censet. ESTRANGHELO, dictae, a graeca voce *στρογγύλος rotundus* (potius arabicae originis vocem esse cum Adlero et aliis dices, nempe a سطر *scriptura* et انجيل *evangelium* h. e. scriptura qua Syri in exarandis evangeliis utebantur); quod litterarum genus, quum Mendaeorum characteres ob apices quosdam minus prompte in charta vel membranis describi possent, ceu expeditius et facilius, excogitatum esse, idem *La-Croze* loc. cit. suspicatur. VULGATAE, quae passim hodie, maximeque in impressis libris adhibentur.

4. Figura litterarum est vel separata, qua scribuntur extra connexionem sive cum antecedente, sive cum consequente; vel connexa idque vel cum sequente solummodo littera, vel

cum praecedente et sequente simul, vel solum cum praecedente: unde quadruplex, quanquam satis exigua, figurae litterarum variatio, uti ex praemisso adparet schemate.

4. Octo litterae ܐ ܕ ܗ ܘ ܙ ܨ ܪ ܬ, connexionem neque secum ipsis, neque cum aliis sequentibus, sed solum cum aliis praecedentibus, patiuntur. Hinc iunctura litterarum negligitur, v.g. in ܕܪܐ *generatio*, ܬܗܪ *obstupuit*, ܬܘܐ *paenituit*, ܨܐܐ *foedavit*; hinc fit item, ut dictas litteras in praemisso schemate non secum ipsis, sed v. g. cum ܒ praecedente connexuerimus, nempe ܒܐ, ܒܕ, ܒܗ, ܒܘ, ܒܙ, ܒܪ, ܒܨ, ܒܬ.

III. Valor essentialis seu primarius litterarum quarundam in certis casibus variatur. Nam

1. ܐ mobile in medio vocis legitur vt ܝ, idque ante vel post aliud ܐ; vt ܐܐܪ *ojar*, *aer*, ܡܠܐܐ *mlojo plenitudo*, ܒܘܝܐܐ *bujojo consolatio*; in participio praesenti verborum quiescentium media ܘ, vt ܩܐܐܡ *kojém stans*, et secundum aliquos, geminantium mediam radicalem, ut ܥܐܐܠ *ojél intrans*, ab ܥܠ contracte pro ܥܠܠ *intrauit*; nec non mediam radicalem ܐ habentium, ut ܫܐܐܠ *schojel petens*, a ܫܐܠ pro ܫܐܠ *petiit*.

2. ܘ ab initio vocis legitur vt wau, seu w

anglicanum, et arabicum, vt ܘܝܠܦ *wilef*, *et didicit*; alias vt vau, v. g. ܐܘܢܐ *avono mansio*: at post homogeneam vocalem ܘܼ vel ܘܿ quiescit, ut ܩܘܦ *coph*, nomen litterae; ܝܘܡ *dies*; post heterogeneam vero ܘ diphthongescit, vt ܝܘܡܐ *jaumo dies* ܠܘ *lau non*.

3. ܝ cum substrata vocali ܝܼ, ab initio vocis legitur vt ܐ, vt ܝܠܕ *iled peperit*, ܝܩܪ *ikar grauis fuit*: unde in aliquibus nominibus praemittitur ܐ protheticum, ut ܐܝܡܡܐ pro ܝܡܡܐ chald. יממא *dies*, ܐܝܩܪ pro ܝܩܪ chald. יְקָר *honor*, ܐܝܕܐ pro ܝܕܐ chald. יְדָא *manus*; in aliis vero scriptio est indifferens, sine et cum ܐ, ut ܝܣܪܝܠ et ܐܝܣܪܝܠ *Israel*, ܝܗܘܕܐ et ܐܝܗܘܕܐ *Iudas*.

4. Spiritus asperrimus ܥ seu ee, ubi est prima radicalis littera, ante mediam ܗ legitur mollius ut spiritus lenis ܐ; v.g. ܥܗܕ *recordatus est*, legitur ܐܗܕ; ܥܗܕܝܢ *utilia*, haud aliter ac si scriberetur ܐܗܕܝܢ: unde ܥ iisdem adfectionibus subiacet ac ܐ, nempe ut initiale vocis, ubi per schua pronunciari debuisset, loco eius adsumat vocalem, v.g. ܥܗܕ pro ܥܗܕ; praecedente vero littera schuata, ad eam remittens vocalem suam ipsa occul-

tetur atque quiescat, v. g. ܕܠܗܝܢ *quae vtilia*, pro ܕܠܗܝܢ. Vide paulo abhinc regulas quiescentium ܐܘܝ §. 7. 1. et quae c. III. §. 7. de linea occultante dicemus: it. lib. II. c. I. §. 14. 7.

IV. Valor numericus seu secundarius litterarum, nec non ordo illarum alphabeticus, idem apud Syros qui apud Hebraeos est; ita ut primae novem litterae unitates, intermediae a jud usque ad tzode, decades, et reliquae centurias (uti in schemate alphabeti ostendimus) exprimant.

V. Divisio litterarum institui potest

1. ratione organi seu instrumenti, quo singulae proferuntur, in

gutturales ܐܗܚܥ,
labiales ܒܘܡܦ,
palatinas ܓܝܟܩ,
linguales ܕܛܠܢܬ, et
dentales ܙܣܨܪܫ.

2. ratione speciei eaedem litterae similiter dividi solent in primis in radicales, quae de primitivarum vocum substantia sunt. Secundo dividuntur in serviles, quae ultra radicales litteras accedunt. Sunt autem vel essentiales, seu formativae; ab initio quidem vocum, praeformativae; ab illarum vero fine, adformativae: vel extraessentiales, quemadmodum ܐ prostheticum in ܐܟܘܬ pro ܟܘܬ *sicut*, ܐܟܡܐ seq. ܕ *sicut qui*, ܐܫܬܝ pro ܫܬܝ *bibit*, ܐܫܟܚ *invenit*, ut distinguatur a

ܛܥܐ *oblitus est*; in primis vero in exoticis, ab sibilante ܣ inchoatis, ut ܐܣܛܕܝܘܢ ςάδια, ܐܣܛܘܐ ςοὰ, ܐܣܛܘܟܣܐ ςοιχεῖα, ܐܣܦܘܓܐ σπόγγος, cet. Quin et syriaca ܫܬܐ *sex*, ܫܬܝܢ *sexaginta*, legenda esse cum implicito ܐ prosthetico, ac si scripta essent ܐܫܬܐ (quod et sic scribitur Luc. 1. 26.) et ܐܫܬܝܢ, praefixorum docebit analogia. Ad formativas quoque referimus illas, quae ex trilitteris quadrilittera formant, sive ab initio, ut ܫܥܒܕ *servire fecit*, ab ܥܒܕ *servivit*; sive in medio, ut ܫܘܬܦ *communicavit*, a chald שְׁתַף idem; sive in fine, ut ܦܪܣܡ *publicavit*, a ܦܪܣ *expandit*.

VI. Accidit litteris, ut vel 1. in praecedente vocali quiescant, vel 2. otientur nonnunquam; vel 3. permutentur cum aliis; vel 4. transponantur; vel 5. denique elidantur. Singulas horum accidentium species separatis numeris persequemur.

VII. Quiescentes litterae nonnisi hae tres sunt ܝ ܘ ܐ. Nam ܗ, quod cl. Hardtius illis ad imitationem hebraismi addidit, in harum litterarum censu neque apud Syros est, neque apud Arabes. Cave igitur, pro quiescente habeas ܗ suffixi 3. pers. sing. masc. et fem. v. g. ܡܠܟܗ *rex ejus*, viri, et ܡܠܟܗ *rex ejus*, feminae: quod

moveri, vel chaldaismi analogia docet, ubi suffixo הּ, sive masculino sive feminino, imprimitur mappik, מַלְכָּהּ et מַלְכָּה. Speciatim nunc de singulis.

1. ܐ, quod quotiescumque in medio vocis invenitur seu medianum, si praecedentem habere debuisset litteram vocali destitutam, remissa ad hanc vocali sua, quaequae fuerit, quiescit: ut ܢܫܐܠ pro ܢܫܐܠ *petet*, ܐܬܐܟܠ pro ܐܬܐܟܠ *comestus est*. ܠܐܝܬ pro ܠܐܝܬ *fessus factus sum*, ܡܐܐ pro ܡܐܐ *centum*, ܦܐܐ pro ܦܐܐ *decens*, ܒܐܘܪܚܐ pro ܒܐܘܪܚܐ *in via*. Extra hunc vero casum ܐ in infinit. et fut. peal quiescit in ܶ, in verbis quibusdam 1. rad. ܐ, ut ܡܐܡܪ *dicere*, ܡܐܙܠ *abire* ܢܐܡܪ *dicet*, ܢܐܙܠ *abibit*; in verbis quibusdam 1. rad. ܝ, ut ܡܐܠܕ pro ܡܝܠܕ *parere*; ܬܐܠܕܝܢ *paries*; item in exoticis ܙܐܛܡܐܛܐ ζητήματα, ܩܐܪܘܣ καιρὸς, et in ܟܐܒ *dolor*, ܣܐܡܐ *argentum*, ܥܐܕܐ *festum*, ܦܐܪܐ *fructus*, ܫܐܕܐ *daemon*, ܬܐܬܐ *ficus*, ܬܐܪܬܐ *conscientia*, ܦܐܦܐ *balbus*, cet. In aliquibus scriptio est indifferens, ut ܒܐܪܐ et ܒܪܐ *puteus*, ܕܐܒܐ et ܕܒܐ *lupus*, ܥܐܕܐ et ܥܕܐ *festum*, ܩܐܒܘܬܐ et ܩܒܘܬܐ *arca* cet.

At ܐ finale regulariter non quiescit, nisi in vocalibus ܶ et ܺ: ut ܓܠܐ *revelavit*, ܓܠܐ *revela-*

bit. Aliter se res habet de ܛܡܐ *impurus fuit*, ܒܝܐ *consolatus est*, ܢܐܐ *foedavit*, ܐܬܝܐܐ *condecoratus est*, eorumque derivatis: quae non quiescentibus, sed gutturalibus, ultimumque ܐ moventibus, accensenda. Vide lib. II. c. I. §. 12. et §. 18.

2. ܘ vocali destitutum regulariter quiescit in ܘ seu v, ut ܣܘܦ *finis*, in exoticis vero vocibus similiter in ◌ܳ, ◌ܰ, ◌ܶ, ut ܐܪܟܘܣ *αρχαὶ*, ܐܬܢܘܣ *Athenas*, ܐܬܢܘܣ *Athenis*, ܬܪܘܢܘܣ *thronus*, nec non secundum aliquos in his quadrilitteris, ܣܘܘܕܝܐ *promissio*, ܣܘܘܕܥܐ *notificatio*, ܣܘܘܚܪܐ *cunctatio*, in quibus ܘ geminum est, prius ut fulcrum ezozo, posterius vero, servandae originis caussa, quia sunt derivata a verbis ܣܘܕܝ *promisit*, ܣܘܕܥ *notificavit*, ܣܘܚܪ *cunctatus est*. Vide infra de linea occultante caput III. §. 7. 1. Alias diphthongescit, ut ܣܘܦܐ *saupho finis*, ܠܐܘܬܐ *leuto labor*.

3. ܝ vocali destitutum quiescit in homogeneis vocalibus ◌ܶ et ◌ܺ, seu e et i, ut ܒܪܡ *vero*, ܥܝܢ *oculus*; at medianum, substratam habens vocalem, hac vocali sua ad praecedentem schuatam (seu signo vocali vacuam) remissa, ipsum quiescit; ut ܘܝܕܥܘ pro ܘܝܕܥܘ *et cognoverunt*, ܐܬܝܠܕ

pro ܐܬܝܠܕ *natus est*; at post vocales heterogeneas diphthongescit cum illis, ut ܒܝܬܐ *baito domus* ܩܕܡܝܗ *kadmoi primus*, ܐܒܘܗܝ *abui pater ejus*.

VIII. Otiantur vero

1. ܐ vocali destitutum in pronomine personali ܐܢܬܘܢ *vos* M. et ܐܢܬܝܢ *vos* F. post participium plurale, cujus ܝ afformativum pariter otiatur, ut Matth. 11, 14. (sec. Polygl.) ܨܒܝܢ ܐܢܬܘܢ, quod lege ܨܒܝܬܘܢ *vultis*; et Luc. 24, 3. ܒܥܝܢ ܐܢܬܝܢ, quod lege ܒܥܝܬܝܢ *quaeritis*. Vide lib. II. c. III.

2. ܘ et ܝ, quum in fine vocum vocalem sub et ante se nullam habent, idque primo in loco in terminationibus quibusdam verborum, ut v. g. ܦܩܕܬܝ *visitavisti* F. ܦܩܕܘ *visitaverunt* M. ܦܩܕܝ *visitaverunt* F. ܦܩܘܕܝ *visita* F. ܦܩܘܕܘ *visitate* M. ܬܦܩܘܕܝ *visitabit* F. Secundo eaedem litterae ܘ et ܝ in pronominibus quibusdam suffixis; ut ܡܠܟܝ *rex meus*, ܡܠܟܟܝ *rex tuus* F. ܡܠܟܝܟܝ *reges tui*, F. ܡܠܟܘܗܝ *reges ejus* M. ܐܚܒܢܝ *amavit me*, cet. Hoc tamen jud suffixum fit mobile quum sequens vox inchoatur ab ܗ occultato; ut Joh. 6, 51. ܦܓܪܝ ܗܘ, quod lege *pagrju*. Sic Esa.

45, 14. ܗܘ ܒܟܝܘ lege *bechju*, coll. infra c. III. §. 7. Tertio in separatis quibusdam vocibus: ut ܐܢܬܝ *tu* F. ܐܡܬܝ *quando*, ܐܬܡܠܝ *heri*, ܫܠܝ *tranquillitas*, a quo fit emphaticum ܫܠܝܐ; unde vicissim emphatica ܐܠܠܝܐ *ejulatus*, ܒܟܝܐ *fletus*, ܠܠܝܐ *nox*, conceperis ab absolutis, quamquam inusitatis, ܐܠܠܝ, ܒܟܝ, ܠܠܝ.

Nota. Probabile est, in tribus his exemplorum generibus ܘ et ܝ cum praecedente vocali ܳ v et ܺ i (furtivo saltem ac dimidiato sono) olim lecta, postmodum neglecta, scribendo tamen expressa esse, tum distinctionis, tum servandae originis caussa. Sunt et aliae species otiantium litterarum, quae, subducta linea, occultari Syris dicuntur, v. g. ܐܚܝܢ *chjon cognatus*, cet. de quibus infra agemus l. I. c. III. §. 7. de linea occultante.

IX. Permutantur inter se crebro litterae,

1. Quae sunt ejusdem organi. Id quod usu venit in commostranda maxime harmonia linguae syriacae cum hebraica: ut ܛܥܐ תעה *erravit*, ܟܒܪܝܬܐ גפרית *sulphur*, ܦܪܙܠܐ ברזל *ferrum*, ܐܬܛܦܝܣ Act. 18, 20. et alibi passim, pro ܐܬܦܝܣ *persuasus est* Act. 23. 21. ܒܣܪ et ܐܡܣܪ *sprevit*. In primis ܬ characteristicum etpheel et ethpaal post ܣ

mutatur in ܛ , et post ܙ in ܕ , ut ܐܙܕܩܦ pro ܐܬܙܩܦ *crucifixus est*. ܐܙܕܪܥ pro ܐܬܙܪܥ *seminatus est*, ܐܙܕܝܢ pro ܐܬܙܝܢ *armatus est*, ܐܨܛܠܒ pro ܐܬܨܠܒ *crucifixus est*. Sic ܐܨܛܢܥ *astutus factus est*, ܐܨܛܒܝ *complacuit*. Conf. §. X. 2.

2. Dentales et linguales: ut ܚܕܬܐ חדש *novus*, ܛܫܐ טמן *occultavit*, ܬܕܝܐ שדים *ubera*, ܬܪܝܢ שנים *duo*, ܕܗܒܐ זהב *aurum*; ܪܗܛ רוץ *cucurrit*, ܒܪ hebr. בן *filius*, pl. ܒܢܝܐ *filii*.

3. Quiescentes seu quiescibiles ܐܗܘܝ nempe, primo ܐ 1. rad. in coniugationibus aphel et ettaphal regulariter mutatur in ܘ; ut ab ܐܟܠ *comedit* fit ܐܘܟܠ pro ܐܐܟܠ *cibavit*, ܐܬܬܘܟܠ pro ܐܬܬܐܟܠ *cibatus est*; at in ܝ, specialiter in ܐܝܬܝ *adduxit* ab ܐܬܐ *venit*, et in quadrilittero ܗܝܡܢ ab האמין *credidit*, item 2. rad. in pael et ethpaal, ut ܣܝܒ *polluit*, et ܐܣܬܝܒ *pollutus est*, a ܣܐܒ *immundus fuit*; frequentissime vero 3. rad. ut ܚܕܝ pro ܚܕܐ *gavisus est*, ܕܟܝ *purificavit*, et ܐܬܕܟܝ *purificatus est*, a ܕܟܐ hebr. זכה *purus fuit*. Vide paradigma verbale ܓܠܐ lib. II. c. I. §. 18. Idem fit

ante terminationem emphaticam vel femininam ܐ; ut a ܡܪܐ fit emph. ܡܪܝܐ *dominus*; a ܓܒܐ *electus*, ܓܒܝܐ *electa*. Secundo loco vau media radicalis mutatur in olaph in participio coniugationis peal sing. masc. ut ܩܐܡ pro ܩܘܡ *stans*; in ܝ vero plerumque in coniugationibus pael et etphaal, ut ܩܝܡ pro ܩܘܡ *stabilivit*, ܐܬܩܝܡ pro ܐܬܩܘܡ *stabilitus est*; nec non in participio praesenti peal ante incrementum syllabicum, ut ܩܝܡܐ *stans* f ܩܝܡܝܢ et ܩܝܡܢ pro ܩܘܡܝܢ et ܩܘܡܢ *stantes* m. et f. Denique ܝ 1. rad. mutatur in ܐ post praeformativas infinitivi et futuri pael, ut ܡܐܠܕ pro ܡܝܠܕ *parere*, ܢܐܠܕ pro ܢܝܠܕ *paries* F. In ܘ vero mutatur, regulariter in aphel et ettaphal, ut ܐܘܠܕ *generavit*, ܐܬܬܘܠܕ *generatus est*; item in nominibus quibusdam ܡܘܗܒܬܐ *donum*, a ܝܗܒ *dedit*, ܡܘܒܠܐ *onus*, ab ܝܒܠ in aph. *duxit*, ܡܘܠܕܐ *partus*, cet. specialiter in ܝܥܕ *constituit*, et ܐܬܘܥܕ *constitutus est*, indeque derivato nomine ܘܥܕܐ *pactum*.

4. ܐ facile transit in ܬ: et quidem primo in loco, ܐ femininum nominum, in statu constru-

cto, emphatico et suffixo; ut a ܚܟܡܬܐ *sapientia* fit constructum ܚܟܡܬ, emphaticum ܚܟܡܬܐ, et cum suffixo ܚܟܡܬܝ *sapientia mea*. Secundo ܐ characteristicum coniug. aphel in deducta inde coniugatione passiva ettaphal perpetuo, ut ab ܐܘܣܦ *addidit*, fit ܐܬܬܘܣܦ *additus est*; ab ܐܘܕܝ *proiecit*, ܐܬܬܘܕܝ pro ܐܬܐܘܕܝ *proiectus est*, et ab ܐܩܝܡ *excitavit*, ܐܬܬܩܝܡ pro ܐܬܐܩܝܡ *excitatus est*, ܐܬܬܦܝܣ *persuasus est*, ab ܐܦܝܣ *persuasit*. Denique ܐ prima radicalis in coniug. ethpeel et ethpaal aliquando, ut ܐܬܬܚܕ pro ܐܬܐܚܕ vel ܐܬܐܚܕ *clausus est*, ܐܬܬܢܚ pro ܐܬܐܢܚ *ingemuit*; ܐܬܬܓܪ *negotiatus est*, ab ܐܓܪ *conduxit*.

5. Media rad. geminata, quaequae sit, in participio praesenti transit in ܐ: ut ܥܐܠ *intrans*, in fem. ܥܐܠܐ, plur. ܥܐܠܝܢ et in fem. ܥܐܠܢ pro ܥܠܠ, ab ܥܠ contracte pro ܥܠܠ *intravit*.

X. Transponuntur invicem litterae, idque

1. Generatim in vocibus his illis, v. g. ܐܬܟܪܗ pro ܐܬܗܟܪ vel ܐܬܟܗܪ *male adfectus fuit*; ܪܗܘܛ *curre*, a ܪܗܛ *cucurrit*; ܬܕܐܐ *gramen*, a chald. דתאא et hebr. דשא idem.

2. Speciatim ܬ characteristicum coniugationum ethpeel et ethpaal, cum 1. radicali sibilante: ut ܐܣܬܠܝ pro ܐܬܣܠܝ *reiectus est*, a ܣܠܐ *reiecit*, ܐܣܬܡܟ pro ܐܬܣܡܟ *innixus est*, a ܣܡܟ *fulcivit*; ܐܣܬܒܪ pro ܐܬܣܒܪ *adnunciatus est*; ܐܣܬܟܠܦ pro ܐܬܣܟܠܦ *subtractus est*; ܐܣܬܪܗܒ *acceleratus est*, a ܣܪܗܒ *acceleravit*; ܐܫܬܘܕܥ *notificatus est*, a ܫܘܕܥ *notificavit*; ܐܫܬܟܚ pro ܐܬܫܟܚ *repertus est*. Idem transpositum, post ܙ in ܕ, post ܨ vero in ܛ commutatur; qua de re vide superius dicta §. 9. 1. Cessat tamen metathesis ܬ characteristici, ubi id geminatur; ut ܐܬܬܣܝܡ *positus est*, ܐܬܬܨܝܕ *irretitus est*, ܐܬܬܫܝܛ *contemtus est*.

XI. Eliduntur litterae; ut

1. ܐ in compositis ܒܪܢܫܐ pro ܒܪ ܐܢܫܐ *filius hominis*, ܟܠܢܫ pro ܟܠ ܐܢܫ *omnis homo*, seu *quisque*; item in ܚܪܬܐ pro ܐܚܪܬܐ *finis*; ܬܐ *veni*, ab ܐܬܐ *venit*; ܙܠ *abi*, ab ܐܙܠ *abiit*. In primis 1.rad. ܐ post ܐ praeformativum futuri peal et pael semper, post reliquas vero praeformativas tum futuri tum participiorum earumdem coniugationum, tantum aliquando excidit; ut ܐܟܘܠ pro ܐܐܟܘܠ *comedam*; ܐܡܪ pro ܐܐܡܪ *dicam*; ܐܣܐ pro ܐܐܣܐ *sa-*

nabo ; ܢܰܠܶܦ pro ܢܶܐܰܠܶܦ, et hoc pro ܢܶܐܰܠܶܦ *docebit*, ܡܰܠܶܦ pro ܡܶܐܰܠܶܦ, et hoc pro ܡܶܐܰܠܶܦ *docens* ; ܡܰܠܦ pro ܡܶܐܰܠܦ seu ܡܶܐܰܠܦ *doctus*. Sic ܐܳܦܶܢ pro ܐܳܦ ܐܶܢ *etiamsi*.

2. ܘ et ܝ, in ܥܺܐܕܬܳܐ *coetus*, a ܘܥܶܕ *condixit*, ܩܳܡ *stetit*, pro ܩܘܰܡ et hoc pro ܩܘܳܡ ; ܐܶܩܽܘܡ *surgam* pro ܐܶܩܘܽܡ ; ܐܰܩܺܝܡ *stare fecit*, pro ܐܰܩܘܺܡ cet. ܡܶܕܰܥ *cognoscere*, ܕܰܥ *cognosce*, ܐܶܕܰܥ *cognoscam*, ab ܝܺܕܰܥ *cognovit* ; ܐܶܚܶܐ pro ܐܶܚܝܶܐ *vivam* ; ܐܰܚܺܝ pro ܐܰܚܝܺܝ *vivificavit* ; ܡܰܚܶܐ pro ܡܰܚܝܶܐ *vivificans*.

3. ܢ 1. et 3. rad. ut ܡܶܦܰܩ pro ܡܶܢܦܰܩ *exire*, ܦܽܘܩ pro ܢܦܽܘܩ *exi*, ܐܶܦܽܘܩ pro ܐܶܢܦܽܘܩ *exibo*, a ܢܦܰܩ *exiit*, ܓܽܘܦܬܳܐ pro ܓܽܘܦܢܬܳܐ *vitis*, Pl. ܓܽܘܦܢܶܐ *vites*, ab hebr. גפן idem.

4. Media rad. geminata, quaequae illa sit, (dummodo ܐ exceperis) in coniugationibus peal, aphel et ettaphal ; ut ܪܰܥ pro ܪܰܥܰܥ *comminuit* ; ܢܶܒܽܘܙ pro ܢܶܒܙܽܘܙ *praedabitur* ; ܐܰܥܶܠ *ingredi fecit*, ab ܐܰܥܠܶܠ contracte ܥܰܠ *ingressus est*.

5. ܬ characteristicum passivarum coniugationum, si aliud ܬ insuper sequatur, cedit praeformativo thau futurorum, ne concursus fiat

trium thauin: ut ܬܬܕܘܫ pro ܬܬܬܕܘܫ *conculcabitur* fem. Matth. 5, 13. ܬܬܕܝܢܘܢ pro ܬܬܬܕܝܢܘܢ *iudicabimini* c. 7, 1. ܬܬܪܝܡ *efferas te* Rom. 11, 20. Sic ܬܬܡܟܟ *humiliaberis*, pro ܬܬܬܡܟܟ, a quadrilittero ܡܟܟ *humiliavit*, Matth. 11, 23. Luc. 10, 25.

CAPUT II.

De vocalibus.

I. Vocales ut a natura, ita Syris numero nonnisi quinque sunt, quarum considerabimus figuras, situm, nomina, valorem, divisionem et accidentia.

II. Vocalium figuras, situm, nomina et valorem, declarabit sequens schema.

Figura recentior, antiquior.	Nomen latine,	syriace.	Valor.	
ܒܰ vel ܒܳ ܒ݁	Pthócho	ܦܬܳܚܐ	*Apertio*	A.
ܒܶ vel ܒܶ ܒ݂ vel ܒ	Rvózo	ܪܒܳܨܐ	*Depressio*	E.
ܒܺ vel ܒܺ ܒ	Chvózo	ܚܒܳܨܐ	*Adstrictio*	I.
ܒܳ vel ܒܳ ܒ݃	Skópho	ܙܩܳܦܐ	*Elatio*	O.
ܒܽ ܒܘ vel ܒܘ	Ezózo	ܥܨܳܨܐ	*Oppressio*	V.

III. Figura igitur (ut ex praecedente schemate adparet) duplex est: una per characteres, qui, si a transverso spectentur, graecas vocalium figuras, α, ε, η, ο, et υ seu ου, haud obscure referunt; altera per puncta. Priorem figuram pro antiquiore, posteriorem vero, quae punctis absolvitur, pro recentiore habuerunt Opitius atque Cellarius in suis, quas in syriacam linguam dederunt, institutionibus grammaticis: contrarium vero tuitus est cl. Hardtius; cui et nos calculum hac in re adiicimus merito, ob caussas a filio nostro in dissert. priore de punctorum hebraicorum antiquitate §. 22. explicata.

Nota autem 1. ܼ seu Skopho aliquando cum diacritico puncto litterae ܢ coalescunt: ܢܘܼܪܐ *nuro ignis*, ad instar cholem Hebraeorum, quod coalescit cum puncto diacritico τῦ שׁ et שׂ, v. g. in שְׁלֹשׁ *tres* et שׂנֵא *oṣor*. 2. In punctis vocalibus, ܵ et ܳ figura conveniunt quidem, sed hoc ab illo discernitur per ܘ quiescens adiectum.

IV. Situs characterum vocalium hic est: revozo et chvozo indifferenter suis consonis vel superimponuntur, vel supponuntur; pthocho et skopho ordinarie superimponuntur, rarius supponuntur; ezozo vero, quod nos quidem meminerimus, nonnisi supernum signum est. Sed punctorum vocalium situs, prouti §. 2. in tabula expressus est, non variatur.

V. Quod ad valorem, ezozo ubique scribitur cum expresso fulcro ܘ, et legitur ut u, ex-

ceptis tantum duabus vocibus, ܟܠ *omnis*, et ܡܛܠ *propter*, in quibus scribitur sine ܘ, et legitur ut kibbutz Hebraeorum seu ü, nempe kül et metül. (Syri hanc exceptionem non admittunt, nec veterum grammaticorum auctoritate nititur.)

VI. Dividi possunt vocales,

1. Ratione quantitatis, in longas, quales sunt chvozo, skopho et ezozo, (exceptis tantum ܟܠ et ܡܛܠ, ut modo dictum §. 5.) vel ancipites, nempe pthocho et rvozo, quae vel ad chaldaismi analogiam, vel prout syllaba sive simplex fuerit sive composita, modo productius pronunciantur, ut ܦܝܓܢܐ *pigàno ruta*, ܓܒܐ *gbé electus*, ܝܬܒ *ithêbh sedit* cet. modo brevius, ut ܡܢ *man quis*, ܡܢ *men ex*. In vocibus tamen mere syriacis pthocho revera brevis est, respondens ubique Hebraeorum Chaldaeorumve patach et chatephpatach.

2. Ratione qualitatis dividuntur in variabiles seu puras, quae in finali vocis incremento abiici possunt; ut ܓܒܪ *vir*; pl. ܓܒܪܐ pro ܓܒܪܐ *viri*, ܡܠܟ *rex*, pl. ܡܠܟܝܢ *reges* cet. et invariabiles seu impuras, quae manent in finali vocis incremento.

Sunt autem invariabiles, in penultima syllaba simplici, seu per vocalem terminata, omnes in universum vocales; in ultima vero syllaba composita, regulariter nonnisi ܳ, ܶ, ܺ; at ܰ, et ܽ, ubi

mediam radicalem geminatam implicant, ut ܐܬܪ emph. ܐܬܪܐ *locus*, ܥܠܡ pl. ܥܠܡܝܢ *saecula*, ܒܪ emph. ܒܪܐ *filius*; at ܪܘܫ pl. ܪܘܫܝܢ *egentes* ܟܬܒ pl. ܟܬܒܐ *scripta*, ܙܥܘܪ pl. ܙܥܘܪܝܢ *parvi*; et ܩܕܝܫ pl. ܩܕܝܫܝܢ *sancti*, ܕܝܢ pl. ܕܝܢܐ *iudices*; ܙܒܢ pl. ܙܒܢܝܢ *tempora*, ܥܡܘܪ pl. ܥܡܘܪܐ *incolae*; ܕܘܒܪ pl. ܕܘܒܪܐ *conversationes*; ܥܡ emph. ܥܡܐ *populus*, ab עמם; ܓܦ emph. ܓܦܐ *ala*, a rad. ܓܦ pro ܓܦܦ.

Excipiuntur hic ܡܠܟ emph. ܡܠܟܐ, ܥܝܢ emph. ܥܝܢܐ *oculus*, ܝܘܡ emph. ܝܘܡܐ *dies*, et alia quaedam de quibus vide paradigmata nominum lib. II. cap. II. §. 11. Excipitur item ezozo super media rad. fut. peal. ut a ܬܦܩܘܕ *iubebis* m. fit ܬܦܩܕܝܢ *iubebis* fem. et ܬܦܩܕܘܢ *iubebitis*.

VII. Vocalibus apud Syros, ut apud Hebraeos, quatuor ista accidunt: 1. abiiciuntur, 2. assumuntur, ubi nullae erant aut esse debuerant, 3. invicem permutantur, et 4. transponuntur. De quorum singulis nunc sigillatim.

VIII. Vocalis ultima, in incremento vocis finali syllabico, minuendarum syllabarum caussà abiicitur, dummodo fuerit vocalis pura: ut ab absoluto ܒܪ fit emph. ܒܪܐ *filius*, a masc. ܩܕܝܫ

fem. ܦܩܕܐ *iubens*; a ܢܦܩܘܕ *iubebit* pl. ܢܦܩܕܘܢ pro ܢܦܩܘܕܘܢ *iubebunt*. Dicimus autem

1. Vocalis ultima; quia penultima regulariter est invariabilis, §. 6. 2.

2. In incremento finali syllabico, quia in incremento, quod syllabam nullam facit, vocalis ultima manet; ut quum a rad. ܩܛܠ *occidit*, fit ܩܛܠܬ *occidisti*.

3. Minuendarum syllabarum caussa, quia si syllabarum numerus in vocibus nimis multiplicaretur, impeditior fieret oratio.

4. Dummodo fuerit vocalis pura, ob ea quae §. 6, 2. observavimus.

Excipitur tamen vocalis ultima imperativi singularis, alias pura, ante suffixa: ut Ex. 26, 31. ܥܒܕܝܗܝ *fac illud*, ab ܥܒܕ *fac*; Ioh. 17, 5. ܦܨܝܢܝ *eripe me*, a ܦܨܐ *eripe*; Luc. 11, 1. ܐܠܦܢ *doce nos*, ab ܐܠܦ *doce*; Rom. 12, 20. ܐܘܟܠܝܗܝ *ciba eum*, ab ܐܘܟܠ *ciba*. Necnon cum ante suffixa tertia radicis littera in verbis et particulis, vocali vacua manet, ut Hebr. 13, 21. ܢܓܡܘܪܟܘܢ *consummabit vos*, ܢܓܡܘܪ; Ioh. 12, 35. ܢܕܪܟܟܘܢ *adsequetur vos*, a ܢܕܪܘܟ; Zeph. 2, 5. ܐܘܒܕܟܘܢ *perdam vos*; Marc. 2, 14. ܒܬܪܝ *post me*. Phil.

3, 13. ܒܬܪܗܘܢ idem; Ioh. 18, 6. ܒܬܪܗܘܢ *post illos*; Apoc. 4, 6. ܒܬܪܗܝܢ *post illas*: quia tali in casu, nisi vocalis maneret, pronunciari non possent litterae. In 3. pers. plurali praeteriti, et 2. imperativi, generis feminini idem fit: ut ܦܩܕܝ *iusserunt* f. a ܦܩܕ *iussit*; ܫܒܚܝܢ *laudate* f. a masc. ܫܒܚ *lauda*; ܐܫܬܥܒܕܝܢ *subiectae estote*.

IX. Pro litteris vocali destitutis, ut commode pronunciari queant, vocalis assumitur.

1. In concursu duarum consonantium sine vocali, usitatissime ܰ assumitur: ut a ܫܡܝܐ *caelum*, cum praefixo ܒ fit ܒܫܡܝܐ *in caelo*; ab ܐܬܦܩܕ *iussus est*, adiecto ܬ, et abiecta ob incrementum finale vocali rvozo, fit ܐܬܦܩܕܬ *iussa est*; a ܦܠܓܐ *dimidium*, pl. ܦܠܓܘܬܐ. Quo pertinet, quum ex absoluto ܝܬܡ pro ܝܬܡ fit emph. ܝܬܡܐ *orphanus*. Secundo aliquando ܳ assumitur: ut a masc. ܦܩܕ fit fem. ܦܩܕܬ *iussit*; ab absoluto ܒܣܪ emphat. ܒܣܪܐ *caro*. Quo spectat, quum ex masc. ܝܠܕ pro ܝܠܕ fit fem. ܝܠܕܬ *peperit*. Deinde ante jud vocali destitutum sub praecedente consona, itidem vocali destituta, assumitur „ seu chvozo, in quo jud

quiescit: ut a ܙܢܝܐ *scortum*, fit ܙܢܝܬܐ pro ܙܢܝܬܐ; a ܓܒܝܐ *electa*, ܓܒܝܬܐ pro ܓܒܝܬܐ, ab ܥܪܘܩܝܐ *fuga*, ܥܪܘܩܝܟܘܢ *fuga vestra* Matth. 24. 20. a ܡܫܬܝܐ *potus*, ܡܫܬܝܟܘܢ *potus vester*, et ܡܫܬܝܗܘܢ *potus illorum*, Dan. 1, 10, 16. Sic ab hebr. מַעְיָן *fons* fit emphat. ܡܥܝܢܐ Marc. 5, 29. Ioh. 4, 6.

Excipe tamen participia passiva pael et aphel, in quibus secundum superius membrum assumitur pthocho: ut a ܡܫܡܠܝܐ fit emph. ܡܫܡܠܝܬܐ *perfecta* Iac. 1, 16. et a ܡܣܠܝܐ emph. ܡܣܠܝܬܐ *reiecta* Hebr. 6, 8. ut distinguantur a participiis activis earumdem coniugationum, ܡܫܡܠܝܬܐ *perficiens* fem. et ܡܣܠܝܬܐ *reiiciens* fem.

Porro ante terminationem status emph. femininorum ܬܐ, si praecedat ܘ sine vocali, adsumitur ܝ in quo ܘ illud quiescit: ut a ܚܕܘܐ fit emph. ܚܕܘܬܐ pro ܚܕܘܬܐ *gaudium* Ioh. 3, 29. et a ܚܝܘܐ emph. ܚܝܘܬܐ pro ܚܝܘܬܐ *bestia* Hebr. 12, 20. Sic et ante suffixa, dummodo illud ܬ adformativum habeat vocalem; ut 1. Thess. 2, 20. ܚܕܘܬܢ *gaudium nostrum*, Matth. 13, 44. ܚܕܘܬܗ *gaudium eius*. Ast si ante suffixa illud ܬ formativum femininorum vocalem nullam habeat, praecedens ܘ vocalem pthocho assumit usitato modo, ut a

ܚܕܘܐ emph. ܚܕܘܬܐ *gaudium*, dicitur ܚܕܘܬܝ *gaudium meum*, et ܚܕܘܬܟܘܢ *gaudium vestrum* Ioh. 15, 11. Quinto ezozo item adsumitur in statu emphatico singulari nominum quorumdam femininorum, auctorum ab initio et fine: ut ܡܥܩܠܬܐ *lapsus*, ܐܬܕܡܘܪܬܐ *miraculum*, ܐܬܟܫܦܬܐ *gloria*, a ܡܥܩܠܐ, ܐܬܕܡܪܐ, ܐܬܟܫܦܐ. Sexto in medio vocis sub priori concurrentium litterarum, vocalis rvozo indifferenter vel adsumitur, vel omittitur, ut a ܡܕܒܚ *altare*, fit emphaticum ܡܕܒܚܐ vel ܡܕܒܚܐ; a ܡܗܝܡܢ *fidelis*, ܡܗܝܡܢܐ vel ܡܗܝܡܢܐ; a ܕܚܠܐ *timor*, ܕܚܠܬܐ vel ܕܚܠܬܐ, a ܡܫܡܠܝ *perfectus*, ܡܫܡܠܝܐ; plane ut apud Hebraeos indifferenter dicitur נהפכו et נהפכו cet. Si tamen posterior concurrentium litterarum sit ܐ, ante hanc sub illa necesse est adsumi rvozo; ut ܬܫܐܠܘܢ pro ܬܫܐܠܘܢ *petetis*; ܐܬܟܪܗ pro ܐܬܟܪܗ *male adfectus est*.

2. Assumitur etiam vocalis pro solitariis litteris sine vocali; et quidem pro ܐ, ܘ ante ܗ, nec non ܝ, initialibus, pro illis quidem pthocho vel rvozo, pro hac vero chvozo: ut ܐܟܠ pro ܐܟܠ *comedit*, ܐܟܘܠ pro ܐܟܘܠ *comede*; ܕܟܪ pro ܕܟܪ *recordatus est*; ܕܟܪܘ pro ܕܟܪܘ *recordamini*, ܝܠܕ pro ܝܠܕ

peperit ; ܝܬܡ pro ܝܬܡ *orphanus.* Assumitur porro pro media radicali, in nominibus quibusdam ante ܘ terminatione plurali feminina vestitum, pthocho, ut ܪܥܘܬܐ pro ܪܥܘܬܐ *pastores*, a ܪܥܝܐ *pastor* ; ܒܥܘܬ vel ܒܥܘܬ *preces*, a sing. ܒܥܘ.

X. Vocalis cum vocali commutatur: ut

1. ܰ, cum ܶ, sub praeformativis infinitivi et futuri peal verbis quibusdam 1. rad. gutturalis: v. g. ܠܡܐܡܪ pro ܠܡܐܡܪ *dicere*, ܢܐܙܠ pro ܢܐܙܠ *abibit*, ܐܚܐ pro ܐܚܐ, et hoc pro ܐܚܐ *vivam*.

2. ܶ creberrime, et ܳ aliquando mutatur, cum ܰ ante gutturalem vel ܪ: ut ܪܬܚ pro ܪܬܚ *fervens* ; ܫܕܪ pro ܫܕܪ *misit* ; ܒܝܐ pro ܒܝܐ *consolatus est* ; ܐܪܫܥ pro ܐܪܫܥ *impie egit* ; ܐܦܬܚ pro ܐܦܬܘܚ *aperiam* ; ܫܡܥ pro ܫܡܘܥ *audi*. Contra in ܡܫܘܚ *metire* ; ܢܟܦܘܪ *abnegabit* cet. manet ezozo ; et in ܦܚܡܐ *aequalis* (Phil. 2, 6.) rvozo.

3. Skopho syllabae simplicis ܐ, mutatur in pthocho, si simplex illa transeat in compositam, hoc est, consona mobili terminatam, sive in se ipsa ; mutato ܐ in ܐ, ut cum secundum cap. I. §. 9. 4. a ܚܟܝܡܐ fit constr. ܚܟܡܬ, *sapientia*, sive ex adsumpto ܘ sequentis pronominis ܗܘ in

unitatem syllabae, ut ܒܣܪܐܘ *besrau*, pro ܒܣܪܐ ܗܘ *caro est*.

XI. Vocales transponuntur: idque

1. In imperativo plurali masculino peal ante suffixa: ut ܨܠܘܒܘܗܝ *crucifigite eum*, ab absoluto ܨܠܘܒܘ *crucifigite*; et ad eius imitationem, ܫܡܥܘܢܝ *audite me*, etsi ab absoluto dicatur ܫܡܥܘ, non vero ܫܡܥܘ *audite*.

2. In verbo ܐܙܠ *abiit*, quoties media radicis debuerat esse sine vocali, toties ultima lomad ad eam remittit vocalem suam, ipsa otians: ut ܐܙܠܬ pro ܐܙܠܬ *abii*; ܢܐܙܠܘܢ pro ܢܐܙܠܘܢ *abibunt*.

3. In nominibus quibusdam formae ܩܘܕܫ *sanctitas*, in incremento finali syllabico; v. g. in statu emphat. ܩܘܕܫܐ pro ܩܘܕܫܐ; ܒܘܪܟܐ *genu*, et ܒܘܪܟܝܢ *genua*, ab absoluto sing. ܒܘܪܟ. Nec non in statu emphatico nominum quorumdam femininorum formae ܩܛܠܐ et ܩܛܠܐ, ut, emph. ܒܛܝܢܬܐ *gravida*, ܥܓܠܬܐ *vitula*, ab absolutis ܒܛܝܢܐ, ܥܓܠܐ.

4. In particulis quibusdam compositis: ut ܥܕܡܟܐ pro ܥܕܡܟܐ *hucusque*, ܥܕܡܐ pro ܥܕܡܐ *usque dum*; et

5. Generatim, quum ܐ et ܝ vocalem suam, illud quamlibet, hoc vero ܰ, ad praecedentem lit-

teram vocali vacuam remittunt. Vide supra cap. I. §. 7. 1. et 3.

CAPUT III.

De notis diacriticis.

I. Per notas diacriticas intelligimus reliqua post consonantes et vocales signa, quae accuratiorem distinctioremque efficiunt scriptionem et lectionem. Eas doctrinae de tono praemittimus, quia tonus integras voces, notae vero diacriticae litteras tantum et syllabas spectant. Sunt autem sequentes: ruchoch, kuschoi, ribbui, marhetono, megaghjono, linea occultans, praeter interstinctionum signa.

II. Ruchoch ܪܘܟܟ, seu lenitas, est punctum infernum, litteris ܒܓܕ ܟܦܬ subiectum, ad significandam illarum adspirationem, seu adspiratam pronunciationem, bh, gh, dh, ch, ph, th: ut ܣܒܪ (si sine punctis vocalibus scribatur) lege *sebhar*, *putavit*, non *sabar* vel *sabbar*, *adnunciavit*. Respondet lineae raphe Hebraeorum, ad easdem litteras בגדכפת relatae, v.g. Ex. 20, 13. לא תרצח respectu versus.

III. Kuschoi ܩܘܫܝ durities, est punctum supernum, iisdem litteris ܒܓܕ ܟܦܬ superimpositum, ad tollendam de illis adspirationem, ut

legantur tamquam tenues, b, g, d, c, (seu k) p, t: ut ܣܒܪ, sine punctis vocalibus scriptum, lege *sabar* vel *sabbar*, *adnunciavit*, non vero *sebhar*, *putavit*.

Observa. 1. Eadem litterarum ܒܓܕܟܦܬ, sine vel cum adspiratione legendarum, lex est, ac apud Hebraeos, et multo magis apud Chaldaeos, ut ܡܠܟܐ *rex*, *malco*, at pl. ܡܠܟܝ ܡܠܟܐ ܡܠܟܝܢ *reges*, lege *malchai*, *malche*, *malchin*; quia chaldaice scribuntur, illud מַלְכָּא, haec vero מַלְכִין מַלְכֵי מַלְכַּיָּא. Sic ܡܠܦܢܐ *doctor*, non *malpono*, sed *malphono*, chald. מַלְפָנָא idem.

2. Aliis quoque litteris punctum solitarium vel subiectum, vel superimpositum, diversam illarum lectionem notat: ut ܗܘ sine vocali scriptum, lege ܗܘ, ast ܗܘ valet ܗܘ; ܐܝܕܐ est ܐܝܕܐ *manus*, ast ܐܝܕܐ lege ܐܝܕܐ *quaenam*? ܥܒܕܐ est ܥܒܕܐ *servus*, ast ܥܒܕܐ est ܥܒܕܐ *opus*. In primis vero punctum, suffixo ܗ impositum, respondet *mappik* Hebraeorum, notans femininum, ut ܠܗ est ܠܗ *ei* in feminino, ad differentiam ܠܗ *ei* in masculino, ܫܡܗ *nomen illius*, feminae, at ܫܡܗ *nomen illius*, viri.

3. Habent et alios usus ista vel inferna vel superna puncta, quos vero explicare supersede-

mus, quum in punctatis ut plurimum libris fere negligantur, aut exiguae sint utilitatis.

4. Dagesch forte, seu notam geminationis litterarum, non habent Syri. Utut autem signo careant, tamen signatum, hoc est, geminationem litterarum habent, eamque vel, primum characteristicam in coniugationibus pael et ethpaal, earumque derivatis; ut ܦܰܩܶܕ *pakked*, praecepit, ܐܶܬ݂ܒܰܛܰܠ *ethbattal*, abolitus est, ܓܰܢܳܒ݂ *gannobh*, *fur*, cet. ad analogiam in primis chaldaicam, qua scribitur גַּנָּב, אִתְבַּטַּל, פַּקֵּד. Secundo compensativam elisae litterae, scilicet prim. radicalis defectivae; v. g. ܐܶܦܽܘܩ *ephuk* pro ܐܶܢܦܽܘܩ *exibo*, a ܢܦܰܩ *exiit*; ܬܶܕܰܥ *teddah* pro ܬܶܝܕܰܥ *cognosces*, ab ܝܺܕܰܥ *cognovit*; ad analogiam chald. אִפֵּק et תִּדַּע idem. Necnon 2. rad. geminatae, quae excidens compensatur, idque in sequente littera, ut ܥܶܠܰܬ݂ *ellath* pro ܥܶܠܠܰܬ݂ *ingressa est*, ad instar chald. עֲלַת idem, ab ܥܰܠ pro ܥܰܠܠ *ingressus est*; vel in praecedente, ut ܐܶܕܶܩ *addek* pro ܐܶܕܩܶܩ *comminuit*. Vide lib.III. cap. I. §. 20. Vel denique 3. rad. defectivae; ut ܓܦܶܬܳܐ *gephettho*, pro ܓܦܶܢܬܳܐ *vitis*; emph. ܚܕܰܬܳܐ *chedhattho*, pro ܚܕܰܬܬܳܐ *nova*.

Nota. Quia igitur Syri explicitum gemina-

tionis signum non habent, aliquando litteram, apud Hebraeos et Chaldaeos dagesch forti adficiendam, bis scribunt: ut ܐܬܬܐܚܕ, chald. אִתְּאַחַד *comprehensus est*; ܐܬܬܣܝܡ, chald. אִתְּשָׂם vel אִתְּשִׂים *positus est*; ܥܡܡܐ, chald. עַמְמַיָּא, hebr. עַמִּים cet. servandae originis et distinctionis caussa.

IV. Ribbui ܪܒܘܝܐ, multiplicatio, est geminum punctum supernum, horizontaliter scriptum, notando numero plurativo, vel collectivae singularium significationi: ut ܡ̈ܫܡܫܢܐ *ministri*; Ioh. 4, 35. ܡ̈ܛܝܝܢ *pertigerunt*, 3. plur. fem. at ܡܛܝܐ *pertigit*, 3. sing. masc. Luc. 24, 1. ܐܝ̈ܬܝ *attulerunt*, et ܛܝ̈ܒܝ *paraverunt*, 3. plur. fem. praet. ad differentiam ܛܝܒܝ *para*, 2. sing. fem. imperat. et ܐܝܬܝ *attulit*, Matth. 27, 51. ܐܨܛ̈ܪܝܘ *ruptae sunt*, at ܐܨܛܪܝ *ruptus est*; Luc. 19, 42. ܐܬܟ̈ܣܝܝ *contectae* seu *contecta sunt*, at ܐܬܟܣܝ *contectus est*: ܥ̈ܢܐ *grex ovium* seu *oves*, at ܥܢܐ *ovis*; ܐ̈ܢܫܐ *hominum genus* seu *homines*, at ܐܢܫܐ *homo*. Vide Ioh. 4, 12. 30. cap. 6, 10. 14. cap. 10, 1. 2. 3. seq. Sic Hebr. 7, 13. sec. edit. Polygl. ܕܐܬܐܡ̈ܪ ܥܠܘܗܝ ܗܠܝܢ *de quo dictum est*

(impersonaliter) *haec*, quia ܐܬܐܡܪ idem est ac ܐܬܐܡܪܘ *dicta sunt*.

Nota. Signum ribbui per scribendi compendium coalescit cum puncto diacritico risch; ut ܥܢ̈ܐ *oves*, ܪ̈ܓܠܐ *pedes*; et cum superno puncto vocalis pthocho, ut secundum Gutbier. Matth. 7, 25. ܫܬܐܤ̈ܘܗܝ *fundamenta eius*.

V. Marhetono ܡܪܗܛܢܐ, *cursor*, est lineola superna horizontalis significans,

1. Litteram istam, cui imposita est, legi sine vocali: ut ܙܕܩܬܐ *zedktho*, *eleemosyna*, ܥܙܩܬܐ *annulus*, ܒܗܬܬܐ *pudor*, ܡܠܟܬܐ *regina* ܢܫܩܠܘܢ *rapient*, cet. cum ceteroquin in tali litterarum concursu vocalis indifferenter vel adsumi vel omitti possit, ut supra diximus cap. II 1.

2. Significat scriptionis compendium, seu abbreviaturam, ut ܫܒ pro ܫܘܒܚܐ *gloria*. Quale probabiliter est Ioann. 8, 7, ܘܐܝܢܘ sec. edit. Angl. et Gutbier. pro ܘܐܝܢܘܗܝ *quis est*, quod habet editio Schaafii.

3. Wau quiescens in ܐܘ *o*! ad differentiam ܐܘ *aut*, in quo wau diphthongescens cum praecedenti vocali est mobile; coll. Matth. 15, 28. cum cap. 12, 22.

VI. Mehagjono ܡܗܓܝܢܐ, syllabarum coagmentator, est lineola horizontalis inferna, contrarium eius, quod Marhetono §. 5. 1. notat, nempe concurrentibus duabus in medio vocis litteris, quae vocalibus carere poterant, priorem per rvozo moveri: ut ܡܫܡܠܝܐ *perfectus*, ܕܚܠܬܐ *timor*, ܡܕܢܚܐ *oriens*, ܡܗܝܡܢܐ, *fidelis*, ܡܓܒܝܐ *lectus*, ܡܛܥܝܢܐ *seductor*, ܡܩܪܒܢܐ *bellator*, ܕܒܚܬܐ vel ܕܒܚܬܐ *victima*, ܡܪܘܝܢܐ *inebrians*.

Otiosum utrumque signum, tum superius illud marhetono, tum praesens mehagjono, cum vocalis ipsa simul extet; nisi forte indicet, illud quidem, consonam pronunciari sine vocali, nec tamen sine sono rapidae ac velut dimidiatae vocalis; hoc vero, pronunciari eam cum vocali, sed rapida illa ac dimidiata: plane ut Hebraei et יחמלו dicunt, et יחמלו. Passim, ut exigui usus, ambo signa omittuntur.

VII. Lineola, occultans dicta, eandem cum praecedente mehagjono, et figuram et situm habet. Notat autem, litteras, quibus subiecta est,

1. Aut plane non efferendas esse, utpote otiantes, et vel servandae originis vel differentiae caussa expressas; idque primum in vocum initiis: quo pertinet ܐ *olaph*, in ܐܚܝܢ *chjon*, *cognatus*, ܐܚܝܢܬܐ *cognata*, ܐܚܝܢܘܬܐ *cognatio*; ܐܚܘܝ et ܐܚܝ

alius, ܐ̱ܚܪܢܐ et ܐ̱ܚܪܢܝܬܐ *alia*, ܐ̱ܚܪܝܐ et ܐ̱ܚܪܝܢܐ *ultimus*, ܐ̱ܚܪܝܬ et ܐ̱ܚܪܢܐܝܬ *postremo*; ܐ̱ܢܫ *homo*, ܐ̱ܢܫܘܬܐ *humanitas*, ܐ̱ܢܫܝܐ *humanus*, ܐ̱ܢܫܐܝܬ *humaniter*; ܐ̱ܪܙܐ *arcanum*. Item in ܐ̱ܢܐ *ego*, quoties id vel sibi ipsi, vel aliis vocibus subiectum, vicem gerit verbi substantivi *sum*: ut ܐ̱ܢܐ ܐ̱ܢܐ *ego sum*, ܚܙܐ ܐ̱ܢܐ *videns sum*, i. e. *video*. Vid. lib.II. cap. III. §. 21. 1. (Idem fit in nominibus graecis, quae in syriaca lingua interdum ab initio vocis litteram ܐ assumunt: quod ܐ cum vocalem non accipit, occultatur, etsi linea occultans non subiiciatur, ut ܐܣܛܘܟܣܐ *stukse*, στοιχεῖα, ܐܟܣܢܐ, ξένος.)

Huc etiam pertinet ܗ *he*, in. pronominibus separatis, ܗܘ *ille* et ܗܝ *illa*, quae si cum praecedente voce in pronunciatione coniungantur, vocalem suam ad praecedentis vocis ultimam litteram mobilem (si haec propria vocali destituta sit) remittunt; ut ܠܝܛ ܗܘ *litu*, pro ܠܝܛ ܗܘ *maledictus ille sit*, ܡܢ ܗܝ *mani*, pro ܡܢ ܗܝ *quaenam illa est?* ܕܒܗ ܗܘ *debhehu*, pro ܕܒܗ ܗܘ *in quo est*, ܒܣܪܝ ܗܘ *besru*, pro ܒܣܪܝ ܗܘ *caro mea est*; sin vero praecedens vox terminetur in vocalem, eadem pronomina, abie-

cta vocali propria, suum ܘ et ܝ cum praecedentis vocis ultima vocali faciunt diphthongescere; ut ܩܫܐܘ *kescheu*, pro ܩܫܐ ܗܘ *durum est*, ܗܕܝ ܗܝ *hodoi*, pro ܗܕܐ ܗܝ *haec est*: ita tamen ut ultima vocis praecedentis vocalis ܵ, seu skopho, mutetur in ܲ, seu pthocho; ut ܐܢܐܘ *enau*; pro ܐܢܐ ܗܘ *ego sum ille*; ܒܣܪܐܘ *besrau*, pro ܒܣܪܐ ܗܘ *caro est*. Unde et in scribendo voces in unam saepe coalescunt, per synaeresim: ut ܐܝܟܘ pro ܐܝܟܐ ܗܘ *ubi est* ܡܢܘ pro ܡܢܐ ܗܘ *quisnam est*? ܗܢܘ pro ܗܢܐ ܗܘ *hic est*. Vid. lib. II cap. III. §. 21. 1. 2.

Idem fit in verbo substantivo ܗܘܐ *fuit*, si quidem id cum praecedente voce, vel ipso secum in pronunciatione coniungi debeat: ut ܠܐ ܗܘ ܗܘܐ *non ipse erat*, ܗܘܐ ܗܘܐ *hewo wo*, *fuit fuit*, id est fuerat. Contra, in commatis initio legitur: ut Ioh. 1, 6. ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ *hewo barnoscho*, *erat homo*.

2. Haec lineola aliquando adhibetur ad indicandum similiter litteram occultari in medio vocum. Quo spectat media radicis geminata, in incremento finali, v. g. ܓܠܠܐ *fluctus*, ܡܢܝܢܐ *man-*

na, ܥܡܡܐ *populi*, ܡܛܠܠܝܢ *obumbrantes*, ܡܡܠܠܐ *loquela*, quasi pro מַטְלִין et מַמְלָא, haec vero pro מְטַלְּלִין et מְמַלְּלָא: quae legenda sunt *galle*, *mattlin*, *mammlo*, *manno*. Nempe in his media rad. occultatur: in compensationem vero eius geminatur vel ultima, si prima vocalem habeat, vel prima, si haec vacua vocali sit.

3. Eandem lineam recipiunt sequentes litterae in nonnullis casibus; nempe primum ܕ sine vocali, ante cognatam ܬ; ut ܚܕܬܐ *novus*, et ܥܕܬܐ *coetus*, lege *chatto* et *itto*, pro *chadto* et *idto*, ad instar lat. *attero*, *attingo*, pro *adtero*, *adtingo*. Porro ܗ cum in suffixis, v. g. ܐܒܘܗܝ *abui*, *pater eius*, ܐܝܕܘܗܝ *idau manus eius*, ܩܪܝܗܝ *kroi*, *vocavit eum*, ܐܦܩܘܗܝ *appkui*, *eiicite eum*: tum in verbo ܝܗܒ *jabh*, pro ܝܗܒ *ihabh*, *dedit*; tum in propriis, ܪܗܘܡܝ *Roma*, et ܝܗܘܕܝܐ pro ܝܗܘܕܝܐ *Iudaeus*. (In his vocibus ܗ pro spiritu aspero scribi Hoffmannus Gram. Syr. §. 27. animadvertit.) Deinde ܘ, in ܡܘܠܟܢܐ *promissio*, cet. de quibus supra, cap. I. §. 7. 2. (Plerique grammatici hoc ܘ occultari dicunt, rectius vero otiari dicendum cum linea occultans

nusquam subscripta inveniatur.) Quarto ܠ, in verbo ܐܙܠ *abiit*, quoties id per analogiam flexionis debuerat instrui vocali, media vero radicis vocali vacua esse: tum enim occultatur, remissa ad mediam vocali sua. Ut ܐܙܠܬ *ezath*, pro ܐܙܠܬ *ezlath*, *abiit*; ܢܐܙܠܘܢ *nizun*, pro ܢܐܙܠܘܢ *nizlun*, *abibunt*. Vide supra, cap. II. §. 11. 2. Ast idem verbum, quum prodesse significat, regulare est. Denique ܝ in pronomine ܐܢܬ, ܐܢܬܝ, ܐܢܬܘܢ, ܐܢܬܝܢ *tu et vos*; participio ܐܡܬܐ *emta*, et nominibus ܣܦܝܢܬܐ *navis*, ܡܕܝܢܬܐ *urbs*, ܡܣܟܝܢܬܐ *inops*, ܚܣܝܢܐ *potens*, ܚܣܝܢܘܬܐ *potentia*, ܫܢܬܐ *annus*.

4. Lineola occultans indicat litteras sine vocali efferendas esse; quo pertinet primum media radicis in imperativo ethpeel verborum perfectorum, quin (ut Schaafius praef. in n. test. syriacum a se editum arbitratur) etiam in ethpaal: verb. gr. in ethpeel col. 3, 20. 22. ܐܫܬܡܥܘ *obedite*; cap. 4, 2. ܐܬܟܬܪܘ *perseverate*; et in ethpaal 2. Thess. 2, 15. ܐܫܬܪܪܘ *stabilimini*, ab ܐܫܬܪܪ *stabilitus est*; 1. Petr. 4, 1. ܐܙܕܝܢܘ *armamini*; 2. Tim. 2, 1. ܐܬܚܝܠ *confortare*; Eph. 6, 10. ܐܬܚܝܠܘ *confortamini*, ab ܐܬܚܝܠ *confortatus est*.

Sic in ipsis quadrilitteris reperimus quidem Rom. 12, 2. ܐܬܚܠܦܘ *transformamini*, ab ܐܬܚܠܦ *transformatus est*; et tamen, qui legi possit lomad sine vocali *estachlph*, vix perspicimus. Unde suspicamur, in tali casu, si quando mediae radicali in imperativo subiicitur occultans linea, ibi eam non notare litterae pronunciationem sine vocali, sed tantum diacriticam esse pro discernendo imperativo a praeterito: in primis cum alicubi expressa reperiatur vocalis, ut col. 3, 18. ܐܫܬܥܒܕܝܢ *subiectae estote*. Vide infra, lib. II. cap. I. §.X.4. (Hanc Michaelis coniecturam confirmat Hoffmannus in Gram. Syr. §. 21. ubi plura alia profert exempla in quibus vocalis exprimitur; atque etiam Syrorum utitur auctoritate qui litteram hic occultari non admittunt.)

Porro huc spectat ܪ in imperativo ܗܘܛ pro ܪܗܘܛ *curre*, a ܪܗܛ *cucurrit*. Vide eumdem Schaafium in lex. syr. sub illa radice; et nos, supra, cap. I. §. 10. 1.

5. Denique haec lineola indicat primam radicalem ܥ, mollius tantum efferendam esse, ut ܐ quod fit, ubi secunda radicis est ܗ: ut ܥܗܕ *meminit*; ܥܗܢ *profuit*, ܥܗܪ *lascivus fuit*. Unde hujusmodi ܥ iisdem, quibus ܐ, adfectionibus subiacet. Vide cap. I. §. 3. 4. et cap. II. 2, 1. cf. exempla Luc. 1, 72. ܘܠܡܥܗܕ, Ioann. 14, 26. ܢܥܗܕ cap. 15. 26. ܥܗܕ

(Nota . Lineola , quam occultantem in hoc et antecedente num. Michaelis esse arbitratur , alii grammatici diacriticam vocant . Et cum litterae quibus subiicitur proferantur , non occultentur , immerito linea , occultantis nomine in his casibus insigneretur .)

VIII. Puncta distinctionis apud Syros sunt : unum et solitarium omnibus fere distinctionibus inserviens ; duo in sinistram inclinata ܁ , comma et semicolon ; at in dextram versa ܂ , colon aut interrogationem (cui et tria adhibent) praestare creduntur . Periodum denique quatuor ⁛ vel :: absolvunt . Et tamen , iudice Cellario in Porta Syriae pag. 9. eorum differentia non satis liquida est . Appendicis loco monemus , scheva Hebraeorum tam simplex , quam compositum , apud Syros non scribi , sed subaudiri .

CAPUT IV.

De tono vocum .

I. Tonus vocum ordinarie est in syllabarum penultima : ut ܡܠܟܐ *malko* , *rex* ; ܡܠܟ̈ܐ *malche* , *reges* ; ܛܘܪܐ *turo* , *mons* ; ܡܠܟܘܬܐ *malchutho* , *regnum* ; ܟܘܬܝܢܝܬܐ *cuthinitho* , *tunica* .

II. At ultimam acuunt ,

1. Quae terminantur consona mobili sine vocali : ut ܪܬܚ *rothach* , fervens ; ܐܬܒ *ithebh* ,

habitavit ; ܡܠܟܝܢ *malchin* , reges ; ܓܒܘܪܢ *gbhuron* , fortitudines.

2. Quae apocopen ܬ adformativi feminini passa, terminantur in ܘ vel ܝ : sive sint nomina, ut ܡܠܟܘ *malchu*, *regnum* ; ܩܘܪܝ *kori* , *trabs* , sive infinitivi, ut ܡܫܘܬܦܘ *meschautophu* , *communicare*.

III. Quid vero ratione toni sentiendum de illis vocibus, in quibus, secundum cap. III. §.6. concurrentes in medio vocis duae consonantes sine vocali, vocalem rvozo adsumunt, cum adscripto *mehagjono* ? v.g. ܡܕܢܚܐ, ܡܫܡܠܝܐ, ܕܟܠܬܐ cet. Non legenda sunt, *meschaméljo* , *dechélto* , *madéncho* ; sed *meschámeljo* , *déchelto* , *mádencho* : scribuntur enim et sine intermedio ܿ indifferenter, ܕܟܠܬܐ, ܡܕܢܚܐ, ܡܫܡܠܝܐ, quae sine dubio leguntur, *meschámljo* , *déchltho* , *mádncho* . Haberemus igitur in hujusmodi vocibus exempla, in quibus antepenultima syllaba acueretur. Sed nimirum assumta in his exemplis vocalis ܿ raptim, nec ut plena vocalis, pronunciatur : ac proinde nec syllabam, completam saltem, facit. Quo posito, exempla ista suo modo penacutis (de quibus §. 1.) accenseri possunt, proinde ac hebr. נַעֲמְרָה pro נַעְמְרָה Esa. 50, 8. cum ceteroquin et apud Hebraeos tonus nunquam in antepenultima sit.

GRAMMATICAE SYRIACAE

LIBER II.

DE ACCIDENTIBUS ET PARADIGMATIBUS PARTIUM ORATIONIS.

CAPUT I.

De paradigmatibus verborum.

I. Partes orationis apud grammaticos orientales constituuntur tres, verbum, nomen, particula. Nempe participium partim ad verbum, quatenus agentem, partim ad nomen, quatenus actorem notat, referunt; pronomen vero, adverbium, praepositionem, coniunctionem et interiectionem, sub particula comprehendunt.

II. Et paradigmaticae quidem tractationis initium cum Arabum grammaticis merito facimus a verbo: utpote a quo, ceu primitivo, nomen et particula, maximam partem derivantur.

III. Considerabimus autem verbum ratione speciei, qualitatis, coniugationis, modi, temporis, numeri, personae, generis, et flexionis.

IV. Ratione speciei verbum est vel primitivum, vel derivativum. Primitivum vocatur radix, quae, ut apud Hebraeos, ita hic quoque est tertia persona singularis masculina praeteriti primae coniugationis. Constat autem tribus litteris; sive explicite, ut ܩܛܠ *occidit*; sive implicite, ut ܩܡ pro

ܩܘܡ *surrexit*, ܓܫ pro ܓܫܫ *contrectavit*.

Ad derivativa referimus quoque quadrilittera, utpote a trilitteris orta. Oriuntur vero,

1. Per geminationem unius alteriusque litterae radicalis, ut ܪܘܡܪܡ *exaltavit*, a ܪܡ *altus fuit*; ܡܪܡܪ *exacerbavit*, a ܡܪ pro ܡܪܪ *amarus fuit*; ܛܘܦܛܦ *fumigavit*, a chald. טפא *extinctus est*; ܠܒܠܒ, unde ܐܬܠܒܠܒ *cupivit*, ab hebr. יאב idem: ܪܘܪܒ *magnificavit*, pro ܪܒܪܒ ab hebr. רבב *multus* vel *magnus evasit*.

2. Oriuntur etiam per adiectionem litterae, quod fit variis rationibus. Per prosthesin ab initio, ut ܗ in ܗܝܡܢ *credidit*, ab ܐܡܢ, unde ܡܗܝܡܢ *stabilis*; ܫ in ܫܩܒܠ, unde ܐܫܬܩܒܠ *adversatus est*, a ܩܒܠ *obvius* s. *contrarius fuit*. ܫܪܗܒ *acceleravit*, a ܪܗܒ aphel. ܐܪܗܒ idem; ܫ in ܫܒܗܪ *glorificavit*, ab hebr. בהיר *lucidus*; ܫܘܕܝ *confessus est*, *promisit*, ab ܝܕܐ aph. ܐܘܕܝ idem; ܫܘܕܥ *notum fecit*, ab ܝܕܥ aph. ܐܘܕܥ idem; ܫܘܚܕ *desolare*, ab hebr. יחיד *unicus*, *solitarius*; ܫܘܚܪ *tardavit*, ab ܐܚܪ aph. ܐܘܚܪ idem; ܫܘܫܛ *extendit*, ab ישט hiph. הושיט syr. ܐܘܫܛ

idem; ܫܚܠܦ *mutavit*, a ܚܠܦ aph. ܐܚܠܦ idem; ܫܟܠܠ *perfecit*, ab hebr. כלל idem; ܫܠܗܒ *inflammavit*, ab hebr. להב *flamma*; ܫܡܠܝ *implevit*, a ܡܠܐ *plenus fuit*, ܫܥܒܕ *servire fecit*, ab ܥܒܕ *operatus est*; hebr. עבד *servivit*; ܫܥܠܝ *exaltavit*, ab ܥܠܐ pa. ܥܠܝ idem; ܫܪܘܒ *abundare fecit*, a ܪܘܒ *ebullivit*. Sic quadrilitteris aliis additum, facit quinquelittera: ut ܐܫܬܪܓܪܓ *pellectus est*, ab ܐܬܪܓܪܓ idem.

ܬ in ܬܠܡܕ *docuit*, ad hebr. לָמַד *didicit*; ܬܪܓܡ *transtulit*, ab hebr. רגם *transmisit*, *transfudit*; ܬܘܚܪ *tardavit*, ab ܐܘܚܪ idem.

3. Oriuntur per epenthesin in medio, ut ܘ in ܓܘܙܠ *inflammavit*, ab hebr. גָזַל *abripuit*; ܓܘܪܪ *ruminavit*, a ܓܪ *traxit*; ܫܘܓܪ *exonerare fecit*, a chald. שְׁגַר *emisit*; ܫܘܙܒ *eripuit*, a chald. שֵׁיזִב idem; ܫܘܬܦ *communicavit*, a chald. שְׁתַף idem. ܝ in ܣܝܒܪ *sustinuit*, a chald. סְבַר idem; ܫܝܚܢ *acceleravit*, a ܫܚܢ *caluit*. ܡ in ܥܡܫܢ *sustinuit*, a ܥܫܢ *robustus fuit*. ܣ in ܒܣܬܪ idem quod ܒܬܪ *post*. ܪ in ܨܪܒܠ *voluit*, ab

ܓܒܠܠ idem; ܓܙܘܠܠ *implicuit*, ab ܓܙܠ *nevit*; ܓܕܘܠܠ *contorsit*, ab ܓܕܠ idem.

4. Denique oriuntur per paragogen in fine, ut ܦܪܣܡ *publicavit*, a ܦܪܣ *expandit*; ܫܚܠܦ i. q. ܚܠܦ *mutavit*; ܫܚܪܦ *obfuscavit*, a ܫܚܪ *denigravit*. ܫܘܪܦ ethpaal ܐܫܬܘܪܦ *superbivit*; a ܫܘܪ chald. שור idem; ܠܬܚܬܦ *humiliavit*, a ܠܬܚܬ *infra*; forte et ܠܘܫܦ *cibavit*, quamquam eius trilitterum non extet amplius.

V. Ratione qualitatis verbum est vel regulare; v. g. ܩܛܠ *occidit*; vel irregulare; et hoc 1. gutturale, in quo aliqua litterarum gutturalium ܐܗܚܥ vel ܪ anomaliam facit, ut ܪܬܚ *ebullivit*; 2. quiescens, in quo est aliqua quiescentium ܐܘܝ, sive ab initio, ut ܐܟܠ *comedit*, ܝܠܕ *peperit*; sive in medio, ut ܩܡ *surrexit*; sive in fine, ut ܓܠܐ vel ܓܠܝ *revelavit*; 3. defectivum 1. rad. ܢ, ut ܢܦܩ *exiit*; 4. geminatum media rad. ut ܒܙ pro ܒܙܙ *praedatus est*; et 5. quadrilitterum, ut ܓܘܙܠ *inflammavit*. Sunt et dupliciter regularia: ut ܐܠܠ *eiulavit*, ܝܡܐ *iuravit*, ܕܘܐ *liti-*

gavit, ܐܡܟܟ *humiliavit*. Quin et formas suas saepe permutant irregularia, eodem aut cognato saltem manente significatu, ut ܐܠܦ et ܝܠܦ *didicit* ܐܫܕ *effudit* et ܫܕܐ *iecit*; ܐܠܠ et ܝܠܠ aph. ܐܝܠܠ *eiulavit*; ܪܒ, ܪܒܐ, ܪܒܝ *auctus est*, *crevit* ܓܕ et ܢܓܕ *traxit*; ܫܡܗ et ܫܡܝ *nominavit*.

VI. Coniugationes sunt sex; tres activae, totidemque iis respondentes passivae: peal et ethpeel, pael et ethpaal, aphel et ettaphal. Quarum notamus,

1. Significationem, quam simplicem habent peal et ethpeel, ut Hebraeorum coniugationes kal et niphal, prior activa, altera passiva; intensam vero, ac (si quidem peal intransitiva fuerit) transitivam, peal et ethpaal, illa activam, haec passivam, convenientes cum Hebr. piel et pual; transitivam, eamque vel in secundum, vel in tertium subiectum (prouti peal vel intransitiva vel transitiva fuerit); aphel, et ettaphal, illa activam, haec passivam, convenientes cum Hebr. hiphil et hophal. Reciproca autem actio, quam Hebraeorum hithpael valet, apud Syros vel per passivas coniugationes exprimitur; ut ܐܙܕܗܪ *cautus fuit*, pro *cavit sibi*; vel per activam cum adiecto nomine suffixo, ut ܦܪܘܩ ܢܦܫܟ *libera animam tuam*, i.e. te ipsum.

2. Notabimus formam et characterem. Nempe peal simplicem radicem exhibet ܩܛܠ; a qua formatur ethpeel, adiecta syllaba praeformativa ܐܬ, mutataque vocali mediae radicis in rvozo, (nisi ultima gutturalis obsit, sec. lib. I. cap. II. §. 10,2.) ܐܬܩܛܠ: pael sub 1. rad. pthocho et sub 2. rad. (quam et ad analogiam chaldaismi קַטֵּל vel קַטֶּל geminare fas est) rvozo, ܩܛܠ; a qua, mutato rvozo in pthocho, et praemisso ܐܬ, deducitur ethpaal, ܐܬܩܛܠ: a peal formatur aphel, praemisso ܐ praeformativo, et mutato pthocho in rvozo, ܐܩܛܠ; et ab hac denique, praemisso ܐܬ, ac mutato rvozo in pthocho, efformari debuerat ettaphal ܐܬܐܩܛܠ, pro quo vero dicitur ܐܬܬܩܛܠ, mutato olaph praeformativo aphel in thau, sec. lib. I. cap. I. §. 9, 4.

Nota. Coniugatio ettaphal in verbis perfectis ac regularibus nullum (quod nos quidem meminerimus) exemplum habet: unde et cl. Schaafius in praef. lexici syr. fatetur, eam rarioris usus, nec agnitam fuisse a grammaticis et lexicographis prioribus, Masio, Wasero, Boderiano, Buxtorffio, Schindlero, Crinesio, Trostio. In imperfectis tamen ac irregularibus verbis, quan-

quam perraro, adhibetur: ut ܐܬܬܘܣܦ *additus est* Matth. 6, 33. cap. 25, 29. Marc. 4, 24. Luc. 12, 31. Act. 2, 41. cap. 11, 24. ܐܬܬܪܡܝ *deiectus est*, Apoc. 12, 9. 10. 13. cap. 19. 20. cap. 20, 10. 14. 15.

Raritas coniugationis ettaphal inde est, quod Syri verba passiva, activis in aphel respondentia, solent ut plurimum exprimere in ethpeel: ut ab ܐܫܠܡ *tradidit*, ܐܫܬܠܡ *traditus est*; ܐܚܙܝ *videre fecit*, *ostendit*, ܐܬܚܙܝ *ostensus est*; ܐܓܥܠ *commendavit*, ܐܬܓܥܠ *commendatus est*, ܐܣܡܟ *discumbere fecit*, ܐܣܬܡܟ *discumbere factus est*; ܐܘܕܥ *notificavit*, ܐܬܝܕܥ *notificatus* s. *manifestatus est*; ܐܪܝܡ *exaltavit*, ܐܬܬܪܝܡ *exaltatus est*; ܐܫܐܠ *commodavit*, ܐܫܬܐܠ *commodatus est*, seu *commodatum accepit*. Quin in verbis med. rad. ܘ, ethpeel et ethpaal hanc ipsam ob caussam forma coincidunt. Denique quadrilittera in duabus tantum coniugationibus flectuntur, nempe activa in pael, passiva in ethpaal; ut ܪܘܪܒ *magnificavit*, ܐܬܪܘܪܒ *magnificatus est*.

VII. Modi sunt tres, indicativus, (qui et subiunctivum, et graecum optativum, una comprehendit) infinitivus et imperativus. De enallage indicativi loco imperativi, et huius per participium

aut adiectivum, verbo substantivo ܗܘܐ *fuit* iunctum, periphrasi, vide syntaxin lib.III cap.I.§.14.

VIII. Tempora apud Syros eadem quae apud Hebraeos sunt: praeteritum perfectum, futurum, et quod praesentis vicem sustinere potest, participium. Reliqua vero tempora, ut sunt imperfectum et plusquamperfectum, Syri circumscribunt. Nempe

1. Praesens tertiae personae per participium nudum exprimitur; ut ܩܛܠ *interficiens* est, seu *interficit*, ܩܛܠܝܢ *interficientes* sunt, *interficiunt*; ܡܬܩܛܠ *interfectus* fit, *interficitur*, ܡܬܩܛܠܝܢ *interfecti* fiunt, *interficiuntur*: at primae et secundae, per participium cum adiecto pronomine ego, tu, nos, vos; ut ܩܛܠ ܐܢܐ *interficiens ego sum*, pro *interficio*, ܩܛܠ ܐܢܬ vel per crasin ܩܛܠܬ *interficis* m. ܩܛܠܬܝ *interficis* f. ܩܛܠܝܢ ܚܢܢ vel ܩܛܠܝܢܢ *interficimus*, ܩܛܠܢ ܐܢܬܘܢ vel ܩܛܠܝܬܘܢ *interficitis* m. ܩܛܠܢ ܐܢܬܝܢ vel ܩܛܠܝܬܝܢ *interficitis* f.

2. Imperfectum praeteritum circumscribitur per participium adiecto praeterito verbi substantivi ܗܘܐ *fuit*: ut ܩܛܠ ܗܘܐ *interficiens fuit*, pro *interficiebat*, ܩܛܠܝܢ ܗܘܘ *interficientes fuerunt*, pro *interficiebant*.

3. Futura formantur, additis ab initio praeformativis ܢ ܬ ܐ, et in fine adformativis ܘܢ; ita tamen, ut et hic cedat ܐ praeformativum coniugationis praeformativis temporis; ut in ethpeel ܐܶܬܩܛܶܠ pro ܐܶܐܬܩܛܶܠ; ethpaal ܐܶܬܩܰܛܰܠ pro ܐܶܐܬܩܰܛܰܠ; aphel ܐܰܩܛܶܠ pro ܐܰܐܩܛܶܠ; ettaphal ܐܶܬܬܰܩܛܰܠ pro ܐܶܐܬܬܰܩܛܰܠ, coll. lib. I. cap. I. §. 11. 1. ܐ vero in pael habeat vocalem, cum praeformativae reliquae vocali careant, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 2. et denique media rad. in peal ordinarie habeat ܘ.

4. Participia denique ex iisdem praeteritis oriuntur, quae non solum in peal, sed etiam in pael et aphel, gemina sunt, activa et passiva; in peal, mutatis tantum vocalibus, act. ܩܳܛܶܠ, pass. ܩܛܺܝܠ; in reliquis vero coniugationibus, praemisso ܡ praeformativo, cui ܐ praeformativum coniugationis cedit; ut ܡܰܩܛܶܠ pro ܡܰܐܩܛܶܠ cet. Passiva in pael et aphel, rvozo in pthocho mutant. Ceterum participium peil sumitur quidem ut plurimum passive; aliquando tamen et active seu deponentialiter: ut ܐܣܺܝܪ *accinctus* pro *accingens* Rom. 13, 4. ܐܚܺܝܕ *tenens*, q. d. *complexus* Hebr. 1, 3. ܐܒܺܝܠ *lugens*, qs. *lugere factus* Marc. 16, 20. Vide plura in syntaxi lib. III. cap. I. §. 4.

IX. Numerus et persona verborum eodem se modo apud Syros, ac apud Hebraeos habent. At genus in 3. plurali praeteritorum (quae apud

Hebraeos communis est), pariter ut in singulari, distinguunt Syri, ut v. g. in masc. quidem dicant ܦܩܕܘ, in fem. vero ܦܩܕܝ vel ܦܩܕܶܝܢ *iusserunt*.

X. Flexio ex sequente paradigmate verbali ܩܛܠ *interfecit*, clarissime liquebit. Hoc autem verbum delegimus potius, quam frequentatum illud grammaticis ܦܩܕ *iussit*: quia post illud adformativa littera ܬ praeteritorum, quam post hoc, commodius auditur. Addemus tamen hic quae singulae coniugationes in singulis temporibus singularia ratione flexionis habent.

1. In peal, praeteritum sub media radic. loco ܰ aliquando habet ܶ, maximeque in verbis intransitivis: ܫܠܝ *cessavit*, ܒܗܬ *erubuit*; ܕܒܩ *adhaesit*, ܕܚܠ *timuit*, ܕܡܟ *dormivit*; ܚܫܟ *tenebrosus fuit*; ܛܥܡ *gustavit*, ܛܥܢ *onustus fuit*; ܟܦܢ *esuriit*; ܠܒܫ *induit*; ܢܚܬ *descendit*, ܢܩܦ *adhaesit*; ܣܓܕ *adoravit*, ܣܗܕ *testatus est*, ܣܠܩ *adscendit*; ܥܫܢ *invaluit*; ܩܪܒ *adpropinquavit*; ܪܓܙ *iratus est*, ܪܗܛ *cucurrit*, ܪܚܡ *dilexit*, ܪܛܢ *murmuravit*, ܪܟܢ *inclinavit se*; ܫܟܒ *cubuit*, ܫܠܡ *consummatus est*, ܫܬܩ *tacuit*. Quo pertinent etiam quiescentia media rad. ܐ, v. g. ܟܐܒ *doluit*, ܡܐܠ *aegre*

tulit, ܣܐܶܒ *canuit*, ܫܐܶܠ *rogavit*. Quaedam utramque vocalem admittunt, ut ܪܟܶܒ et ܪܟܰܒ *insedit*, ܓܗܶܪ et ܓܗܰܪ *procubuit*. Schema flectendi praeteriti rvozati hoc fuerit:

Plur.	Sing.
ܒܘܰܠܘ ܒܘܰܠܘܢ ܒܘܰܠܶܝ	3. ܒܘܰܠ ܒܘܰܠܰܬ
ܒܘܰܠܬܘܢ ܒܘܰܠܬܶܝܢ	2. ܒܘܰܠܬ ܒܘܰܠܬܝ
ܒܘܰܠܢ ܒܘܰܠܢܢ	1. ܒܘܰܠܶܬ

Pro ܚܕܐ vel ܚܕܳܐ dicitur et ܚܕܺܝ *gavisus est*, de quo et similibus vide paradigma ܓܠܳܐ.

2. Porro praeterita non solum primae, sed etiam omnium coniugationum pro 3. plur. fem. ܩܛܰܠܶܝܢ habent aliquando ܩܛܰܠܶܝ, et in 1. plur. ܩܛܰܠܢ itidem ܩܛܰܠܢܝ: ut quod ad prius, ܐܶܙܰܠܶܝ *abierunt* Matth. 28, 8. 11. ܐܶܡܰܪܶܝ *dixerunt* cap. 25, 8. ܫܰܕܰܪܶܝ *miserunt* Ioh. 11, 3. quod vero ad posterius ܐܶܙܰܠܢܝ ܘܙܰܒܢܝ nisi *abierimus* et *emerimus* Luc. 9, 13. ܚܫܰܢܝ ܘܐܶܨܛܰܥܰܪܢܝ *passi eramus*, *et ignominia adfecti* 1. Thess. 2, 2. ܫܡܰܥܢܝ *audivimus* 1. Petr. 1, 18.

3. In infinitivo, ܡܡܰܠܳܠܘ pro ܡܡܰܠܳܠܘ *discedere* Matth. 9, 33. legitur.

4. Imperativus et futurum sub media rad. pro ܘ habent vel ܝ; ut ܕܚܠ *time* Rom. 11, 20. ܕܡܟܘ *dormite* Marc. 14, 41. ܐܟܘܠܘ *comedite* Luc. 10, 8. ܕܒܪ *assume* Matth. 2, 13. ܬܒܛܢ *concipiet* fem. Matth. 1, 23. ܬܕܚܠ *timeas* v. 20. ܢܕܡܟ *obdormiemus* 1. Cor. 15, 51. ܢܟܦܢ *esuriet* Ioh. 6, 35. cet. vel rvozo; ut ܙܒܢܘ *emite* Matth. 25, 9. ܥܒܕܘ *facite* cap. 3, 8. ܢܙܒܢ *emet* Luc. 22, 36. ܬܬܩܠ *impinges* Matth. 4, 6. Sic et in irregularibus ac defectivis; ut ܐܡܪ *dic* Matth. 4, 3. ܝܠܦܘ *discite* cap. 24, 32. ܣܒܘ *accipite* a ܢܣܒ Matth. 25. 28. ܙܠ *abi* ab ܐܙܠ *abiit* Act. 9, 15. ܬܒܘ *sedete* Lev. 8, 35. ܦܠ *cade* Matth. 21, 21. ܢܐܙܠ *abibit* Marc. 5, 17. ܬܐܠܕ *pariet* Matth. 1, 23. ܢܣܒ *accipiet* cap. 18, 23. ܢܬܒ *sedebit* cap. 25, 31. ܬܦܠ *cades* et ܐܬܠ *dabo* cap. 4, 9. ܐܓܪܘܪ *traham*, a ܓܪܪ *traxit*, Ioh. 12, 32.

5. Futura huius et reliquarum coniugationum, tertiam singularis femininam, non solum cum adiecto jud adformativo, sed etiam sine illo formant. Vide cum jud, ܬܥܒܪ *transibit* Matth. 24, 34. ܬܦܪܘܫ *secedet* 1. Cor. 7, 10. 11. ܬܡܟܘܢ

relinquet v. 13. item ܢܬܐܣܐ *sanabitur* Marc. 5, 23. ܢܦܩ *producet* Hebr. 6, 8. ast sine jud, ܢܬܡܠܚ *salietur*, et ܢܦܟܗ *infatuabitur*, Marc. 9, 50. ܢܫܟܚ *poterit*, et ܢܥܡܪ *habitabit*, cap. 4, 32. ܢܫܬܒܩ *remittetur* Matth. 24, 2. cet. Futura in 2. pers. sing. femin. assumunt aliquando in fine ܝ ultra ordinariam syllabam afformativam ܝܢ: ut ܬܥܠܝܢܝ pro ܬܥܠܝܢ *intrabis* Marc. 9, 25. ܬܚܝܝܢܝ *vivificabis* 1. Cor. 7, 16. ubi tamen Polygl. ܬܚܝܝܢ.

6. In ethpeel et ethpaal, si prima fuerit ex sibilantibus, ܬ characteristicum cum illa transponitur, ut ܐܣܬܡܟ pro ܐܬܣܡܟ *innixus fuit*, ܐܣܬܠܩ pro ܐܬܣܠܩ *sublatus est*, ܐܫܬܒܩ pro ܐܬܫܒܩ *remissus est*, ܐܫܬܒܚ pro ܐܬܫܒܚ *glorificatus est*, et transpositum commutatur in eiusdem organi litteram, post ܙ in ܕ, post ܨ vero in ܛ; ut ܐܙܕܒܢ pro ܐܙܬܒܢ, et hoc pro ܐܬܙܒܢ *emtus est*, ܐܙܕܕܩ pro ܐܙܬܕܩ, et hoc pro ܐܬܙܕܩ *iustificatus est*, ܐܨܛܠܒ pro ܐܨܬܠܒ, et hoc pro ܐܬܨܠܒ *crucifixus est*, ܐܨܛܥܪ pro ܐܨܬܥܪ, et hoc pro ܐܬܨܥܪ *ignominia adfectus est*. Vide supra lib. I. §. 9. 1. et §. 10. 2.

7. In pael praeformativae litterae futuri om-

nes vocali vacuae sunt, excepto ܐ, quod habet ܐ, ܐܦܩܘ, ob rationem dictam lib. I. cap. II. §. 9. 2.

8. In ethpaal imperativus mediam radicis perinde quidem, ac in ethpeel, occultat; ut ܐܬܚܝܠܘ *confortamini*, ab ܐܬܚܝܠ *confortatus est*, ܐܬܡܟܟܘ *humiliamini*, ab ܐܬܡܟܟ *humiliatus est* 1. Petr. 5, 6. ܐܬܪܥܘ *reconciliamini* 1. Thess. 5. 13. ܐܬܓܡܪܘ (at Gutbier. ܐܬܓܡܪܘ) *perficimini* 2. Cor. 13. 11. ܐܬܒܣܡܝ (at Gutb. ܐܬܒܣܡܝ) *laetare* Luc. 12, 19, et Gal. 4, 27. et in quadrilitteris ܐܫܬܥܒܕܘ *subiecti estote* Iac. 4, 7. 1. Petr. 5, 5. cet. coll. supra lib. I. cap. III. §. 7. 2. Reperias vero etiam cum expressa vocali ܐܬܪܚܡ *miseratione adficitor* Matth. 9, 27. Luc. 16. 24. ܐܬܒܝܐܘ *consolationem accipite* 2. Cor. 13. 11. ܐܬܕܡܘ *imitamini* 1. Cor. 11, 1.

9. In aphel, ܐ characteristicum coniugationis manet aliquando post praeformativas temporum in verbis imperfectis: ut ܬܐܚܐ *vivificabis* masc. et ܬܐܚܝܢ *vivificabis* fem. 1. Cor. 7. 16. ܡܐܚܝܢ *vivificantes* masc. Ex. 1, 16. ܡܐܚܝܘ *vivificare* Hebr. 7, 25. ܢܐܓܢ *habitabit* Act. 2, 26. et 2. Cor. 12, 9.

ܡܐܚܒܘ *diligere* Rom. 13, 8. ܡܐܓܪ *protrahens* 2. Petr. 3, 9.

10. ܐܫܟܚ *invenit*, *potuit*, non est in aphel, sed in peal, cum ܐ non praeformativo, sed prosthetico, coll. supra lib. I. cap. I. §. 5, 2. perinde ac in ܐܫܬܝ *bibit*, de quo infra ad paradigma ܓܠܐ. Liquet hoc ex vocali ܰ prioris syllabae; cum, si ܐ praeformativum aphel esset, habere debuisset ܶ. Flectitur tamen vel quasi ut aphel. Nam in infinit. habet ܡܫܟܚܘ Gen. 19, 11. in futur. ܢܫܟܚ Marc. 11, 13. plural. ܢܫܟܚܘܢ Luc. 9, 12. et participium praes. ܡܫܟܚ pro ܡܐܫܟܚ Matth. 19, 26. peil ܫܟܝܚ *inventus*, *praesens*. Ast passivum in ethpeel flectitur regulariter ܐܫܬܟܚ 1. Petr. 2, 22.

Nota. Michaelis ubi de verbis agit, qua ratione ea distinguantur ope punctorum diacriticorum non indicat. Quum autem Syri maximi haec puncta faciunt, et in libris, in quibus puncta vocalia desiderantur, magno usui sint, quaedam hic de eorum usu adiungere operae erit pretium.

1. In praeterito omnium coniugationum punctum diacriticum ex arbitrio uni ex litteris radicalibus subiicitur, in prima vero pers. singulari punctum superponitur, ut haec ab secunda distinguatur, sic ܦܪܫܬ *separavisti*, et ܦܪܫܬ *separavi*.

2. 3. sing. fem. alii aliter notare solent, uno aut duobus punctis litteram ܬ in fine vocis insignientes, ut ܢܦܩܬ *exiit* fem. ܐܡܪܬ *dixit* fem., alii punctum litterae ܬ subiiciunt alterumque postponunt, ut. ܐܬܩܪܝܬ *convocata est*,. ܫܡܥܬ *audivit* fem., alii duo quidem puncta ponunt, sed unum super littera ܬ, alterum vero etiam litterae praecedenti subiicientes, ut ܣܢܐܬ *odit* fem. ܗܘܬ *fuit* fem., alii denique huic personae nullum tribuunt punctum diacriticum, qua re ab aliis formis similibus distinguitur.

3. In 2. sing. fem. et in plur. cum singulae formae iam terminatione sua facile cognoscantur, punctum diacriticum haud necessarium et propterea multis in libris omittitur, ab aliis vero librariis 1. et 3. plur. subiicitur, ut ܗܘܘ *fuerunt*, ܥܒܕܘ *fecerunt*, ܐܬܩܪܝܘ *vocati sunt*, ܚܙܝܢ *vidimus*, ܫܡܥܢ *audivimus*.

4. In omnium coniug. infinitivis punctum diacriticum voci ubivis subiicitur. Cum vero hic modus facile terminatione in ܘ et ܡ praefixo distinguatur, saepe punctum prorsus omittitur.

5. In imperativo punctum uni, quaecumque sit, litterarum supponitur. Hoc tamen in ver-

bis irregularibus difficultatem omnino non tollit, ut ܝܠܦ didicit et disce.

6. In futur. quoque punctum fere ubique supponitur, ut ܢܣܒ *accipiet*, ܢܗܘܐ *erit*, ܬܐܙܠ *abibis*, ܬܐܡܪ *dices*; 1. sing. vero excipias, in qua punctum illud superscribitur, ut facilius a 3. praet. aphel distinguatur, ut ܐܘܒܕ *perdidit*, ܐܟܬܘܒ *scribam*. 3. sing. fem. plerumque puncto non insignitur, qua re a 2. masc. distinguitur, in bibliis vero Polygl. eodem modo ac 2. masc. notatur, ut ܬܐܟܘܠ *edet* fem., ܬܚܕܐ *gaudebit* fem.

7. In plur. punctum simili modo ponunt, ut ܢܬܟܫܦܘܢ *supplicabunt*, ܬܣܒܘܢ *accipietis*. ܢܩܪܐ *invocabimus*, ܢܚܙܘܢ *videbunt*, interdum etiam in 3. pers. superponunt, ut ܢܕܥܘܢ *scient*.

8. Participia praes. sive activa in peal puncto super 1. radicali posito, in reliquis autem coniugg. puncto super littera praeformativa ܡ, facile ab aliis flexionibus distinguuntur, ut ܟܬܒ *scribens*, ܒܥܐ *quaerens*, ܣܐܡ *ponens*, ܡܘܕܥ *indicans*, ܡܫܡܠܝ *perfectus*, ܡܫܬܡܗܐ *nominatus*, ܡܬܒܪ *frangens*. Sic etiam in fem. et plur. ut ܒܥܝܐ *quaerens* fem., ܒܥܝܢ et ܒܥܝܢ *quaerentes*. Ali-

quoties in bibl. Polygl. punctum infra litteram ܡ aut duplex ponitur, ut ܡܬܦܫܪ *liquefactus*, ܡܬܢܩܡ *ultus*. In partic. passiv. coniugg. punctum etiam primae radicali superscribitur, ut ܡܬܩܪܐ *nominatus*; similiter in part. peal; in verb. ܦܐ aut ܦܝ aut si 1. radic. puncto, ut ܕ et ܪ, instructa est, interdum etiam in littera ܢ, punctum diacriticum sequenti litterae tribuitur, ut ܐܫܕ *effundens*, ܝܩܕ *flagrans*, ܪܓܙ *irascens*, ܕܚܠ *timens*, ܨܒܐ *volens*.

9. Part. pass. punctum in sing. et plur. masc. et fem. supponunt, ut ܡܫܒܚ *laudatus*, ܟܢܝܫܝܢ *congregati*, ܣܝܡ *positus*.

10. Nomina substantiva quoque; quae ad participii formam maxime accedunt partimque a participio derivantur (participialia), punctum haud raro adsciscunt, ut ܒܪܘܝܐ *creator*, *factor*; ܡܠܦܢܐ *magister*.

XI. Sequitur nunc paradigma verbi regularis ܩܛܠ *interfecit*.

Peal

Praeteritum.

		Masc.	Com.	Fem.
Sing.	3	ܩܛܰܠ		ܩܶܛܠܰܬ
	2	ܩܛܰܠܬ		ܩܛܰܠܬܝ
	1		ܩܶܛܠܶܬ	
Plur.	3	ܩܛܰܠܘ ܩܛܰܠܘܢ		ܩܛܰܠ l. ܩܛܰܠܶܝܢ
	2	ܩܛܰܠܬܘܢ		ܩܛܰܠܬܶܝܢ
	1		ܩܛܰܠܢ l. ܩܛܰܠܢܢ	

Infinitivus.

ܡܶܩܛܰܠ

Imperativus.

	Masc.	Fem.
Sing.	ܩܛܘܿܠ	ܩܛܘܿܠܝ
Plur.	ܩܛܘܿܠܘ	ܩܛܘܿܠܶܝܢ

Futurum.

		Masc.	Fem.
Sing.	1	ܐܶܩܛܘܿܠ	
	2	ܬܶܩܛܘܿܠ	ܬܶܩܛܠܝܢ
	3	ܢܶܩܛܘܿܠ	ܬܶܩܛܘܿܠ l. ܠܗ
Plur.	1	ܢܶܩܛܘܿܠ	
	2	ܬܶܩܛܠܘܢ	ܬܶܩܛܠܳܢ
	3	ܢܶܩܛܠܘܢ	ܢܶܩܛܠܳܢ

Participium act.

	Masc.	Fem.
Sing.	ܩܳܛܶܠ	ܩܳܛܠܳܐ
Pl.	ܩܳܛܠܝܢ	ܩܳܛܠܳܢ

Participium pas.

	Masc.	Fem.
Sing.	ܩܛܝܠ	ܩܛܝܠܳܐ
Pl.	ܩܛܝܠܝܢ	ܩܛܝܠܳܢ

Ethpeel.

Praeteritum.

		Masc.	Com.	Fem.
Sing.	3	ܐܶܬܩܛܶܠ		ܐܶܬܩܰܛܠܰܬ
	2	ܐܶܬܩܛܶܠܬ		ܐܶܬܩܛܶܠܬܝ
	1		ܐܶܬܩܰܛܠܶܬ	
Plur.	3	ܐܶܬܩܛܶܠܘ		ܐܶܬܩܛܶܠܘܢ ܠܶܝܢ
	2	ܐܶܬܩܛܶܠܬܘܢ		ܐܶܬܩܛܶܠܬܶܝܢ
	1		ܐܶܬܩܛܶܠܢ l. ܢܢ	

Infinitivus.

ܡܶܬܩܛܳܠܘ

Imperativus.

	Masc.	Fem.
Sing.	ܐܶܬܩܛܶܠ	ܐܶܬܩܛܶܠܝ
Plur.	ܐܶܬܩܛܶܠܘ	ܐܶܬܩܛܶܠܶܝܢ

Futurum.

		Masc.	Fem.
Sing.	1	ܐܶܬܩܛܶܠ	
	2	ܬܶܬܩܛܶܠ	ܬܶܬܩܰܛܠܝܢ
	3	ܢܶܬܩܛܶܠ	ܬܶܬܩܛܶܠ l. ܠܗ
Plur.	1	ܢܶܬܩܛܶܠ	
	2	ܬܶܬܩܰܛܠܘܢ	ܬܶܬܩܰܛܠܳܢ
	3	ܢܶܬܩܰܛܠܘܢ	ܢܶܬܩܰܛܠܳܢ

Participium.

	Masc.	Fem.
Sing.	ܡܶܬܩܛܶܠ	ܡܶܬܩܰܛܠܳܐ
Pl.	ܡܶܬܩܰܛܠܝܢ	ܡܶܬܩܰܛܠܳܢ

	Ethpaal Fem.	Ethpaal Com.	Ethpaal Masc.	Pael Fem.	Pael Com.	Pael Masc.	
Praeteritum.							
Sing. 3	ܐܬܩܛܠܬ		ܐܬܩܛܠ	ܩܛܠܬ		ܩܛܠ	3
Sing. 2	ܐܬܩܛܠܬܝ		ܐܬܩܛܠܬ	ܩܛܠܬܝ		ܩܛܠܬ	2
Sing. 1		ܐܬܩܛܠܬ			ܩܛܠܬ		1
Plur. 3	ܐܬܩܛܠܝ l. ܠܝܢ		ܐܬܩܛܠܘ	ܩܛܠܝ l. ܠܝܢ		ܩܛܠܘ	3
Plur. 2	ܐܬܩܛܠܬܝܢ		ܐܬܩܛܠܬܘܢ	ܩܛܠܬܝܢ		ܩܛܠܬܘܢ	2
Plur. 1		ܐܬܩܛܠܢ l. ܢܢ			ܩܛܠܢ l. ܢܢ		1
Infinitivus.		ܡܬܩܛܠܘ			ܡܩܛܠܘ		
Imperativus.							
Sing.	ܐܬܩܛܠܝ		ܐܬܩܛܠ	ܩܛܠܝ		ܩܛܠ	Sing.
Plur.	ܐܬܩܛܠܝܢ		ܐܬܩܛܠܘ	ܩܛܠܝܢ		ܩܛܠܘ	Plur.
Futurum.							
Sing. 1		ܐܬܩܛܠ			ܐܩܛܠ		1
Sing. 2	ܬܬܩܛܠܝܢ		ܬܬܩܛܠ	ܬܩܛܠܝܢ		ܬܩܛܠ	2
Sing. 3	ܬܬܩܛܠ l. ܠܝ		ܢܬܩܛܠ	ܬܩܛܠ l. ܠܝ		ܢܩܛܠ	3
Plur. 1		ܢܬܩܛܠ			ܢܩܛܠ		1
Plur. 2	ܬܬܩܛܠܢ		ܬܬܩܛܠܘܢ	ܬܩܛܠܢ		ܬܩܛܠܘܢ	2
Plur. 3	ܢܬܩܛܠܢ		ܢܬܩܛܠܘܢ	ܢܩܛܠܢ		ܢܩܛܠܘܢ	3
Participium. (Ethpaal) / **Participium act.** (Pael)							
Sing.	ܡܬܩܛܠܐ		ܡܬܩܛܠ	ܡܩܛܠܐ		ܡܩܛܠ	Sing.
Pl.	ܡܬܩܛܠܢ		ܡܬܩܛܠܝܢ	ܡܩܛܠܢ		ܡܩܛܠܝܢ	Pl.
Participium pas. (Pael)							
Sing.				ܡܩܛܠܐ		ܡܩܛܠ	Sing.
Pl.				ܡܩܛܠܢ		ܡܩܛܠܝܢ	Pl.

Ettaphal

Praeteritum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 3	ܐܬܬܦܩܕܬ		ܐܬܬܦܩܕ
Sing. 2	ܐܬܬܦܩܕܬܝ		ܐܬܬܦܩܕܬ
Sing. 1		ܐܬܬܦܩܕܬ	
Plur. 3	ܐܬܬܦܩܕܝ l. ܕܝܢ		ܐܬܬܦܩܕܘ
Plur. 2	ܐܬܬܦܩܕܬܝܢ		ܐܬܬܦܩܕܬܘܢ
Plur. 1		ܐܬܬܦܩܕܢ l. ܢܢ	

Infinitivus.

ܡܬܬܦܩܕܘ

Imperativus.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܐܬܬܦܩܕܝ	ܐܬܬܦܩܕ
Plur.	ܐܬܬܦܩܕܝܢ	ܐܬܬܦܩܕܘ

Futurum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 1		ܐܬܬܦܩܕ	
Sing. 2	ܬܬܬܦܩܕܝܢ		ܬܬܬܦܩܕ
Sing. 3	ܬܬܬܦܩܕ l. ܠܝ		ܢܬܬܦܩܕ
Plur. 1		ܢܬܬܦܩܕ	
Plur. 2	ܬܬܬܦܩܕܢ		ܬܬܬܦܩܕܘܢ
Plur. 3	ܢܬܬܦܩܕܢ		ܢܬܬܦܩܕܘܢ

Participium.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܡܬܬܦܩܕܐ	ܡܬܬܦܩܕ
Pl.	ܡܬܬܦܩܕܢ	ܡܬܬܦܩܕܝܢ

Aphel

Praeteritum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 3	ܐܦܩܕܬ		ܐܦܩܕ
Sing. 2	ܐܦܩܕܬܝ		ܐܦܩܕܬ
Sing. 1		ܐܦܩܕܬ	
Plur. 3	ܐܦܩܕܝ l. ܕܝܢ		ܐܦܩܕܘ
Plur. 2	ܐܦܩܕܬܝܢ		ܐܦܩܕܬܘܢ
Plur. 1		ܐܦܩܕܢ l. ܢܢ	

Infinitivus.

ܡܦܩܕܘ

Imperativus.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܐܦܩܕܝ	ܐܦܩܕ
Plur.	ܐܦܩܕܝܢ	ܐܦܩܕܘ

Futurum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 1		ܐܦܩܕ	
Sing. 2	ܬܦܩܕܝܢ		ܬܦܩܕ
Sing. 3	ܬܦܩܕ l. ܠܝ		ܢܦܩܕ
Plur. 1		ܢܦܩܕ	
Plur. 2	ܬܦܩܕܢ		ܬܦܩܕܘܢ
Plur. 3	ܢܦܩܕܢ		ܢܦܩܕܘܢ

Participium act.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܡܦܩܕܐ	ܡܦܩܕ
Pl.	ܡܦܩܕܢ	ܡܦܩܕܝܢ

Participium pas.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܡܦܩܕܐ	ܡܦܩܕ
Pl.	ܡܦܩܕܢ	ܡܦܩܕܝܢ

XII. Verba, quae primam mediamque radicis gutturalem habent, propria anomalia apud Syros (ut apud Hebraeos) vix ulla laborant. Nam v. g. ܗܦܟ *vertit*, ܚܙܩ *accinctus est*, ܥܕܠ *accusavit*; ܒܗܬ *erubuit*, ܕܚܠ *timuit*, ܒܥܛ *calcitravit*; plane ad paradigma verbi regularis flectuntur. Et quamvis anomaliam faciant verba 1. et 2. rad. ܐ, nempe ܐܟܠ *comedit* et ܛܐܒ *bonus* seu *hilaris fuit*; tamen anomaliam istam ܐ non tam qua gutturalis habet, quam qua una ex quiescentibus ܐܘܝ: adeoque verba ista potius ad quiescentia, quam ad gutturalia pertinent. Aliter vero se res habet de verbis, quae ultimam radicalem ܗܚܥ vel ܪ agnoscunt; quorum tamen anomalia vix alia est, quam ut ܵ ante gutturalem in ܲ mutent, secundum lib. I. cap. II. §. 10, 2. v. g. in participio praesenti peal ܢܓܗ *illucescens* diluculum, ܦܠܚ pro ܦܠܚ *serviens*, ܦܪܥ *retribuens*, ܐܡܪ pro ܐܡܪ *dicens*; in pael item atque aphel ubique, v. g. ܫܕܪ pro ܫܕܪ *misit*; ܐܪܫܥ pro ܐܪܫܥ *impie egit*. Quibus ex verbis 3. rad. ܐ accedunt ܒܝܐ pro ܒܝܐ *consolatus est*, ܛܡܐ pro ܛܡܐ *contaminavit*, ܦܐܐ pro ܦܐܐ *condecoravit*, ܣܐܐ pro ܣܐܐ *foedavit*, cum derivatis suis: aliquando et ܓܐܐ, unde in ethpa. ܐܬܓܐܝ et ܐܬܓܐܐ *elatus fuit*, Ex. 15, 1. Esa. 2, 12.

XIII. Quiescentia, quae a verbi perfecti flexione secedunt, sunt vel primae radicalis, eaque vel 1. radicis ܐ, ut ܐܟܠ *comedit*, vel 1. rad. ܝ, ut ܝܠܕ *peperit*; vel mediae radicalis; eiusque vel ܐ ut ܛܐܒ *bonus fuit*, vel ܘ, ut ܩܡ *surrexit*, vel ܝ, ut ܡܝܬ *mortuus est*, quo et ܚܝܐ *vixit*, referri potest, utpote a quo, elisa media rad. ܝ, dicitur ܬܚܐ pro ܬܚܝܐ *vives*, ܐܚܝ pro ܐܚܝܝ *vivificavit*; vel denique ultimae radicalis ܐ, vel quae in eius locum aliquando succedit, ܝ, ut ܓܠܐ *manifestavit*, et ܣܓܝ *multiplicatus est*. Nam quae in ܗ terminantur, v. g. ܬܘܗ *obstupuit*, ܐܬܟܪܗ *aegrotavit*, ܢܓܗ *illuxit*, ܦܗܗ *infatuatus est*; non quiescentia sunt, sed gutturalia, de quibus modo egimus §. 12.

XIV. Quod igitur ad quiescentia 1. rad. ܐ, ea

1. In peal sub ܐ initiali, ubi vocali vacare debuisset, ubique assumunt vocalem: ܳ quidem in praeterito, ut ܐܟܠ pro ܐܟܠ *comedit*; at in imperativo at participio peil ܶ, ut ܐܟܘܠ pro ܐܟܘܠ *comede*; ܐܟܝܠ *comestus*; excepto tantum ܐܡܪ *dic*.

In infinitivo, et futuro duplicem habent formam, unam ܡܐܟܠ *comedere*, ܐܟܘܠ pro ܐܐܟܘܠ *comedam*; alteram ܡܐܡܪ *dicere*, et ܐܡܪ pro ܐܐܡܪ

dicam. Priore modo flectuntur ܐܓܪ *conduxit*, ܐܚܕ *cepit*, *clausit*, ܐܟܠ *comedit*, ܐܠܠ *ululavit*, ܐܠܨ *arctavit*, ܐܣܪ *ligavit*, ܐܪܥ *occurrit*, ܐܫܕ *effudit*; posteriore vero modo, ܐܒܕ *periit*, ܐܙܠ *abiit*, ܐܠܦ *didicit*, ܐܡܚ *fastidivit*, ܐܡܪ *dixit*, ܐܘܪܟ *protendit*. Ast ܐܬܐ *venit* in infinit. quidem habet ܡܐܬܐ, sed in fut. ܐܬܐ pro ܐܐܬܐ. Praeterea Syri non ferunt concursum duorum ܐ; igitur in 1. pers. sing. futuri peal dicunt ܐܡܪ vel ܐܙܠ; in peal ܐܟܠ pro ܐܐܟܠ seu ܐܐܟܠ: at in reliquis personis extrusum ܐ redire potest; ut ܬܐܡܪ; ܬܐܙܠ, ܬܐܠܦ.

In imperativo etiam dicitur ܐܡܪ ܐܡܪܝ ܐܡܪܘ ܐܡܪܝܢ, ab ܐܡܪ *dixit*; ܙܠ ܙܠܝ ܙܠܘ ܙܠܝܢ, ab ܐܙܠ *abiit*; ܬܐ ܬܝ ܬܘ ܬܝܢ, ab ܐܬܐ *venit*.

2. In ethpeel 1. rad. ܐ ubique quiescit, vocali sua ad praecedens ܬ praeformativum remissa: ut in praeterito et fut. ܐܬܐܟܠ pro ܐܬܐܟܠ, et hoc pro ܐܬܐܟܠ; infinit. ܡܬܐܟܠܘ pro ܡܬܐܟܠܘ; imperat. ܐܬܐܟܠ pro ܐܬܐܟܠ; partic. ܡܬܐܟܠ pro ܡܬܐܟܠ. Vid. lib. I. cap. I. §. 7, 1. Sed in ܐܚܕ *cepit*, *clausit*, ܐ radicale, abiecta vocali sua, conformatur praecedenti ܬ, ut fiat ܐܬܬܚܕ pro ܐܬܐܚܕ,

et hoc pro ܐܬܬܚܕ *clausus est* Matth. 25, 10. Apoc. 21, 25. In quibusdam vero 1. radicis ܐ vel quiescit vel mutatur in ܬ; ut ab ܐܒܠ *luxit* fit ܐܬܐܒܠ, unde fut. ܢܬܐܒܠܘܢ *tristabuntur* Luc. 6, 25. vel ܐܬܬܒܠ, unde ܢܬܬܒܠܘܢ idem, Apoc. 18, 15.

3. In pael, ܐ post praeformativas itidem vel quiescit, remissa ad illas vocali sua, ut inf. ܡܠܦܘ pro ܡܐܠܦܘ; fut. ܢܠܦ pro ܢܐܠܦ *docebit*; partic. ܡܠܦ et ܡܠܦܐ; pro ܡܐܠܦ et ܡܐܠܦܐ; vel prorsus eliditur, ut ܡܠܦܘ pro ܡܐܠܦܘ *docere* Matth. 11, 1. ܢܠܦ pro ܢܐܠܦ *docebit* cap. 5, 19. ܡܠܦ pro ܡܐܠܦ cap. 4, 23. ܡܠܦ plur. ܡܠܦܐ pro ܡܐܠܦܐ *docti* Ioh. 6, 45.

4. In ethpaal, ܐ pariter quiescit, remissa ad praeformativam ܬ vocali, ut praet. ܐܬܐܣܝ *sanatus est* Luc. 8, 36. Infinit. ܡܬܠܨܘ pro ܡܬܐܠܨܘ *adfligi* 1. Thess. 3, 4. vel mutatur in ܬ, ut ܐܬܬܢܚ pro ܐܬܐܢܚ, et hoc pro ܐܬܐܢܚ *suspiravit* Marc. 7, 34. ܐܬܬܓܪ pro ܐܬܐܓܪ *negotiatus est* Matth. 25, 16. 17.

5. In aphel et ettaphal, 1. rad. ܐ (ut facilius pronunciari queat) ubique mutatur in ܘ mobile diphthongescens, ut est in paradigmate. Ast ܐܬܐ *venit*, ܐ in aphel mutat in ܝ mobile; ut ܐܝܬܝ

adduxit, ܡܰܝܬܳܝܽܘ *adducere*, ܐܰܝܬܳܐ *adduc*, ܐܰܝܬܶܐ *adducam*, ܡܰܝܬܶܐ *adducens*. Idem imitatur ܗܰܝܡܶܢ *credidit* ab obsoleto ܐܰܡܶܢ: quod tamen non est verbum aphel, sed quadrilitterum in pael.

6. ܐܶܙܰܠ, quum significat *abiit*, anomalicum est. Nam 3. rad. ܠ, in incremento vocis syllabico, occultatur, remissa vocali sua ad praecedentem mediam radicalem, si haec vocali careat: ut in praeterito ܐܶܙܠܰܬ pro ܐܶܙܰܠܬ *abiit* fem. ܐܶܙܠܶܬ *abii* Iohann. 9, 11. in fut. ܬܺܐܙܠܺܝܢ *abibis* fem. ܬܺܐܙܠܽܘܢ et ܬܺܐܙܠܳܝܢ *abibitis* masc. et fem. ܢܺܐܙܠܽܘܢ et ܢܺܐܙܠܳܢ *abibunt* masc. et fem. Act. 17, 15. et in particip. ܐܳܙܶܠ *abiens* fem. ܐܳܙܠܺܝܢ et ܐܳܙܠܳܢ *abeuntes* masc. et fem. 1. Tim. 5, 24. ex edit. Polygl. Extra praedictum casum reliqua regularia sunt. Quin nec intra praedictum casum anomalia est, si verbum ܐܶܙܰܠ notet *prodesse*: ut Matth. 5, 13. ܐܳܙܶܠ *prodest*. Conf. supra, lib. I. cap. II. §. 11, 2. et 3. cap. III. §. 7. 1.

7. Verba 1. rad. ܝ, quae habent mediam radicalem ܗ, flectuntur ut verba 1. radicis ܐ: nempe ܝܗܰܪ *meminit*, ܝܗܶܒ *profuit*, et ܝܗܰܪ *lascivus fuit*. Vid. lib. I. cap. I. §. 3. 4. cap. III. §. 7. 3.

VERBUM QUIESCENS

1. rad. olaph, ܐܟܠ *comedit.*

Ethpeel.	Peal.
ܐܬܐܟܠ ܐܬܐܟܠܬ	Praet. ܐܟܠ ܐܟܠܬ
ܐܬܐܟܠܬ ܐܬܐܟܠܬܝ	ܐܟܠܬ ܐܟܠܬܝ
cet. ܐܬܐܟܠܬ	ܐܟܠܬ
vel	
ܐܬܬܟܠ ܐܬܬܟܠܬ	ܐܟܠܘ ܐܟܠܝ ܐܟܠܢ
cetera.	ܐܟܠܬܘܢ ܐܟܠܬܝܢ
	ܐܟܠܢ ܐܟܠܢܢ
ܡܬܐܟܠܘ l. ܡܬܬܟܠܘ	Inf. ܡܐܟܠ l. ܡܐܡܪ
ܐܬܐܟܠ l. ܐܬܬܟܠ	Imp. ܐܟܘܠ l. ܐܡܪ ܐܟܘܠܝ
	ܐܟܘܠܘ ܐܟܘܠܝܢ
ܐܬܐܟܠ	Fut. ܐܟܘܠ l. ܐܡܪ
ܬܬܐܟܠ ܬܬܐܟܠܘܢ	ܬܐܟܘܠ l. ܬܐܡܪ ܬܐܟܠܘܢ
cet.	cetera.
vel	
ܐܬܬܟܠ	
ܬܬܬܟܠ ܬܬܬܟܠܘܢ	
cet.	
cet. ܡܬܐܟܠ ܡܬܐܟܠܐ	P.act. ܐܟܠ ܐܟܠܐ
vel	ܐܟܠܝܢ ܐܟܠܢ
ܡܬܬܟܠ ܡܬܬܟܠܐ	P.pas. ܐܟܝܠ ܐܟܝܠܐ
cet.	ܐܟܝܠܝܢ ܐܟܝܠܢ

VERBUM QUIESCENS

1. rad. olaph , ܐܰܟܶܠ *comedit.*

Ethpaal.	Pael.	
ܐܶܬ݂ܐܰܟܰܠ ܐܶܬ݂ܐܰܟܠܰܬ݂ ܐܶܬ݂ܐܰܟܠܶܬ݂ ܐܶܬ݂ܐܰܟܰܠܬ݁ܘܢ cet. ܐܶܬ݂ܐܰܟܰܠܬ݁ vel ܐܶܬ݁ܬ݁ܰܟܰܠ ܐܶܬ݁ܬ݁ܰܟܠܰܬ݂ cet.	ܐܰܟܶܠ ܐܰܟܠܶܬ݂ cet.	Praet.
ܡܶܬ݂ܐܰܟܳܠܽܘ l. ܡܶܬ݁ܬ݁ܰܟܳܠܽܘ	ܡܐܰܟܳܠܽܘ l. ܡܟܳܠܽܘ	Inf.
ܐܶܬ݂ܐܰܟܰܠ l. ܐܶܬ݁ܬ݁ܰܟܰܠ cet.	ܐܰܟܶܠ ܐܰܟܶܠܝ	Imp.
ܐܶܬ݂ܐܰܟܰܠ ܢܶܬ݂ܐܰܟܰܠ ܬܶܬ݂ܐܰܟܠܺܝܢ cet. vel ܐܶܬ݁ܬ݁ܰܟܰܠ ܢܶܬ݁ܬ݁ܰܟܰܠ ܬܶܬ݁ܬ݁ܰܟܠܺܝܢ cet.	ܐܰܟܶܠ ܢܐܰܟܶܠ ܬܐܰܟܠܺܝܢ cet. vel ܐܟܶܠ ܢܟܶܠ ܬܟܠܺܝܢ cet.	Fut.
ܡܶܬ݂ܐܰܟܰܠ ܡܶܬ݂ܐܰܟܠܳܐ cet. vel ܡܶܬ݁ܬ݁ܰܟܰܠ ܡܶܬ݁ܬ݁ܰܟܠܳܐ cet.	ܡܐܰܟܶܠ ܡܐܰܟܠܳܐ cet. vel ܡܟܶܠ ܡܟܠܳܐ cet.	P.act.
	ܡܐܰܟܰܠ l. ܡܟܰܠ	P.pass.

VERBUM QUIESCENS

1. rad. olaph, ܐܟܠ *comedit*.

Ettaphal.	Aphel.	
ܐܬܬܘܟܠ ܐܬܬܘܟܠܬ	ܐܘܟܠ ܐܘܟܠܬ	Praet.
cet.	cet.	
ܡܬܬܘܟܠܘ	ܡܘܟܠܘ	Inf.
cet. ܐܬܬܘܟܠ	cet. ܐܘܟܠ	Imp.
ܐܬܬܘܟܠ	ܐܘܟܠ	Fut.
ܢܬܬܘܟܠ ܢܬܬܘܟܠܘܢ	ܢܘܟܠ ܢܘܟܠܘܢ	
ܬܬܬܘܟܠ ܬܬܬܘܟܠܢ	cet.	
cet.		
ܡܬܬܘܟܠ	cet. ܡܘܟܠ	P.act.
	cet. ܡܘܟܠ	P.pass.

XV. Verba 1. rad. jud, in peal sub jud, ubi id vocali vacuum esse debuerat, adsumunt ܼ; ut ܝܕܥ pro ܝܕܥ *cognovit*, ܝܠܦܘ pro ܝܠܦܘ *discite*, ܝܠܝܕ pro ܝܠܝܕ *natus*.

In praeterito mediam radicis vel per ܰ movent, ut ܝܕܥ *cognovit*, ܝܩܪ *gravis fuit* ܝܨܦ *curavit*; vel per ܶ, ut ܝܠܕ *peperit*, ܝܪܬ *haereditavit*, ܝܬܒ *sedit*. Cónf. §. 10, 1. Solum vero ܝܗܒ pro ܝܗܒ *dedit*, ܗ suum occultat, remis-

sa vocali ad praecedentem ܝ rad. jud, quoties haec debuerat adsumere ܵ. Vide lib. I. cap. III. §. 7. 1. Schema flexionis eius hoc est:

ܐܘܬܒ ܐܘܬܒܬ	ܐܘܬܒܘ l. ܐܘܬܒܘܢ ܐܘܬܒܝ
ܐܘܬܒܬ ܐܘܬܒܬܝ	ܐܘܬܒܬܘܢ ܐܘܬܒܬܝܢ
ܐܘܬܒܬ	ܐܘܬܒܢ l. ܐܘܬܒܢܢ

In infinitivo, imperativo et futuro, verba ܝܕܥ *cognovit*, et ܝܬܒ *sedit*, non ut quiescentia flectuntur, sed ut defectiva ad modum ܢܦܩ *exiit*. Hinc infinit. ܡܕܥ *cognoscere*, ܡܬܒ *sedere*; imperat. ܕܥ *cognosce*, ܬܒ *sede*; fut. ܐܕܥ *cognoscam*, ܐܬܒ *sedebo*. Quomodo et ܝܗܒ *dedit*, in imper. habet ܗܒ *da*: infinitivum vero et futurum, quibus caret, ex synonimo ܢܬܠ mutuatur.

2. In ethpeel, ܝ rad. jud, remissa vocali ܶ, quam ex peal habet, ad praecedens ܬ praeformativum, quiescit, ut ܐܬܝܠܕ pro ܐܬܝܠܕ; nisi ubi secundum analogiam flexionis verbi regularis, accipit ܶ, ut ܐܬܝܠܕܬ cet. Conf. lib. I. cap. I. §. 7, 3.

3. In pael et ethpaal regularia sunt omnia, excepto inusitato ܝܥܕ, Hebr. יעד, a quo in pael est ܘܥܕ *condixit*, *congregavit*, et in ethpaal ܐܬܘܥܕ *congregatus est*.

4. In aphel et ettaphal, 1. radicis ܝ mutatur in ܘ, ut ܐܘܠܕ pro ܐܝܠܕ *generavit*, et ܐܬܬܘܠܕ *generatus est*. Excipiuntur tamen duo verba, in quibus ܝ manet: ܐܝܠܠ *eiulavit*, et ܐܝܢܩ *lactavit*; Iac. 5, 1. Marc. 5, 38. Luc. 11, 27. cap. 23, 29.

VERBUM QUIESCENS

1. rad. jud, ܝܠܕ *peperit*.

Ethpeel.		Peal.		
ܐܬܝܠܕܬ	ܐܬܝܠܕ	ܝܠܕܬ	ܝܠܕ	Praet.
	ܡܬܝܠܕܘ		ܡܐܠܕ	Inf.
	ܐܬܝܠܕ	ܝܠܘܕܝ	ܝܠܘܕ	Imp.
	ܐܬܝܠܕ		ܐܐܠܕ	Fut.
ܢܬܝܠܕܘܢ	ܢܬܝܠܕ	ܢܐܠܕܘܢ	ܢܐܠܕ	
ܡܬܝܠܕܐ	ܡܬܝܠܕ		ܝܠܕ	P.act.
			ܝܠܝܕ	P.pass.

VERBUM QUIESCENS

1. rad. jud. ܝܺܠܶܕ *peperit.*

Ethpaal.		Pael.		
ܐܶܬܝܰܠܕܰܬ	ܐܶܬܝܰܠܰܕ	ܝܰܠܕܰܬ	ܝܰܠܶܕ	Praet.
	ܡܶܬܝܰܠܳܕܽܘ		ܡܝܰܠܳܕܽܘ	Inf.
	ܐܶܬܝܰܠܰܕ	ܝܰܠܶܕܘ	ܝܰܠܶܕ	Imp.
	ܐܶܬܝܰܠܰܕ		ܐܝܰܠܶܕ	Fut.
ܢܶܬܝܰܠܕܽܘܢ	ܢܶܬܝܰܠܰܕ	ܢܝܰܠܕܽܘܢ	ܢܝܰܠܶܕ	
	ܡܶܬܝܰܠܰܕ		ܡܝܰܠܶܕ	P.act.
			ܡܝܰܠܰܕ	P.pas.

Ettaphal.		Aphel.		
ܐܶܬܬܰܘܠܕܰܬ	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕ	ܐܰܘܠܕܶܬ	ܐܰܘܠܶܕ	Praet.
	ܡܶܬܬܰܘܠܳܕܽܘ		ܡܰܘܠܳܕܽܘ	Inf.
	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕ		ܐܰܘܠܶܕ	Imp.
	ܐܶܬܬܰܘܠܰܕ		ܐܰܘܠܶܕ	Fut.
ܢܶܬܬܰܘܠܕܽܘܢ	ܢܶܬܬܰܘܠܰܕ	ܢܰܘܠܕܽܘܢ	ܢܰܘܠܶܕ	
	ܡܶܬܬܰܘܠܰܕ		ܡܰܘܠܶܕ	P.act.
			ܡܰܘܠܰܕ	P.pas.

XVI. Verba quiescentia media radicis ܐ,

1. In pael, ethpeel, aphel et ettaphal, sequuntur canonem illum lib. I. cap. I. §. 7. 1. Nempe ܐ quiescit, remissa vocali sua ad praecedentem litteram, si haec per analogiam verbi regularis vocali carere debuisset: ut 1. in peal, in praeterito, ܛܐܒ pro ܛܐܒ *bonus, hilaris fuit*, ܟܐܒ *doluit*, ܠܐܐ *defessus fuit*, ܡܐܠ, unde fem. ܡܐܠܬ *taeduit* Hebr. 3, 10. ܣܐܒ *consenuit*, ܣܐܢ, unde imper. ܣܐܢ *calceis instrue* Act. 12, 8. plur. ܣܐܢܘ *calceate* Eph. 6, 15. ܫܐܠ *petiit*, futur. ܢܫܐܠ *petet*; ܬܡܐܠ *taedebit* 2. Thess. 3, 13. et per metathesin (lib. I. cap. I. §. 10.) ܬܐܡܠ Act. 9, 38. et cum duplici olaph ܬܐܐܡܠ Galat. 6, 9. particip. ܡܐܠ, fem. ܡܐܠܐ ibid. 2. In ethpeel, ܐܫܬܐܠ pro ܐܫܬܐܠ *deprecatus est* Act. 20, 27. infinit. ܡܫܬܐܠܘ pro ܡܫܬܐܠܘ *deprecari* Luc. 14, 18. At ab inusitato ܒܐܫ fit ܐܬܒܐܫ pro ܐܬܒܐܫ, et hoc pro ܐܬܒܐܫ *male adfectus fuit* Matth. 26, 8. ܡܬܒܐܫ *male adfectus* Luc. 11, 53, nempe quia et per radicalium litterarum metathesin (vide lib. I. cap. I. §. 10. 1.) dicitur ܐܬܐܒܫ Matth. 21, 15. fem. ܐܬܐܒܫܬ *male adfecta fuit* Neh. 2, 10. ad instar verborum 1. rad. ܐ §. 14. 2. unde et bis aliquando ponitur ܐ, ut

ܐܬܐܒܐܫ Marc. 14, 4. 3. In aphel, ܐܒܐܫ pro ܐܒܫ *malefecit* Act. 7, 19. ܢܒܐܫ *malefaciet* cap. 12, 1. ܐܛܐܒ pro ܐܛܒ *bene fecit*, imp. ܐܛܐܒܘ *benefacite* Luc. 6, 35. ܡܛܐܒܝܢ *benefacientes* vers. 33. ܡܟܐܒܐ *dolentes* cap. 14, 21. ܐܠܐܝ *fatigavit* Act. 24, 4. vel eliso olaph, ܐܠܝ Io. 3, 16. ܡܡܐܢ *cessans* Gal. 6, 9. ܐܣܐܢ *calceavit* Luc. 15, 22. ܐܘܙܦ *commodavit* cap. 11, 5. 4. In ettaphal, ܐܬܬܣܐܢ *calceatus est*, et alia quaedam, allegantur ab Edm. Castello in Lex. Heptagl. sub his verbis, sed sine adiectis auctoritatibus: unde suo loco a nobis relinquuntur. At

2. In pael et etphaal olaph mutant in jud, facilioris pronunciationis caussa; ut ܛܝܒ *paravit* Luc. 2, 31. ܐܬܛܝܒ *paratus est* Matth. 20, 23. ܛܡܝ *polluit*, ܐܬܛܡܝ *pollutus est*, retinent tamen ܐ ܐܬܓܐܝ *elatus fuit* Ex. 15, 1. et ܐܬܒܨܐ *inquisitus est* Act, 25, 26.

XVII. Verba media radicis wau,

1. In coniugationibus peal, ethpeel, aphel, ettaphal, vel perfecte flectuntur, nempe quae simul tertiam rad. ܐ vel ܝ habent: ut ܕܘܐ *doluit*, ܗܘܐ *fuit*, ܪܘܐ *tumuit*, ܟܘܐ *adussit*, ܫܘܐ vel ܫܘܝ co-

mitatus est, ܪܓܐ *desideravit*, ܩܘܐ *statuit*, ܪܘܐ *irriguus fuit*, ܫܘܐ *aequalis*, *dignus fuit*, ܬܘܐ *paenituit*. Quamvis enim ab ܗܘܐ *fuit*, secundum edit. Gutbier. reperiatur ܢܗܘܐ Luc. 1, 32. tamen Polygl. rectius ibi habent ܢܗܘܐ *erit*.

Specialiter perfecte flectuntur: ܚܡܣ *cupiit*, fem. ܚܡܣܬ et ܥܘܠ inusitatum, aph. ܐܥܘܠ *iniuste egit*, ܪܘܙ *exultavit* fem. ܪܙܬ Act. 2, 26. imper. ܪܘܙܘ, fut. ܢܪܘܙ Apoc. 19, 7. particip. ܪܐܙ Phil. 2, 17. ܫܘܪ *saliit* Act. 3, 8. ܬܘܗ *stupuit* Gen. 27, 33. plur. ܬܘܗܘ Marc. 9, 15. futur. ܬܬܘܗܘܢ 2. Thess. 3, 2. etpee. ܡܬܬܘܗܝܢ *obstupefacti* Iud 3. 26. unde et nomen ܬܘܗܬܐ *stupor* Luc. 21, 25. ܬܘܪ idem aph. ܐܬܘܪ.

Flectuntur quoque vel ut quiescentia, quorum paradigma est ܩܡ *surrexit* pag. 80, et 81. vel utroque modo, diversa tamen significatione: ut ܚܪ *intuitus est*, Marc. 10, 27. at ܚܘܪ *canduit*, *albuit*, Matth. 17, 2. fem. ܚܘܪܬ Leu. 13, 4. infinit. ܡܚܘܪ Leu. 13, 4. aph. ܐܚܘܪ idem Marc. 9, 3. unde ܚܘܪ *albus*; obsoletum ܪܚ, aph. ܐܪܝܚ *odoratus est* 1. Cor. 12, 17. at ܪܘܚ aph. ܐܪܘܚ *refocillavit*,

1. Tim. 5, 10. Vide tamen ܢܪܘܚ *dilatabitur* Esa. 60, 5. ܦܫ *liquatus est*, unde ܢܦܫܘܢ *liquabuntur* 2. Petr. 3, 12. aph. ܐܡܪܚ *ausus est* 2. Cor. 10. 3. at ܢܒܥ *germinavit* Matth. 13, 5.

2. In coniugationibus pael et ethpaal aliqua quidem servant wau: ut, praeter illa, quae perfecte flecti diximus sub num. 1., haec sequentia, ܕܘܕ *turbavit* Gal. 5, 7. ܐܬܕܘܕ *turbatus est* Ioh. 14, 1. 27. ܥܘܪ *sobrius fuit* 1. Thess. 5, 6. ܙܘܕ *viatico instruxit* Act. 28, 10. ܙܘܓ *copulavit* Matth. 19, 6. ܐܙܕܘܓ *copulatus est* 1. Tim. 5, 14. ܛܘܫ *polluit* Gen. 49, 4. ܐܬܛܘܫ *pollutus est* Ioh. 18, 28. ܟܘܢ *arguit* 1. Tim. 5, 20. ܐܬܟܘܢ *correptus est* Eph. 5, 13. ܫܘܠ *excruciavit* Ez. 28, 24. ܟܘܪ *impedivit* 1. Thess. 2, 18. ܐܬܓܘܣ *confugit* Act. 14,6. ܪܘܚ *dilatavit* 2. Cor. 6, 13.

Pleraque vero mutant wau in jud: ܕܝܒ *liquefacit*, ܕܝܩ *prospexit*, ܚܝܒ *condemnavit*, ܩܝܡ *stabilivit*, ܪܝܡ *exaltavit*. Excipe ܥܘܪ, quod wau vel servat, vel in jud mutat, pro diversa significatione: ut ܥܘܪ *excoecavit*, ܐܬܥܘܪ

excoecatus est, ab ܥܘܝܪ *coecus*; at ܥܝܪ *excitavit*.

Quaedam, geminatis 1. et 3. radicalibus, fiunt quadrilittera, ut a ܙܥ *contremuit*, fit ܙܥܙܥ *commovit*, et ܐܙܕܥܙܥ *commotus fuit*; a ܪܡ *altus fuit*, ܪܘܡܪܡ *exaltavit*, ܐܬܪܘܡܪܡ *exaltatus est*.

3. In pael, in praeterito verbum ܡܝܬ *mortuus est* mediam ܘ mutat in ܝ, quod quiescit in ܐ, et flectitur ad instar coniugationis ethpeel, hoc modo:

Plur.	Sing.
ܡܝܬܘ ܡܝܬܘܢ ܡܝܬܝܢ	ܡܝܬ ܡܝܬܬ
ܡܝܬܬܘܢ ܡܝܬܬܝܢ	ܡܝܬܬ ܡܝܬܬܝ
ܡܝܬܢ ܡܝܬܢܢ	ܡܝܬܬ

Vide exempla Matth. 2, 19. 20. cap. 9, ܐܦ Rom. 6, 2. cap. 7, 4. 10. Gal. 2, 19. Tale etiam foret ܪܝܚ *odoratus est*, quod Castellus Lex. Heptagl. sed sine adiecta auctoritate adfert.

Exempla infinitivi sunt: ܡܕܢ *iudicare* ܡܙܥ *emoveri* Act. 12, 15. ܡܚܪ *intueri* 2. Cor. 3, 7.

In imperat. et futuro, ܣܡ *posuit* itidem habet jud cum previo ܐ, hoc modo:

Imperativus.

ܦܫܩ ܦܫܩܝ ܦܫܩܘ ܦܫܩܝܢ

Futurum.

Plur.	Sing.
ܢܦܫܩ	ܐܦܫܩ
ܬܦܫܩܘܢ ܬܦܫܩܢ	ܬܦܫܩ ܬܦܫܩܝܢ
ܢܦܫܩܘܢ ܢܦܫܩܢ	ܢܦܫܩ ܬܦܫܩ

Exempla sunt Matth. 6, 20. cap. 9, 18. cap. 12, 18. cap. 22. 44. Act. 4, 21. Hebr. 1, 13. regularia vero ܐܕܝܢ *iudicabo* Ioh. 12, 47. ܢܫܘܛ *contemnet* Matth. 6, 24. ܬܕܘܢܘܢ *iudicabitis* cap. 19, 28. ܚܘܪ *intuere* Gen. 15, 4. ܨܘܬܝ *auscultate* fem. Esa. 49, 1.

Exempla participii poel haec sunt, ܕܐܢ *iudicans* Matth. 7, 2. ܚܛܐ *peccans* ܡܐܬ *moriens*, ܡܝܬܝܢ *morientes* 1. Cor. 15, 22. et ante 3. gutturalem, ܓܐܪ *adulterans* Matth. 19, 9. ܙܐܥ *commotus* Matt. 2 5. ܚܐܪ *intuens* Act. 27, 12. coll. lib. I. cap. II. §. 10. 2 De lectione ܐ participialis in his verbis relege lib. I cap. I. §. 3. 1.

Exempla participii peil: ܕܝܢ *iudicatus* Ioh. 3, 18 ܣܝܡ *positus* Matth. 3, 10. ܣܝܡܢ *positae* Ioh. 2, 6.

4. Ethpeel et ettaphal in flexione prorsus coincidunt: probabiliter ex ratione supra comme-

morata §. 6. Geminatur autem in ethpeel ܬ characteristicum, verosimiliter ex eius confusione cum ettaphal, in qua ܐ characteristicum aphel post praeformativum ܐܬ mutari solet in ܬ, coll. §. 6. 2. Exempla sunt: ܐܬܬܙܝܥ *commotus est*, Matth. 2, 3. ܢܬܬܪܝܡ *exaltabitur*, cap. 23, 12. ܬܬܕܝܫ pro ܬܬܬܕܝܫ *conculcabitur*, cap. 5, 13. ܬܬܦܝܣ pro ܬܬܬܦܝܣ *persuadeberis*, Act. 23, 21. ܐܬܬܢܝܚܘ *requiescite*, Matth. 26, 45. ܡܬܬܕܝܢ *iudicandus*, Ioh. 3, 18. Attamen ab ܦܝܣ *persuasit*, frequentius fere dicitur ܐܬܛܦܝܣ *persuasus est*, Act. 18, 20, mutato ܬ posteriori in ܛ, secundum regulam lib. I. cap. I. §. 9. 1.

5. In aphel confer exempla, ܐܩܝܡ *constituit* Matth. 4, 5. ܢܩܝܡ *suscitabit* cap. 22, 24. ܡܩܡܘ *suscitare* cap. 3, 9. ܡܫܝܓܝܢ *abluentes* 1. Petr. 3, 31. ܡܦܝܣ *persuasus*.

VERBUM QUIESCENS

med. rad. wau, ܩܡ *stetit*.

	Ethpeel.	Peal
Praet.	ܐܬܬܩܝܡ ܐܬܬܩܝܡܬ	ܩܡ ܩܡܬ
	ܐܬܬܩܝܡܬ ܐܬܬܩܝܡܬܝ	ܩܡܬ ܩܡܬܝ
	ܐܬܬܩܝܡܬ	ܩܡܬ
		ܩܡܘ ܩܡܝ ܩܡܝܢ
		ܩܡܬܘܢ ܩܡܬܝܢ
		ܩܡܢ ܩܡܢܢ
Inf.	ܡܬܬܩܡܘ	ܡܩܡ
Imp.	ܐܬܬܩܝܡ ܐܬܬܩܝܡܝ	ܩܘܡ ܩܘܡܝ
	ܐܬܬܩܝܡܘ ܐܬܬܩܝܡܝܢ	ܩܘܡܘ ܩܘܡܝܢ
Fut.	ܐܬܬܩܝܡ	ܐܩܘܡ
	ܬܬܬܩܝܡ ܬܬܬܩܝܡܝܢ	ܬܩܘܡ ܬܩܘܡܝܢ
	ܢܬܬܩܝܡ ܬܬܬܩܝܡ	ܢܩܘܡ ܬܩܘܡ
		ܢܩܘܡ
		ܬܩܘܡܘܢ ܬܩܘܡܢ
		ܢܩܘܡܘܢ ܢܩܘܡܢ
P.act.	ܡܬܬܩܝܡ ܡܬܬܩܝܡܐ	ܩܐܡ ܩܝܡܐ
		ܩܝܡܝܢ ܩܝܡܢ
P.pas.		ܩܝܡ ܩܝܡܐ
		ܩܝܡܝܢ ܩܝܡܢ

VERBUM QUIESCENS

med. rad. wau, ܩܳܡ *stetit*.

Pael.

Praet.	ܩܝܡ	ܩܝܡܬ
Inf.	ܡܩܝܡܘ	
Imp.	ܩܝܡ	ܩܝܡܝܢ
Fut.	ܐܩܝܡ	
	ܬܩܝܡ	ܬܩܝܡܝܢ
P. act.	ܡܩܝܡ	
P. pass.	ܡܩܝܡ	

Ethpaal.

ܐܬܩܝܡ	ܐܬܩܝܡܬ
ܡܬܩܝܡܘ	
ܐܬܩܝܡ	ܐܬܩܝܡܝܢ
ܐܬܩܝܡ	
ܡܬܩܝܡ	

Aphel.

Praet.	ܐܩܝܡ	ܐܩܝܡܬ
	ܐܩܝܡܬ	ܐܩܝܡܬܘܢ
	ܐܩܝܡܬ	
Inf.	ܡܩܡܘ	
Imp.	ܐܩܝܡ	ܐܩܝܡܘ
Fut.	ܐܩܝܡ	
	ܬܩܝܡ	ܬܩܝܡܝܢ
	ܢܩܝܡ	ܢܩܝܡܘܢ
p. act.	ܡܩܝܡ	ܡܩܝܡܐ
p. pass.	ܡܩܡ	ܡܩܡܐ

Ettaphal.

ܐܬܬܩܝܡ	ܐܬܬܩܝܡܬ
ܐܬܬܩܝܡܬ	ܐܬܬܩܝܡܬܘܢ
ܐܬܬܩܝܡܬ	
ܡܬܬܩܡܘ	
ܐܬܬܩܝܡ	ܐܬܬܩܝܡܘ
ܐܬܬܩܝܡ	
ܬܬܬܩܝܡ	ܬܬܬܩܝܡܝܢ
ܢܬܬܩܝܡ	ܢܬܬܩܝܡܘܢ
ܡܬܬܩܝܡ	ܡܬܬܩܝܡܐ

XVIII. Verba 3. rad. ܐ (praeter haec quatuor ܒܝܐ *consolatus est*, ܛܡܐ *taminavit*, ܦܐܐ *condecoravit*, ܣܐܐ *foedavit*, quae gutturalia sunt, et de quibus supra egimus §. 12.) respondent Hebraeorum quiescentibus א non solum, sed etiam ה, quae apud Syros coincidunt, et eodem flectuntur modo: ut ܩܪܳܐ קָרָא *vocavit*, ܣܢܳܐ שָׂנֵא *odit*, ܡܠܳܐ מָלֵא *implevit*, ܒܢܳܐ בָּנָה *aedificavit*, ܪܒܳܐ רָבָה *crevit*, et quod nobis pro paradigmate verborum serviet, ܓܠܳܐ גָּלָה *manifestavit*. Sunt autem illa

1. Vel simplicis tantum anomaliae, quorum typum paradigma ܓܠܳܐ exhibet. Ubi tamen nota, in praeterito peal pro ܓܠܳܐ etiam ܓܠܺܝ dici posse, mutato ܐ in ܝ; uti in reliquarum coniugationum praeteritis fit regulariter: nempe ܚܕܺܝ *gavisus est*, ܪܒܺܝ *crevit*, ܣܪܺܝ *putidus factus est*, ܪܘܺܝ *inebriatus est*, ܫܠܺܝ *cessavit* 1. Petr. 4, 1. Ea autem sic flectuntur:

Plur.	Sing.
ܚܕܺܝܘ ܚܕܺܝ̈ l. ܚܕܺܝܢ	ܚܕܺܝ ܚܕܺܝܬ
ܚܕܺܝܬܘܢ ܚܕܺܝܬܶܝܢ	ܚܕܺܝܬ ܚܕܺܝܬܝ
ܚܕܺܝܢ l. ܚܕܶܝܢ	ܚܕܺܝܬ

Exempla sunt: ܚܕܝܬ (Gutbier ܚܕܝܬ perperam) *gavisa est* Luc. 1, 47. ܣܓܝܬ *crevit* fem. Rom. 5, 20. 1 Tim. 1, 14. ܫܠܝܬ *cessavit* fem. Matth. 14, 32. ܚܕܝܘ *gavisi sunt* Matth. 2, 10. ܣܪܝܘ *putidae factae sunt* Ps. 38, 6.

Verbum ܣܢܐ *odit* in participio poel et peil servat ܐ: illic quidem ante suffixa, ut ܣܢܐܝܢ *osores nostri* Luc. 1, 71. hic vero etiam absolute, ut ܣܢܐܝܢ *odio habiti* Matth. 10, 12. cap. 24, 9. utrumque ad imitationem verbi perfecti.

In ethpeel imperativum sing. masc. ordinarie quidem formatur ܐܬܓܠܐ *revelare* P. 94, 1. ܐܬܬܘܝ *resipisce* Apoc. 3, 3. 19. at a ܦܢܐ fiet ܐܬܦܢܝ *convertere* Luc. 9. 38. cap. 22, 32. et sine jud otiante, ܐܬܦܢܐ Ps. 6, 5. et 80, 15. Reliqua tamen paradigmati conformantur, ut ܐܬܦܢܝ *convertere* fem. Ps. 116, 7. ܐܬܦܢܘ *convertimini* Actor. 3, 19. Zach. 1, 4. ܐܬܡܠܘ *implemini* Eph. 5, 18.

2. Vel dupliciter anomala sunt, ut cum ܐ prosthetico, ܐܫܬܝ pro ܫܬܝ vel ܫܬܐ *bibit*, unde fem. ܐܫܬܝܬ *bibit* Hebr. 6, 7. ܐܫܬܝܬ *bibi* Matth.

26, 42. ܐܫܬܝܢ *bibimus* Luc. 13, 26. secundum Polygl. at ܐܫܬܝܢ ibid. secundum Gutbier, et utramque editionem Act. 10, 41. velut ex ܐܫܬܝ *bibit*; ܐܫܬܝܘ *biberunt* masc. Marc. 14, 23. Sic et in imperat. ܐܫܬܝ *bibe* masc. Gen. 24, 14. 16. ܐܫܬܝ *bibe* fem. Luc. 12, 19, ܐܫܬܘ *bibite* masc. Matth. 26, 27. Conf. simile ܐ prostheticum in ܐܫܟܚ *invenit*, §. 10. 6. et lib. I. cap. I. §. 5, 2. At reliqua tempora sunt analogica: ut ܐܫܬܐ *bibam* Matth. 26, 29. ܡܫܬܐ *bibere* Marc. 15, 23. ܫܬܐ *bibens*. Aut denique eadem verba sunt cum ܐ prima radicis ut ܐܬܐ *venit*; de quo vide supra, §. 14. 1,

Verbum ܚܝܐ *vixit*; cuius media jud excidit post litteras praeformativas; ut in infinit. ܡܚܐ pro ܡܚܝܐ *vivere* Ezech. 18, 21. 22. vel cum inserto olaph, ܡܐܚܐ idem Gen. 6, 20. fut. ܐܚܐ pro ܐܚܝܐ *vivam* Ps. 118, 17. ܢܚܐ *vivet* Ioh. 6, 57. ܢܐܚܘܢ *vivent* Esa. 26. 19. Sic in aphel ܐܚܝ pro ܐܚܝܝ *servavit* Matth. 27, 42. ܡܚܝܘ *servare* ibid. vel ܡܐܚܝܘ Hebr. 7, 25. ܐܚܐ *servabo* Ioh. 12. 47. ܬܐܚܐ *servabis* 1. Cor. 7, 16. fem. ܬܐܚܝܢ ibid. ܐܚܐ *serva* Luc. 23.

37. ܡܚܝܐ pro ܡܚܝܢܐ *vivificans* fem. a masc. ܡܚܝܢܐ pro ܡܚܝܢܐ idem. Specialiter in imperat. peal ܚܝܝ pro ܚܝܝ *vive* Dan. 2, 4. et in particip. ܚܝܐ *vivens* fem. ܚܝܐ pro ܚܝܐ 1. Tim. 2, 15. plur. ܚܝܝܢ Matth. 15, 27. vel ܚܝܝܢ 1. Cor. 15, 2.

3. Ubi media radicis pariter est olaph. Haec enim verba suam simul sequuntur anomaliam, de qua supra §. 16. Ut ܟܐܐ pro ܟܐܐ *increpavit* Matth. 8, 26. imperat. ܟܐܝ pro ܟܐܝ *increpa* Luc. 17, 3. infinit. ܡܟܐܐ *increpare* Marc. 8. 32. particip. ܟܐܝܢ *increpantes* Matth. 20, 31. vel ܟܐܐܝܢ Marc. 10, 13, Sin ultima ܐ secundum num. 2. mutata sit in ܝ, ut ܠܐܝ pro ܠܐܝ, et hoc pro ܠܐܐ *laboravit*, flexio praeteriti fit hoc modo:

Plur.	Sing.
ܠܐܝܘ ܠܐܝ l. ܠܐܝܝܢ	ܠܐܝ ܠܐܝܬ
ܠܐܝܬܘܢ ܠܐܝܬܝܢ	ܠܐܝܬ ܠܐܝܬܝ
ܠܐܝܢ l. ܠܐܝܢܢ	ܠܐܝܬ

exempla sunt Rom. 16, 6. 12, 1. Cor. 15, 10. Apoc. 2, 3. Ioh. 4, 38. Phil. 4, 3. Rom. 16, 12. Luc. 5, 5.

4. Verba quadrilittera in ܝ terminata; quae vero ceterum plane ἀναλόγως ad typum verbi ܓܠܐ in pael et ethpaal flectuntur: ut in pael, praeterit.

ܦܪܣܡ *publicavit*, infinit. ܡܦܪܣܡܘ, imper. ܦܪܣܡܐ futur. ܐܦܪܣܡܐ, particip. act. ܡܦܪܣܡܐ, passiv. ܡܦܪܣܡ, et in ethpaal praeterit. ܐܬܦܪܣܡ; infinit. ܡܬܦܪܣܡܘ imperat. ܐܬܦܪܣܡܐ, futur. ܐܬܦܪܣܡܐ, particip. ܡܬܦܪܣܡܐ.

VERBUM QUIESCENS

ult. rad. olaph, ܓܠܐ *manifestavit.*

Ethpeel.	Peal.
ܐܬܓܠܝ ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܐ ܓܠܬ
ܐܬܓܠܝܬ ܐܬܓܠܝܬܝ	ܓܠܝܬ ܓܠܝܬܝ
ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܝܬ
ܐܬܓܠܝܘ ܐܬܓܠܝ 1. ܐܬܓܠܝܝܢ	ܓܠܘ ܓܠܝ 1. ܓܠܝܝܢ
ܐܬܓܠܝܬܘܢ ܐܬܓܠܝܬܝܢ	ܓܠܝܬܘܢ ܓܠܝܬܝܢ
ܐܬܓܠܝܢ 1. ܐܬܓܠܝܢܢ	ܓܠܝܢ 1. ܓܠܝܢܢ
ܡܬܓܠܝܘ	ܡܓܠܐ
ܐܬܓܠܝ ܐܬܓܠܝ	ܓܠܝ ܓܠܝ
ܐܬܓܠܝܘ ܐܬܓܠܝܝܢ	ܓܠܘ ܓܠܝܝܢ
ܐܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ
ܬܬܓܠܐ ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܐ ܬܓܠܝܢ
ܢܬܓܠܐ ܬܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ ܬܓܠܐ
ܢܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ
ܬܬܓܠܘܢ ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܘܢ ܬܓܠܝܢ
ܢܬܓܠܘܢ ܢܬܓܠܝܢ	ܢܓܠܘܢ ܢܓܠܝܢ
ܡܬܓܠܐ ܡܬܓܠܝܐ	ܓܠܐ ܓܠܝܐ
ܡܬܓܠܝܢ ܡܬܓܠܝܢ	ܓܠܝܢ ܓܠܝܢ
	ܓܠܐ ܓܠܝܐ
	ܓܠܝܢ ܓܠܝܢ

VERBUM QUIESCENS

ult. rad. olaph, ܓܠܳܐ *manifestavit*.

Ethpaal.		Pael.	
ܐܶܬܓܰܠܺܝܬ	ܐܶܬܓܰܠܺܝ	ܓܰܠܺܝܬ	ܓܰܠܺܝ
ܐܶܬܓܰܠܺܝܬܝ	ܐܶܬܓܰܠܝܰܬ	ܓܰܠܺܝܬܝ	ܓܰܠܝܰܬ
ܐܶܬܓܰܠܺܝܬ		ܓܰܠܺܝܬ	
		ܓܰܠܺܝܘܢ l. ܓܰܠܺܝ	ܓܰܠܺܝܘ
		ܓܰܠܺܝܬܶܝܢ	ܓܰܠܺܝܬܘܢ
		ܓܰܠܺܝܢܰܢ l.	ܓܰܠܺܝܢ
ܡܶܬܓܰܠܳܝܽܘ		ܡܓܰܠܳܝܽܘ	
ܐܶܬܓܰܠܺܝ	ܐܶܬܓܰܠܳܐ	ܓܰܠܺܝ	ܓܰܠܳܐ
		ܓܰܠܺܝܶܝܢ	ܓܰܠܘ
ܐܶܬܓܰܠܶܐ		ܐܶܓܰܠܶܐ	
ܢܶܬܓܰܠܶܝܢ	ܢܶܬܓܰܠܶܐ	ܬܓܰܠܶܝܢ	ܢܓܰܠܶܐ
		ܬܓܰܠܶܐ	ܬܓܰܠܶܐ
		ܬܓܰܠܶܐ	
		ܬܓܰܠܽܘܢ	ܢܓܰܠܽܘܢ
		ܬܓܰܠܝܳܢ	ܢܓܰܠܝܳܢ
ܡܶܬܓܰܠܝܳܐ	ܡܶܬܓܰܠܶܐ	ܡܓܰܠܝܳܐ	ܡܓܰܠܶܐ
ܡܶܬܓܰܠܝܳܢ	ܡܶܬܓܰܠܶܝܢ	ܡܓܰܠܝܳܢ	ܡܓܰܠܶܝܢ
		ܡܓܰܠܝܳܐ	ܡܓܰܠܰܐ
		ܡܓܰܠܝܳܢ	ܡܓܰܠܝܺܢ

VERBUM QUIESCENS

ult. rad. olaph, ܓܠܐ *manifestavit.*

Ettaphal.	Aphel.
ܐܬܬܓܠܝ ܐܬܬܓܠܝܬܘܢ	ܐܓܠܝ ܐܓܠܝܬܘܢ
ܡܬܬܓܠܝܢܘܢ	ܡܓܠܝܢܘܢ
ܐܬܬܓܠܐ ܐܬܬܓܠܝܢ	ܐܓܠܐ ܐܓܠܝܢ
ܐܬܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ
ܬܬܓܠܐ ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܐ ܬܓܠܝܢ
ܬܓܠܐ ܢܬܓܠܐ	
ܡܬܬܓܠܐ ܡܬܬܓܠܝܐ	ܡܓܠܐ ܡܓܠܝܐ
	ܡܓܠܝܢ ܡܓܠܝܐ

XIX. Verba defectiva, quatenus a geminatis distinguuntur, ordinarie ac regulariter alia non sunt, quam quae primam radicis nun habent; ut ܢܓܕ *traxit*, ܢܚܬ *descendit*, ܢܛܪ *servavit*, ܢܣܒ *accepit* cet. Referri tamen ad illa possunt (si infinitivum, imperativum et futurum peal spectes) ex verbis 1. rad. jud, ܝܕܥ *cognovit*, et ܝܬܒ *sedit*: de quibus supra, §. 15. 1. Nam quae tertiam radicalem nun vel thau habent, apud Syros integre flectuntur: ut ܗܝܡܢܢ *credidimus* Gal. 2, 16, ܣܝܒܪܢ *sustinuimus* 1. Thess. 3, 1. a ܣܝܒܪ *susti-*

nuit; ܢܚܬܬܘܢ *descendistis* 1. Cor. 11, 17. ܒܗܬܬܝ *pudefacta es* Ier. 2, 36. a ܒܗܬ *pudefactus est*. Et quamvis huc pertinere videatur verbum med. rad. lomad ܣܠܩ *adscendit*; utpote a quo dici videntur, eliso lomad, imper. ܣܩ *adscende*, infinit. ܡܣܩ *adscendere*, futur. ܐܣܩ *ascendam*, aph. ܐܣܩ *adscendere fecit* cet. tamen istae formae defectivae non sunt a ܣܠܩ, sed a cognato chald. נסק *adscendit*.

Et verba quidem pe-nun in ethpeel, pael, ethpaal, per omnia tempora et modos, nec non in praeterito et participiis peal, perfecte flectuntur: at in infinitivo, imperativo, et futuro peal, et in integris coniugationibus aphel et ettaphal, illud nun suum amittunt: ut ܡܦܩ pro ܡܢܦܩ *exire* Act. 16, 10. ܦܘܩ pro ܢܦܘܩ *exi* Esa. 7, 3. ܢܦܘܩ pro ܢܢܦܘܩ *exibit* Matth. 2, 6. ܐܦܩ pro ܐܢܦܩ *eiecit* cap. 9, 25. ܡܦܩܘ pro ܡܢܦܩܘ *eiicere* cap. 7, 5. cet.

Excipiuntur tamen ab hac defectivorum regula 1. geminata, ut ܢܕ pro ܢܕܘܕ *aversatus est*. 2. quiescentia med. rad. wau, ut ܢܣܝܡ pro ܢܣܘܡ

quievit, ܙܥ *agitatus est*. 3. quae mediam he habent, ut a ܢܗܪ *luxit*, ܢܢܗܘܪ *luceat* Matth. 5, 16. ܐܢܗܪ *accendit* Act. 16, 29. et a ܢܗܡ *fremuit*, ܐܢܗܡܬܘܢ *fremetis* Esa. 16, 7. Porro in imperativo futuroque peal habent ܘ; ܛܪ *serva*, a ܢܛܪ Matth. 19, 17. ܣܒܘ *accipite*, a ܢܣܒ cap. 25, 28. ܣܩ *adscende*, ab inusitato ܢܣܩ pro ܣܠܩ *adscendit*, Ioh. 7, 8. ܩܦ *adhaere*, a ܢܩܦ, Act. 8, 29. ܢܣܒ *accipiet* cap. 8, 17. ܢܛܪ *servabit*. Act. 16, 23. ܢܩܦ *adhaerebit* Matth. 19, 5. at ܐ, ܦܠ *cade*, a ܢܦܠ, Matth. 21, 21. ܦܨܘ *excutite*, a ܢܦܨ, cap. 10, 14. ܢܦܠ *cadet* cap. 5, 29. ܢܬܠ *dabit*, a ܢܬܠ, cap. 20, 28. ܐܓܕ, a ܢܓܕ, *traham* Ioh. 12, 32.

VERBUM DEFECTIVUM

1. rad. nun, ܢܦܩ *exiit.*

	Peal.	Ethpeel.
Praet.	ܢܦܩ ܢܦܩܬ	ܐܬܢܦܩ ܐܬܢܦܩܬ
	ܢܦܩܬ ܢܦܩܬܝ	
	ܢܦܩܬ	
	ܢܦܩܘ ܢܦܩܘܢ ܢܦܩ ܝ	
	ܢܦܩܬܘܢ ܢܦܩܬܝܢ	
	ܢܦܩܢ ܢܢ	
Inf.	ܡܦܩ	ܡܬܢܦܩܘ
Imp.	ܦܘܩ ܦܘܩ	ܐܬܢܦܩ
	ܦܘܩܘ ܦܘܩܝܢ	
Fut.	ܐܦܘܩ	ܐܬܢܦܩ
	ܬܦܘܩ ܬܦܩܝܢ	
	ܢܦܘܩ ܬܦܘܩ	
	ܢܦܘܩ	
	ܬܦܩܘܢ ܬܦܩܢ	
	ܢܦܩܘܢ ܢܦܩܢ	
P.act.	ܢܦܩ ܢܦܩܐ	ܡܬܢܦܩ
	ܢܦܩܝܢ ܢܦܩܢ	
P.pas.	ܢܦܝܩ ܢܦܝܩܐ	
	ܢܦܝܩܝܢ ܢܦܝܩܢ	

VERBUM DEFECTIVUM

1. rad. nun, ܢܦܩ *exiit.*

Ethpaal.	Pael.	
ܐܬܢܦܩ	ܢܦܩ	Praet.
ܡܬܢܦܩܘ	ܡܢܦܩܘ	Inf.
ܐܬܢܦܩ	ܢܦܩ	Imp.
ܐܬܢܦܩ	ܐܢܦܩ	Fut.
	ܠܢܦܩ	
ܡܬܢܦܩ	ܡܢܦܩ	P.act.
	ܡܢܦܩ	P.pas.

Ettaphal.	Aphel.	
ܐܬܬܦܩ	ܐܦܩ	Praet.
ܡܬܬܦܩܘ	ܡܦܩܘ	Inf.
ܐܬܬܦܩ	ܐܦܩ	Imp.
ܐܬܬܦܩ	ܐܦܩ	Fut.
ܡܬܬܦܩ	ܡܦܩ	P.act.
	ܡܦܩ	P.pas.

XX. Verba med. radicis geminatae in coniugationibus ethpeel, pael, ethpaal ubique, in pael vero nonnisi in participio peil, perfecte flectuntur: ut in peil, ܪܓܝܓ *concupiscens* Phil. 1, 23. ܟܦܝܠܐ *duplicatus* 1. Tim. 5, 17. ܡܚܠܠܝܢ *vulnerati* Act. 19, 16. ܪܥܝܥܐ *fractus* Matth. 12, 20. In ethpeel, ܐܬܪܚܡܬܘܢ *misericordiam consecuti estis* Rom. 11, 30. ܐܬܕܩܩܘ *comminuti sunt* Dan. 2, 35. ܬܬܪܥܥ *confringetur* Matth. 22. 44. ܡܬܪܣܣ *conspersus* Hebr. 9, 13. In pael ܕܩܩܬ *comminuit* fem. Dan. 2, 34 35. ܡܡܠܠܘ *loqui* Dan. 12, 14. ܡܠܠܘ *loquimini* Zach. 8, 16. ܬܕܩܩ *comminuet* fem. Dan. 2, 44. In ethpaal, ܬܬܡܠܠ *sermo fiet* Act. 9, 6. ܡܬܡܠܠܢ *loquendae* Rom. 8, 26.

Ast in peal, (excepto peil) aphel et ettaphal, media radicis eliditur, remissa eius (si quam habeat) vocali ad primam radicalem; idque vel

1. Cum compensatione, quae fit 1. ordinarie quidem per geminationem primae radicalis, si hanc praecedat aliqua praeformativarum litterarum, ut in fut. peal, ܐܪܘܣ, ܬܪܘܣ, ܬܪܘܣܝܢ, pro ܐܪܣܘܣ, ܬܪܣܘܣ, ܬܪܣܘܣܝܢ *adspergam*, *adsperges* masc. et fem. quae lege *errûs*, *terrûs*, *tersin*; in aph. ܐܕܩ *addek* pro ܐܕܩܩ *adkek*, *comminuit*,

in fem. ܐܕܕܟܬ *add'kath* pro ܐܕܟܟܬ *adk'kath* ; in ettaphal ܐܬܬܕܩ *ettaddak* pro ܐܬܬܕܩܩ *ettadkak*, *comminutus est*. 2. Per geminationem ult. rad. si praeformativa nulla adsit, et ultima radicalis vocalem habeat: ut in praet. peal ܪܣܬ *resáth* pro ܪܣܣܬ *adspersit* fem. ܪܣܬ *resêth* pro ܪܣܣܬ *adspersi*.

2. Vel eliditur sine compensatione, si neque praeformativa adsit, neque ultima radicis vocalem habeat; ut in praeter. peal ܪܣ *ras* pro ܪܣܣ *r'sas*, *adspersit*, imp. ܪܘܣ *rûs* pro ܪܣܘܣ *r'sûs*, *adsperge*.

Excipiuntur vero ab hac geminatorum lege, quae mediam olaph geminant: ut ܓܐܐ pro ܓܐܐ *eminuit*, ܝܐܐ pro ܝܐܐ *decuit*, ܟܐܐ *increpavit*, ܠܐܐ seu ܠܐܝ *laboravit*, ܦܐܐ, unde ܦܐܝܐ *pulcher*, ܨܐܐ, unde ܨܐܐ *sordidus*: utpote quae pertinent partim ad §. 16. partim ad §. 18.

Porro in peal, in praeteriti 3. pl. fem. dicitur indifferenter ܥܠ̈ܝ et ܥܠ̈ܝܢ *ingressae sunt*, Matth. 25, 10. Marc. 16, 5.

In imperativo, ܥܘܠܘ *intrate* Matth. 7, 13. ܕܘܩ *frange* Lev. 6, 21. et per pthocho, ܛܢ *aemu-*

lare Apoc.3,19. plur. ܛܢܘ *aemulamini* 1.Cor.14,1.

In futuro itidem non solum ܬܥܘܠ *ingredieris* Matth. 8, 8. ܢܒܘܙ *exspoliabit* Marc. 3, 27. ܢܪܘܣ *adsperget* Lev. 4, 6. 17. 18. plur. ܢܪܘܣܘܢ *adspergent* cap. 3, 2. ܐܚܘܣ *miserebor* Rom. 9, 15. sed etiam per pthocho, ܬܛܢ *aemulaberis* Ps. 37, 1. ܬܪܓ *concupisces* Rom. 7, 7. ܢܚܫ *patietur* Matth. 16, 21. Reperitur quidem et ܬܚܘܣ *misereberis* Matth. 18, 33. sine ܘ sub praeformativa, quod vero vel mendosum est, vel a cognata radice ܚܣ pro ܚܘܣ derivandum, uti ܥܦ et ܥܦ est *duplicavit*.

In participio activo loco mediae radicalis assumitur olaph, ut ܚܐܫ *patiens* 1. Petr. 2, 13. ܚܐܣ *miserans* Rom. 9, 15. ܦܐܪ *abscindens* Luc. 5, 36. ܪܐܓ *concupiscens* Gal. 5, 17. quod vero olaph in feminino et plurali rursus abit, ut ܥܦܩܢ *erumpentes* Ex. 26, 24. ܪܓܐ *concupiscens* fem. Iac.4,5, ܚܫܝܢ *patientes* 1. Petr. 4, 19. Manet tamen olaph, regulariter in ܥܠ *ingressus est*, ܥܐܠ *ingrediens* masc. Ioh. 10, 1. ܥܐܠܐ fem. Ioh. 19, 41. plur. ܥܐܠܝܢ Matth. 10, 12. fem. ܥܐܠܢ cap. 12, 45. raro in aliis. ut ܪܐܓܝܢ *concupiscentes* Hebr. 11, 16.

In pael et ethpaal nonnulla radicales geminant, fiuntque quadrilittera; ut ܓܪܓܪ *traxit* Act. 8, 3. ܡܪܡܪ *exacerbavit* Num. 20, 24. ܐܬܡܪܡܪ *amaritudine adfectus est* Act. 17, 16. quin accedente scin, quinquelittera; ut ܡܫܬܓܪܓܪܝܢ *pellecti* Iud. v. 8.

In aphel manet aliquando olaph characteristicum coniugationis post praeformativas temporum; ut ܡܐܪܚܡܘ pro ܡܪܚܡܘ *amare* Rom. 13, 8. ܬܐܫܪܐ *habitabit* Act. 2, 26. et in participio media radicis elisa aliquando redit, sed occultata; ut ܡܛܠܠܝܢ pro ܡܛܠܝܢ *obumbrantes* Hebr. 9, 5.

VERBUM

med. rad. geminatum, ܪܣ *adspersit.*

	Peal.		Ethpeel.	
Praet.	ܪܣ	ܪܣܬ	ܐܬܪܣܣ	ܐܬܪܣܣܬ
	ܪܣܬ	ܪܣܬܝ	ܐܬܪܣܣܬ	ܐܬܪܣܣܬܝ
	ܪܣܬ		ܐܬܪܣܣܬ	
	ܪܣܘ	ܪܣܘܢ ܝ		
	ܪܣܬܘܢ	ܪܣܬܝܢ		
	ܪܣܢ	ܪܣܢܢ		
Inf.	ܡܪܣ		ܡܬܪܣܣܘ	
Imp.	ܪܘܣ	ܪܘܣܝ	ܐܬܪܣܣ	ܐܬܪܣܣܝ
	ܪܘܣܘ	ܪܘܣܝܢ		
Fut.	ܐܪܘܣ		ܐܬܪܣܣ	
	ܬܪܘܣ	ܬܪܣܝܢ	ܬܬܪܣܣ	ܬܬܪܣܣܝܢ
	ܢܪܘܣ	ܬܪܘܣ		
	ܢܪܘܣ			
	ܬܪܣܘܢ	ܬܪܣܢ		
	ܢܪܣܘܢ	ܢܪܣܢ		
P.act.	ܪܐܣ	ܪܣܐ	ܡܬܪܣܣ	ܡܬܪܣܣܐ
	ܪܣܝܢ	ܪܣܢ		
P.pas.	ܪܣܝܣ	ܪܣܝܣܐ		
	ܪܣܝܣܝܢ	ܪܣܝܣܢ		

V E R B U M

med. rad. geminatum ܪܣ *adspersit.*

Ethpaal.	Pael.	
ܐܬܪܣܣ	ܪܣܣ	Praet.
ܡܬܪܣܣܘ	ܡܪܣܣܘ	Inf.
ܐܬܪܣܣ	ܪܣܣ	Imp.
ܐܬܪܣܣ	ܐܪܣܣ	Fut.
	ܢܪܣܣ	
ܡܬܪܣܣ	ܡܪܣܣ	P. act.
	ܡܪܣܣ	P. pas.

Ettaphal.	Aphel.	
ܐܬܬܪܣ	ܐܪܣ ܐܪܣܬ	Praet.
ܡܬܬܪܣܘ	ܡܪܣܘ	Inf.
ܐܬܬܪܣ	ܐܪܣ	Imp.
ܐܬܬܪܣ	ܐܪܣ	Fut.
ܡܬܬܪܣ	ܡܪܣ	P. act.
	ܡܪܣ	P. pas.

CAPUT II.

De paradigmatibus nominum.

I. Nomen considerabimus itidem ratione accidentium suorum: ut sunt forma, species, figura, qualitas, genus, motio, comparatio, casus, numerus, status, flexio.

II. Ratione formae nomina generatim vel nuda sunt, quae litteris mere radicalibus constant, ut ܓܒܪܐ *vir*; vel *aucta*, in quibus ultra radicales litteras etiam serviles, eaeque formativae accesserunt, sive hae sint praeformativae ab initio nominum, ut ܡܚܙܝܐ *adspectus*, a ܚܙܐ *vidit*; sive adformativae in illorum fine, ut ܙܕܩܬܐ *eleemosyna*, a ܙܕܩ *iustus fuit*; sive utriusque generis simul, ut ܡܪܚܡܢܐ *miserator*, a ܪܚܡ *misertus est*, ܡܚܫܒܬܐ *cogitatio*, a ܚܫܒ *cogitavit*, cet. Conf. lib. I. cap. I. §. 5. 2.

Potiores nominum syriacorum formas sequentia dabunt paradigmata §. 11. et 12. Ut significatione aliae ab aliis differunt, et vel habitum ac professionem significant, v. g. ܕܝܢܐ *iudex*, ܓܢܢܐ *hortulanus*, vel actorem, ut ܥܡܘܪܐ *habitator*, ܚܛܘܦܐ *raptor*, cet. ita et origo illarum ex diversis radicum coniugationibus diversa est, quarum-

dam ex peal, ut ܛܠܝܐ *infans*, ܟܬܝܒ *scriptum*, aliarum ex ethpeel, ut ܡܫܬܡܥܢ *obediens*; ex pael, ܦܘܠܓ *divisio*, ܡܓܕܦ *blasphemator*, quod est ex participio eius coniugationis activo, sicut contra ex passivo sua eadem forma dicitur ܡܫܡܠܝ *perfectus* 2. Tim. 3, 17. Hebr. 9, 11. Iac. 1, 4. ex etphaal ܡܬܬܥܡܪܢܝܬܐ ἡ οἰκȣμένη; ex aphel, ܡܥܗܕܢܘܬܐ *commonefactio*; ex ettaphal, ܡܬܛܦܝܣܘܬܐ *persuasio* cet.

Ratione speciei nomina sunt vel primitiva, quae licet a verbis, tamquam radicibus, tamen ab alio nomine deducta non sunt, ut ܡܪܚܡܢ *misericors*; vel derivativa, quae ab alio nomine deducta sunt, ut quum a ܡܪܚܡܢ *misericors* fit ܡܪܚܡܢܘܬܐ *misericordia*.

III. Ratione figurae nomina vel simplicia sunt; ut ܪܝܫ *caput*; ܐܝܕܐ *manus*: vel composita, qualia apud Syros plura quam apud Hebraeos sunt; ut ܐܟܠܩܪܨܐ *accusator*, q. d. *edax criminationis* vel *excidii*, Matth. 4, 1. ܒܢܬܩܠܐ *voces*, qs. *filiae vocum* Act. 12, 22. ܒܪܢܫ *homo*, *filius homini*, Rom. 3, 4. ܒܥܠܕܒܒܐ *inimicus*, *dominus inimicitiae* Matth. 13, 28. 39. ܒܥܠܕܝܢܐ *adversa-*

rius, *dominus iudicii* Luc. 12, 58. ܫܢܦܝܠܐ *ebur*, *os elephanti* Apoc. 18, 12. ܣܝܡܐܝܕܐ χειροθεσία, *impositio manus* 1. Tim. 4, 14. ܣܡܓܘܢܐ chald. ססגונא *color caeruleus* Ex. 25, 5. ܣܣ (quidquid hoc tandem sit) et ܓܘܢܐ *color*, ܬܘܕܝܛܝܒܘܬܐ *gratiarum actio* Apoc. 7, 12. ܪܫܥܠܠܬܐ *primitiae proventuum* Ex. 23, 19. ܫܩܠܛܥܢܐ *susceptio oneris*, pro *diligentia* 2. Petr. 1, 5. ܫܬܐܣܬܐ *fundamentum* Luc. 6, 49. ex hebr. שׁות *ponere* et אשׁשׁות *fundamenta*, et numeralia in primis cum denario composita, ut ܚܕܥܣܪ *undecim*, ex ܚܕ *unus* et ܥܣܪ *decem*, ܬܪܥܣܪ *duodecim*, ex ܬܪܝܢ *duo* et ܥܣܪ *decem* cet. de quibus infra in appendice huius capitis §. 14. De aliis vero, quae scribendo quidem divisa, sensu vero composita sunt, in syntaxi lib. III. cap. II. §. 2...4. exponemus.

IV. Ratione qualitatis nomina vel substantiva sunt, vel adiectiva: et substantiva quidem vel adpellativa, vel propria, sive personarum, sive locorum, sive fluviorum, montium, mensium cet.

V. Genus nominum est vel masculinum, vel femininum, vel commune seu epicoenum. Dignoscitur autem genus vel per terminationem, vel per significationem.

Quod igitur ad terminationem, notanda est

Regula. Feminina sunt, quae in singulari absoluto in formativas syllaba ܐ, ܗ et ܬ; in constructo ܬ, ܘܬ et ܝܬ; in emphatico in ܬܐ, ܘܬܐ, ܝܬܐ; et in plur. absoluto in ܢ; in constructo in ܬ; in emphatico in ܬܐ, terminantur: ut ܐܓܪܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪܬܐ *epistola*, plur. ܐܓܪܢ ܐܓܪܬ ܐܓܪܬܐ *epistolae* ܡܠܟܘ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ *regnum*; ܒܪܝܐ ܒܪܝܬ ܒܪܝܬܐ *creatura*. Reliqua, quae his terminationibus non gaudent, sunt masculina. Communia vero sunt nomina animalium utriusque sexus sub eadem terminatione: ut ܚܡܪܐ *asinus*, ܓܡܠܐ *camelus* cet. et specialia quaedam, ut ܐܐܪ *aer*, ܕܚܠܬܐ *timor*, ܪܘܚܐ *ventus* vel *spiritus*, ܣܝܦܐ *gladius*, ܣܗܪܐ *luna*, ܫܡܫܐ *sol*, ܡܠܬܐ *verbum*.

Declaratio regulae: quid sit absolutum, constructum, emphaticum, §. 10. exponemus. Nec vero obstant regulae ܡܠܟܐ *rex*, ܓܒܝܐ *electus*, et alia huius generis, in quibus est quidem syllaba adformativa, verum non in statu absoluto, (utpote in quo habent ܡܠܟ et ܓܒܐ) sed in emphatico: nec illa emphatica singularia, in quibus ܬ non adformativum, sed radicale est, ut ܒܝܬܐ *domus*, ܚܕܬ et emph. ܚܕܬܐ *novus*, ܫܒܬܐ

fovea, ܓܘܡܬܐ *haeres*, ܝܪܬܐ *mors*, ܡܘܬܐ *veritas*, ܩܘܫܬܐ *decus* cet.

Exceptio a regula. Sunt feminina sub terminatione masculina: ܐܠܦ emph. ܐܠܦܐ *navis*, ܐܠܥ emph. ܐܠܥܐ *costa*, ܐܪܥ emph. ܐܪܥܐ *terra*, ܐܓܢ emp. ܐܓܢܐ *hydria*, ܛܘܥܝܝ *error* cet. Quo et pluralia quaedam pertinent, verb. gr. ܡܠܐ *verba*, ܐܡܝܢ *cubiti*, ܫܢܝܢ vel ܫܢܐ *anni*, ܫܥܝܢ *horae*, cet. Sunt vicissim pluralia masculina sub terminatione feminina: ut ܪܥܘܬ, ܪܥܘܬܐ, ܪܥܘܬܐ *pastores* cet. de quorum tum his tum illis vide infra §. 9. 5. e 6.

Quod vero ad significationem, masculina sunt quae mares aut virilia, feminina vero, quae feminas aut muliebria munera, urbes regionesve, et gemina corporis membra notant; quantumvis illa femininam, haec masculinam habeant terminationem. Ut ܐܒܗܐ *patres*, ܐܡ emph. ܐܡܐ *mater*, ܐܘܪܫܠܡ *Hierosolyma*, ܒܘܪܟ *genu*; ܥܝܢ emph. ܥܝܢܐ *oculus* cet.

VI. Ratione motionis, femininum formatur a masculino adiecta terminatione ܐ; ut ܫܦܝܪܐ *pulchra*, a ܫܦܝܪ *pulcher*, ܓܠܝܬܐ *revelata*, a ܓܠܝܐ *revelatus*, ܦܩܝܕܐ *iussa*, a ܦܩܝܕ *iussus*;

ܚܝܠܬܢܝܬܐ *valida*, a ܚܝܠܬܢ *validus*, ܐܚܝܢܐ emph. ܐܚܝܢܝܬܐ *cognata*, ab ܐܚܝܢ *cognatus*.

At a ܙܥܘܪ emph. ܙܥܘܪܐ *parvus* fit fem. ܙܥܘܪܝܬܐ *parva*, cum interposito jud, sic ܡܫܬܡܥܢ emph. ܡܫܬܡܥܢܐ *obediens*, fit fem. ܡܫܬܡܥܢܝܬܐ indeque formae femininorum emphaticae, ܡܫܡܫܢܝܬܐ *ministra*, a ܡܫܡܫܢ *minister*; ܡܚܝܢܝܬܐ *vivificatrix* 1. Cor. 15, 45. a ܡܚܝܢ *vivificator*; ܚܝܠܬܢܝܬܐ *valida* a ܚܝܠܬܢ *validus*; ܡܬܥܡܪܢܝܬܐ *terra habitata* a ܡܬܥܡܪܢ *habitabilis*; ܬܪܝܢܝܬܐ *secunda* a ܬܪܝܢ *secundus*: ܫܡܝܢܝܬܐ plur. ܫܡܝܢܝܬܐ *caelestia*, a ܫܡܝܢ *caelestis*. Credo, ut differentia inter feminina et masculinorum emphatica sit evidentior.

VII. Comparationis gradus non distinguunt terminatione Syri, sed circumscribunt: qua de re in syntaxi lib. III. cap. II. §. 12.

VIII. Casus itidem non terminatione, sed particulis aut constructione dignoscuntur. Etenim

1. Nominativus ex habitu orationis per se liquet; ut Ioh. 1, 1. *In principio erat* ܡܠܬܐ *verbum*.

2. Genitivus ex statu nominis, a quo regitur, constructo, ut ܡܠܘܗܝ ܕܐܠܗܐ *verba Dei*; vel

ex praefixo ܕ, post nomen regens in statu emphatico vel constructo positum, ut ܡ̈ܠܐ ܕܐܠܗܐ idem, q. d. *verba quae sunt verba Dei*, vel ܡ̈ܠܘܗܝ ܕܐܠܗܐ idem, q. d. *verba eius, verba, dico, quae sunt verba eius*.

3. Dativus ex praefixo lomad, ut ܠܐܠܗܐ *Deo*.

4. Accusativus ex habitu ad praecedens verbum activum transitivum; ut Ioh. 1, 14. ܚܙܝܢ ܫܘܒܚܗ *vidimus gloriam eius*; rarius ex praemisso ܝܬ, ad instar hebr. את et chald. ית; ut Gen. 1, 1. *In principio creavit Deus* ܝܬ ܫܡܝܐ ܘܝܬ ܐܪܥܐ *caelum et terram*, quod quidem Angli, velut nomen esset, verterunt, *esse caeli et esse terrae*, alibi vero rectius pro accusativi nota habuerunt, v. g. Coh. 2, 3. cap. 3, 17. cap. 4, 1. cet. frequentius vero ex praefixo lomad, quod uti tertium, ita quartum quoque casum, ac adeo generatim obiectum tum cui, in dativo, tum quod, in accusativo, notat; ut Ioh. 3, 16. ܐܚܒ ܐܠܗܐ ܠܥܠܡܐ *dilexit Deus mundum*; aut ex praecedentibus propositionibus ܒܬܪ *post*, ܠܘܬ *ad*, ܡܛܠ *propter*, ܥܠ *super* cet.

5. Vocativus, similis nominativo in statu emphatico innotescit vel ex habitu orationis, ut

Apoc. 16, 7. ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ *Domine Deus*; vel ex praemissa interiectione vocandi ܐܘ *o* ! ut ܐܘ ܐܢܬܬܐ *o mulier* ! Luc. 24, 25.

6. Ablativus denique ex praefixo beth, et particulis separatis ܡܛܠ *pro*, ܡܢ *a*, *ex*, *prae*, ܥܡ *cum*, ܬܚܝܬ *sub*, cet.

IX. Numerus nominum est triplex,

1. Singularis, regulariter de uno; nisi capiatur collective, quo casu adiicitur ribbui, v.g. ܪܟܫܐ *equitium* seu *equi* ܥܢܐ *grex*. Vide supra lib. I. cap. III. §. 4.

2. Dualis, de duobus, habens in absoluto terminationem ܝܢ, respondentem chaldaicae יִן vel יִן, et hebraice ים; nec tamen in pluribus quam his quatuor, ܬܪܝܢ *duo* ܬܪܬܝܢ *duae*, ܡܐܬܝܢ *ducenti*, et propr. ܡܨܪܝܢ *Aegyptus* utraque, superior et inferior. Quibuscum tamen cave confundas pluralia nominum participiorumve 3. rad. olaph, eadem gaudentia terminatione, v. g. ܓܒܝܢ *electi*, a ܓܒܐ *electus*. Alias dualis apud Syros exprimitur per pluralem cum adiecto numerali *duo*; ut Matth. 21, 28. ܒܢܝܐ ܬܪܝܢ *filii duo*; Luc. 5, 2. ܬܪܬܝܢ ܣܦܝܢܐ *naves duae*.

3. Pluralis masculinorum ordinarie terminatur in absoluto ܝܢ, constr. ܝ, emph. ܐ, ut a ܓܒܪ *vir* fit plur. absolutum ܓܒܪܝܢ, constr. ܓܒܪܝ, emph. ܓܒܪܐ *viri*: at in nominibus, quae in singulari in ܐ vel ܝ exeunt, pluralia absoluta terminantur in ܝܢ, emphatica in ܝܐ; ut a ܓܒܝܐ *electus* fit plur. absol. ܓܒܝܢ. et emph. ܓܒܝܐ *electi*; a ܡܫܬܝ *potus* plur. absol. ܡܫܬܝܢ, emph. ܡܫܬܝܐ.

4. Pluralis vero femininorum clauditur terminantibus syllabis, in absoluto ܢ, constr. ܬ, emph. ܬܐ: ut a ܛܢܦܬܐ *impura*, fit plur. absolutum ܛܢܦܢ, constr. ܛܢܦܬ, emph. ܛܢܦܬܐ *impurae*.

5. Sunt tamen masculina, quae in plurali formantur ut feminina; v. g. ܟܘܪܣܝܐ *solium*, plur. ܟܘܪܣܘܢ *solia*; ܪܥܝܐ *pastor*, plur. ܪܥܘܢ *pastores*, ܐܬܪ *locus*, plur. ܐܬܪܘܢ *loca*, ܚܘܝܐ emph. ab absoluto inusitato ܚܘܝ vel ܚܘܐ *serpens*, plur. ܚܘܘܬܐ *serpentes*; ܐܪܝܐ ab inusitato ܐܪܝ vel ܐܪܐ *leo*, plur. ܐܪܝܘܬܐ *leones*; ܐܘܪܝܐ ab inusitato ܐܘܪܝ *praesepe*, plur. ܐܘܪܘܬܐ *praesepia*; ܐܣܝܐ *medicus*, plur. ܐܣܘܬܐ *medici*.

6. Sunt vicissim feminina, quae in plurali terminantur ut masculina: v. g. ܕܡܥܬܐ *lacrima*, ܕܡܥܐ *lacrimae*; ܠܒܢܬܐ *later*, ܠܒܢܐ *lateres*; ܣܥܪܐ, emph. ܣܥܪܬܐ *pilus*, ܣܥܪܐ *pili*; ܣܐܬܐ *modius*, ܣܐܝܢ *modii*; ܫܢܬܐ *annus*, plur. ܫܢܝܢ *anni*, ܡܠܬܐ *verbum*, ܡܠܐ *verba*; ܐܡܬܐ *cubitus*, ܐܡܝܢ *cubiti*; ܫܥܬܐ *hora*, ܫܥܝܢ *horae*; ܒܥܬܐ *quaestio*, ܒܥܐ *quaestiones*, secundum Polygl. Tit. 3. 9. ܫܒܫܬܐ *palmes*, ܫܒܫܐ *palmites*; ܫܬܐܣܬܐ *fundamentum*, ܫܬܐܣܐ *fundamenta*, quo et ܢܫܐ *mulieres*, plurale tantum, pertinet.

7. Sunt et quae in plurali utramque formam habent, virilem et femininam; ut ex masculinis ܐܒܐ *pater*, plur. ܐܒܗܝܢ et ܐܒܗܘ *patres*; ܝܘܡ *dies*, plur. ܝܘܡܝܢ et ܝܘܡܝ; ܠܒܐ *cor*, ܠܒܘܬܐ et ܠܒܘܢ *corda*; ܠܠܝܐ vel ܠܠܝܐ *nox*, ܠܠܘܬܐ et ܠܠܘܢ *noctes*; ܡܪܐ *dominus*, ܡܪܘܬܐ vel ܡܪܘܢ *domini*; ܢܗܪܐ *fluvius*, plur. ܢܗܪܘܬܐ et ܢܗܪܘܢ *fluvii*; ܪܘܚܐ *spiritus*, plur. ܪܘܚܬܐ et ܪܘܚܐ.

8. Ex compositis illis (de quibus supra §.III.) alia posteriorem tantummodo compositionis partem terminatione plurali adficiunt; ut ܒܪܒܝܬܐ

inimici ܫܬܐܣ̈ܐ *fundamenta*, quo et pertinet ܩܒܘܪ̈ܘܬܐ *sepulchra*, alia priorem; ut ܒܢܝ̈ܢܫܐ *homines*; alia utramque; ut ܒܢ̈ܬܩܠܐ *voces*, ܐܟܠ̈ܝ ܩܪ̈ܨܐ *accusatores*, ܪ̈ܒܝ ܒܬܐ *oeconomi*, quomodo et adformativa abstractorum terminatio compositorum nominum posteriori adiicitur: ut ܪܒ ܒܝܬܘܬܐ *oeconomia* ܪܒ ܟܘܡܪܘܬܐ *archisacerdotium*.

9. Defectiva et tantum pluralia sunt, ܐܦ̈ܝ seu ܐܦ̈ܐ *facies*, ܕܡ̈ܝ seu ܕܡ̈ܐ *pretium*, ܚ̈ܝܐ *vita*, ܚܐܪ̈ܐ *libertas*, ܡ̈ܝܐ *aqua*, ܢܫ̈ܐ *mulieres*, ܫܡ̈ܝܐ *caelum*: quibus adde ܒܢ̈ܝ *filii*; et ܒܢ̈ܬ *filiae*, quae in sing. habent ܒܪ fem. ܒܪܐ *filius*, et ܒܪܬ seu ܒܪܬܐ *filia*,

X. Status nominum est triplex: absolutus, cum indefinite capiuntur; constructus, quum sequens aliquod nomen, quod diversae rei et Latinis genitivi casus sit, regunt, sine interveniente nota genitivi seu praefixo ܕ; emphaticus vero, quum sive definite sive indefinite sumuntur: ut absol. ܡܠܟ *rex*, quisquis ille fuerit; constr. ܡܠܟ ܐܘܪܫܠܡ *rex Solymae*, emph. ܡܠܟܐ ܗܪܘܕܣ *Herodes rex*.

Ac flexio quidem nominum pro diverso nu-

mero et statu ex sequentibus liquebit paradigmatibus. Nota vero:

1. Status absolutus singularis in quibusdam nominibus obsolevit: ut in ܡܥܝܢܐ *fons*, ܣܘܣܝܐ *equus*, ܬܫܒܘܚܬܐ *laus*, ܬܕܡܘܪܬܐ *miraculum*, ܡܓܘܫܐ *magus*, cet. quorum absoluta secundum analogiam concipi quidem possunt, ܡܥܝܢ ܣܘܣܝ, ܬܫܒܘܚܐ, ܬܕܡܘܪܐ, ܡܓܘܫ, sed nullibi extant.

2. Status emphaticus pluralis masculinorum apud Syros ordinarie quidem in ܐ̈ desinit. v. g. ܡܠܟܐ *reges*; in aliquibus tamen chaldaizat, terminatus in ܝܐ, nempe in ܐܝܕܝܐ *manus*, ܐܠܦܝܐ *millia*, ܒܢܝܐ *filii*, ܡܝܐ *aquae*, ܫܡܝܐ *caeli*, ܫܢܝܐ *anni*; et generatim in illis, quorum singularis in ܐ vel ܝ sinitur, ut ܓܒܝܐ *electi*, ܡܪܘܝܐ *domini*, ܡܙܢܝܐ *scortatores*.

3. Paradigmata digessimus secundum ordinem vocalium, quibus masculinorum ultimae, femininorum vero penultimae syllabae in statu absoluto singulari utuntur: ut facilius evolvi, et ad illa consimiles nominum formae exigi queant.

XI. Paradigmata regularia nominum masculinorum:

	Emphatica,	Constructa,	Absoluta,	
Sing.	ܝܡܐ	ܝܡ	ܝܡ	*mare.*
Plur.	ܝܡܡܐ	ܝܡܡܝ	ܝܡܡܝܢ	

ܝܡ pro ܝܡܡ. Sic ab ܥܡ *populus*, ܥܡܐ plur. ܥܡܡܐ. At a ܣܩ *saccus* fit ܣܩܐ.

ܓܒܪܐ ܓܒܪ ܓܒܪ *vir.*
ܓܒܪܐ ܓܒܪܝ ܓܒܪܝܢ

Sic ܥܕܢ *tempus*, ܦܓܪ *corpus*, ܒܥܪ *imperitus*; ܟܦܢ *fames*, et sic emphatica ܐܓܪܐ *merces*, ܐܢܟܐ *stannum*, ܐܪܙܐ *cedrus*, concipe ab absolutis, quamquam obsoletis, ܐܓܪ, ܐܢܟ, ܐܪܙ, pro ܐܓܪ, ܐܢܟ, ܐܪܙ, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 2.

ܛܡܐܐ ܛܡܐ ܛܡܐ *immundus:*
ܛܡܐܐ ܛܡܐܝ ܛܡܐܝܢ

Nempe ܐ in hoc nomine gutturale est, coll. lib. I. cap. I. §. 7. 1. idemque praecedente consona sine vocali, sequitur canonem suum, ibid. 2. Sic ܬܕܐܐ *gramen*, plur. ܬܕܐܝܢ, vel per metathesin ܬܐܕܝܢ *gramina* concipe ab absoluto ܬܕܐ hebr. דֶּשֶׁא *gramen*.

ܣܦܪܐ ܣܦܪ ܣܦܪ *liber.*
ܣܦܪܐ ܣܦܪܝ ܣܦܪܝܢ

Sic ܒܣܪ *caro*, ܣܛܪ *latus*, ܡܠܟ *consilium*: et sic emphatica ܐܒܠܐ *luctus*, ܐܓܡܐ *stagnum*, ܐܕܪܐ *area*, ܐܠܦܐ *navis*, ܐܡܪܐ *agnus*, ܐܫܟܐ *testiculus*, concipe ab ܐܒܠ, ܐܓܡ, ܐܕܪ, ܐܠܦ, ܐܡܪ, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 2.

ܡܕܒܚܬܐ ܡܕܒܚܝܢ ܡܕܒܚܝ ܡܕܒܚܐ (ܡܕܒܚ
ܡܕܒܚܬܐ ܡܕܒܚܝܢ ܡܕܒܚܝ ܡܕܒܚܐ) *altare.*

Sic ܡܕܢܚ *oriens*, ܡܦܬܚ *apertio*, ܡܪܒܥ *uterus*.

ܡܣܠܝܐ ܡܣܠܝ ܡܣܠܝ *reprobatus.*
ܡܣܠܝܬܐ ܡܣܠܝܢ ܡܣܠܝܝ.

Quia jud in participiis passivis pael et aphel ponitur loco 3. rad. olaph, igitur haec in emphatico singulari et omni plurali eandem flexionem habent, ac illa quae in ܐ radicale terminantur. Vide ܡܛܫܝ *occultatus* Luc. 8, 17. ܡܫܪܝ *paralyticus* Matth. 8, 6. ܡܣܠܝ *reprobatus* 1. Tim. 4, 4. indeque plur. ܡܣܠܝܐ 1. Cor. 1, 28. 2. Cor. 13, 5. 7. ܡܫܡܠܝ *completus*, emph. ܡܫܡܠܝܐ 1. Ioh. 4, 18. plur. emphat. ܡܫܡܠܝܐ Col. 4, 12. Sic a ܡܫܩܝ *potus* fit ܡܫܩܝܐ.

Sing. ܟܟܪܐ ܟܟܪ ܟܟܪ *talentum.*
Plur. ܟܟܪܐ ܟܟܪܝ ܟܟܪܝܢ

Sing. ܨܦܪܐ ܨܦܪ ܨܦܪ *passer*.

Plur. ܨܦܪܐ ܨܦܪܢ ܨܦܪܝܢ

Sing. ܡܚܣܢܐ ܡܚܣܢ ܡܚܣܢ *potens*.

Plur. ܡܚܣܢܐ ܡܚܣܢܢ ܡܚܣܢܝܢ

ܥܓܠܬܐ ܥܓܠܐ *rota*.

ܥܓܠܬܐ ܥܓܠܢ ܥܓܠܝܢ ܥܓܠܬܐ

Concipe a ܥܓܠܐ. Sic emph. ܦܝܪܡܐ *thuribulum*, plur. ܦܝܪܡܐ.

ܥܠܡܐ ܥܠܡ ܥܠܡ *saeculum*.

ܥܠܡܐ ܥܠܡܢ ܥܠܡܝܢ

Sic ܦܠܚ *operarius*, *miles*, ܣܦܪ *scriba*.

ܐܘܪܥܐ ܐܘܪܥ ܐܘܪܥ *occursus*.

ܐܘܪܥܐ ܐܘܪܥܢ ܐܘܪܥܝܢ

ܡܘܟܟܐ ܡܘܟܟ ܡܘܟܟ *carcer*.

ܡܘܟܟܐ ܡܘܟܟܢ ܡܘܟܟܝܢ

Non reperimus quidem nisi emphaticum singulare ܡܘܟܟܐ Act. 8, 33. et plur. 2. Cor. 6, 4. cap. 12, 4. uti tamen a ܛܫܐ formatur nomen ܡܛܫܝܢ *occultum*, et a ܛܥܐ ܡܛܥܝܢ *error*, ita et huius nominis formam absolutam concipiendam esse putavimus ܡܘܟܟܝܢ, quae, quoniam ܢ non

radicale, sed adformativum habet, aliter flectitur, quam praecedens ܡܥܡܠܢ. Sic ܘܟܠܘܣܐ *turba*, ܚܛܘܦܝܐ *raptus*; ܛܠܘܡܝܐ *iniuria*, ܟܢܘܫܝܐ *congregatio*, ܣܘܣܝܐ *equus* ܠܚܘܨܝܐ *oppressio*, ܪܕܘܦܝܐ *persecutio* plur. ܪ̈ܕܘܦܝܐ; ܫܓܘܫܝܐ *conturbatio*, plur. ܫܓܘ̈ܫܝܐ.

ܫܠܕܐ ܫܠܕ ܫܠܕ *cadaver.*
ܫܠ̈ܕܐ ܫܠ̈ܕܝܢ ܫܠ̈ܕܝܢ

Manet pthocho in incremento finali, probabiliter quia implicat geminationem sequentis litterae, ad instar hebr. לְשַׁד *succus*, unde לְשַׁדִּי *succus meus*, גָּמָל *camelus*, unde plur. גְּמַלִּים *cameli*.

ܓܦܐ ܓܦ ܓܦ *ala.*
ܓܦ̈ܐ ܓܦ̈ܝܢ ܓܦ̈ܝܢ

Contractum ex ܓܦܦ, quod flectendum fuerat secundum sequens paradigma ܪܓܠ *pes*.

Sic ܓܠ *festuca*, ܦܣ *sors*.

ܫܠܝܐ — ܫܠܝ *tranquillitas.*

Sic ܐܠܠܐ *eiulatus*, ܒܟܝܐ *fletus*, videtur esse emphatica ab absolutis inusitatis ܐܠܠ et ܒܟܝ.

ܡܠܟܐ ܡܠܟ ܡܠܟ *rex.*
ܡܠ̈ܟܐ ܡܠ̈ܟܝܢ ܡܠ̈ܟܝܢ

Differt a ܡܠܟ emph. ܡܠܟܐ *consilium*, quod vide sub ܣܦܪ *liber*. Sic ܡܪܐ *dominus*, ܨܠܡ *imago*. At ܪܡܐ *elatus*, emph. ܪܡܐ Ex 15,3. sequitur regulam τῶ olaph lib. I, cap. I. §. 7. 1.

ܛܠܐ	ܛܠܝ	ܛܠܝܐ	*infans.*
ܛܠܝܢ	ܛܠܝܢ	ܛܠܝܐ	

Pro ܛܠܐ, coll. lib. I. cap. II. §. 9, 2. Sic ܝܪܩ *olus*, ܝܬܡ *orphanus*; et mutato ob sequens, rvozo in pthocho; secundum lib. I. cap. II. §. 10,2. ܓܠ *acervus*, emph. ܓܠܐ Gen. 31, 46. ܝܪܚ emph. ܝܪܚܐ *mensis*.

ܫܒܐ	ܫܒܝ	ܫܒܝܐ	*captivus.*
ܫܒܝܢ	ܫܒܝܢ	ܫܒܝܐ	

Sub terminatione pluralis absoluti atque emphatici chaldaizante, coll. supra §. 9, 3. et §. 10, 2. Sic ܓܒܐ *electus*, ܣܡܝܐ *caecus*, et participia peil et ethpeel verborum 3. rad. ܐ. Attamen a ܓܠܐ *manifestus*, et ܟܣܐ *tectus*, etiam reperitur emph. ܓܠܝܐ et ܟܣܝܐ Matth. 6, 4. ad analogiam paradigmatis sequentis; et a ܛܠܐ *infans* fit plur. emph. ܛܠܝܐ; velut ab inusitato ܛܠܝ.

ܪܓܠܐ ܪܓܠ ܪܓܠ *pes.*

ܪܓ̈ܠܐ ܪܓ̈ܠܢ ܪܓ̈ܠܝ

Sic ܓܢ̈ܣܝܢ *genus* Matth. 13, 47, cap. 17, 21.

ܡܚܙܝܬܐ ܡܚܙܝܐ ܡܚܙܐ *adspectus*,

ܡܚܙ̈ܝܬܐ ܡܚܙ̈ܝܢ ܡܚܙ̈ܝ *speculum.*

Vide Eph. 6, 6. Ex. 38, 8. Sic ܡܓܠܝܐ *retectio*. Quomodo et ܡܥܡܪܐ *habitaculum*, ܡܫܬܝܐ *potus*, licebit concipere ab absolutis, quamquam inusitatis, ܡܥܡܪܐ, ܡܫܬܐ. Sic participia verborum 3. rad. olaph in pael, et ethpaal, aphel, ettaphal: ut ܡܙܢܝܐ *scortator*, plur. emph. ܡܙܢ̈ܝܐ Apoc. 21, 8.

ܣܗܕܐ ܣܗܕ ܣܗܕ *testis.*

ܣܗ̈ܕܐ ܣܗ̈ܕܝܢ ܣܗ̈ܕܝ

ܪܥܝܐ ܪܥܐ ܪܥܐ *pascens.*

ܪ̈ܥܝܐ ܪ̈ܥܝܢ ܪ̈ܥܝ

Quae est flexio participii. At

ܪܥܝܐ ܪܥܝܐ ܪܥܝܐ *pastor.*

ܪ̈ܥܘܬܐ ܪ̈ܥܘܢ ܪ̈ܥܘܝ

Quomodo et ܐܣܝܐ plur. ܐܣܘܬܐ *medici*: at ܡܪܐ utroque modo ܡܪ̈ܘܢܐ et ܡܪ̈ܘܬܐ *domini*, a ܬܡܢܐ *octo* fit ܬܡܢܝܢ *octoginta*.

ܟܘܪܣܐ ܟܘܪܣܐ ܟܘܪܣܝܐ *solium.*
ܟܘܪ̈ܣܘܢ ܟܘܪ̈ܣܘܬ ܟܘܪ̈ܣܘܬܐ

ܪܫ ܪܫ ܪܫܐ *caput.*
ܪ̈ܫܝܢ ܪ̈ܫܝ ܪ̈ܫܐ

Sic ܒܝܫ *malus*, ܕܝܢ *iudicium*, ܟܐܒ *dolor*, ܬܪܨ *rectus*, ܫܐܕ *daemon*. At

ܥܝܢ ܥܝܢ ܥܝܢܐ *oculus.*
ܥܝ̈ܢܝܢ ܥܝ̈ܢܝ ܥܝ̈ܢܐ

Sic ܚܝܠ *robur*, ܩܝܣ *lignum*, ܣܝܦ *gladius*. Sic ܥܠܝܡܐ *iuvenis*, plur: ܥܠܝ̈ܡܝܢ, emph. ܥܠܝ̈ܡܐ, concipe ab absoluto sing. ܥܠܝܡ, pariterque ܥܘܠܐ *hinnulus*, ab ܥܘܠܠ.

ܡܣܟܝܢ ܡܣܟܝܢ ܡܣܟܢܐ *egenus.*
ܡܣܟ̈ܢܝܢ ܡܣܟ̈ܢܝ ܡܣܟ̈ܢܐ

Sic ܚܓܝܪ *claudus*, ܣܪܝܩ *inanis*; at ܢܒܝܐ *propheta*, plur. ܢܒܝ̈ܐ.

ܡܬܝܠܕ ܡܬܝܠܕ ܡܬܝܠܕܐ *natus.*
ܡܬܝܠ̈ܕܝܢ ܡܬܝܠ̈ܕܝ ܡܬܝܠ̈ܕܐ

Pro ܡܬܝܠܝܕ, coll. lib. I. cap. II. §. 9, 2. Sic ܡܬܝܗܒ *datus*.

ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫܐ *sanctus.*
ܩܕܝܫܝܢ ܩܕܝܫܝ ܩܕܝܫܐ

Chald. קַדִּישׁ. Sic ܚܟܝܡ *sapiens*, ܚܣܝܢ *validus*. At ܣܓܝ *multus*, in incremento adsumit ܐ, ut ܣܓܝܐܐ Matth. 2, 18. plur. ܣܓܝܐܐܝܢ, ܣܓܝܐܐ, ܣܓܝܐܬܐ Matt. 7, 13. Luc. 1, 7. Apoc. 2, 19.

ܛܒ ܛܒ ܛܒܐ *bonus.*
ܛܒܝܢ ܛܒܝ ܛܒܐ

Sic ܕܒ *culex*; ܡܐܢ *vas*, ܐܪܙ *arcanum*, ܡܪ i. q. ܡܪܐ *dominus*; ܚܠ *testudo*, a ܚܠܠ; at ܐܢܫ *homo*, emph. ܐܢܫܐ, plur. ܐܢܫܝܢ, emph. ܐܢܫܐ.

ܚܐܪ ܚܐܪ ܚܐܪܐ *liber.*
ܚܐܪܝܢ ܚܐܪܝ ܚܐܪܐ

Sic ܕܪܥ *brachium*, ܚܙܘ *visus*, ܥܢܢ *nubes*, ܩܝܡ *foedus*, ܫܪܓ *lucerna*. At ܐܠܗ pro ܐܠܗ, chald. אֱלָהּ *Deus*; sequitur canonem τοῦ olaph lib. I. cap. II. §. 9, 2. indeque per accidens flectitur ad typum sequentis paradigmatis.

ܓܢܒ ܓܢܒ ܓܢܒܐ *fur.*
ܓܢܒܝܢ ܓܢܒܝ ܓܢܒܐ

Sic ܓܢܢ *hortulanus*, ܕܓܠ *mendax*, ܕܘܝ

iudex, ܗܕܡ *membrum*, ܚܝܒ *debitor*, ܩܝܡ *stabilis*: item ܬܘܬܒ *inquilinus*, ܬܘܬܪ *abundantia*, ܡܪܚܡܢ *miserator*, ܡܫܠܡܢ *proditor*; nec non ܩܕܡܝ *primus*.

ܙܒܢܐ ܙܒܢ ܙܒܢ *tempus*.
ܙܒܢܐ ܙܒܢܝ ܙܒܢܝܢ

Sic ܐܣܪ *cingulum*, ܚܘܪ *albus*, ܠܫܢ *lingua*; ܫܪܫ *radix*, ܦܬܓܡ *verbum*, ܓܠܝܢ *revelatio*; item ܩܛܪܓ *accusatio*.

ܙܝܙܢܐ ܙܝܙܢ ܙܝܙܢ *zizanium*.
ܙܝܙܢܐ ܙܝܙܢܝ ܙܝܙܢܝܢ
ܢܨܪܝܐ ܢܨܪܝ ܢܨܪܝ *Nazarenus*.
ܢܨܪܝܐ ܢܨܪܝܝ ܢܨܪܝܝܢ

Sic ܐܪܡܝ *Syrus*, ܐܪܥܢܝ *terrestris*, ܝܚܝܕܝ *unigena*.

ܕܘܒܪܐ ܕܘܒܪ ܕܘܒܪ *ductus*.
ܕܘܒܪܐ ܕܘܒܪܝ ܕܘܒܪܝܢ

Sic ܦܘܠܓ *divisio*, ܒܘܝܐ emph. ܒܘܝܐܐ *consolatio*; et cum nun formativo ܐܘܠܨܢ *adflictio*, ܦܘܪܥܢ *retributio*, ܩܘܪܒܢ *oblatio*, ܫܘܠܛܢ *dominium*; it. ܝܗܘܕܝ *Iudaeus*; et quadrilittera,

ܥܘܓܠܠ *volutatio*, ܫܘܒܗܪ, *gloriatio*, ܫܘܕܥ *notificatio*, ܫܘܘܕܝ *promissio*.

ܛܘܪ ܛܘܪ ܛܘܪܐ *mons.*
ܛܘܪܝܢ ܛܘܪ̈ܢ ܛܘܪ̈ܐ

Sic ܛܘܒ *beatitudo*, ܢܘܢ *piscis*; it. ܚܘܒ emph. ܚܘܒܐ *amor*, ab ܐܚܒ pro ܐܚܒܒ *amavit*. Aliter vero sequens.

ܝܘܡ ܝܘܡ ܝܘܡܐ *dies.*
ܝܘܡܝܢ ܝܘܡܢ ܝܘܡܬܐ

Sic ܣܘܦ *finis*: et sic masculina ܙܘܥܐ *motus*, ܚܘܒܐ *debitum*; ܝܘܢܐ *columba*, ܡܪܘܡܐ *locus excelsus*, concipe ab absolutis ܚܘܒ, ܝܘܢ, ܡܪܘܡ, ܙܘܥ,

ܙܥܘܪ ܙܥܘܪ ܙܥܘܪܐ *parvus.*
ܙܥܘܪܝܢ ܙܥܘܪܢ ܙܥܘܪ̈ܐ

Sic ܡܓܘܫ *magus*, ܫܝܘܠ *infernus*, ܬܚܘܡ *terminus*. At

ܒܘܪܟ ܒܘܪܟ ܒܘܪܟܐ *genu.*
ܒܘܪܟܝܢ ܒܘܪܟܢ ܒܘܪܟܬܐ

Nempe transposito ezozo ante incrementum finale, sec. lib. I. cap. II. §. 11, 3. Sic ܟܘܡܪ *cor-*

pus, ܥܘܬܪ *divitiae*, ܩܘܕܫ *sanctitas*, ܫܘܚܢ *ulcus*, et sic emph. ܐܘܪܚܐ *via*, ܐܘܪܟܐ *longitudo*, ܐܘܟܠܐ *cibus*, ܐܘܟܡܐ *nigredo*, concipe ab absolutis ܐܘܪܚ, ܐܘܪܟ, ܐܘܟܠ, ܐܘܟܡ, observato canone τῶ olaph lib. I. cap. II, §. 9, b.

ܝܘܪܩ ܝܘܪܩ ܝܘܪܩܐ *olus.*
ܝܘܪܩܝܢ ܝܘܪܩܝ ܝܘܪܩܐ

Sic ܙܘܪܥ *semen*, ܟܘܦܪ *pagus*: it. ܟܪܘܟ *fascia*, ܦܪܘܬܐ *frustum*.

ܚܫܘܟ ܚܫܘܟ ܚܫܘܟܐ *tenebrae.*
ܚܫܘܟܝܢ ܚܫܘܟܝ ܚܫܘܟܐ

Sic ܢܣܝܘܢ *tentatio*, ܣܘܕܪ *sindon*.

ܚܛܘܦ ܚܛܘܦ ܚܛܘܦܐ *raptor.*
ܚܛܘܦܝܢ ܚܛܘܦܝ ܚܛܘܦܐ

Sic ܝܕܘܥ *familiaris*, qs. *cognitor*, ܥܒܘܕ *opifex*, ܥܘܠ *iniquus*; ܥܡܘܪ *habitator*, ܦܬܘܪ *mensa*, qs. *expositor* ciborum, ܫܡܘܥ *auditor*: item ܦܬܟܡ *libellus*, ܡܘܬܪ *divitiae*.

XII. Paradigmata regularia nominum feminorum.

	Emphatica.	Constructa.	Absoluta.	
Sing.	ܒܛܢܬܐ	ܒܛܢܬ	ܒܛܢܐ	*gravida.*
Plur.	ܒܛܢܬܐ	ܒܛܢܬ	ܒܛܢܢ	

In huius, ut et sequentis formae ܚܛܝܬܐ statu emphatico singulari, vocalis a prima ad mediam radicalem transponitur, sec. lib. I. cap. II. §. 9, 11. Sic a ܚܒܪܐ *socia*, ܚܫܚܐ *usus*, ܛܢܦܐ *impura*, ܛܢܦܬܐ pro ܛܢܦܬܐ idem, ܣܒܪܐ *annuntiatio*, ܥܩܪܐ *sterilis*, ܬܒܥܐ *vindicta*; fiunt emphatica ܚܒܪܬܐ Luc. 6, 10. ܚܫܚܬܐ Rom. 1, 26. 27. ܛܢܦܬܐ Matth. 12, 43. ܛܢܦܬܐ Apoc. 18, 2. Lev. 5, 2. ܣܒܪܬܐ Matth. 5, 23. Marc. 1, 15. ܥܩܪܬܐ Luc. 1, 7. 36. ܬܒܥܬܐ Luc. 21, 22. Et sic a ܚܕܬܐ *nova* fit emph. ܚܕܬܐ, chald. חדתא contracte pro ܚܕܬܬܐ plur. ܚܕܬܬܐ *novae*. Attamen a ܛܢܦܐ *impura*, frequentius reperitur ܛܢܦܬܐ, servato vocalium ordine, Marc. 1, 26. cap. 3, 30. cet. quin et ܚܪܫܬܐ pro ܚܪܫܬܐ *muta*, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 1. Sed ab inusitato ܝܕܥܐ fit ܝܕܥܬܐ *cognitio*, sec. regulam τῶ jud lib. I. cap. II. §. 9, 2.

ܐܪܡܠܐ ܐܪܡܠܬܗ ܐܪܡܠܬܐ *vidua.*
ܐܪܡܠܢ ܐܪܡܠܬܗ ܐܪܡܠܬܐ

Sic ܡܘܗܒܬܐ *donum*, ܡܚܫܒܬܐ *cogitatio*, ܡܛܪܐ pro ܡܛܪܬܐ *custodia*: it. ܡܝܩܪܐ *honorata*, ܡܗܝܡܢܐ, *fidelis*, ܡܨܒܬܐ *ornata*, (unde Apoc. 21, 3. emph. ܡܨܒܬܬܐ) ܡܩܒܠܐ *accepta*. At ܡܦܠܐ *ruina* facit emph. ܡܦܘܠܬܐ Luc. 2, 34.

ܚܝܘܐ ܚܝܘܬܗ ܚܝܘܬܐ *bestia.*
ܚܝܘܢ ܚܝܘܬܗ ܚܝܘܬܐ

Sic ܚܕܘܐ *gaudium*, emph. ܚܕܘܬܐ pro ܚܕܝܘܬܐ, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 1.

ܛܠܝܐ ܛܠܝܬܗ ܛܠܝܬܐ *puella.*
ܛܠܝܢ ܛܠܝܬܗ ܛܠܝܬܐ

Sic ܓܒܝܐ *electa*, ܒܢܝܐ *aedificata*, ܕܟܝܐ *pura*; nec non participium ethpeel, ut ܡܬܒܢܝܐ *aedificata*. Item participia activa pael et aphel, ut ܡܫܕܝܐ *reiiciens* fem. emph. ܡܫܕܝܬܐ, ܡܟܣܝܐ *tegens* fem. ܡܟܣܝܬܐ: at passiva in statu emph. singulari loco chvozo habent pthocho; ut ܡܫܕܝܐ *reiecta*; emph. ܡܫܕܝܬܐ, ܡܡܠܝܐ *impleta*, emph. ܡܡܠܝܬܐ. Vide lib. I. cap. II. §. 9, 1.

ܛܠܝܬܐ ܛܠܝܬ ܛܠܝܐ *praetextus.*

ܛܠܝܬܐ ܛܠܝܬܐ ܛܠܝܢ

Scribitur et ܛܠܝܬܐ in singulari absoluto Matth. 19,3. Sic a ܚܛܐ *triticum* fit emph. ܚܛܬܐ Marc.4,28.

ܙܕܩܬܐ ܙܕܩܬ ܙܕܩܐ *eleemosyna.*

ܙܕܩܬܐ ܙܕܩܢ ܙܕܩܢ

Sic a ܕܒܚܐ *sacrificium* fit emph. ܕܒܚܬܐ Phil. 2, 17. ܕܒܚܬܐ Rom. 12, 1. a ܕܚܘܠܐ *terror*, ܕܚܘܠܬܐ Rom. 1, 27. et ܕܚܘܠܬܐ Deut. 22, 21. a ܕܚܠܐ *timor*, ܕܚܠܬܐ 1. Cor. 2, 3. a ܢܩܒܐ *femina*, ܢܩܒܬܐ Gen. 1, 27. et ܢܩܒܬܐ Matt. 19, 4. at ܥܓܠܐ *vitula*, ܥܓܠܬܐ Hebr. 9, 12. ab ܥܙܩܐ *annulus*, ܥܙܩܬܐ 1. Reg. 21, 8. At ܦܠܐ *parabola*, emph. ܦܠܐܬܐ Matth. 24. 32. plur. ܦܠܐܬܐ Gal. 4, 14. observat canonem olaph lib. I. cap. I. §. 7. 1. Sic et emphatica ܦܪܕܬܐ *granum*, ܫܒܫܬܐ *palmes*, nec non contracta ܓܦܬܐ *vitis*, ܠܒܢܬܐ *later*, concipe ab absolutis ܦܪܕܐ, ܠܒܢܐ, ܓܦܬܐ.

ܐܓܪܬܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪܐ *epistola.*

ܐܓܪܬܐ ܐܓܪܢ ܐܓܪܢ

Habet med. rad. gravem seu geminatam, ex

hebr. אגרת. Sic ܟܘܪܣܐ *corrigia*, emph. ܟܘܪܣܬܐ Marc. 1, 16.

ܬܫܒܚܐ ܬܫܒܚܬ ܬܫܒܘܚܬܐ *laudatio.*
ܬܫܒܚܢ ܬܫܒܚܬ ܬܫܒܚܬܐ

Sic ܬܕܡܘܪܐ *miraculum*, emph. ܬܕܡܘܪܬܐ.

ܫܫܠܐ ܫܫܠܬ ܫܫܠܬܐ *catena.*
ܫܫܠܢ ܫܫܠܬ ܫܫܠܬܐ
ܚܛܐ ܚܛܬ ܚܛܬܐ *malum.*
ܚܛܢ ܚܛܬ ܚܛܬܐ

Sic ܒܝܥܬܐ *ovum*, ܦܐܝܐ *rectum*, ܬܐܪܐ *conscientia.*

ܡܕܝܢܐ ܡܕܝܢܬ ܡܕܝܢܬܐ *urbs.*
ܡܕܝܢܢ ܡܕܝܢܬ ܡܕܝܢܬܐ

Sic a ܡܣܟܢܐ emph. ܡܣܟܢܬܐ: at a ܐܣܦܘܢܐ *dalia*, ܐܣܦܘܢܬܐ; et a ܬܐܢܐ *ficus*, ܬܐܢܬܐ vel ܬܬܐ.

ܡܢܬ ܡܢܬ ܡܢܬܐ *portio.*
ܡܢܘܢ ܡܢܘܬ ܡܢܘܬܐ

Sic ܟܢܬ *collega*, plur. ܟܢܘܬܐ Matt. 18, 29. ܒܗܢܐ *pollex*, plur. ܒܗܢܘܬܐ Lev. 8, 23. 24. ܥܠܬ *holocaustum*, plur. ܥܠܘܬܐ Num. 23, 3. et ܥܠܬܐ pro

ܟܐܐ , emph. ܟܐܝܬܐ *increpatio* 2. Cor. 2, 6. At ܚܪܝܢ *disputatio* , plur. ܚܪ̈ܝܢܐ Tit. 3, 9.

ܥܩܐ ܥܩܬ ܥܩܬܐ *angustia.*
ܥܩ̈ܝ ܥܩ̈ܬ ܥܩ̈ܬܐ

Sic ܫܥܐ *hora*.

ܥܓܠܐ ܥܓܠܬ ܥܓܠܬܐ *currus.*
ܥܓ̈ܠܝ ܥܓ̈ܠܬ ܥܓ̈ܠܬܐ

Sic ܐܟܘܠܐ *comedens*. At ܦܪܚܐ *avis*, emph. ܦܪܚܬܐ.

ܘܠܐ ܘܠܝܐ ܘܠܝܬܐ *conveniens.*
ܘܠ̈ܝܢ ܘܠ̈ܝܢ ܘܠ̈ܝܬܐ

Sic ܙܢܝܐ *scortum*, ܙܢܝܬܐ, plur. ܙܢ̈ܝܬܐ Apoc. 17, 1. 5. ܨܕܝܬܐ *desolata*, Gal. 4, 27. a ܨܕܝܐ; et ܝܐܝܬܐ *decens* Prov. 13, 19. plur. ܝܐ̈ܝܢ a ܝܐܐ.

ܚܣܕܐ ܚܣܕܬ ܚܣܕܬܐ *convicium.*
ܚܣ̈ܕܝ ܚܣ̈ܕܬ ܚܣ̈ܕܬܐ

ܒܬܘܠܐ ܒܬܘܠܬ ܒܬܘܠܬܐ *virgo.*
ܒܬ̈ܘܠܢ ܒܬ̈ܘܠܬ ܒܬ̈ܘܠܬܐ

Sic ܓܙܘܪܐ *circumcisio*, ܠܒܘܢܐ emph. ܠܒܘܢܬܐ *thus*.

ܟܘܬܡܐ ܟܘܬܡܬ ܟܘܬܡܬܐ *macula.*
ܟܘܬܡܝܢ ܟܘܬܡܢ ܟܘܬܡܬܐ

Sic ܬܘܩܠܐ *offendiculum*, ܢܘܫܩܐ *osculum*.

Apocopen τȣ̃ ܬ adformativi in statu absoluto singulari passa sunt nomina, quae terminantur in ܘ vel ܝ, eademque ܘ et ܝ ante terminationem pluralem movent: ut

ܒܪܝ ܒܪܝܬ ܒܪܝܬܐ *creatura.*
ܒܪܘ̈ܝܢ ܒܪܘ̈ܝܬ ܒܪܘ̈ܝܬܐ

Sic ܡܠܝ *plenitudo*, ܫܒܝ *captivitas*.

ܬܘܕܝ ܬܘܕܝܬ ܬܘܕܝܬܐ *gratiarum*
ܬܘ̈ܕܝܢ ܬܘ̈ܕܝܬ ܬܘ̈ܕܝܬܐ *actio.*

Sic ܬܘܣܝ *fundatio*, ܡܪܥܝ *grex*.

ܪܘܚܝ ܪܘܚܝܬ ܪܘܚܝܬܐ *lucrum.*
ܪܘ̈ܚܝܢ ܪܘ̈ܚܝܬ ܪܘ̈ܚܝܬܐ

Solum fuerit ܪܫܝܬ *principium*, quod ܬ suum servat in absoluto Ioh. 1, 1. 2. Thes. 2, 13. ܟܘܬܝ̈ܢܝܬܐ *tunicae* Lev. 8, 13. concipe a ܟܘܬܝܢ pro ܟܘܬܝ Matth. 5, 40.

ܩܪܝ ܩܪܝܬ ܩܪܝܬܐ *trabs.*
ܩܪܘ̈ܝܢ ܩܪܘ̈ܝܬ ܩܪܘ̈ܝܬܐ

Sic ܙܘܝ *angulus*, ܚܘܝ *iunctura*, ܚܫܡܝ *coena*, ܡܪܓܢܝ *margarita*, ܛܠܠܝ *umbra*.

ܡܥܡܘܕܝ ܡܥܡܘܕܝܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ *baptismus.*
ܡܥܡܘܕܝܢ ܡܥܡܘܕܝܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ

ܡܚܘ ܡܚܘܬ ܡܚܘܬܐ *plaga.*
ܡܚܘܢ ܡܚܘܬ ܡܚܘܬܐ

Vide Apoc. 21, 9. at

ܨܒܘ ܨܒܘܬ ܨܒܘܬܐ *res.*
ܨܒܘܢ ܨܒܘܬ ܨܒܘܬܐ

Sic ܕܡܘ *similitudo*. Sed

ܨܠܘ ܨܠܘܬ ܨܠܘܬܐ *precatio.*
ܨܠܘܢ ܨܠܘܬ ܨܠܘܬܐ

ܡܠܟܘ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ *regnum.*
ܡܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ
ܡܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ

Sic ܣܟܠܘ *delictum*, ܚܫܚܘ *utilitas*.

ܪܒܘ ܪܒܘܬ ܪܒܘܬܐ *myrias.*
ܪܒܘܢ ܪܒܘܬ ܪܒܘܬܐ

ܦܐܝܘ ܦܐܝܘܬ ܦܐܝܘܬܐ *rectitudo.*
ܦܐܝܘܢ ܦܐܝܘܬ ܦܐܝܘܬܐ

Sic ܚܐܪܘ *libertas*. At ܢܒܝܘ *prophetia*, plur. ܢܒܝܘ̈ܬܐ.

ܦܠܓܘ ܦܠܓܘܬ ܦܠܓܘܬܐ *dissentio.*
ܦܠܓܘܢ ܦܠܓܘ̈ܬ ܦܠܓܘ̈ܬܐ

Vide 1. Cor. 1, 10. Sic ܦܠܚܘ *militia* cap. 9, 7. Apoc. 19, 14. At ܣܗܕܘ *testimonium*, plur. emph. ܣܗܕܘ̈ܬܐ Marc. 14, 56. Deut. 4, 45.

ܒܥܘ ܒܥܘܬ ܒܥܘܬܐ *petitio.*
ܒܥܘܢ ܒܥܘ̈ܬ ܒܥܘ̈ܬܐ

Vide Deut. 3, 24. Rom. 10, 1. Eph. 6. 18. 1. Tim. 5, 5. Sic ܙܟܘ *victoria*, ܚܢܘ *taberna*. At

ܡܪܘ ܡܪܘܬ ܡܪܘܬܐ *dominium.*
ܡܪܘܢ ܡܪܘ̈ܬ ܡܪܘ̈ܬܐ

Vide Col. 1, 16. 2. Petr. 2, 10.

XIII. Specialia in flexione sunt, quae vel masculina, in plurali terminationem femininam, vel feminina, in plurali masculinam habent, de quibus supra §. 9. 5, 6. 7. vel masculina in plurali emphatico chaldaizant, ibid. 2. vel ante terminationem pluralem adsumunt sive he, ut ܐܡܗ̈ܢ *matres*, ab ܐܡܐ, sive wau, ut ܢܗܪܘ̈ܬܐ *fluvii*, a ܢܗܪܐ; sive jud, ut ܕܘܟܝ̈ܬܐ *loca*, a ܕܘܟܐ, vel

vocales sive mutant, ut ܛܠܝܐ *pueri*, a ܛܠܝܐ; sive novas inserunt, ut ܒܥܘܬܐ *precationes*, a ܒܥܘܬܐ.

In primis adiicimus haec sequentia:

Masculina.

Sing.	ܐܒܐ	ܐܒ	ܐܒ	*pater.*
Plur.	ܐܒܗܐ	ܐܒܗܝܢ	ܐܒܗܝ	
Plur.	ܐܒܗܬܐ	ܐܒܗܢ	ܐܒܗܬ	
Sing.	ܒܪܐ	ܒܪ	ܒܪ	*filius.*
Plur.	ܒܢܝܐ	ܒܢܝܢ	ܒܢܝ	
Sing.	ܒܝܬܐ	ܒܝܬ	ܒܝܬ	*domus.*
Plur.	ܒܬܐ	ܒܬܝܢ	ܒܬܝ	
Sing.	ܫܡܐ	ܫܡ	ܫܡ	*nomen.*
Plur.	ܫܡܗܐ	ܫܡܗܝܢ	ܫܡܗܝ	
Plur.	ܫܡܗܬܐ	ܫܡܗܢ	ܫܡܗܬ	
Sing.	ܐܬܪܐ	ܐܬܪ	ܐܬܪ	*locus.*
Plur.	ܐܬܪܘܬܐ	ܐܬܪܘܢ	ܐܬܪܘܬ	

Feminina.

Sing.	ܐܡܐ	ܐܡ	ܐܡ	*mater.*
Plur.	ܐܡܗܬܐ	ܐܡܗܢ	ܐܡܗܬ	
Sing.	ܒܪܬܐ	ܒܪܬ	—	*filia.*
Plur.	ܒܢܬܐ	ܒܢܢ	ܒܢܬ	

Absolutum ܒܪܐ *filia* obsolevit.

Sing.	ܚܬܐ	—	—	*soror.*
Plur.	ܐܚ̈ܘܬܐ	ܐܚ̈ܘܬ	ܐܚ̈ܘܢ	
Sing.	ܐܡܬܐ	ܐܡܬ	ܐܡܐ	*ancilla.*
Plur.	ܐܡ̈ܗܬܐ	ܐܡ̈ܗܬ	ܐܡ̈ܗܢ	
Sing.	ܐܡܬܐ	ܐܡܬ	ܐܡܐ	*cubitus.*
Plur.	ܐܡ̈ܐ	ܐܡ̈ܝ	ܐܡ̈ܝܢ	
Sing.	ܐܘܡܬܐ	ܐܘܡܬ	ܐܘܡܐ	*gens.*
Plur.	ܐܡ̈ܘܬܐ	ܐܡ̈ܘܬ	ܐܡ̈ܘܢ	
Sing.	ܫܢܬܐ	ܫܢܬ	ܫܢܐ	*annus.*
Plur.	ܫܢ̈ܐ	ܫܢ̈ܝ	ܫܢ̈ܝܢ	
Sing.	ܣܦܬܐ	—	—	*labium.*
Plur.	ܣܦ̈ܘܬܐ	ܣܦ̈ܘܬ	ܣܦ̈ܘܢ	
Sing.	ܕܘܟܬܐ	ܕܘܟܬ	ܕܘܟܐ	*locus.*
Plur.	ܕܘܟ̈ܝܬܐ	ܕܘܟ̈ܝܬ	ܕܘܟ̈ܝܢ	

Nota. Placet hic aliqua observare de nomine denominativo, et diminutivo.

1. Nominum denominativorum appellatione quae Syriacae appellantur ܡܒܝܬܢ̈ܐ *domesticantes*, non solum complectimur primitivis originem debentia, sed ea quoque, quae a derivatis proficiscuntur. Quorum cum variae reperiantur classes, tres praecipuae formae adjectivorum denomi-

nativorum singularibus nominibus insigniuntur ܝܳܐ, ܳܢܳܝܳܐ, et ܳܝܳܐ, ad radicem in fine adiicientes. Sed tertia forma ܳܝܳܐ patronymicis, et gentilitiis nominis fere speciatim assignatur. Exempla 1. formae haec sunt, ܪܽܘܚܳܢܳܝܳܐ *spiritualis*, a ܪܽܘܚܳܐ *spiritus*, ܦܰܓܪܳܢܳܝܳܐ *corporeus*, a ܦܰܓܪܳܐ *corpus*; ܢܽܘܪܳܢܳܝܳܐ *ignitus*, a ܢܽܘܪܳܐ *ignis*, cet. 2. formae ܳܢܳܝܳܐ ut ܫܡܰܝܳܢܳܝܳܐ *coelestis*, a ܫܡܰܝܳܐ *coelum*, ܐܰܪܥܳܢܳܝܳܐ *terrenus*, a ܐܰܪܥܳܐ *terra*, cet. 3. formae ܳܝܳܐ ut ܕܰܪܡܣܽܘܩܳܝܳܐ *damascenus*, a ܕܰܪܡܣܽܘܩ *damascus*, ܐܽܘܪܫܠܶܡܳܝܳܐ *hierosolymitanus*, a ܐܽܘܪܫܠܶܡ *hierosolyma*; ܐܺܝܣܪܳܝܶܠܳܝܳܐ *israelita*, a ܐܺܝܣܪܳܝܶܠ *israel* cet.

2. Ex nominibus quae ab aliis ducta sunt nominibus, maxime sunt notatu digna diminutiva. Diminutionem deinde nominum masculinorum duplici modo aut terminatione ܽܘܢ aut ܽܘܣ adhibita fieri solet. Feminina vero nomina terminationem ܽܘܢܺܝܬ habent. Exempla sunt ܟܬܳܒܽܘܢܳܐ βιβλαρίδιον, a ܟܬܳܒܳܐ *liber*; ܒܪܽܘܢܳܐ *filiolus*, a ܒܪܳܐ *filius*; ܐܰܚܽܘܢܳܐ *fraterculus*, a ܐܰܚܳܐ *frater*, ܓܰܒܪܽܘܢܳܐ *vir parvulus*, a ܓܰܒܪܳܐ *vir*; et fem. ܐܰܢܬܬܽܘܢܺܝܬܳܐ *muliercula*, a ܐܰܢܬܬܳܐ *mulier*, ܡܰܠܟܬܽܘܢܺܝܬܳܐ *reginula*,

a ܡܠܟܬܐ *regina* cet. Neque in simplicibus solum sed etiam in compositis obvia sunt, ut ܒܪܢܫܘܢܐ *homuncio*, ܡܐܟܠܩܪܨܘܢܐ *susurrator parvus*; ܠܐܘܢܝܘܬܐ *parva sententia negativa*. Terminationem ܘܢ habent e.c. ܓܒܪܘܢܐ *vir parvus*; ܛܠܝܘܢܐ *puellus*; ܟܠܒܘܢܐ *catellus* cet. Potest et signum diminutionis, plerumque iocando, geminari, ut ܐܚܘܢܘܢܐ aut ܐܚܘܢܐ *fraterculus parvus*; ܓܒܪܘܢܘܢܐ aut ܓܒܪܘܢܐ *vir parvulus*, et fem. ܐܢܬܬܘܢܬܘܢܬܐ *muliercula parvula*; ܡܠܟܬܘܢܬܘܢܬܐ *reginula parvula* cet. Diminutio quoque fit geminando litteras radicales, ut a ܠܩܛܐ, ܠܩܛܩܛܐ *collectiuncula*; a ܙܓܐ, ܙܓܙܓܐ *titinnabulum*. Sed hic modus est rarior.

XIV. Nomina numeralia sunt vel cardinalia vel ordinalia.

Ordinalia.		Cardinalia.		
Fem.	Com.	Fem.	Com	
ܩܕܡܝܬܐ	ܩܕܡܝܐ	ܚܕܐ	ܚܕ	1.
ܬܪܝܢܝܬܐ	ܬܪܝܢܐ	ܬܪܬܝܢ	ܬܪܝܢ	2.

3.	ܬܠܬܐ	ܬܠܬ	ܬܠܝܬܝܐ	ܬܠܝܬܝܬܐ
4.	ܐܪܒܥܐ	ܐܪܒܥ	ܪܒܝܥܝܐ	ܪܒܝܥܝܬܐ
5.	ܚܡܫܐ	ܚܡܫ	ܚܡܝܫܝܐ	ܚܡܝܫܝܬܐ
6.	ܫܬܐ	ܫܬ	ܫܬܝܬܝܐ	ܫܬܝܬܝܬܐ

Post praefixa ܘܕܒܠ pro ܫܬܐ dicitur ܐܫܬܐ Luc. 1, 26.

7.	ܫܒܥܐ	ܫܒܥ	ܫܒܝܥܝܐ	ܫܒܝܥܝܬܐ
8.	ܬܡܢܝܐ	ܬܡܢܐ	ܬܡܝܢܝܐ	ܬܡܝܢܝܬܐ
9.	ܬܫܥܐ	ܬܫܥ	ܬܫܝܥܝܐ	ܬܫܝܥܝܬܐ
10.	ܥܣܪܐ	ܥܣܪ	ܥܣܝܪܝܐ	ܥܣܝܪܝܬܐ
11.	ܚܕܥܣܪ	ܚܕܥܣܪܐ	ܚܕܥܣܝܪܝܐ	ܚܕܥܣܝܪܝܬܐ
12.	ܬܪܥܣܪ	ܬܪܬܥܣܪܐ	ܬܪܥܣܝܪܝܐ	ܬܪܥܣܝܪܝܬܐ

13. ܬܠܬܥܣܪ ܬܠܬܬܥܣܪܐ cet. cet.

14. ܐܪܒܥܬܥܣܪ ܐܪܒܥܣܪܐ

15. ܚܡܫܥܣܪ ܚܡܫܥܣܪܐ

vel ܚܡܫܬܥܣܪ Ioh. 11, 18.

16. ܫܬܬܥܣܪ ܫܬܬܥܣܪܐ

ܫܬܥܣܪ

17. ܫܒܥܣܪ ܫܒܥܣܪܐ

18. ܬܡܢܥܣܪ ܬܡܢܥܣܪܐ

ܬܡܢܬܥܣܪ

ܬܫܥܣܪ ܬܫܥܣܪܐ 19.

Porro communis generis sunt cardinalia haecce: ܥܣܪܝܢ *viginti*, ܬܠܬܝܢ *triginta*, ܐܪܒܥܝܢ *quadraginta*, ܚܡܫܝܢ *quinquaginta*, ܫܬܝܢ *sexaginta*; ܫܒܥܝܢ *septuaginta*, ܬܡܢܝܢ *octoginta*, ܬܫܥܝܢ *nonaginta*. At quibus formantur ordinalia, addita terminatione masc. ܢܐ, fem. ܢܝܬܐ, ut ܥܣܪܝܢܢܐ *vigesimus*, ܥܣܪܝܢܝܬܐ *vigesima*, cet. Reliqua sunt: ܡܐܐ *centum*, ܡܐܬܝܢ *ducenti*, ܬܠܬܡܐܐ *trecenti*, ܫܒܥܡܐܐ *septingenti*, ܬܡܢܡܐܐ *octingenti*, ܬܫܥܡܐܐ *nongenti*; ܐܠܦ *mille* (pro ܐܠܦ vel ܐܠܦ, unde emph. ܐܠܦܐ, et plur. ܐܠܦܐ, ܐܠܦܝܢ) et ܪܒܘ *myrias*.

CAPUT III.

De paradigmatibus particularium.

I. Quid sub particularum nomine comprehendatur, diximus supra cap. I. §. 1. Sunt autem, si figuram spectes, vel simplices, ut ܗܐ *ecce*, ܥܠ *super*; vel *compositae*, ut ܐܝܟܐ *ubi*, ܐܝܟܢܐ *quomodo*, ܐܝܢܐ vel ܐܝܢܘ *quis*, ܐܝܢܐ *quae*, ܐܝܡܬܝ

unde , ܒܠܥܕ *sine* , ܗܕܐ *haec* , ܗܘܝܘ *ille ipse* , ܗܝܕܝܢ *tunc* , ܗܟܘܬ *similiter* , ܗܟܝܠ *igitur* , ܗܟܢܐ *ita* , ܗܠܝܢ *hi* , ܗܪܟܐ *hic* , ܗܫܐ *iam* , ܡܕܝܢ *quapropter* , ܡܕܡ *aliquid* , chald. מִידִי , מדם vel מִדְּעַם *idem* , ܡܟܐ *hinc* , ܡܟܝܠ *a nunc* , ܡܚܕܐ *statim* , ܡܡܬܘܡ *unquam* .

II. Si speciem consideres , adverbia , quae inter particulas locum tenent , aliquam multa a nominibus vel participiis deducuntur , adiecta terminatione ܐܝܬ , ܘܬ , maximeque ܐܝܬ : ut ܐܚܪܐܝܬ *postremo* a ܐܚܪܝܢ *postremus* , ܩܕܡܐܝܬ *primum* a ܩܕܡܝ *primus* ; ܬܢܝܢܘܬ *iterum* a ܬܢܝܢ *secundus* ; ܒܛܝܠܐܝܬ *sedulo* a ܒܛܝܠ *solicitus* , ܒܝܫܐܝܬ *male* a ܒܝܫ *malus* , ܒܨܝܪܐܝܬ *parum* a ܒܨܝܪ *parvus* , ܓܠܝܐܝܬ *manifeste* a ܓܠܝܐ *manifestus* , ܕܟܝܐܝܬ *pure* a ܕܟܝܐ *purus* , ܡܛܫܝܐܝܬ *clam* a ܡܛܫܝ *occultatus* , ܡܣܪܗܒܐܝܬ *festinanter* a ܡܣܪܗܒ *festinans* , cet.

§. III. Sunt autem particulae vel separatae , quales omnes hactenus adlatae , vel inseparabiles : et hae vel praefixae , ab initio , vel suffixae , in fine vocum .

IV. Particulae vel litterae praefixae Syris sunt tantuam quatuor , technica voce ܒܘܟܠ compre-

hensae. Quarum notanda est tum significatiō, tum praefigendi ratio.

V. Quod ad significationem, ܒ et ܘ cum Hebreorum praefixis et copulativo בְּ et וְ (nam conversivum, sive praeteriti, sive futuri, non habent Syri) plane conveniunt; ܕ vero שֶׁ respondet, notans vel pronomen *qui quae quod*, vel caussale *ut* vel *quod*, vel genitivum casum, cet. ܠ non dativi solum, sed etiam accusativi nota est. Reliquorum praefixorum, quae Hebraeis sunt, defectum Syri alia ratione supplent. Nam loco he demonstrativi et vocativi nomen ipsum ponunt in statu emphatico; ut ܡܰܠܟܳܐ הַמֶּלֶךְ *rex* definite, vel *o rex*! vocative: interrogativum he, ut et mim et caph, per separatas particulas ܕܰܠܡܳܐ vel ܟܢ *numquid*? ܡܶܢ *a*, *ex*, *prae*, et ܐܰܝܟ *secundum*, exprimunt.

VI. Ceterum praefigendi ratio apud Syros in praefixis uniformis est: nempe

1. Regulariter sine vocali, ut ܒܫܶܡ *in nomine*, ܕܡܰܠܟܳܐ *regis*, ܘܗܽܘ et *ille*, ܠܝܰܘܡܳܐ *diei*.

2. Ante litteras vocali destitutas, ordinarie per pthocho, ut ܒܰܫܡܰܝܳܐ *in caelo*, ܕܰܬܪܶܝܢ *duorum* vel *secundus*, ܘܰܫܒܰܩ et *reliquit*, ܠܛܰܠܝܳܐ *pueris*; quod

3. Fit etiam, quum media radicis olaph,

remissa vocali sua ad primam, quiescit, ut ܒܡܐܐ pro ܒܡܐܐ *in centum* Marc. 4, 20. ܕܡܐܐ pro ܕܡܐܐ *quod centum* vers. 8, ܘܟܐܐ pro ܘܟܐܐ *et increpavit* Luc. 23, 40. ܠܡܐܐ pro ܠܡܐܐ *τοῖς centum*; aut quum media he occultatur, ut 2. Tim. 1, 17. ܠܪܗܘܡܝ *Romam*.

4. Ante litteras olaph et ee, quum hanc sequitur he, quacumque vocali instructas, et ante jud chvozatum, istas litteras, adsumta illarum vocali, faciunt quiescere, ut ܒܐܪܥܐ pro ܒܐܪܥܐ *in terra*, ܕܐܪܥܐ *terrae*, ܘܐܪܥܐ *et terra*; ܒܐܠܦܐ pro ܒܐܠܦܐ *in navi*, ܕܐܠܦܐ *quod navis*, ܘܐܠܦܐ *et navis*, ܠܐܠܦܐ *navi*; ܒܐܝܕܐ *in manu*, ܕܐܝܕܐ, ܘܐܝܕܐ, ܠܐܝܕܐ; ܒܐܟܕܢܐ *in vipera* ܠܐܟܕܢܐ; ܕܐܟܕܢܐ, ܘܐܟܕܢܐ, ܒܐܘܪܚܐ *in via*, ܕܐܘܪܚܐ, ܘܐܘܪܚܐ, ܠܐܘܪܚܐ, ܕܚܫܚ pro ܕܚܫܚ *quod prodest* 2. Tim. 2, 21. ܘܐܬܕܟܪ pro ܘܐܬܕܟܪ *et recordatus est*; ܒܝܠܝܕܐ pro ܒܝܠܝܕܐ *in nato*, ܘܝܠܝܕܐ, ܠܝܠܝܕܐ, ܕܝܠܝܕܐ.

5. Ante ܫܬܐ *sex* et ܫܬܝܢ *sexaginta*, specialiter per rvozo, ut ܒܫܬܝܢ *in sexaginta* Marc. 4, 29. ܕܫܬܝܢ *qui sexaginta* ver. 8. Matth. 13, 8. 23. ܘܫܬܝܢ *et sexaginta* Apoc. 11, 3. cap. 12, 6.

cap. 13, 18. ܘܫܬܐ *et sex* Iac. 5, 17. ܠܫܬܐ τοῖς ἓξ Ex. 31, 17. probabiliter, quod numeralia ista pronunciato fuerint velut scripta cum ܐ prosthetico ܐܫܬܐ et ܐܫܬܝܢ, coll. lib. I. cap. I. §. 5, 2. unde et ܕܐܫܬܐ scribitur Luc. 1, 26. 36.

6. In ܠܘܩܒܠ *contra* pro ܠܩܘܒܠ, et ܠܘܩܕܡ *ante* pro ܠܩܘܕܡ, wau cum vocali sua transponitur 2. Tim. 3, 8. At si pthocho pereat, praefixio est regularis, ut ܠܩܒܠܐ 2. Thess. 2, 4. ܠܩܘܕܡܝܟ Act. 26, 20.

VII. Suffixae particulae sunt pronomina, sive personalia sive possessiva, quae cum ex pronominibus separatis personalibus orta sint, igitur antequam illa explicentur, haec una cum reliquis pronominibus praemittenda ducimus. Sunt autem pronomina.

PERSONALIA.

Pluralia.			Singularia,		
Fem.	Com.	Masc.	Fem.	Com.	Masc.
	ܚܢܢ *nos.*			ܐܢܐ *ego*	
ܐܢܬܝܢ *vos.*		ܐܢܬܘܢ *vos.*	ܐܢܬܝ *tu.*		ܐܢܬ *tu.*
ܗܢܝܢ *illae.*		ܗܢܘܢ *illi.*	ܗܝ *illa.*		ܗܘ *ille.*

Pro ܗܘ et ܗܝ dicitur quoque ܗܘ *ille*, ܗܝ *illa*: et pro ܗܢܘܢ, ܗܢܝܢ, *illi*, *illae*, dicitur

ܐܢܘܢ , ܐܢܝܢ , exprimendo accus. casui post verba transitiva, ut ܐܟܠ ܐܢܘܢ *voravit eos* Apoc. 20, 9. ܡܠܘ ܐܢܝܢ *impleverunt eas* Luc. 5, 7. reddendo verbo substantivo *sumus*, *estis*, *sunt*, ut ܐܢܬܘܢ ܐܢܘܢ *vos estis* Matth. 5, 13. 14. ܕܒܒܝܬܐ ܐܢܘܢ *qui domi sunt* vers. 15. ܬܠܬ ܫܥܝܢ ܐܢܝܢ *tres sunt horae* Act. 2, 15. Hinc differunt ܫܕܪܘ ܗܢܘܢ *miserunt ipsi* Ioh. 7, 32. et ܫܕܪܘ ܐܢܘܢ *miserunt illos*: prius subiective, posterius obiective capitur.

DEMONSRATIVA.

ܗܢܝܢ *hae.*	ܗܢܘܢ } *hi.*	ܗܕܐ } *haec.*	ܗܢܐ *hic.*
ܗܠܝܢ *hi* vel *hae.*		ܗܕܐ	

Pro ܗܕܐ est ܗܕܐ, si sequatur ܗܝ, cum quo coalescit, ut ܗܕܐ ܗܝ *haec est* Luc. 22, 53. Ioh. 2, 11. 1. Ioh. 5, 4. Apoc. 20, 5.

RELATIVUM.

Separatum non extat, exprimitur vero per praefixum ܕ §. 5.

INTERROGATIVA.

1. De persona, in utroque genere et numero, ܡܢ *quis? quae? quinam, quaenam?* Matth.

11, 16. ܠܡܢܘ *cuinam* ? ܡܢܘ ܗܝ ܐܡܝ ܘܡܢܘ ܐܢܘܢ ܐܚܝ *quaenam est mater mea? et quinam sunt fratres mei?* Marc. 3, 33. Frequentius tamen loco ܡܢܘ, dicitur ܡܢܘܢ pro ܡܢ ܗܘ Matth. 3, 7. etiam de pluribus, ut ܡܢܘܢ ܐܠܝܢܘܢ *quinam sunt?* Apoc. 7, 13. Reperitur et ܐܝܢܐ *quis?* et ܐܝܢܝ *quae?* Matth. 22. 28. Relative capitur ܐܝܢܐ pro *qui* Hebr. 5, 2.

2. At de re, ܡܐ vel ܡܢܐ *quid?* vel *quam?* Matth. 27, 4. cap. 5. 47. raro ܡܢܘ idem, jud. 13, 17. Neh. 11, 24. Reperitur quidem Luc. 8, 30. ܡܢܘ ܫܡܟ *quisnam*, pro *quodnam est nomen tuum?* sed hoc inde est, quod huic interrogationi respondetur proferendo nomen, quod non rem, sed personam notat.

3. De persona et de re indifferenter, plur. ܐܝܠܝܢ *quinam?* vel *quaenam*, sive personae femineae, sive res? 1. Thess. 4, 2. Hebr. 3, 17.18. cap. 5, 12. Denique ܐܝܠܝܢ ܘܐܝܟ, *quales?* 2. Petr. 3. 11.

RECIPROCA.

Formantur per ܢܦܫܐ *anima*, vel ܩܢܘܡܐ *substantia*, cum adiectis suffixis: de quibus in syntaxi lib. III. cap. III. §. 7.

POSSESSIVA.

Sive per mera suffixa, sive per ܕܝܠ cum adiectis suffixis. Vide ibid. §. 14.

VIII. Suffixa pronomina sunt verborum, vel nominum, vel particularum. Et verbalia quidem considerabimus, pro differentiis temporum modorumque: ubi praemonuerimus, verba 1. et 2. personae non admittere suffixa eiusdem personae.

IX. Suffixa praeteritorum

1. 3. pers. sing. masc. ܩܛܠ *interfecit.*

Singularia.

Fem.	Comm.	Masc.
	ܩܛܠܢܝ *interfecit me* com.	
ܩܛܠܟܝ *te* fem.		ܩܛܠܟ *te* masc.
ܩܛܠܗ̇ *eam*		ܩܛܠܗ *eum.*

Pluralia.

Fem.	Comm.	Masc.
	ܩܛܠܢ *nos* com.	
ܩܛܠܟܝܢ *vos* fem.		ܩܛܠܟܘܢ *vos* Masc.
ܩܛܠ ܐܢܝܢ *eas*		ܩܛܠ ܐܢܘܢ *eos.*

Sic ab ܐܓܪ *conduxit* fit ܐܓܪܢ *conduxit nos* Matth. 20, 7. ܝܕܥ *novit* ܝܕܥܟ *novit te* Ioh. 17. 25. ܐܚܒ *amavit*, ܐܚܒܢܝ *amavit me* Ioh. 15, 9. ܐܚܕ *adprehendit*, ܐܚܕܗ̇ *adprehendit illam* Marc. 1, 31. ܐܩܝܡ *erexit*, ܐܩܝܡܗ̇ *erexit eam*, ibid. ܐܥܠ, ܐܥܠܗ *ingredi fecit eum* Ioh. 18, 16.

At verba 3. rad. ܐ vel ܝ in suffixis hunc sequuntur typum: ut ܩܪܐ *vocavit*

ܩܪܢܝ *vocavit me* com.

ܩܪܟܝ *te* fem. ܩܪܟ *te* masc.

ܩܪܗ *eam* ܩܪܝܗܝ *eum*

ܩܪܢ *nos* comm.

ܩܪܟܝܢ *vos* fem. ܩܪܟܘܢ *vos* masc.

ܩܪܐ ܐܢܝܢ *illas.* ܩܪܐ ܐܢܘܢ *illos.*

Vide Act. 23, 18. Luc. 14, 10. Esa. 54, 6. Matt. 18, 32. Luc. 8, 54. Act. 16, 10. Gal. 1, 6. Matth. 4, 21. Sic a ܓܒܐ *elegit*; ܓܒܝܗܝ *elegit eum* 2. Tim. 2, 4. ܓܒܗ *eam* Zach. 3, 2. ܓܒܢ *nos* Eph. 1, 4. ܓܒܟܘܢ *vos* 2. Thess. 2, 13. ܣܢܐ ܐܢܘܢ *odit eos* Ioh. 17, 14.

Pael ܚܘܝ *ostendit.*

ܚܘܝܢܝ *ostendit mihi* com.

ܚܘܝܟܝ *tibi* fem. ܚܘܝܟ *tibi* masc.

ܚܘܝܗ *ei* fem. ܚܘܝܗܝ *ei* masc.

ܚܘܝܢ *nobis* com.

ܚܘܝܟܝܢ *vobis* fem. ܚܘܝܟܘܢ *vobis* masc.

ܚܘܝ ܐܢܝܢ *eis* fem. ܚܘܝ ܐܢܘܢ *eis* masc.

2. 3. sing. fem. ܩܛܠܬ *interfecit.*

ܩܛܠܢܝ *interfecit me* com.

ܩܛܠܟܝ *te* fem. ܩܛܠܟ *te* masc.

ܩܛܠܗ̇ *eam.* ܩܛܠܗ *eum.*

ܩܛܠܢ *nos* com.

ܩܛܠܟܝܢ *vos* fem. ܩܛܠܟܘܢ *vos* masc.

ܩܛܠ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla sunt ܝܠܕܬܢܝ *peperit me* (ab ܝܠܕ) Ier. 20, 14. ܒܛܢܬܢܝ *concepit me* Ps. 51, 7. ܝܠܕܬܟ *peperit te* Ier. 22, 26. ܚܒܠܬܟܝ *parturiit te* (in pael) Cant. 8, 5. ܕܒܪܗ *duxit eum* Luc. 4. 1. ܢܛܪܗ *custodit eum* Ioh. 12, 17. ܐܟܠܬܗ *voravit illud* Luc. 8, 5. ܝܠܕܬܗ *peperit eum* Matth. 1, 25. ܫܒܩܬܗ̇ *reliquit illam* Marc. 1, 31. ܫܥܬܗ̇ *oblevit eam*, et ܣܡܬܗ̇ *posuit eam*, Ex. 2, 3. ܐܢܗܪܬܗ̇ *illuminavit eam* (in aphel) Apoc. 21, 23. ܐܫܕܬܗ̇ *effudit illam* Matth. 26, 7. ܐܚܕܬܢ *adprehendit nos* Ier. 6, 24. ܐܕܪܟܬܢ *adsecuta est nos* (in Aphel) Num. 20, 14. ܫܡܥܬ ܐܢܘܢ *audivit eos* Ioh. 10, 8. ܐܘܩܕܬ ܐܢܘܢ *accendit eos* (in aphel.) Esa. 47, 14.

At verba 3. rad. ܐ in peal, e. g. ܚܙܬ *vidit*, a ܚܙܐ :

ܚܙܐܢܝ *vidit me* com.

ܚܙܐܟܝ *te* fem. | ܚܙܐܟ *te* masc.

ܚܙܐܗ *eam.* | ܚܙܐܗ *eum.*

ܚܙܐܢ *nos* com.

ܚܙܐܟܝܢ *vos* fem. | ܚܙܐܟܘܢ *vos* masc.

ܚܙܐ ܐܢܝܢ *eas.* | ܚܙܐ ܐܢܘܢ *eos.*

In pael vero et aphel, e. g. ܛܫܝܬ, a ܛܫܐ *occuluit:*

ܛܫܝܬܢܝ *occuluit me* com.

ܛܫܝܬܟܝ *te* fem. | ܛܫܝܬܟ *te* masc.

ܛܫܝܬܗ *eam.* | ܛܫܝܬܗ *eum.*

ܛܫܝܬܢ *nos* com.

ܛܫܝܬܟܝܢ *vos* fem. | ܛܫܝܬܟܘܢ *vos* masc.

ܛܫܝܬ ܐܢܝܢ *eas.* | ܛܫܝܬ ܐܢܘܢ *eos.*

Sic ܟܣܝܬܢܝ *texit me* Psal. 44, 16. ܐܚܝܬܟܝ *servavit te* fem. Matth. 9, 22. ܐܝܬܝܬܗ vel secundum Polygl. ܐܝܬܝܬܗ *adduxit eum* cap. 14, 11. ܛܫܝܬܗ *occuluit eum* Ex. 2, 2. ܛܫܝܬ ܐܢܘܢ *occuluit illos* Ios. 2, 4.

3. 2. Sing. masc. ܩܛܠܬ *interfecisti.*

ܩܛܠܬܢܝ *interfecisti me* com.

ܩܛܠܬܗ̇ *eam.* ܩܛܠܬܝܗܝ *eum.*

ܩܛܠܬܢ *nos* com.

ܩܛܠܬ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܬ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla sunt. ܝܕܥܬܢܝ *cognovisti me* Ioh. 14, 9. ܢܛܪܬܝܗܝ *servavisti eum* Ioh. 1, 10. ܣܥܪܬܝܗܝ *visitasti eum*, et ܥܗܕܬܝܗܝ *meministi eius* Hebr. 2, 7. et in aphel. ܐܣܩܬܢܝ *adscendere fecisti me* Psal. 71, 20. ܐܡܟܬܝܗܝ *humiliasti eum*, et ܐܫܠܛܬܝܗܝ *dominari fecisti eum*, ibid. ܐܣܩܬܢ *adscendere fecisti nos* Ex. 17, 3. Ps. 44, 8. 10. 12. et in verbis 3. rad. ܐ, ܪܕܝܬܢܝ *erudivisti me* Ier. 31, 18. ܚܘܝܬܢܝ *ostendisti mihi* Ex. 33. 12. ܐܚܝܬܢܝ *vivificasti me* Ps. 71, 20.

4. 2. sing. fem. ܩܛܠܬܝ *interfecisti.*

ܩܛܠܬܝܢܝ *interfecisti me* com.

ܩܛܠܬܝܗ̇ *eam.* ܩܛܠܬܝܗܝ *eum.*

ܩܛܠܬܝܢ *nos* com.

ܩܛܠܬܝ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܬܝ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܣܚܦܬܝܢܝ *destruxisti me* Iud. 11. 35. ܝܠܕܬܝܢܝ *peperisti me* Ier. 2. 27. ܐܘܪܬܬܝܢܝ *ad*

iram provocasti me Ez. 16, 26. ܣܡܬܝܗܝ *posuisti illud* vers. 19. ܐܘܡܝܬܢܝ *adiurasti nos* Ios. 2, 17.20. ܐܚܬܬܢܝ *demisisti nos* vers. 18. ܐܫܟܚܬ ܐܢܘܢ *invenisti eos* Ier. 2, 34.

5. 1. sing. ܩܛܠܬ *interfeci*.

ܩܛܠܬܟܝ *te* fem. ܩܛܠܬܟ *interfeci te* masc.

ܩܛܠܬܗ *eam*. ܩܛܠܬܗܝ *eum*.

ܩܛܠܬܟܝܢ *vos* fem. ܩܛܠܬܟܘܢ *vos* masc.

ܩܛܠܬ ܐܢܝܢ *eas*. ܩܛܠܬ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܝܕܥܬܟ *novi te* Ex. 33. 12. ܝܠܕܬܟ *genui te* Hebr. 1, 5. ܚܣܬܟ *misertus sum tui* Matth. 18, 33. ܝܕܥܬܟܘܢ *novi vos* Matth. 7, 23. ܣܡܬܟܘܢ *posui vos* Ioh. 15. 16. At a ܝܗܒ *dedit*, ܝܗܒܬܟ *dedi te* Gen. 17. 5. ܝܗܒܬܗ *dedi illud* Lev. 6, 17. Et in pael ܦܩܕܬܟ *praecepi tibi* Ex. 31, 11. ܫܒܚܬܟ *glorificavi te* Ioh. 17, 4. ܩܪܒܬܗ *adduxi eum* Matth, 17, 16. ܫܡܠܝܬܗ *perfeci illud* Ioh. 17, 4. ܦܩܕܬܟܘܢ *praecepi vobis* Matth. 28, 20. ܫܕܪܬܟܘܢ *misi vos* Ioh. 4, 38. ܫܕܪܬ ܐܢܘܢ *misi eos* Ioh. 17, 18. Item in aphel ܐܠܒܫܬܟ *indui te* Zach. 3, 4. ܐܚܒܬܟܘܢ *dilexi vos* Ioh. 15, 9. ܐܘܠܕܬܟܘܢ *genui vos*

1. Cor. 4, 15. ܐܘܕܥܬܟܘܢ *notificavi vobis* Ioh. 15, 15.

Quae vero tertiam rad. ܐ in ܝ mutant, ita flectuntur, ut a ܚܙܐ *vidit*, ܚܙܝܬ *vidi*:

ܚܙܝܬܟܝ *te* fem. ܚܙܝܬܟ *vidi te* masc.
ܚܙܝܬܗ *eam.* ܚܙܝܬܗ *eum.*
ܚܙܝܬܟܝܢ *vos* fem. ܚܙܝܬܟܘܢ *vos* masc.
ܚܙܝܬ ܐܢܝܢ *eas.* ܚܙܝܬ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܚܙܝܬܟ *vidi te* Ioh. 1, 49. ܐܫܬܝܬܗ *bibi illum* Matth. 26, 42. ܓܒܝܬܟܘܢ *elegi vos* Ioh. 15, 16. 19. et in pael ܚܘܝܬܟܘܢ *ostendi vobis* Ioh. 10, 32.

6. 3. plur. masc. ܩܛܠܘ *interfecerunt.*

ܩܛܠܘܢܝ *interfecerunt me* com.
ܩܛܠܘܟܝ *te* fem. ܩܛܠܘܟ *te* masc.
ܩܛܠܘܗ *eam.* ܩܛܠܘܗܝ *eum.*
ܩܛܠܘܢ *nos* com.
ܩܛܠܘܟܝܢ *vos* fem. ܩܛܠܘܟܘܢ *vos* masc.
ܩܛܠܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܝܕܥܘܢܝ *noverunt me* Ier. 2, 8. ܕܕܩܪܘܗܝ *transfixerunt eum* Apoc. 1, 7. ܢܣܒܘܗ *duxerunt eam* Matth. 22, 28. in pael, ܫܡܫܘܢ *mi-*

ܢܣܝܘܢ *nos* Com.

ܢܣܝܘܟܝܢ *vos* fem. ܢܣܝܘܟܘܢ *vos* masc.

ܢܣܝܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܢܣܝܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܢܣܝܘܢܝ *tentarunt me* Hebr. 3, 9. ܨܚܝܘܗܝ *conviciati sunt ei* Ioh. 9, 28. Sic in aphel ܐܝܬܝܘܗܝ *adduxerunt eum* vers. 13.

7. 3. plur. fem. ܩܛܠܝ vel ܩܛܠܶܝܢ : unde ܪܕܝܢܢܝ *castigarunt me* Psal. 16, 8. ܐܫܟܚܝܗܝ *invenerunt eum* Luc. 24, 3. et ܥܒܕܝܢܝ ܘܬܩܢܝܢܝ *fecerunt me*, *et pararunt me*, Ps. 119. 73. in aphel ܐܬܡܗܝܢ *obstupefecerunt nos* Luc. 24, 22.

8. 2. plur. masc. ܩܛܠܬܘܢ *interfecistis* : unde in peal ܣܥܪܬܘܢܢܝ *visitastis me* Matth. 25, 35. ܪܚܡܬܘܢܢܝ *amavistis me* Ioh. 17. 27. ܐܚܕܬܘܢܢܝ *comprehendistis me* Marc. 14, 49., ܐܫܟܚܬܘܢܝܗܝ *invenistis eum* Matth. 2, 8. ܥܒܕܬܘܢܝܗܝ *fecistis illud* cap. 21, 13. In pael, ܟܢܫܬܘܢܢܝ *congregastis me*, et ܟܣܝܬܘܢܢܝ *vestivistis me*; item in aphel ܐܫܩܝܬܘܢܢܝ *bibendum dedistis mihi*, cap. 25, 35. Post fem. ܩܛܠܬܝܢ *interfecistis* nulla suffixorum exempla hactenus nobis suppetunt.

9. 1. plur. ܩܛܠܢ vel ܩܛܠܢܢ *interfecimus:*

ܩܛܠܢܟܝ *te* fem. ܩܛܠܢܟ *interfecimus te* Masc.

ܩܛܠܢܗ *eam.* ܩܛܠܢܝܗܝ *eum.*

ܩܛܠܢܟܝܢ *vos* fem. ܩܛܠܢܟܘܢ *vos* masc.

ܩܛܠܢ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܢ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܛܠܡܢܟ *laesimus te* Mal. 3, 8. ܫܡܥܢܝܗܝ *audivimus illum* Marc. 14, 58. ܫܒܩܢܗ *reliquimus eam* Act. 21, 3. ܝܗܒܢܗ *dedimus eam* Deut. 29, 8. ܚܙܝܢܟ *vidimus te*, ܐܘܟܠܢܟ *cibavimus te*, ܐܫܩܝܢܟ *bibendum dedimus tibi*, ܟܢܫܢܟ *excepimus te*, ܟܣܝܢܟ *vestivimus te* Matth. 25, 37. 38. ܒܪܟܢܟܘܢ *benediximus vobis* Psal. 118, 26.

X. Suffixa infinitivorum,

1. In pael, ܡܩܛܠܘ *interficere.*

ܡܩܛܠܘܬܢܝ *me* com,

ܡܩܛܠܘܬܟܝ *te* fem. ܡܩܛܠܘܬܟ *te* masc.

ܡܩܛܠܘܬܗ *eam.* ܡܩܛܠܘܬܗ *eum.*

ܡܩܛܠܘܬܢ *nos* com.

ܡܩܛܠܘܬܟܝܢ *vos* fem. ܡܩܛܠܘܬܟܘܢ *vos* masc.

ܡܩܛܠܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܡܩܛܠܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܡܩܒܪܘܬܢܝ *sepelire me* Matth. 26,

12. ܡܩܛܠܘܬܢܝ *interficere me* Ioh. 7, 19. ܡܩܛܠܘܬܟ *interficere te* vers. 20. ܡܪܓܡܘܬܟ *lapidibus obruere te* cap. 11, 8. ܡܐܚܕܘܬܗ *adprehendere eum* cap. 7, 30.

At in verbis 3. rad. ܐ, ܡܣܢܐ *odisse*

ܡܣܢܝܢܝ *me* com.

ܡܣܢܝܟܝ *te* fem.	ܡܣܢܝܟ *te* masc.
ܡܣܢܝܗ *eam.*	ܡܣܢܝܗܝ *eum.*

ܡܣܢܝܢ *nos* com.

ܡܣܢܝܟܝܢ *vos* fem.	ܡܣܢܝܟܘܢ *vos* masc.
ܡܣܢܐ ܐܢܝܢ *eas.*	ܡܣܢܐ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܡܚܙܝܢܝ *videre me*, ܡܚܙܝܟ *videre te* Luc. 8, 20. ܡܒܥܝܘܗܝ *quaerere eum* Matth. 2, 13. ܡܣܢܝܟܘܢ *odisse vos* Ioh. 7, 7.

2. In reliquis coniugationibus, terminatio ܘ ante suffixa mutatur in ܘܬ, excepto suffixo 3. pers. pluralis ut:

ܡܩܒܠܘ *accipere.*

ܡܩܒܠܘܬܢܝ *me* com.

ܡܩܒܠܘܬܟܝ *te* fem.	ܡܩܒܠܘܬܟ *te* masc.
ܡܩܒܠܘܬܗ *eam.*	ܡܩܒܠܘܬܗܝ *eum.*

ܡܩܛܠܘܬܢ *nos* com.

ܡܩܛܠܘܬܟܝܢ *vos* fem. ܡܩܛܠܘܬܟܘܢ *vos* masc.

ܡܩܛܠܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܡܩܛܠܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla . ܡܕܟܝܘܬܝ *purificare me* Matth. 8,2. ܡܩܒܠܘܬܗ *accipere eum* Ioh. 14, 17. ܡܦܫܩܘܬܗ *explicare illud* Hebr. 5, 11. ܡܘܒܕܘܬܢ *perdere nos* Marc. 1, 24. ܡܚܝܒܘܬܟܘܢ *condemnare vos* Col. 2, 18. ܡܝܬܝܘ ܐܢܘܢ *adducere illos* Ioh. 10, 16.

XI. Suffixa imperativorum,

1. singularis masc. ut ܩܛܘܠ *interfice*.

ܩܛܘܠܝܢܝ *me* com.

ܩܛܘܠܝܗ *eam.* ܩܛܘܠܝܗܝ *eum.*

ܩܛܘܠܝܢ *nos* com.

ܩܛܘܠ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܘܠ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla . in pael ܦܨܝܢܝ *eripe me* Matth. 14, 30. ܬܒܥܝܢܝ *vindica me* Luc. 18, 3. ܨܠܘܒܝܗܝ *crucifige eum* Ioh. 19, 6. ܥܒܕܝܗܝ *fac illud* Ex. 26, 31. ܦܣܘܩܝܗ *abscinde eam* Matth. 18, 8. Ioh. 12, 7. ܦܨܢ *libera nos* Luc. 11. 4. ܚܦܝ ܐܢܘܢ *obduc eos* Ex. 25, 28. et in imperfectis, ܐܟܘܠܝܗܝ *comede illud* Apoc. 10, 9. ܢܓܘܕܝܢܝ *trahe me*, et

ܐܥܠܢܝ *introduc me* Cant. 1, 4. ܣܝܡܢܝ *pone me* Cant. 8, 6. ܣܝܡܝܘܗܝ *pone eum* Num. 21, 8. ܣܝܡܝܗ *pone eam* Ex. 30, 18. ܦܫܘܚܝܘܗܝ *frange eum*, a ܦܫܚ pro ܦܫܘܚ Lev. 6, 21. ܛܪ ܐܢܘܢ *serva eos* Ioh. 17, 11.

In ethpeel: ܐܬܕܟܪܝܢܝ *recordare mei* Luc. 23, 42. In pael: ܦܨܢܝ *libera me* Ps. 31, 2. ܥܕܪܝܢܝ *iuva me* Matth. 15, 25. ܩܕܫܝܘܗܝ *sanctifica illum* Ex. 40, 10. ܩܕܫ ܐܢܘܢ *sanctifica illos* Ex. 40, 13. In aphel: ܐܫܡܥܝܢܝ *audire me fac* fem. Cant. 2, 14 ܐܘܟܠܝܘܗܝ *ciba eum* Rom. 12. 20. ܐܣܩܝܘܗܝ *adscendere fac eum* Ex. 33, 12. ܐܟܣܝܘܗܝ *argue eum* Matth. 18, 15. ܐܦܩܝܗ *eiice eam* Gal. 4, 20.

At verba 3. rad. ܐ sequuntur hunc typum, in peal:

ܒܥܝ *quaere*.

ܒܥܝܢܝ *me* com.

ܒܥܝܗ *eam*. ܒܥܝܘܗܝ *eum*.

ܒܥܝܢ *nos* com.

ܒܥܝ ܐܢܝܢ *eas*. ܒܥܝ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla: ܥܛܝܢܝ *dele me* Ex. 32, 33. ܚܨܝܗ ܦܣܝܗ *erue eam, et abscinde eam* Matth. 5, 29.

ܥܢܝܢ *responde nobis* 1. Reg. 18, 26. ܫܒܘܩ ܐܢܘܢ *dimitte eos* Marc. 6, 36.

In pael et aphel ita:

ܦܨܐ *eripe*.

ܦܨܝܢܝ *me* com.

ܦܨܝܗ *eam*. ܦܨܝܘܗܝ *eum*.

ܦܨܢ *nos* com.

ܦܨܐ ܐܢܝܢ *eas*. ܦܨܐ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܚܘܝܢܝ *ostende mihi* Ex. 33, 18. ܚܘܝܢ *ostende nobis* Ioh. 14, 8. Et in aph. ܐܝܬܝܘܗܝ *adduc eum* Matth. 17, 17. ܐܚܝܢܝ *vivifica me* Psal. 119, 25. ܐܣܚܐ ܐܢܘܢ *lava eos* Ex. 40, 12.

2. Sing. fem. ut ܩܛܘܠܝ *interfice*.

ܩܛܘܠܝܢܝ *me* com.

ܩܛܘܠܝܗ *eam*. ܩܛܘܠܝܘܗܝ *eum*.

ܩܛܘܠܝܢ *nos* com.

ܩܛܘܠܝ ܐܢܝܢ *eas*. ܩܛܘܠܝ ܐܢܘܢ *eos*.

Exemplum in pael, ܗܝܡܢܝܢܝ *crede mihi* Ioh. 4, 21.

Et in verbis 3. rad. ܐ, ut ܒܥܝ *quaere*.

ܩܛܠܝܢܝ *me* com.

ܩܛܠܝܗ̇ *eam.* ܩܛܠܝܘܗܝ *eum.*

ܩܛܠܝܢ *nos* com.

ܩܛܠܝ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܝ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. In pael, ܚܘܝܢܝ *ostende mihi* Cant. 2, 14. et in aphel, ܐܥܠܝܘܗܝ *adduc eum* 2. Sam. 14, 10.

3. Plur. masc. ut ܩܛܘܠܘ *interficite*,

ܩܛܘܠܘܢܝ *me* com.

ܩܛܘܠܘܗ̇ *eam.* ܩܛܘܠܘܗܝ *eum.*

ܩܛܘܠܘܢ *nos* com.

ܩܛܘܠܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܘܠܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܫܩܘܠܘܢܝ *tollite me* Ion. 1, 12. ܙܩܘܦܘܗܝ *crucifigite eum* Ioh. 19, 6. ܐܚܘܕܘܗܝ *capite eum*, ab absoluto ܐܚܘܕܘ Marc. 14, 44. ܦܪܘܥܘܗ̇ *retribuite ei* Apoc. 18, 6. transposito ezozo ante incrementum finale, sec. lib. I. cap. II. §. 11. 1. Quam flexionem imitantur et illa verba, quae in imperativo absoluto pthocho habent; ut a ܫܡܥܘ *audite*, fit ܫܡܥܘܢܝ *audite me* Gen. 23, 8. a ܕܒܪܘ *sumite*, ܕܒܪܘܗܝ *sumite eum* Ioh. 18, 31.

et ab ܐܡܪܘ *dicite*, ܐܡܪܘܗܝ *dicite illud* Matth. 10, 27. Aliud est, ubi 1. rad. in imperativo deficit: ut ab ܗܒܘ *date*, ex ܝܗܒ *dedit*, dicitur ܗܒܘܗܝ *date illum* 2. Sam. 20, 21. ܗܒܘܗ *date illam* Gen. 34, 8. pro quo tamen et ܗܒܘܗ legitur Matth. 25, 28. Aliquando interponitur nun epentheticum ut ܓܫܘܫܘܢܢܝ pro ܓܫܘܫܘܢܝ *contrectate me* Luc. 24, 39. ܐܚܘܕܘܢܝܗܝ *capite eum* Ps. 2, 11. In pael et aphel ܐܦܩܘܗܝ *eiicite eum* Matth. 25, 30. ܐܘܒܠܘܗܝ *adducite eum* Marc. 14, 44. ܐܥܡܕܘ ܐܢܘܢ *baptizate eos* Matth. 28, 19. ܐܠܦܘ ܐܢܘܢ *docete eos* vers. 20. ܨܒܥܘܗ *intingite eam*.

At in verbis 3. rad. olaph, a ܒܥܘ *quaerite* fit

ܒܥܐܘܢܝ *me* com.

ܒܥܐܘܗ *eam*. ܒܥܐܘܗܝ *eum*.

ܒܥܐܘܢ *nos* com.

ܒܥܘ ܐܢܝܢ *eas*. ܒܥܘ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܒܥܐܘܢܝ *quaerite me* Esa. 46, 19. ܫܪܐܘܗܝ *solvite eum* Ioh. 11, 44. ܚܙܐܘܗܝ *videte eum* Hebr. 3, 1. ܒܨܐܘܗ *exquirite eam*. In pael et aphel: ܚܘܐܘܢܝ *indicate mihi* Matth. 2, 8. ܐܝܬܐܘܗܝ *adducite eum* Marc. 11, 2.

4. Plur. fem. ut ܩܛܘܠܝܢ *interficite*.

ܩܛܘܠܝܢܢܝ *me* com.

—— *eam*. ܩܛܘܠܝܢܝܗܝ *eum*.

—— *nos* com.

ܩܛܘܠܝܢ ܐܢܝܢ *eas*. ܩܛܘܠܝܢ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla: ܨܘܬܝܢܢܝ *auscultate me* Esa 51, 4. et in pael, a ܫܒܚܝܢ *laudate*, ܫܒܚܝܢܝܗܝ *laudate eum* Rom. 15, 11.

XII. Suffixa futurorum,

1. Sing. et plur. 1. pers. et sing. masc. 2. nec non masc. et fem. 3. pers. ܐܩܛܘܠ *interficiam*, ܢܩܛܘܠ *interficiet* et *interficiemus*, ܬܩܛܘܠ *interficies*.

ܢܩܛܘܠ *interficiet*.

ܢܩܛܠܢܝ *me* com.

ܢܩܛܠܟܝ *te* fem. ܢܩܛܠܟ *te* masc.

ܢܩܛܠܗ *eam*. ܢܩܛܠܝܘܗܝ *eum*.

ܢܩܛܠܢ *nos* com.

ܢܩܛܘܠܟܝܢ *vos* fem. ܢܩܛܘܠܟܘܢ *vos* masc.

ܢܩܛܘܠ ܐܢܝܢ *eas*. ܢܩܛܘܠ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla: in pael, ܢܥܒܪܢܝ *praetereat me*

Matth. 26, 39. ܢܐܟܠܢܝ *comedet me* Ioh. 6, 57. ܢܦܪܥܟ *rependet tibi* Matth. 6, 18. ܢܪܚܡܝܘܗܝ *amabit eum* Marc. 12, 33. Ioh. 14, 23. ܢܫܟܚܝܗ *inveniet eam* Matth. 10, 39. ܐܘܪܬܢ *haeredites nos* Ex. 34, 9. ܢܓܡܪܟܘܢ *perficiet vos* Hebr. 13, 21. ܢܚܛܘܦ ܐܢܘܢ *rapiet eos* Ioh. 10, 28. Et in defectivis: ܐܘܕܥܟ *agnoscam te* Ex. 33, 13. 17. ܐܣܝܡܟ *ponam te* vers. 22. ܐܕܘܢܟ *iudicabo te* Luc. 19, 22. ܐܕܘܢܝܘܗܝ *iudicabo eum* Ioh. 3, 17. ܢܪܓܝܗ *concupiscet eam* Matth. 5, 28. ܐܣܝܡܝܗ *ponam eam* Ioh. 10, 18. ܐܣܒܝܗ *sumam eam* vers. 17. ܬܛܪ ܐܢܘܢ *serves eos* Ioh. 17, 15.

Sic in pael: ܢܒܛܠܝܗ *cessare faciet eam* Hebr. 9, 26. ܬܚܝܒܝܗ *condemnabit* fem. *eam* Matth. 12, 42. Et in aphel: ܢܚܒܝܘܗܝ *amabit eum* Luc. 7, 42. ܢܚܠܝܗ *profanabit eam* Ex. 31, 14. ܢܘܒܕܝܗ *perdet eam* Matth. 10, 39. ܬܣܩܢ *adscendere facias nos* Ex. 33, 15. ܐܘܒܕܟܘܢ *perdam vos* masc. vers. 3. et ܐܘܒܕܟܝܢ *perdam vos* fem. Zeph. 2, 5.

Nota. Pro ܝܘܗܝ scribitur et ܝܗܝ; ut ܢܐܣܪܝܗܝ *vinciet eum* Matth. 12, 29. ܢܐܣܪܝܘܗܝ

interficiet eum cap. 21, 38, ܢܫܠܡܝܘܗܝ *tradet eum* cap. 26, 16. quin et, ܗ, ut ܢܫܟܚܝܗ *inveniet eum* cap. 18, 13. Item pro ܢ aliquando est ܢܝ; ut ܬܥܠܢܝ *ingredi facias nos* cap. 6, 13. at ܬܥܠܢ idem Luc. 11, 4. ܬܗܪܢܢܝ *molestes me* Luc. 11, 7.

At in verbis 3. rad. olaph, a ܢܒܢܐ *aedificabit* fit

ܢܒܢܝܢܝ *me* com.

ܢܒܢܝܟܝ *te* fem.	ܢܒܢܝܟ *te* masc.
ܢܒܢܝܗ *eam.*	ܢܒܢܝܘܗܝ *eum.*

ܢܒܢܝܢ *nos* com.

ܢܒܢܝܟܝܢ *vos* fem.	ܢܒܢܝܟܘܢ *vos* masc.
ܢܒܢܐ ܐܢܝܢ *eas.*	ܢܒܢܐ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܢܩܪܝܢܝ *invocabit me* Psal. 89, 26. ܐܫܪܝܟ *dimittam te* Ioh. 19, 10. ܢܪܥܝܘܗܝ *pascet eum* Matth. 2, 6. ܐܒܢܝܗ *aedificabo eam* cap. 16, 18. (at ܢܫܪܝܗ pro ܢܫܪܝܝܗ *dimittet eam* cap. 19, 7.) Sic in pael: ܐܐܣܝܘܗܝ *sanabo eum* cap. 8, 7. ܐܕܡܝܗ *assimilabo eam* cap. 11, 16. ܢܕܟܝܢ *purificabit nos* Tit. 2, 14. Quomodo et quadrilittera in praeterito per ܝ terminata: ut a ܦܪܣܝ fit ܦܪܣܝܗ *publica-*

bit eam cap. 1, 19. Item in aphel: ܢܪܡܝܢܝ *proiiciet me* Ioh. 5, 7.

2. Sing. fem. 2. personae, quorum exempla nulla habemus.

3. Plur. masc. 2. et 3. personae. ܬܩܛܠܘܢ *interficietis* et ܢܩܛܠܘܢ *interficient*.

ܢܩܛܠܘܢܢܝ *interficiet me* com.

ܢܩܛܠܘܢܟܝ *te* fem, ܢܩܛܠܘܢܟ *te* masc.

ܢܩܛܠܘܢܗ̇ *eam*. ܢܩܛܠܘܢܗܝ *eum*.

ܢܩܛܠܘܢܢ *nos* com.

ܢܩܛܠܘܢܟܝܢ *vos* fem, ܢܩܛܠܘܢܟܘܢ *vos* masc.

ܢܩܛܠܘܢ ܐܢܝܢ *eas*. ܢܩܛܠܘܢ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܬܐܚܕܘܢܢܝ *capietis me* Matth. 26, 55. ܬܒܥܘܢܢܝ *quaeretis me* Ioh. 7, 36. ܬܫܟܚܘܢܢܝ *invenietis me*, ibid. ܢܚܕܪܘܢܟܝ *cinget te*, ܢܐܠܨܘܢܟܝ *adfligent te*, et ܢܣܚܦܘܢܟܝ *destruent te*, Luc. 19, 43. ܢܓܠܘܢܝܗܝ *manifestabunt eum* Matth. 12, 15. ܬܫܐܠܘܢܝܗܝ *rogabitis eum* cap. 6, 8. ܬܥܒܕܘܢܗ̇ *facietis illam* Matth. 6, 1. ܬܪܕܦܘܢ ܐܢܘܢ *persequemini eos* Matth. 23,34. ܢܒܙܘܢ ܐܢܝܢ *praedabuntur eas*, et ܢܐܪܬܘܢ ܐܢܝܢ *haereditabunt eas* Zeph. 2, 9. Sic in

pael, ܢܒܙܥܘܢܟܘܢ *lacerabunt vos* Matth. 7, 6. ܢܚܝܒܘܢܗ *condemnabunt eam* cap. 12, 41. et in aphel, ܢܘܒܕܘܢܝܗܝ *perdent eum* vers. 14. ܢܫܠܡܘܢܟܘܢ *tradent vos* cap. 24, 9.

4. Plur. fem. 2. et 3. pers. ut ܢܩܝܡܢܗ *stabilient eam*, et ܢܣܝܡܢܗ *collocabunt eam*, Zach. 6, 11.

XIII. Suffixa participiorum rariora sunt: et vero a suffixis nominum vix differunt. Vide ܣܢܝܢܝ *odio prosequentes me* Ex. 20, 5. Ps. 9, 14. ܡܝܕܥܘܗܝ *noscentes eum* Act. 24, 23.

XIV. Quod ad suffixa nominum, sunt ea vel masculinorum, vel femininorum: et tum haec tum illa vel analoga et regularia, vel specialia et anomala. Dicuntur autem singularia, quae nomini singulari; pluralia vero, quae plurali nomini subiiciuntur. De quibus nota sequentes regulas.

1. Ante suffixa nomen ipsum concipe in statu emphatico, et loco terminationis emphaticae ܐ pone suffixa.

2. Si contingat, nomen ipsum singulare ante suffixa nullam omnino habere vocalem, primae nominis litterae subiiciatur rvozo; ut a ܒܪ *filius*, fit emphaticum ܒܪܐ, hinc vero cum suffi-

xis singularibus 1. personae singularis nec non 2. et 3. personae plur. fit ܒܪܝ pro ܒܪܝ *filius meus* Marc. 2, 5. ܒܪܟܘܢ et ܒܪܟܝܢ *filius vester* masc. et fem. Ioh. 9, 19. ܒܪܗܘܢ *filius illorum*, ܒܪܗܝܢ *filius illarum*. Sic ܫܡܝ *nomen meum* Gen. 48, 16. ܕܡܝ *sanguis meus* Ioh. 6, 54. 55. ܫܡܗܘܢ *nomen illorum* Gen. 5, 2. ܕܡܗܘܢ *sanguis illorum* Hebr. 13, 11.

3. Si contingat, ante suffixa concurrere tres, in femininis vero ut plurimum post zkopho et rrozo, duas consonas destitutas vocali; his efferendis adsume vocalem pthocho: ut a masc. ܡܘܒܠܐ *onus*, ܡܘܒܠܝ *onus meum* Matth. 11, 30. a ܡܫܟܒܐ *cubile*, ܡܫܟܒܝ *cubile meum* Iob. 7, 13. Dan. 4, 10. 13. a ܡܩܕܫܐ *sanctuarium*, ܡܩܕܫܗܘܢ *sanctuarium illorum* 2. Par. 36, 17. ab ܗܝܟܠܐ *palatium*, ܗܝܟܠܝ *palatium meum* Dan. 4, 4. Sic a fem. ܪܚܡܬܐ *amor*, ܪܚܡܬܝ *amor meus* Luc. 15, 9. a ܦܪܫܬܐ *equitium*; ܦܪܫܬܝ *equitium meum* ܫܥܬܝ *hora mea* ܫܥܬܟܘܢ *hora vestra* Luc. 22, 53. Sic ܡܠܬܐ *verbum* (quia lomad implicite geminat ad instar hebr. מִלָּה) facit ܡܠܬܝ *verbum*

meum Matth. 13, 23. ܐܢܬܬܝ *uxor mea* Iud. 15. 1. et ܥܡܠܟܘܢ *laborem vestrum* Esa. 55, 2. Et ܚܕܘܬܐ *gaudium* (quia est pro ܚܕܘܬܐ) ante suffixa ܝ, ܟܘܢ, ܟܝܢ, ܗܘܢ, ܗܝܢ, facit itidem ܚܕܘܬܝ *gaudium meum*, et ܚܕܘܬܟܘܢ *gaudium vestrum*, Ioh. 15, 11. ܚܕܘܬܗܘܢ *gaudium illorum* Luc. 24, 41. Reperio tamen Ps. 16, 2. ܛܒܬܝ *bonum meum* sine pthocho.

4. Nomina singularia masculina, quae statum emphaticum per ܝܐ, terminant, suffixum 1. pers. sing. formant ܝܝ (excepto, ܟܘܪܣܝܐ, quod habet ܝ), 2. et 3. plur. ܝܟܘܢ, ܝܟܝܢ, ܝܗܘܢ, ܝܗܝܢ: ut ܛܠܐ, emph. ܛܠܝܐ, ܛܠܝܝ *puer meus* Matth. 8, 6. 8. ܟܘܪܣܐ, emph. ܟܘܪܣܝܐ *solium*, ܟܘܪܣܝܝ *solium meum* Act. 7, 49. ܡܫܬܝܐ *potus*, ܡܫܬܝܟܘܢ *potus vester*, et ܡܫܬܝܗܘܢ *potus illorum*, Dan. 1, 10. 16. ܥܪܘܩܝܐ *fuga*, ܥܪܘܩܝܟܘܢ *fuga vestra* Matth. 24, 20. Marc. 13, 18.

5. Nomina numeralia cardinalia a 3. usque ad 10. licet sint singularis numeri, tamen suffixa adsciscunt pluralia: ut ܬܠܬܝܗܘܢ *tres illi* 1. Ioh. 5, 7. 8. ܐܪܒܥܬܝܗܘܢ *quatuor illi* Dan. 1, 7.

Apoc. 4, 8. ܐܪܒܥܬܝܗܘܢ *quatuor illae* Apoc. 6, 6. ܫܒܥܬܝܗܘܢ *septem isti* Matth. 22, 26.

XV. Suffixa analoga nominum masculinorum.

1. ܡܠܟ, emph. ܡܠܟܐ *rex*.

ܡܠܟܝ *meus* com.

ܡܠܟܟܝ *tuus* fem. ܡܠܟܟ *tuus* masc.

ܡܠܟܗ *illius*. fem. ܡܠܟܗ *illius*. masc.

ܡܠܟܝ̈ *reges mei* com.

ܡܠܟܝ̈ܟܝ *tui* fem. ܡܠܟܝ̈ܟ *tui* masc.

ܡܠܟܝ̈ܗ *illius*. fem. ܡܠܟܘ̈ܗܝ *illius*. masc.

ܡܠܟܢ *noster* com.

ܡܠܟܟܝܢ *vester* fem. ܡܠܟܟܘܢ *vester* masc.

ܡܠܟܗܝܢ *illarum*. ܡܠܟܗܘܢ *illorum*.

ܡܠܟܝ̈ܢ *nostri* com.

ܡܠܟܝ̈ܟܝܢ *vestri* fem. ܡܠܟܝ̈ܟܘܢ *vestri* masc.

ܡܠܟܝ̈ܗܝܢ *illarum*. ܡܠܟܝ̈ܗܘܢ *illorum*.

2. ܒܪ, emph. ܒܪܐ *filius*.

ܒܪܝ *meus* com.

ܒܪܟܝ *tuus* fem. ܒܪܟ *tuus* masc.

ܒܪܗ *illius*. fem. ܒܪܗ *illius*. masc.

ܒܪܢ *noster* com.

ܒܪܟܝܢ *vester* fem. ܒܪܟܘܢ *vester* masc.

ܒܪܗܝܢ *illarum:* ܒܪܗܘܢ *illorum.*

3. ܡܫܟܒ, emph. ܡܫܟܒܐ *cubile.*

ܡܫܟܒܝ *meum* com.

ܡܫܟܒܟܝ *tuum* fem. ܡܫܟܒܟ *tuum* masc.

ܡܫܟܒܗ *illius* fem. ܡܫܟܒܗ *illius.* masc.

ܡܫܟܒܢ *nostrum* com.

ܡܫܟܒܟܝܢ *vestrum* fem. ܡܫܟܒܟܘܢ *vestrum* masc.

ܡܫܟܒܗܝܢ *illarum.* ܡܫܟܒܗܘܢ *illorum.*

Pluralia suffixa sub n.° 2. et 3. cum illis sub n.° 1. coincidunt: dummodo observaveris, ܒܪ in plur. habere ܒܢܝ, emph. ܒܢ̈ܝܐ, coll. cap. II. §. 13.

4. ܡܫܬܝܐ *potus*:

ܡܫܬܝ̈ܝ *mei* cet.

ܡܫܬܝܝ *meus* com.

ܡܫܬܝܟܝ *tuus* fem. ܡܫܬܝܟ *tuus* masc.

ܡܫܬܝܗ *illius* fem. ܡܫܬܝܗ *illius* masc.

ܡܫܬܝܢ *noster* com.

ܡܫܬܝܟܝܢ *vester* fem. ܡܫܬܝܟܘܢ *vester* masc.

ܡܫܬܝܗܝܢ *illarum.* ܡܫܬܝܗܘܢ *illorum.*

XVI. Suffixa analoga nominum femininorum.

1. ܒܬܘܠܐ, emph. ܒܬܘܠܬܐ *virgo*.

ܒܬܘܠܬܝ *mea* com.

ܒܬܘܠܬܟܝ *tua* fem. ܒܬܘܠܬܟ *tua* masc.

ܒܬܘܠܬܗ *illius*. ܒܬܘܠܬܗ *illius*.

ܒܬܘܠܬܝ *meae* com.

ܒܬܘܠܬܟܝ *tuae* fem. ܒܬܘܠܬܟ *tuae* masc.

ܒܬܘܠܬܗ *illius*. ܒܬܘܠܬܗ *illius*.

ܒܬܘܠܬܢ *nostra* com.

ܒܬܘܠܬܟܝܢ *vestra* ܒܬܘܠܬܟܘܢ *vestra*

ܒܬܘܠܬܗܝܢ *illarum*. ܒܬܘܠܬܗܘܢ *illorum*.

ܒܬܘܠܬܢ *nostrae* com.

ܒܬܘܠܬܟܝܢ *vestrae* ܒܬܘܠܬܟܘܢ *vestrae*.

ܒܬܘܠܬܗܝܢ *illarum*. ܒܬܘܠܬܗܘܢ *illorum*.

2. ܒܪܬܐ *filia*, ante suffixum ܝ pthocho suum a prima ad sequentem litteram transfert, ut ܒܪܬܝ *filia mea* Marc. 5, 23. ast in reliquis servat, ut ܒܪܬܟ *filia tua* cap. 5, 35. ܒܪܬܟܘܢ *filia vestra* Gen. 34, 8. De suffixis post ܚܕܘܬܐ *gaudium* vide lib. I. cap. II. 9.

XVII. Suffixa specialia nominum masculinorum. Tria haec nomina, ܐܒܐ *pater*, ܐܚܐ *frater*,

ܚܡܐ *socer*, ante suffixa singularia (excepto suffixo 1. pers. singularis ante quod e contrario olaph loco pthocho adsumit zekopho) adsciscit ܘ: ut ܐܒܐ *pater*.

ܐܒܝ *meus* com.

ܐܒܘܟܝ *tuus* fem. ܐܒܘܟ *tuus* masc.

ܐܒܘܗ̇ *illius*. fem. ܐܒܘܗܝ *illius*.

ܐܒܘܢ *noster* com.

ܐܒܘܟܝܢ *vester* fem. ܐܒܘܟܘܢ *vester* masc.

ܐܒܘܗܝܢ *illarum*. ܐܒܘܗܘܢ *illorum*

Sic ܐܚܝ *frater meus* Luc. 6, 42. ܐܚܘܟ *frater tuus* Matth. 5, 23. ܚܡܘܟܝ *socer tuus* fem. Gen. 38, 13. ܐܚܘܗܝ *frater illius* masc. Matth. 4, 18. ܚܡܘܗܝ *socer illius* masc. Ioh. 18, 13. ܚܡܘܗ̇ idem fem. Gen. 38, 25. cet.

XVIII. Suffixa particularum sunt vel singularia; ut

1. post ܒ *in*, et ܠ notam dativi:

ܒܝ *in me* com.

ܒܟܝ *in te* fem. ܒܟ *in te* masc.

ܒܗ̇ *in illa*. ܒܗ *in illo*.

ܒܢ *in nobis* com.

ܒܟܝܢ *in vobis* fem. ܒܟܘܢ *in vobis*

ܒܗܝܢ *in illis.* ܒܗܘܢ *in illis.*

2. ܠܘܬ *ad*, et ܡܢ *a*, *ex*,

ܠܘܬܝ *ad me* com.

ܠܘܬܟܝ *te* fem. ܠܘܬܟ *te* masc.

ܠܘܬܗ *eam.* ܠܘܬܗ *eum.*

ܠܘܬܢ *ad nos* com.

ܠܘܬܟܝܢ *vos* fem. ܠܘܬܟܘܢ *vos* masc.

ܠܘܬܗܝܢ *illas.* ܠܘܬܗܘܢ *illos.*

3. ܒܣܬܪ *post*,

ܒܣܬܪܝ *post me* com.

ܒܣܬܪܝܟܝ *te* fem. ܒܣܬܪܝܟ *te* masc.

ܒܣܬܪܝܗ *illam.* ܒܣܬܪܘܗܝ *illum.*

ܒܣܬܪܢ *nos* com.

ܒܣܬܪܝܟܝܢ *vos* fem. ܒܣܬܪܝܟܘܢ *vos* masc.

ܒܣܬܪܝܗܝܢ *illas.* ܒܣܬܪܝܗܘܢ *illos.*

Sic ܒܬܪ *post*,

ܒܬܪܝ *post me* com.

ܒܬܪܝܟܝ *te* fem. ܒܬܪܟ *te* masc.

ܒܬܪܗ *illam.* ܒܬܪܘܗܝ *illum*

ܥܡܢ *nos* com.

ܥܡܟܝܢ *vos* fem. ܥܡܟܘܢ *vos* masc.

ܥܡܗܝܢ *illas.* ܥܡܗܘܢ *illos.*

4. ܠܘܩܒܠ *contra*, quod, ubi pthocho ob incrementum syllabicum finale abiicitur, wau cum ipsius vocali transponit, non vero, ubi pthocho manet.

ܠܘܩܒܠܝ *contra me* com.

ܠܘܩܒܠܟܝ *te* fem. ܠܘܩܒܠܟ *te* masc.

ܠܘܩܒܠܗ *eam.* ܠܘܩܒܠܗ *eum.*

ܠܘܩܒܠܢ *nos* com.

ܠܘܩܒܠܟܝܢ *vos* fem. ܠܘܩܒܠܟܘܢ *vos* masc.

ܠܘܩܒܠܗܝܢ *illas.* ܠܘܩܒܠܗܘܢ *illos.*

XIX. Vel sunt pluralia masculinorum; ut ܐܝܬ seu ܐܝܬܝ, quod vicem supplet verbi substantivi esse, ܒܠܚܘܕ *seorsim*, *solus*, ܒܠܥܕ *sine*, ܚܕܪ seu ܚܕܪܝ *circa*, ܚܠܦ *pro*, ܥܠ *super*, ܠܘܬ vel ܠܘܬ *versus*, ܩܕܡ *ante*, ܬܚܬ pro ܬܚܝܬ *sub*. Ut

ܥܠܝ *super me* com.

ܥܠܝܟܝ *te* fem. ܥܠܝܟ *te* masc.

ܥܠܝܗ *illam.* ܥܠܘܗܝ *illum.*

ܠܘܬܢ *nos* com.

ܠܘܬܟܝܢ *vos* fem. ܠܘܬܟܘܢ *vos* masc.

ܠܘܬܗܝܢ *illas*. ܠܘܬܗܘܢ *illos*.

ܩܕܡܝ *ante me* com.

ܩܕܡܝܟܝ *te* fem. ܩܕܡܝܟ *te* masc.

ܩܕܡܝܗ *eam*. ܩܕܡܘܗܝ *eum*.

ܩܕܡܝܢ *nos* com.

ܩܕܡܝܟܝܢ *vos* fem. ܩܕܡܝܟܘܢ *vos* masc.

ܩܕܡܝܗܝܢ *illas*. ܩܕܡܝܗܘܢ *illos*.

XX. Vel sunt pluralia femininorum, nempe ܡܛܠ *propter* :

ܡܛܠܬܝ *propter me* com.

ܡܛܠܬܟܝ *te* fem. ܡܛܠܬܟ *te* masc.

ܡܛܠܬܗ *illam*. ܡܛܠܬܗ *illum*.

ܡܛܠܬܢ *nos* com.

ܡܛܠܬܟܝܢ *vos* fem. ܡܛܠܬܟܘܢ *vos* masc.

ܡܛܠܬܗܝܢ *illas*. ܡܛܠܬܗܘܢ *illos*.

At ܒܝܢܝ et ܒܝܢܬ *inter*, utriusque generis suffixa pluralia regit; masculina, ut ܒܝܢܝ *inter me* Gal. 2, 2. ܒܝܢܝܟ *inter te* Matth. 18, 15. ܒܝܢܝܢ *inter nos* Luc. 16, 26, et feminina, ut ܒܝܢܬܟܘܢ

inter vos Ioh. 1, 26. ܒܝܢܬܗܘܢ *inter illos* cap. 8,59.

XFI. Praeterea pronomina personalia ܐܢܐ *ego*, ܐܢܬ fem. ܐܢܬܝ *tu*, ܗܘ *ille*, ܗܝ *illa*, ܚܢܢ *nos*, ܐܢܬܘܢ fem. ܐܢܬܝܢ *vos*, participiis, aut nominibus adiectivis, aut sibi ipsis aliisve pronominibu subiecta, quum vim habent verbi substantivi, *sum*, *es*, *est*, cet. cum praecedente voce velut in unam coalescunt, idque vel

1. In lectione solum, ut 1.° ܒܥܐ ܐܢܐ *adhortans sum*, i. e. *adhortor* ܩܕܝܫ ܐܢܐ *sanctus sum*, ܐܢܐ ܐܢܐ *ego sum*. 2.° Circa ܐܢܬ et ܐܢܬܝ *tu*, exempla deficiunt. ܚܝܒ ܗܘ *debitor est*, fem. *debet* Ioh. 19,7. 3.° ܕܡܝܬܪ ܗܘ *quod maior sit* Hebr. 11, 26. ܒܚܘܪܒܐ ܗܘ *in deserto est* Matth. 24, 26. ܪܥܝܐ ܗܘ pro ܪܥܝܐ ܗܘ (lib. I. cap. III. §. 7, 1.) *pastor est* Ioh. 10, 2. ܓܢܒܐ ܗܘ *fur est* v. 1. ܕܟܐ ܗܘ *purus est* Ioh. 13, 10. 4.° ܟܪܝܐ ܗܝ *contristata est* ܩܘܝܐ ܗܝ *permanens est* Ioh. 9, 41. ܗܝ ܗܝ *illa est* Gen. 23, 19. ܕܗܝ ܗܝ *quae ipsa est* Col. 3, 5. ܝܠܝܕܝܢ ܚܢܢ *nati sumus*, secundum Polygl. Act. 2, 8. quomodo id legendum foret ܡܠܐܝܢ ܐܢܬܘܢ *fatigatis* ܨܒܝܢ ܐܢܬܘܢ *vultis* ... ܐܢܬܘܢ ܡܫܬܥܒܕܝܢ ܐܢܬܘܢ *servamini* ܢܛܪܝܢ ܐܢܬܘܢ vers. 10.

angustamini vers.6. ܡܚܒܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ *amatis* v.8.quae lege ܪܚܡܝܬܘܢ, ܡܚܒܝܬܘܢ, ܒܥܝܬܘܢ, ܡܬܐܠܨܝܬܘܢ. ܡܚܒܝܬܘܢ. ܒܥܝܢ ܐܝܬܝܟܝܢ *quaerentes estis* scil. *quaeritis* fem. quod lege ܒܥܝܬܝܢ. Ceterum ܗܢܘܢ *illi*, et ܗܢܝܢ *illae*, loco eius mutant he initiale in olaph, ܐܢܘܢ et ܐܢܝܢ, coll. supra §. 7.

2. In scriptione non minus quam in lectione, ut ܒܥܐܢܐ pro ܒܥܐ ܐܢܐ *adhortor* Rom. 12, 1. ܫܐܠܢܐ *rogo* Eph. 3, 13. ܪܒܥܬ pro ܪܒܥ ܐܢܬ *cubas* masc. Cant. 1, 8. ܪܥܝܬ *pascis* ibid. ܡܫܬܒܗܪܬܝ *gloriaris* fem. et ܬܬܟܠܬܝ *confidis*, pro ܡܫܬܒܗܪܐ ܐܢܬܝ et ܬܬܟܠܐ ܐܢܬܝ Ier. 49, 4. ܫܪܝܬܝ *soluta es*, pro ܫܪܝܐ ܐܢܬܝ. ܡܝܩܪܘ *honoratum est* ܡܒܪܟܘ *benedictus est* pro ܡܝܩܪ ܗܘ, et ܡܒܪܟ ܗܘ. ܚܝܒܘ, pro ܚܝܒ ܗܘ *debitor est* ܡܢܘ vel ܐܝܢܘ *quis est ?* pro ܡܢ ܗܘ vel ܐܝܢܐ ܗܘ, ܡܢܘ pro ܡܢܐ ܗܘ; *quid est?* ܗܢܘ pro ܗܢܐ ܗܘ *hic est* Matth. 3, 3. ܓܠܝܗܝ pro ܓܠܝܐ ܗܘ *manifestum est* Gal. 3, 11. ܪܓܡܝܢܢ pro ܪܓܡܝܢ ܚܢܢ *lapidamus* ܚܙܝܢܢ pro ܚܙܝܢ ܚܢܢ *videmus* ܕܡܟܝܢܢ *soporati eramus* ܒܚܝܢܢ *probamur*, et ܡܡܠܠܝܢܢ *loquimur* ܚܝܒܝܢܢ *debitores su-*

mus ܐܟܠܬܘܢ pro ܐܟܠܝܢ ܐܢܬܘܢ *comeditis* ܨܒܝܬܘܢ *vultis* ܡܫܡܫܝܬܘܢ *ministratis* ܡܙܕܕܩܝܬܘܢ *iustificamini*.

3. At pronomina ista, qua pronomina, manent integra: ut Luc. 16,5.7. ܟܡܐ ܚܝܒ ܐܢܬ *quantum debes*? Ioh. 11,26. ܡܗܝܡܢܐ ܐܢܬ *credisne tu*?

GRAMMATICAE SYRIACAE

LIBER III.

De syntaxi et idiomatibus linguae Syrorum.

CAPUT I.

De idiomatibus verborum syntacticis.

I. De syntaxi et idiomatibus Syrorum in verbis, hoc ordine agemus, ut quae circa significationem et vocem, circa compositionem, numerum, personam, genus, modum, tempus, peculiaria habent, una cum singularibus loquendi formulis, exponamus.

II. Verba significationem subinde vel aliam prorsus, vel determinationem sortiuntur, prout 1. vel forma differunt; ut ܦܠܓ *divisit*, transitive, at ܦܠܓ *divisus*, *dimidiatus fuit*, intransitive et quasi passive, Ioh. 7, 14. ܚܪ *intuitus est*, at ܚܘܪ *albuit*; ܥܪ *excitavit*, at ܥܘܪ *excoecavit*, ܐܬܥܘܪ *excoecatus est*: 2. vel coniugatione, ut ܫܐܠ *rogavit*, in peal, at ܫܐܠ in pael *interrogavit*, ܐܫܐܠ in aphel *commodavit*; ܩܪܒ *adpropinquavit*, at ܩܪܒ *adduxit*, *obtulit*, ܐܩܪܒ *praeliatus fuit*, ܫܒ *flagravit*, at ܫܒܒ

fovit, ܐܚܒ *amavit*; ܪܚܡ *amavit*, at ܪܚܡ vel ܐܬܪܚܡ *misertus est*; ܪܩܕ *saltavit*, at ܐܪܩܕ *planxit*: 3. vel originatione; ut ܣܐܒ *consenuit*, ex Hebr. שׂאב *canum fieri*, at ܣܐܒ *polluit*; ܫܚܪ *angariavit*, at ܐܫܬܚܪ *relictus est*, illic cum ܫ radicali, hic vero cum prosthetico ab ܐܚܪ: ܕܘܕ *agitavit*, ex Hebr. זוז *moveri*, at ܕܕܐ *patruus*, ex Hebr. דּוֹד idem: 4. vel syntaxi casuum, ut ܐܘܕܝ cum sequenti praefixo ܒ, *confiteri*, *profiteri* Marc. 1, 5. at cum ܠ, *gratias agere* Matth. 11,5. 5. vel denique ellipsi nominum, ut ܫܢܐ, quod ex Hebr. שָׁנָה *mutationem* proprie infert, *insaniit*, et *discessit*, illic, subaudito ܪܥܝܢܐ *mentem*, heic vero ܕܘܟܬܐ *locum* mutavit.

III. Verba neutra loco passivorum saepe Syris veniunt: ut 1. Videte, ܚܙܘ ܠܐ ܬܛܥܘܢ *ne erretis*, pro μὴ πλανηθῆτε *ne in errorem inducamini* Luc. 21, 8. sic 1. Tim. 2, 14. 2. ܘܢܐܩܕܘܢ *ut ardeant*, pro, *ut comburantur*, Matth. 13, 30. ܘܡܬܘܩܕܝܢ ܒܢܘܪܐ *et ardent igne*, pro, καὶ πυρὶ κατακαίεται *et igne cremantur* vers. 40. Sic Hebr. 13, 11. Apoc. 8, 7. 3. *Arbor, quae fructus bonus non fert, adscin-*

ditur, ܢܦܠ ܒܢܘܪܐ *et cadit* (pro βάλλεται *proiicitur*) *in ignem* Matth. 3,10. ܘܡܕܡ ܕܢܦܠ ܗܘܐ ܒܗ *quod cadebat in illud*, pro *iniiciebatur ei* Ioh. 12, 6. 4. ܢܦܩܘܢ *exibunt*, pro, ἐκβληθήσονται *expellentur* seu *eiicientur* Matt. 8, 12. Sic cap. 9,33. ܡܐ ܕܢܦܩܬ *cum exiero*, pro, ὅταν μετασταθῶ, *cum amotus fuero* a villicatione Luc. 16, 4. 5. ܘܣܠܩܘ ܡܢ ܥܩܪܝܗܘܢ *et acscenderunt* (pro *subtractae sunt*) e radicibus suis, Iudae vers. 12. 6. Venit ad Ioannem, ܕܢܥܡܕ ܡܢܗ *ut staret* (ex Hebr. עמד) *ab illo*, scil. in baptisterio seu aquis baptismi, pro, τοῦ βαπτισθῆναι, *ut baptizaretur*, seu (ut Syri vocant) *ut constitueretur* in baptisterio; Matth. 3, 13. unde ibid. passive in ethpeel ܕܡܢܟ ܐܬܥܡܕ *ut a te baptizer* vers. 3. Sic vers. 5.

IV. Contra, passivae vocis verba pro activis aliquando veniunt. Quo spectat, quum non solum Ioh. 5, 3. et 6. ܪܡܝܢ ܗܘܘ *proiecti erant*, idem valet ac *iacebant*, sed etiam quum coniugationes passivae et participium peil, velut deponentia sunt, et active significant: ut ܐܬܕܟܪ *recordatus est*, qs. *recordari factus est* Luc. 23, 4. ܐܣܬܡܟ *recubuit*, qs. *suffultus est* Matth. 15, 35. ܐܣܬܡܟܘ

agnovit, qs. *noscere factus est* Col. 1, 6. ܐܫܬܡܥ *obedivit*, qs. *dicto audiens factus est* Matth. 8, 27. ܐܬܪܓܪܓ *desideravit*, *desiderio incensus est* Matth. 13, 17. ܐܒܝܠܐ *lugentes*, *luctum patientes* Matth. 5, 4. ܐܚܝܕܝܢ *tenentes* Matth. 14, 3. Hebr. 1, 3. cap. 2, 14. ܘܐܠܝܢ *et lamentabantur* Luc. 23, 27. ܐܣܝܪ ܒܣܝܦܐ *accinctus est gladium* Rom. 13, 4. ܐܬܐܬܝܢ ܗܘܘ *advenientes* (qs. *advecti*) *fuerant* Ioh. 11, 19. ܕܕܒܪܝܢ *ducentes* Act. 21, 16. Iac. 3, 4. ܕܚܕܝܪܝܢ ܠܗ *qui cingentes* (qs. *circumdati*) *eum* Matth. 8, 18. ܛܥܝܢ ܗܘܐ *onustus erat*, pro *ferebat*, Ioh. 12, 6. ܕܟܢܫ ܗܘܐ ܡܝܐ *qui collegerat aquas* (collectionem illarum passus) seu *hydropicus* Luc. 14, 2. ܟܒܫ ܢܦܫܗ *continens seipsum* Tit. 1, 8. ܟܦܢܝܢ ܘܨܗܝܢ *esurientes ac sitientes*, qs. *famem ac sitim patientes*, Matt. 5, 6. ܪܓܐ *desiderans*, qs. *desiderio accensus* Rom. 15, 23. ܡܣܥܪ *operatus* vers. 18. ܕܪܟܝܒ ܥܠ ܥܝܠܐ *insidens* (qs. *insidere factus*) *pullo*, Ioh. 12, 15. ܕܫܩܝܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ οἱ δὲ βαστάζοντες αὐτόν, *qui suscipere facti erant illum* Luc. 7, 14. ܟܠ ܕܣܝܡ ܗܘܐ *omne quod*

possidens (qs. *possidere facta* seu *possessionata*) *erat* cap. 21, 4. ܬܟܝܠ *confidens* seu *confisus* Hebr. 2, 13. Conf. lib. II. cap. I. §. 4.

V. Verba passiva apud Syros non minus, quam Graecos, aliquando reciprocam actionem notant: ܐܙܕܘܓ *coniunctus fuit*, ܐܬܚܝܠ *confortatus est*; ܐܬܪܚܩ *elongatus est*; pro, *coniunxit se*, *confortavit se*, *elongavit se*; ܐܬܥܛܦ *conversus est*, pro, *convestit se* Matth. 9, 22. Strictius tamen actiones reciprocas per verbum transitivum, et nomen ܢܦܫܐ *animam* cum suffixis, (uti cap.III. in syntaxi pronominum §. VIII. docebimus) exprimunt.

VI. Coniugatio ettaphal quoniam rarioris usus est, igitur ethpeel passiva formant non solum ex peal, verum etiam ex aphel: ut ܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ, non *visun*, sed *videre factum* seu *ostensum est eis*, Matth. 2, 12. ܕܢܬܝܕܥ ܠܐܝܣܪܝܠ, non *ut cognosceretur*, sed *ut notificaretur Israeli*, ἵνα φανερωθῇ, Ioh. 1, 31. Sic cap. 3, 21. Vide supra lib. II. cap. I. §. 6, 2.

VII. Loco substantivi verbi, *sum*, *es*, *est*, cet. Pronomina personalia, *ego*, *tu*, *ille*, cet. usitatissime veniunt. Exemplorum cumulum dedimus lib. II. cap. III. §. 21. Addimus heic Tit. 1, 12. ܕܓܠܝܢ ܐܢܘܢ *mendaces sunt*.

VIII. Verbum *habere* Syri non habent, sed per ܐܝܬ *est*, cum sequente praefixo lomad, ceu dativi nota, circumscribunt: ut Matth. 3, 9. ܘܐܒܐ ܐܝܬ ܠܢ ܐܒܪܗܡ *pater est nobis Abraham*. πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ; cap. 5, 46. ܡܢܐ ܐܓܪܐ ܐܝܬ ܠܟܘܢ τίνα μισθὸν ἔχετε; 2. Tim. 1, 13. ܢܗܘܐ ܠܟ ܕܡܘܬܐ ܡܠܐ ܚܠܝܡܬܐ Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων. Unde constructio ad sensum est 2. Ioan. vers. 9. ܘܐܒܐ ܘܒܪܐ ܐܝܬ ܠܗ *et Patrem et Filium est ei*, pro *habet*. Sic Matth. 26, 11. Ioh. 12. 8.

IX. Sed nec compositis verbis, qualibus Graeci Latinique, utuntur: supplent vero illorum defectum per simplicia, eaque 1. absolute posita, ܝܕܥܝܢ *scientes*, pro *praescientes*, ܟܬܒܬ *scripsi*, pro προέγραψα, et sic Rom. 9, 23. 2. Cor. 12, 21. *Videre* item, pro *visum recipere* Matth. 11, 5. Marc. 10, 51. 52. *dare*, pro *reddere* Luc. 3. 11. Act. 23, 33. *vivere*, pro *reviviscere* Luc. 15, 24. 32. *mensurare*, pro *remensurare* Matth. 7, 2. *sedere*, pro *considere* Marc. 14, 54. 2. vel cum adiectis quibusdam verbis particulisque auxiliaribus.

Nempe 1. composita cum praepositione *ante* vel *prae*, seu quae anticipationem notant, per ܩܕܡ *praevenit*, verbis in eadem persona, tempore, et numero coniunctis; ut Marc. 13, 23.

ܩܕܡܬ ܐܡܪܬ *praeveni dixi*, i. e. *praedixi*, Act. 2, 31. ܩܕܡ ܚܙܐ *praevenit vidit* i. e. *praevidit*; et, si plura cupis exempla, Act. 7, 52. Rom. 3, 9. inverso item ordine Ioh. 20, 4. ܪܗܛ ܩܕܡܗ *cucurrit, praevenit eum*, pro *praecucurrit*: vel per particulas, ut Matth. 2, 9. ܐܙܠ ܗܘܐ ܩܕܡܝܗܘܢ *ibat ante illos*, pro, *praecedebat*, Rom. 1, 2. ܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟ *ab ante promisit*, προεπηγγείλατο; Col. 1, 5. ܡܢ ܩܕܡ ܫܡܥܬܘܢ *ab ante audivistis*, pro, προηκούσατε, 2. Cor. 13, 2. ܡܢ ܩܕܡ ܐܡܪܬ προείρηκα, *praedixi*.

2. Quae adversationem, per ܠܘܩܒܠ *adversus*, et ܠܩܒܠ *contra*: ut Matth. 5, 39. ܠܐ ܬܩܘܡܘܢ ܠܘܩܒܠ ܒܝܫܐ μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, et plura exempla Matth. 26, 62. Luc. 13, 17. cap. 11, 15. Sic Rom. 11, 18. ܠܐ ܬܫܬܒܗܪ ܥܠ ܣܘܟܐ μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων, Iac. 4, 11.

3. Quae societatem, per ܥܡ *cum*; ut Act. 25, 5. ܢܚܬܘܢ ܥܡܢ *descendant nobiscum*, pro συγκαταβάντες, 2. Tim. 1, 8. ܚܫܘܫ ܥܡ ܣܒܪܬܐ ܐܘܪܝ ܥܡ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ Hebr. 4, 15. *qui non possit* ܕܢܚܫ ܥܡ ܡܚܝܠܘܬܢ συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν.

4. Quae iterationem, per adiectum ܡܢ ܕܪܝܫ *a capite*, seu *denuo*; ut Hebr. 6, 6. ܡܢ ܕܪܝܫ ܢܙܩܦܘܢ ἀναςαυρῶντας; 1. Petr. 1, 3. ܐܘܠܕܢ ܡܢ ܕܪܝܫ ἀναγεννήσας ἡμᾶς, vers. 23. ܕܡܢ ܕܪܝܫ ܐܬܝܠܕܬܘܢ ἀναγεγεννημένοι.

Denique 6. quae cum nominibus sunt composita, per divisa a verbis nomina, ut Rom. 11. 20. ܠܐ ܬܬܪܝܡ ܒܪܥܝܢܟ μὴ ὑψηλοφρόνει; Marc. 3, 4. ܠܡܥܒܕ ܕܛܒ ܐܘ ܕܒܝܫ ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; cap. 4, 20. ܘܡܥܒܕܝܢ ܦܐܖ̈ܐ καρποφοροῦντες; Matth. 19, 18. ܠܐ ܬܣܗܕ ܣܗܕܘܬܐ ܕܓܠܐ οὐ ψευδομαρτυρήσεις.

V. Verba passiva aliquando in singulari iunguntur nominibus pronominibusve pluralibus, velut impersonalia; ut Matth. 3, 16. ܘܐܬܦܬܚ ܠܗ ܫܡܝܐ *et apertum est ei caelos*, pro *et aperti sunt ei caeli*; Luc. 2, 13. ܐܬܚܙܝ ܚܝܠܘܬܐ ܣܓܝܐܐ *visum est* (Germ. *man sahe*) *exercitus multos*; pro *visi sunt*, vel *adparuerunt exercitus multi*; Hebr. 7, 13. ܐܬܐܡܪ̈ ܗܠܝܢ (cum imposito simul in edit. Polyglotta ribbui, de quo lib. I. cap. III. §. 4.) *dictum est haec*, pro, *dicta sunt*. De aliis impersonalibus, quae videntur, agemus infra cap. II. de syntaxi nominum §. 18.

XI. Syri adloquentes in secunda persona, post interveniens vel participium vel pronomen

relativum, sermonem aliquando ex secunda in tertiam deflectuntur: ut Luc. 13, 34. *O Hierosolyma, Hierosolyma* ܐܘܪܫܠܡ ܐܘܪܫܠܡ ܩܛܠܐ ܢܒܝܐ ܘܪܓܡܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܫܠܝܚܝܢ ܠܘܬܗ *occidens prophetas et eos qui missi sunt ad se*, pro *ad te*; Gal. 4, 21. *Dicite mihi vos*, ܐܢܬܘܢ ܕܨܒܝܢ ܕܢܗܘܘܢ ܬܚܝܬ ܢܡܘܣܐ *qui volunt* (pro *vultis*) *esse sub lege*. Rom. 2, 1. ܐܘ ܒܪܢܫܐ ܕܕܐܢ ܚܒܪܗ *o homo, qui indicat proximum suum*.

XII. Enallage tam generis, quam numeri, esse creditur, Ier. 3, 13. ܕܥܝ ܚܛܗܝܟܝ *agnosce* (fem. pro ܕܥ) *peccata tua*; Marc. 23, 28. ܣܘܟܘܗܝ ܪܟ *rami eius emolliti sunt*, pro ܪܟܝ : forte tamen ܝ femininum, quia sine praevia vocali non legitur, librariorum sive errore sive licentia omissum.

XIII. Subiunctivum Syri, in exhortationibus, vel simpliciter per futurum imperativi formant, v. g. Ioh. 11, 16. et cap. 14, 31. 42. ܢܐܙܠ *ibimus*, pro ἄγωμεν *eamus*, 1. Cor. 15, 32. ܢܐܟܘܠ ܘܢܫܬܐ *edemus et bibemus*, pro φάγωμεν καὶ πίωμεν *edamus, et bibamus*, it. Ioh. 19, 24. vel per imperativum efferunt, v. g. cap. 11, 15. ܗܠܟܘ *ite, agite*, pro ἄγωμεν *eamus* Marc. 1, 38. vel denique per futurum cum praemisso ܬܐ *veni*, vel ܗܐ *ve-*

nite; ut Ioh. 11, 7. ܬܘ ܢܐܙܠ *venite*, *ibimus*, pro *eamus*. Conf. Gen. 19, 32. cap. 31, 44. Vide porro sub finem §. 16. dicenda.

XIV. Loco imperativi saepenumero venit participium vel adiectivum, cum secunda persona praeteriti verbi substantivi ܗܘܐ *fuit*, idque in praeceptis tum adfirmantibus tum negantibus; ut Matt. 5, 25. ܗܘܝܬ ܡܬܪܥܐ *fuisti* (q. d. *fueris*) *reconciliatus*, pro *διαλλάγηθι reconciliare*, seu *reconciliator*; Marc. 5, 34. ܗܘܝ ܚܠܝܡܐ *esto sana*; Matth. 6, 7. ܠܐ ܗܘܝܬܘܢ ܡܦܩܩܝܢ *ne fueritis garrientes*, pro, *nolite garrire* Marc. 13, 37. ܗܘܝܬܘܢ ܥܝܪܝܢ *fuistis* (*fueritis*) *vigiles*; pro, *vigilate*.

XV. Idem fit aliquando loco subiunctivi, in adhortationibus in prima vel tertia persona concipiendis, ut 1. Cor. 4, 1. ܗܟܢܐ ܗܘܝܢ ܡܬܚܫܒܝܢ ܠܟܘܢ *sic sumus* (*simus* seu *fuerimus*) *aestimati vobis*, Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος; Gal. 6, 9. ܠܐ ܬܗܘܐ ܡܠܝܢ ܠܢ *ne fuerit pertaesa nobis*, sc. *anima*, i. e μὴ ἐκκακῶμεν, *ne defetiscamus*. 1. Tim. 2, 11. *mulier in silentio* ܒܫܠܝܐ ܗܘܬ *fuit* (pro *sit*, *esto*) *discens*, μανθανέτω; vers. 8: *volo igitur*, ܕܢܗܘܘܢ ܡܨܠܝܢ *ut fuerint precantes*, pro, *ut precentur*. 1. Thess. 5, 12. 13. *adhortamur vos*,

ܕܬܗܘܘܢ ܝܕܥܝܢ *ut fueritis agnoscentes*, pro, *ut agnoscatis*.

XVI. Quod ad tempora, praeteritum Syrorum respondet ordinarie Latinorum praeterito perfecto; ut ܩܛܠ *interfecit*. At praeteritum imperfectum Syri per participium cum adiecto praeterito verbi ܗܘܐ *fuit*; plusquamperfectum vero per suum praeteritum, eodem verbo substantivo superaddito, exprimunt. Quod ad prius, vide Marc. 1, 7: ܡܟܪܙ ܗܘܐ *praedicans fuit*, i. e. *praedicabat*; cap. 3, 2. ܢܛܪܝܢ ܗܘܘ *observantes fuerunt*, i. e. *observabant*; Luc. 9, 14. ܗܘܝܢ ܗܘܘ *entes* (ut sic dicam) *fuerunt*, i. e. *erant*; Act. 20, 21. ܡܣܗܕ ܗܘܝܬ *testificabar*. Quod ad posterius, conf. Matth. 14, 3. ܫܪܝ ܗܘܐ *cepit fuit*, pro *ceperat*; Marc. 3, 8. ܫܡܥܘ ܗܘܘ *audiverunt fuerunt*, pro *audiverant*; Ioh. 10, 22. ܗܘܐ ܗܘܐ masc. et cap. 3, 25. ܗܘܬ ܗܘܬ fem. *fuit fuit*, pro *fuerat*. Vide porro Matth. 25, 20. cap. 26, 48. 75. cap. 27, 55. 57. Nota autem: illud suum imperfectum Syri etiam subiunctivo, describendis eventibus hypotheticis, adhibent: ut Ps. 123, (124) 3. ܚܝܐ ܒܠܥܝܢ ܗܘܘ ܠܢ *vivos deglutiebant*, i. e. *degluti-*

vissent nos ; vers. 4. ܡܛܒܥܝܢ ܗܘܘ ܠܢ *submergebant*, pro, *submersissent nos* ; Gen, 31, 42. *nisi Deus patris mei* ___ *adstitisset mihi*, ܗܫܐ ܣܪܝܩܐܝܬ ܡܫܕܪ ܗܘܝܬ ܠܝ *nunc vacuum dimittebas*, i. e. *dimisisses me*.

XVII. Participia cum adiectis pronominibus personalibus, exprimere Graecorum Latinorumque praesens indicativi, (etiam subiunctivi, siquidem id nexus orationis postulet), exempla supra lib. II. cap. III. §. 21. adlata abunde docebunt. Quodsi tamen participialiter capiantur, ad notandum sive agentis sive patientis statum, praemittunt Syri vel separatum ܟܕ *dum*, vel praefixum ܕ *qui*: ut ܟܕ Ioh. 1, 36. *intuitus est Iesus*, ܟܕ ܡܗܠܟ *ambulantem*, seu *dum ambularet*; Act. 22, 5. *ut adducerem eos Hierosolymam* ܟܕ ܐܣܝܪܝܢ *vinctos*; vide porro Matth. 3,6. cap. 14, 25. Ioh. 6, 6. cap. 9, 2. 19. At ܕ Marc. 2, 14. *vidit Levin* ܕܝܬܒ — — *qui sedens erat*, i. e. *sedentem*; cap. 11, 2. *invenietis pullum* ܕܐܣܝܪ *qui vinctus est*, seu *vinctum*. Sic vers. 4. Matth. 3,7. cap. 14, 26. cap. 15, 32. cap. 26, 64. Porro illud ܟܕ facit periphrasin ablativi consequentiae in participiis: ut Matth. 15, 20. ܟܕ ܠܐ ܡܫܝܓܝܢ ܐܝܕܝܗܘܢ

cum non lotae essent manus eius, i. e. *non lotis manibus*. Sic Marc. 7, 2. 5. Ioh. 11. 44.

XVIII. Ceterum elegantiam Graecorum, qua participium alii verbo connectunt, Syri ita exprimunt, ut utrumque verbum in eodem modo, tempore ac persona, sine interiecta copula ponant, per asyndeton: ut Matth. 2, 8. ܙܠܘ ܒܥܘ *ite, exquirite*, πορευθέντες ἐξετάσατε, et ibid. *ut et ego* ܐܬܐ ܐܣܓܘܕ ܠܗ *veniam, adorem illum*, ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ; vers. 9. ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܩܡ *donec venit, stetit*, ἕως ἐλθὼν ἔστη; vers. 11. ܘܢܦܠܘ ܣܓܕܘ ܠܗ *et prociderunt, adorarunt illum*, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ. Sic ibid. vers. 13. 14. 16. 21. 23.

XIX. Constructio verbi cum suo ipsius infinitivo, sine interveniente praefixo lomad, est emphatica: ut Luc. 1, 22. ܡܪܡܙܘ ܪܡܙ ܗܘܐ *innuendo*, i. e. identidem *innuebat*; Ioh. 9. 9. ܡܕܡܐ ܕܡܐ *similis exsistendo*, i. e. perquam *similis est*. Etiam in negativa oratione: ut Ioh. 20, 5. ܡܥܠ ܕܝܢ ܠܐ ܥܠ *ingrediendo vero*, i. e. omnino vero *non introiit*; Rom. 9, 6. ܠܐ ܗܘܐ ܡܦܠ ܢܦܠܬ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ *non cadendo*, i. e. nequaquam *cecidit verbum Dei*.

XX. In ordinaria vero constructione verbi unius cum infinitivo alterius, infinitivus requirit

praefixum lomad: ut Matth. 2,13. ܥܬܝܕ ܗܘ ܗܪܘܕܣ ܠܡܒܥܝܘ ܠܛܠܝܐ Μέλλει Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον; Luc. 15, 15. *misit eum in agrum* ܠܡܪܥܐ ܚܙܝܪܐ *ad pascendum sues* .

XXI. Attamen in constructione verborum, loco infinitivi saepe ponitur.

1. Verbum finitum eodem genere, numero, et persona cum verborum altero wau copulativo interiecto, aut per asyndeton subaudito; ut Luc. 20, 11. 12. ܘܐܘܣܦ ܫܕܪ *et addidit, et misit*, καὶ προσέθετο πέμψαι.

2. Futurum cum praefixo ܕ *ut*, sive expresso sive subaudito. Ut, cum expresso quidem dolath, Matth. 2, 22. ܕܚܠ ܕܢܐܙܠ *timuit ut abiret*, pro *abire* cap. 16, 3. ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܬܒܚܢܘܢ *novistis ut probetis*, i. e *probare*, et ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܬܦܪܫܘܢ *non novistis ut discernatis*, pro *discernere*, vers. 24. ܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܐܬܐ ܒܬܪܝ *quisquis vult ut veniat post me*, pro *venire*. At sine dolath Matth. 14, 28. ܦܩܘܕ ܠܝ ܐܬܐ ܠܘܬܟ *praecipe mihi, veniam*, id est, *venire*, seu *ut veniam ad te*; Luc. 18, 13. *Nec volebat*, ܐܦ ܠܐ ܥܝܢܘܗܝ ܨܒܐ ܠܡܪܡܐ *vel oculos suos attolleret*, pro *attollere*; et in passiva voce Hebr. 12, 19. ܘܠܐ ܢܬܘܣܦ ܢܬܡܠܠ

ܠܡܗܘܘܢ *ut ne adiiceretur sermo fieret*, pro *sermo fieri cum illis*.

3. Participium, idque vel absolute, vel cum adiecta particula. Nempe absolute, tum in activa voce, ut Matth. 12, 1. ܫܪܝܘ ܡܠܩܛܝܢ ܫܒܠܐ ܘܐܟܠܝܢ *coeperunt vellicantes spicas*, *et comedentes*, pro *vellicare* et *comedere*; forte subaudito ܠܡܗܘܐ *esse*, vel ܕܢܗܘܘܢ *ut essent*; cap. 13, 30. ܫܒܘܩܘ ܪܒܝܢ *sinite crescentia*, pro *crescere*. Quo et pertinent Luc. 10, 40. ܐܡܪ ܠܗ ܡܥܕܪܐ ܠܝ *dic ei*, ut sit *iuvans me*; cap. 12, 13. ܐܡܪ ܠܐܚܝ ܦܠܓ ܥܡܝ ܝܪܬܘܬܐ εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου, μερίσασθαι μετ᾽ ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν; tum vero in voce passiva, ut Luc. 11, 53. ܫܪܝܘ ܡܬܚܡܬܝܢ ܠܗܘܢ *coeperunt male adfecti*, pro, *indignari*; 1. Ioh. 2, 8. ܫܪܝ ܡܬܚܙܐ *coepit* lux esse *visa*, pro *videri*. At vero cum adiecta particula: ut cum praefixo dolath Hebr. 9, 23. ܐܠܨܐ ܗܘܐ ܕܗܠܝܢ ܡܬܕܟܝܢ *oportet ut haec mundata* fiant, pro *oportet haec mundari*; cum ܡܢ vero, sequente dolath, Act. 21, 32. ܟܠܘ ܡܢ ܕܡܚܝܢ ܗܘܘ ܠܦܘܠܘܣ *cessabant ab eo ut percuterent*, i. e. *percutere Paulum*.

XXII. Passiva verba aliquando iunguntur

dativis, notandae caussae efficienti seu agenti, ita ut dativi perinde valeant, ac ablativi cum praemissa praepositione ܡܢ *a* vel *ab*, ut Luc. 6, 4. ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܠܟܝ *non videtur tibi*, i. e. *a te* cap. 8. 29. ܫܒܐ ܗܘܐ ܠܗ *captivabatur ei*, pro, *ab eo*; cap. 23, 41. *Nihil quod morte dignum sit*, ܡܕܡ ܠܗ *factum ei*, pro, *ab eo*. Vide dissert. nostram de Soloec. Cas. §. XIX.

XXIII. Syri in construendis verbis cum suis casibus aliquando a Latinorum syntaxi secedunt, dicentes v. g. *ingredi* vel *adscendere*, non *per ostium*, sed *ex ostio*, nec *per locum*, sed *ex loco*; *confiteri* item vel *abnegare*, non *aliquem* vel *aliquid*, sed *in aliquo*, cetera. Ut Ioh. 10, 1. 2. ܡܢ ܕܠܐ ܥܐܠ ܡܢ ܬܪܥܐ *quisquis non ingreditur ex ostio* in ovile, et ܣܠܩ ܡܢ ܕܘܟܐ ܐܚܪܢܐ *adscendit ex loco alio*; Matth. 10, 32. *Quisquis* ܢܘܕܐ ܒܝ *confessus fuerit in me*, et vers. 33. ܡܢ ܕܝܢ ܕܢܟܦܘܪ ܒܝ *quisquis vero abnegaverit in me*. Confer dissert. nostram de Soloecismo casuum §. 4.

XXIV. Idem verbum, quod in orationis protasi praecesserat, aliquando in apodosi subticetur: ut Matth. 1, 22. ܗܕܐ ܕܝܢ ܟܠܗ ܕܗܘܬ ܕܢܬܡܠܐ *hoc vero totum, quod factum est*, factum est, *ut impleretur* cet. Ioh. 20. 31. ܐܦ ܗܠܝܢ ܕܟܬܝܒܢ

ܘܠܡܗܝܡܢܘ *etiam haec, quae scripta sunt*, scripta sunt, *ut credatis*. Hebr. 7, 8. ܡܫܘܚܠܦܐ ܕܝܢ ܕܗܘܐ ܠܢܡܘܣܐ ܩܕܡܝܐ ܡܛܠ ܡܚܝܠܘܬܗ *mutatio vero, quae facta est legi priori*, facta est *propter eius imbecillitatem*; cap. 8, 3. ܟܠ ܓܝܪ ܪܒ ܟܘܡܪܐ ܕܩܐܡ ܩܐܡ ܕܢܩܪܒ ܩܘܪܒܢܐ *omnis enim pontifex qui constituitur*, constituitur, *ut offerat oblationes*.

XXV. Verbum substantivum ܗܘܐ *fuit* redundat, seu expletivum est, 1. post negativum ܠܐ *non*, quo casu utcumque per *sane* exprimi potest; ut Matth. 10, 20. ܠܐ ܗܘܐ ܓܝܪ ܐܢܬܘܢ ܡܡܠܠܝܢ *nam non sane vos loquimini*; cap. 16, 11. ܕܠܐ ܗܘܐ ܥܠ ܠܚܡܐ ܐܡܪܬ *quod non sane de pane dixerim*; etiam tum, cum negativum ܠܐ *non*, interrogative capitur pro *nonne*? ut Matth. 13, 55. ܠܐ ܗܘܐ ܗܢܐ ܗܘ ܒܪܗ ܕܢܓܪܐ *nonne sane hic est filius fabri*? Forte quod ܗܘܐ *fuit* cum ܗܐ *ecce* a Syris confusum est, unde et cum eo alternat ibid. vers. 56. *Et sorores eius omnes* ܠܐ ܗܐ ܠܘܬܢ ܐܝܬ *non ecce! apud nos sunt*? nec non Iac. 2, 4. 6. 7. coll. ibid. vers. 5, 21. Sic Marc. 11. 13. Luc. 11. 40. cap. 17, 17. 2. post seipsum aut aliud verbum, sine immuta-

tione temporis perfecti in plusquamperfectum, quam alias praeteritis secundum §. 16. inferre solet; ut Marc. 1, 45. ܫܪܝ ܗܘܐ non, *incepit fuit*, i. e. *inceperat*, sed simpliciter, *incepit*, ibidemque ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܫܟܚ ܗܘܐ *ita ut non posset*, Luc. 1, 8. ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܝܢ *factum est vero*; Ioh. 3, 25. ܗܘܬ ܗܘܬ ܕܝܢ ܒܥܬܐ *facta est autem quaestio*.

3. Post synonymum ܐܝܬ vel ܐܝܬܝ *est*, *erat*, *fuit*; ut Matt. 3, 4. ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ *fuit fuit*, pro *fuit* simpliciter. Verum hoc inde est, quod ܐܝܬ, perinde ac hebr. יֵשׁ, cui originem debet, proprie substantivum nomen est, ac adeo syntaxis in exemplo adlato ita sonaret: *existentia eius fuit*.

XXVI. Addimus singulares vocum constructiones, et loquendi formulas; ex ordine verborum, quibus illae constant, alphabetico, ut facilius reperiri queant. Erunt autem verba haecce: ܐܚܕ *tenuit*, ܐܟܠ *comedit*, ܐܠܨ *coegit*, ܐܬܐ *venit*, ܒܐܫ *malus fuit*, ܒܛܠ *vacuus fuit*, ܒܝܐ *hortatus est*, ܓܠܐ *retexit*, ܗܘܐ *factus est*, ܚܘܐ *indicavit*, ܐܬܚܫܚ *usus est*, ܟܪܝ *curtatus est*, ܡܐܢ *taeduit*, ܡܛܐ *pertigit*, ܡܠܐ *implevit*, ܢܓܕ *traxit*, ܢܣܒ *accepit*, ܢܣܩ *adscendit*, ܢܦܩ

exiit, ܣܡ *posuit*, ܥܒܪ *transiit*, ܥܠ *intravit*, ܩܥܐ vel ܩܪܐ *clamavit*, ܩܛܠ *occidit*, ܪܡܐ *proiecit*, ܫܕܪ *misit*.

1. Tim. 6, 1. ܠܡܪܘܗܘܢ ܒܟܠ ܐܝܩܪ ܢܐܚܕܘܢ *dominos suos in omni honore habeant*, proprie, *teneant*, germ. *sollen ihre Herren in allen Ehren halten*. 2. Thess. 3, 15. ܘܠܐ ܐܝܟ ܒܥܠܕܒܒܐ ܬܐܚܕܘܢܝܗܝ *neque tanquam inimicum habeatis eum*, germ. *und haltet ihn nicht als einen feind*.

Matth. 27, 12. ܘܟܕ ܐܟܠܝܢ ܗܘܘ ܩܪܨܘܗܝ *cum accusarent eum*, proprie, *comederent accusationes*, vel *excidia eius*. Sic cap. 12, 10. Marc. 15. 3. 1. Tim. 3, 11. 2. Tim. 3, 3. Tit. 2. 3. Impersonaliter seu passive, Luc. 16, 1. ܘܐܬܐܟܠ ܠܗ ܩܪܨܘܗܝ *et comestum est ei accusationes eius*, (Vide supra §. 10.) i. e. *et accusatus est ei*. Hinc ܐܟܠܩܪܨܐ *accusator*, *obtrectator*, et synecdochice *diabolus*, Matth. 4, 1. 5. 8. 11. cap. 25, 41. ܡܐܟܠܩܪܨܐ *obtrectatio* Rom. 1, 30. et divisim ܡܐܟܘܠ ܩܪܨܐ Ioh. 18, 29.

Phil. 1, 24. ܐܠܨܐ ܠܝ ܨܒܘܬܐ *cogit me res*, pro *necessum habeo*; cap. 2, 25. ܐܠܨܬܢܝ ܨܒܘܬܐ *coegit me res*, pro ἀναγκαῖον ἡγησάμην *necessarium duxi*;

Act. 15, 28. ܗܳܠܶܝܢ ܕܐܰܠܺܝܨܳܢ *haec quae coguntur*, pro ἀναγκαῖα *necessaria*.

1. Tim. 5, 15. ܕܩܕܡܝܟ ܐܬܐ ܐܢܬ *quod ante te venias*, id est, *proficias*, *progrediaris*, Germ. *dass du vor dich kommst*. 2. Tim. 3, 9. ܠܐ ܢܐܬܘܢ ܠܩܕܡܝܗܘܢ *non venient ante se*; pro, *non proficient ultra*.

Iac. 4, 2. ܘܠܐ ܐܬܐ ܠܐܝܕܝܟܘܢ *et non venit* quod quaeritis, *in manus vestras*; pro, *et non potestis adipisci*. Ioh. 11, 35. ܐܬܝܢ ܗܘܝ ܕܡܥܘܗܝ *veniebant lacrimae eius*, Germ. *die thränen kamen ihm*, pro, *lacrimabatur*; ad instar Hebr. Ezech. 24, 16. ולא תבוא דמעתך *nec oborientur tibi lacrimae*.

Matth. 26, 8. ܘܐܬܒܐܫ ܠܗܘܢ *et male adfectus est eis*, scil. *animus*, seu ܠܒܐ *cor*, id est *displicuit*, ܐܬܒܐܫ et ܐܬܒܐܫ ܠܗ idem, cap. 21, 15. Marc. 14, 4. et in praesenti, Luc. 11, 53. *coeperunt* ܡܬܒܐܫ ܠܗܘܢ esse *quibus* cor *male adfectum esset*, pro *indignari*, *aegre ferre*.

Luc. 10, 34. ܘܐܬܒܛܠ ܠܗ ܥܠܘܗܝ *et vacavit ipsi* (sic enim proprie sonaret) *super eo*, pro *curam eius gessit*; ut Latini dicunt *vacare litteris*, pro *operam dare*, *studere*. Subaudiveris

2

ܒܐܠܐ *cor, animus*. Sic in peil Marc. 4, 38. ܠܐ ܒܐܝܠ ܠܟ ܕܐܒܕܝܢܢ *nonne curae est tibi quod perimus*? Luc. 10, 40. Ioh. 12, 6. Act. 17, 21. 1. Petr. 5, 7. ܕܠܗܘ ܒܐܝܠ ܠܗ ܥܠܝܟܘܢ *siquidem ei*, *ei* inquam (cum pleonasmo pronominis) *cura est super vobis*, seu *curae estis*.

Rom. 12, 1. ܒܥܐ ܐܢܐ ܗܟܝܠ ܡܢܟܘܢ *petens sum igitur a vobis*, pro παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, *adhortor igitur vos*. Et sic ubique fere pro *hortari* Syri dicunt *petere ab aliquo*, non sine emphasi, ut cap. 15, 30. cap. 16, 17. 1. Cor. 1, 10. cap. 16, 15. cet.

1. Ioh. 3, 21. ܓܠܝܢ ܐܦܝ̈ ܐܦܝ̈ܢ *retecta est facies nostra*, pro παῤῥησίαν ἔχομεν, *fiduciam habemus*: unde ܓܠܝܘܬ ܐܦܐ et ܓܠܝܐ ܐܦܐ *retectio faciei*, pro παῤῥησία Phil. 1, 20. 1. Tim. 3. 13. Hebr. 3, 6. et ܒܓܠܐ ܥܝܢܐ *in retecto oculo*, pro, *aperte*, *palam* Ioh. 16, 25. cap. 18, 20. 2. Cor. 3, 12. Hebr. 4, 16.

Ioh. 12, 42. ܕܠܐ ܢܗܘܘܢ ܠܒܪ *ut ne fierent foris*, *ut ne expellerentur*: ut Graecis active dicitur ἔξω ποιῆσαι *foris facere*, pro *exire iubere* vel *expellere* Act. 5, 34.

2. Cor. 3, 1. ܕܢܫܘܕܥܟܘܢ ܡܢܐ ܚܢܢ *ut ostendamus vobis*, *quid* seu quale *simus*, ἑαυτοὺς συνιστάνειν.

1. Cor. 7, 31. *Et qui utuntur saeculo hoc*. ܡܫܬܡܫܝܢ ܠܐ ܠܒܪ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܕܫܡܫܐ *sint tanquam*

non extra convenientiam usus , pro , *ne abutantur* .

Luc. 18, 23. 24. ܟܪܝܬ ܠܗ *curtatus* seu *confectus est ei* , scil. ܪܘܚܐ *spiritus* , vel ܢܦܫܐ *anima* , pro *tristatus est* . Sic Matth, 14. 9, cap. 17. 23. Ioh. 16, 20. 21. 22. cap. 21, 17. Sic transitive in aphel 2. Cor. 2, 2. 5. cap. 7, 8.

Hebr. 3, 10. ܡܐܢܬ ܒܫܪܒܬܐ ܗܝ *taeduit me generationis illius* , seu *fastidium habui* ; proprie , *taedio adfecta est mihi* (scil. ܢܦܫܐ *anima* , vel ܪܘܚܐ *spiritus*) *in generatione illa* . Sic vers. 17. Luc. 18, 1. Gal. 6. 9. 2. Thess. 3. 13. Hebr. 3, 10. 17. cap. 12, 3.

Rom. 14, 4. ܡܫܟܚܐ ܒܐܝܕܝ ܡܪܗ *potest dominus eius* , proprie , *pertingens* (puta ܚܝܠ *robur*) *est in manibus domini eius* . Sic in fem. 2. Tim. 1, 12. Hebr. 11. 19. ܕܡܫܟܚܐ ܒܐܝܕܘܗܝ *qui potest* , et in peil cap. 2, 2. ܕܡܫܟܚܐ ܒܐܝܕܝܗܘܢ *qui possunt* .

Ioh. 11, 19. ܕܢܡܠܘܢ ܠܒܗܝܢ *ut implerent cor illarum* , cum praefixo ܠ obiectivo , pro , *ut consolarentur illas* ; 1. Thess. 2, 11. ܘܡܡܠܝܢ ܗܘܝܢ ܠܒܟܘܢ *et implebamus cor vestrum* , i. e. *consolabamur vos* . Sic Iud. 19, 3. Unde Phil. 2, 1. ܡܘܡܠܝܐ ܕܠܒܐ *implementum cordis* , pro , *sola-*

tium. Lapsarunt Trostius et Gutbierius, derivantes ista non a ܡܠܐ *implevit*, sed a ܡܠܠ *loquutus est*, ad instar phrasis hebraeae דבר על לב *loqui ad cor* alicuius, pro *consolari* Esa. 40, 2. quod vero analogiae grammaticae repugnat: sed et Castellus Schaafiusque, deducentes quidem a ܡܠܐ; sed ita ut significatum ei tribuant verbi cognati ܡܠܠ *loquutus est*, quem tamen significatum ܡܠܠ nonnisi in pael, ܡܠܐ vero extra hanc syntaxin cum ܠܒܐ nunquam habet, sicut nec ܡܠܠ sequenti praefixo ܒ iungitur, quod contra de ܡܠܐ *implevit* valet, v. g. Act. 5, 3. ܡܠܐ ܣܛܢܐ ܠܒܟ *implevit satanas cor tuum*.

Hebr. 6, 15. ܐܓܪ ܪܘܚܗ *protraxit* (aphel a rad. ܢܓܪ) *spiritum suum*, i. e. *expectavit patienter*, seu *longanimis fuit*. Sic cap. 13, 22. Luc. 18, 7. Iac. 5, 7. Unde ܢܓܝܪܐ ܪܘܚܗ *cuius spiritus protractus*, pro *longanimis*, 1. Cor. 13, 4. 2. Tim. 2, 24. nec non ܢܓܝܪܘܬ ܪܘܚܐ vel ܡܓܪܐ ܪܘܚܐ *protractio spiritus*, pro, *longanimitas* 1. Tim. 1, 16. Hebr. 6, 12.

Iac. 2, 9. ܒܐܦܐ ܢܣܒܝܢ ܐܢܬܘܢ *faciem accipitis*, προσωποληπτεῖτε. Sic Luc. 20, 21. Gal. 2, 6.

Unde ܡܣܒ ܒܐܦܐ *acceptio faciei*, προσωποληψία *personae respectus*, Matth. 23, 28, Luc. 12, 1. Ioh. 7, 24. 1. Tim. 5, 21. et ܢܣܒ ܒܐܦܐ *acceptor facierum*, pro, *hypocrita* Matth. 7, 5.

Deut. 29, 9. ܕܬܥܒܕܘܢ ܡܣܩ ܠܪܝܫܐ *ut faciatis adscendere* (a ܣܠܩ *adscendit*) *ad caput*, i. e. *ad felicem exitum perducatis*. Sic cap. 28, 29. Prov. 13, 13.

Act. 26, 1. ܘܡܦܩ ܗܘܐ ܪܘܚܐ *et exibat* (an *exire faciebat* seu *proferebat*?) *spiritum*, i. e. *defendebat se*. Sic vers. 2, 24. cap. 19, 33. 40. cap. 21, 1. cap. 24, 10. Luc. 21, 14. 2. Cor. 12, 19. unde Tim. 4, 16. ܒܡܦܩ ܪܘܚܝ *in apologia mea*. Ratio et proprietas phraseos non adeo liquida. Luc. 12, 11. secundum Polygl. angl. legitur in aphel, ܐܝܟܢܐ ܬܦܩܘܢ ܪܘܚܐ *quomodo prolaturi sitis spiritum*, i. e. *vos defensuri*.

Act. 4, 21. ܕܢܣܝܡܘܢ ܒܪܫܗܘܢ *ut ponerent in capite illorum*, pro, *punirent illos*, unde ܣܝܡ ܒܪܫܐ, vel coniunctim ܡܣܝܡܒܪܫܐ *positio in capite*, pro, *paena*, *supplicium* Act. 22, 5. Hebr. 10. 29.

Act. 5, 4. ܣܡܬ ܒܠܒܟ *posuisti in corde tuo*, prō, *constituisti*; Luc. 1. 9. ܕܢܣܝܡ ܒܣܡܐ *ut poneret adoramenta*, pro, *suffiret*, *suffitum*

faceret; Tit. 3, 12. ܣܡܬ ܒܪܥܝܢܝ *posui in mente mea*, pro, *κέκρικα decrevi*, quomodo et Act. 19, 21, unde in deteriorem partem flexa significatione, ܡܣܡ ܒܪܥܝܢܐ *positio in mente*, pro, *ὑπόνοια suspicio* 1. Tim. 6, 4. Item Matth. 6, 19. 20. ܣܝܡܘ ܠܟܘܢ ܣܝܡܬܐ *ponite vobis positiones*, pro, *congerite* vel *struite vobis thesauros*; quomodo et Rom. 2, 5. Denique Eph. 1, 5. ܣܡܢ ܠܒܢܝܐ *posuit nos in filios*, pro, *adoptavit*, unde Rom. 8, 15. 23. et cap. 9, 4. ܣܝܡܬ ܒܢܝܐ *positio filiorum*, pro, *adoptio*.

Ioann. 4, 4. ܡܬܒܥܐ ܗܘܐ ܠܗ *opus erat ei*, pro, *oportebat eum*; velut per latinismum.

1. Tim. 3, 3. ܥܒܪ ܥܠ ܚܡܪܐ *transiens super vinum*, pro, *πάροινος vinosus*, quod Arabs erpen. ex Syro expressit, *nimius in bibendo vino*.

Ioh. 6, 21. 23. ܥܠ ܠܗ ܠܫܢܘܗܝ *intravit sibi in annos suos*, pro *ἡλικίαν ἔχει aetatem habet*, germ. *er ist zu seinen jahren gekommen*, hebr. בא בימים Gen. 18. 11. ubi Syr. pariter ܥܠܘ ܒܫܢܝܐ *intraverant in annos*.

Act. 25, 11. 12. ܠܦܛܪܘܢܘܬܗ ܕܩܣܪ ܩܪܐ ܐܢܐ *ad protectiones Caesaris provoco*, et ܠܦܛܪܘܢ ܩܣܪ ܩܪܝܬ *ad protectionem Caesaris provocasti*, pro. *Cae-*

sarem adpello, et *Caesarem adpellasti*. Sic cap. 26, 32. et, quod idem est, cap. 28, 19. *coactus sum* ܘܐܠܨܬ ܒܚܦܝ ܩܣܪ: *inclamare protectionem Caesaris*. Ceterum ܒܚܦܝܢܘܬܗ et ܒܚܦܝ Castellus et Gutbierius verterunt *provocationem* seu *adpellationem*, quasi esset a ܒܥܐ *clamare* Act. 21, 28. perperam, quia sic ܒܚܦܝܢܘܬܗ scribendum fuisset: est potius cum praefixo ܒ, a ܚܦܐ aphel ܐܚܦܝ *texit*, *protexit*. Unde et erpenianus Arabs ex syriaco fonte phrasin istam vertit, *confugere ad asylum*, vel *implorare asylum Caesaris*.

Hebr. 6, 12. ܘܠܐ ܬܬܡܢܝܢ ܒܟܘܢ *et ut ne succedatur vobis*, scil. ܪܘܚܐ *spiritus*, vel ܢܦܫܐ *anima*, pro, *ut ne segnescatis*, seu *defetiscatis*, opposite ad ܢܓܝܪܘܬ ܪܘܚܐ *protractionem spiritus*, seu *longanimitatem*, ibid. Sic 1. Thess. 3, 3. Hebr. 10. 38. ܘܐܢ ܡܬܡܓܕܐ ܒܗ *sin succidatur ipsi*, pro, *sin defetiscat*; unde ibid. vers. 39. ܦܘܓܕܐ *succisio*, nempe spiritus, pro *torpore*, hebr. קצר רוח Ex. 6, 9. Vide paulo ante sub ܦܫܐ vel ܦܫܢ *curtari*.

Act. 27, 42. ܘܠܐ ܢܫܕܘܢ ܣܚܘܐ *ne proiicerent natationem*, pro, *ne natatui se committerent*, seu *natarent*.

Luc. 19, 28. ܫܕܪܬܘܢ ܒܬܪܝ *misistis post me*, pro μετεπέμψασθέ με, *accersivistis me*, germ. *ihr habt nach mir geschickt*. Sic Act 10. 29.

CAPUT II.

De idiomatibus nominum syntacticis.

I. Idiomata nominum syntactica eo prosequemur ordine, quem accidentia nominum suggerunt, figura, periphrasis, qualitas, genus, comparatio, casus, numerus, status, geminatio, ellipsis: quibus adiiciemus syntaxin numeralium.

II. Ratione figurae sunt nomina vel simplicia vel composita. Vide lib. II. cap. II. §. 3. Et compositorum quidem, quae apud Graecos Latinosve sunt,

1. alia per simplicia Syris efferuntur, v. g. ܚܕܬܐ *recens*, pro ἄγναφος *impexus* Matth. 9, 16. ܚܙܝܐ *visus*, pro ἀνάβλεψις *recuperatio visus* Luc. 4, 18. ܟܢܬܐ σύνδουλος *conservus* Matth. 18, 28. ܫܘܬܦܐ συγκοινωνὸς *particeps* Rom. 11, 17.

2. alia circumscribuntur: ut

1. Composita negativa, seu quae privationem notant, per ܠܐ *non*, ܕܠܐ *sine*, vel ܠܝܬ *non est*, vel alia quacunque ratione. Sunt autem vel adiectiva, v. g. 1. Cor. 7, 8. τοῖς ἀγάμοις, ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܢܫܐ *illis quibus non sunt uxores*;

cap. 1, 28. τὰ ἀγενῆ, ܐܝܠܝܢ ܕܙܥܘܪ ܫܪܒܬܗܘܢ *quorum parva est familia*; Act. 4, 13. ἀγράμματοι, ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܣܦܪܐ *nescientes litteras*; Eph. 1, 4. ἀμώμους, ܘܠܐ ܡܘܡ *sine labe*; 1. Cor. 6, 2. ἀνάξιοι, ܠܐ ܫܘܝܢ *non digni*; Matth. 12, 5. 7. ἀναίτιοι, ܘܠܐ ܥܕܠ *sine reprehensione*; Ioh. 8, 7. ὁ ἀναμάρτητος, ܘܠܐ ܚܛܗ *sine peccato*; Hebr. 11, 12. ἀναρίθμητος, ܘܡܢܝܢܐ ܠܝܬ ܠܗ *cui numerus non est*; 1. Cor. 1, 8. ἀνέγκλητος, ܘܠܐ ܪܫܝܢ *sine accusatione*; 2. Cor. 9, 15. et 1. Petr. 1, 8. ἀνεκδιήγητος et ἀνεκλάλητος, ܘܠܐ ܡܬܡܠܠܢܐ *quae non enarratur*; Luc. 12, 33. ἀνέκλειπτος, ܘܠܐ ܥܒܪܐ *qui non transit*; Matth. 3. 12. ἀσβέστῳ ܘܠܐ ܕܥܟܐ *qui non extinguitur*; quibus adde cumulum exemplorum Rom. 1, 31. nec non cap. 12, 9. Luc. 24, 25. 2. Cor. 9, 4. Eph. 3, 8. Col. 1, 15. 16. 1. Tim. 1, 17. cap. 3, 2. cap. 6, 14. 2. Tim. 2, 15. 23. Hebr. 2, 8. cap. 11, 27. Iac. 2, 13. 1. Petr. 1, 22. item Eph. 5, 17. ἄφρονες; ܚܣܝܪܝ ܪܥܝܢܐ *carentes mente*. Vel substantiva, v. g. Apoc. 17, 4. ܠܐ ܕܟܝܘܬܐ *immundities*; 1. Cor. 15, 53. 54. ἀφθαρσία et ἀθανασία, ܠܐ ܡܬܚܒܠܢܘܬܐ *non-corruptibilitas*, et ܠܐ ܡܝܘܬܘܬܐ *non-mortalitas*; Rom. 11, 30. 32. ἀπείθεια, ܠܐ ܡܬܛܦܝܣܢܘܬܐ *non-obedientia*; ad

instar hebraicorum אל מות *immortalitas* Prov. 12. 28. אל קום עמו *irresistibilis* c. 30, 31. *ligna* אל מונים *putredinis expertia* Rom. 2, 23. ἀπιστία. ܡܣܝܪܘܬ ܗܝܡܢܘܬܐ *defectus fidei*.

2. Societatem notantia: per adiectum ܥܡ *cum*; ut Rom. 16, 7. Col. 4, 10. Philem. vers. 23. ὁ συναιχμάλωτός μου, ܫܒܝܐ ܕܥܡܝ *captivus qui est mecum*; Rom. 16, 3. 9. 21. ὁ συνεργός ἡμῶν, ܦܠܚܐ ܕܥܡܢ *operarius qui nobiscum est*: per ܚܒܪܐ *socius*; ut Ioh. 11, 16. τοῖς συμμαθηταῖς, ܠܬܠܡܝܕܐ ܚܒܪܘܗܝ *discipulis sociis suis*; 1. Petr. 5, 1. ὁ συμπρεσβύτερος, ܩܫܝܫܐ ܚܒܪܟܘܢ *presbyter socius vester*: per ܫܘܬܦܐ *consors*; ut Eph. 3, 6. σύσσωμοι, ܫܘܬܦܐ ܕܦܓܪܐ *consortes corporis*.

3. Anticipationem seu prioritatem dicentia, per ܡܩܕܡܘܬܐ *anticipatio*: ut Act. 2, 23. et 1. Petr. 1, 2. προγνώσει, ܒܡܩܕܡܘܬ ܝܕܥܬܗ *anticipatione scientiae suae*; 1. Tim. 5, 21, χωρὶς προκρίματος, ܘܠܐ ܢܬܩܕܡ ܬܪܥܝܬܟ *nec praeveniatur mens tua*.

4. Universitatem connotantia, per ܟܠ *omne*: ut Luc. 23, 18. παμπληθεί, ܟܠܗ ܟܢܫܐ *tota*

multitudo ; cap. 11, 23. τὴν πανοπλίαν, ܟܠܗ ܙܝܢܐ *totam armaturam* ; 2, Cor. 6, 18. παντοκράτωρ, ܕܟܠ ܐܚܝܕ *qui omnia tenet* ; vel inverso ordine, Apoc 1, 8. cap. 4, 18. ܐܚܝܕ ܟܠ *tenens omnia* ; Sap. 18, 15. παντοδύναμος, ܕܟܠ ܡܨܝܢܐ *qui omnia potest* ; Hebr. 4, 12. ἐνεργὴς, ܟܠ ܡܥܒܕܐ *omnia operans*.

5. Quae iterationem, per ܡܢ ܕܪܝܫ *a capite* : ut Tit. 3, 5. ܡܘܠܕܐ ܕܡܢ ܕܪܝܫ παλλιγγενεσία.

6. Quae spurium quid, per ܕܓܠܐ *mendax* ; ut 2. Cor. 11, 26. ψευδάδελφοι, ܐܚܐ ܕܓܠܐ *fratres mendaces* ; vers. 13. ψευδαπόστολοι ܫܠܝܚܐ ܕܓܠܐ ; 2. Petr. 2, 1. ψευδοπροφῆται et ψευδοδιδάσκαλοι ܢܒܝܐ ܕܓܠܐ et ܡܠܦܢܐ ܕܓܠܐ ; Matth. 24, 24. ܡܫܝܚܐ ܕܓܠܐ ψευδόχριστοι ; 1. Tim. 6, 20. ܝܕܥܬܐ ܕܓܠܬܐ ψευδώνυμος γνῶσις.

III. Species compositionis sunt periphrases, quae fiunt per nomina quaedam auxiliaria, ut sunt

1. ܒܪ *filius*, plur. ܒܢܝ *filii* ; v. g. ܒܪ ܐܘܡܢܘܬܐ *filius opificii*, pro, ὁμότεχνος, Act. 18, 3. cap. 19, 24. 25. 38. ܒܪ ܛܘܗܡܐ ܪܒܐ *filius familiae magnae*, pro, εὐγενὴς *nobilis* Luc. 19, 12. ܒܪ ܐܘܓܢܣ

fili iugi mei, pro, σύζυγε *socie*, idem iugum trahens Phil. 4, 3. ܒܪ ܡܪܒܝܢܐ *filius educatorum*, pro, σύντροφος *una educatus* Act. 13, 1. ܒܪ ܫܘܪܐ *filius muri*, pro *antemurale* Esa. 26, 1. ܒܪ ܙܪܥܐ *filius seminis*, pro, *seminabile*, quomodo et Targ. Onkel. Lev. 11, 37. 38. ܒܪ ܒܣܪܐ *filius carnis*, *eadem carne satus cognatus* Esa. 58, 7. Rom. 11, 14. ܒܪ ܓܘܪܐ *filius adulterii*, *nothus* Deut. 23. 2. ܒܪ ܝܘܡܗ *filius diei sui*, *eundem diem agens* Deut. 24, 15. Prov. 12, 16. ܒܪ ܫܥܬܗ *filius horae suae*, *eandem horam agens*, et adverbialiter, *illico*, *statim* Matth. 13, 5. 20. Ioh. 5, 9. cap. 13, 30. Act. 10, 33. cap. 21, 32. Luc. 5, 13. etiam pluraliter Matth. 20, 34. et in femin. cap. 21, 20. ܒܪ ܐܢܫܐ *filius hominis*, pro *homo*, passim; ܒܪ ܨܘܪܐ *filius colli*, pro, *fimbria collaris* seu *collum ambiens* Ps. 132, (133) 2. Et in plurali: ܒܢܝ ܝܪܬܘܬܐ *filii haereditatis*, συγκληρονόμοι Eph. 3, 6. ܒܢܝ ܐܬܪܐ *filii loci*, οἱ ἐντόπιοι Act. 21, 12. ܒܢܝ ܡܕܝܢܬܐ *filii urbis*, συμπολῖται, et ܒܢܝ ܒܝܬܐ *filii domus*, οἰκεῖοι cap. 2, 19. ܒܢܝ ܫܪܒܬܐ *filii tribus*, συμφυλέται 1. Thess. 2, 14. ܒܢܝ ܥܡܐ *filii populi*, *gentiles* Ioh. 18, 35. ܒܢܝ ܠܘܝܬܐ *filii comitatus*, συ-

νόδοι, συνοδία, συνέκδημοι, Luc. 2, 44. Act. 19, 29. ܒܢܰܝ̈ ܫܢܰܝ̈ *filii annorum meorum*; συνηλικιῶται μυ, Gal. 1, 14. ܒܢܰܝ̈ ܚܐܪ̈ܐ et ܒܪ *filius* et *filii ingenuorum*, pro, ἐλεύθερος et ἐλεύθεροι 1. Cor. 7, 22. 1. Petr. 2, 16. ܒܢܰܝ̈ ܩܪܛܐ *filii Cretae*, *cretenses*, Tit. 1, 12. ܒܢܰܝ̈ ܦܬܟܪ̈ܐ *filii idolorum*, *idolatrae* Apoc. 2, 14. 20. Cave tamen, cum Castello ad hanc classem referas periphrasin *lunatici*, Matth. 17, 15. ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܓܪ̈ܐ *qui est sibi*, non *filius tectorum*, qs. *qui tecta scandit*, sed potius *extra tecta*, qui domi non manet, coll. Luc. 8,27. Nam et pluraliter dicitur cap. 4, 24. ܘܒܢ̈ܝ ܐܓܪ̈ܐ *et qui sunt extra tecta*. Contra, ܒܪܬ ܩܠܐ *filia vocis*, pro, *vox* Rom. 10, 16. 18. Gal. 4, 20. Hebr. 3. 15. plur. ܒܢ̈ܬ ܩܠ̈ܐ *voces* Act. 12, 22.

2. ܒܝܬ *domus*: v. g. ܒܝܬ ܡܒܬܐ *domus pernoctationis*, i. e. *diversorium* Gen. 42, 27. ܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ *domus vinctorum*, *carcer*, Matth. 5, 25. Apoc. 2, 10. ܒܝܬ ܣܡ̈ܡܐ *domus adoramentorum*, *thuribulum* Hebr. 9, 4. ܒܝܬ ܓܘܣܐ *domus perfugii*, *asylum* Ps. 9, 10. ܒܝܬ ܕܝܢܐ *domus iudicii*, pro *praetorium*, Act. 19, 19. ܒܝܬ ܡܚܘܫܒܢܐ *do-*

mus ligationis, *carcer* Gen. 42, 17. ܒܝܬ ܟܠܐ *domus nativitatis*, *natalitia* cap. 40, 20. ܒܝܬ ܝܠܕܐ *domus gazae*, et ܒܝܬ ܙܝܢܐ *domus armorum*, pro, *gazophylacium*, et *armamentarium*, cap. 39, 2. Marc. 12, 41. 43. ܒܝܬ ܙܝܬܐ *domus olearum*, *olivetum* Luc. 19, 29. 37. Act, 1, 12. ܒܝܬ ܟܬܒܐ *domus librorum*, pro, *capsa libraria* 2. Tim. 4, 13. ܒܝܬ ܡܝܬܐ *domus mortuorum*, i. e. *sepulchrum* Matth. 14, 2. ܒܝܬ ܡܟܣܐ *domus publicanorum*, i. e. *telonium* Matth. 9, 9. ܒܝܬ ܡܫܪܝܐ *domus mansionis*, i. e. *diversorium* Marc, 14, 14. ܒܝܬ ܢܛܘܪܬܐ *domus custodiae*, *carcer* Apoc. 2, 10. ܒܝܬ ܩܒܘܪܐ *domus sepulturae*, pro, *sepulchrum* Matth. 8, 28. cap. 27, 60. vel plur. ܒܝܬ ܩܒܘܪ̈ܐ idem Luc. 8, 27. ܒܝܬ ܩܦ̈ܣܐ *domus capsarum*, seu *horreum*, Luc. 12. 18. 24. ܒܝܬ ܩܘܪܒܢܐ *domus oblationis*, pro, *arca recipiendis donariis* Matth. 27, 6.

3. ܒܥܠ *dominus*: v. g. ܒܥܠܕܒܒܐ *dominus inimicitiae*, pro, *inimicus* Matth. 13, 28. 29. ܒܥܠ ܕܘܪܐ *dominus luctae*, pro, *adversarius*, Psal. 11, tit. ܒܥܠ ܕܝܢܐ *dominus iudicii*, *adver-*

sarius Matth. 5, 25. ܒܥܠ ܬܚܘܡܐ *dominus limitis*, pro *finitimus*, *vicinus*, 2. Par. 14. 5. ܒܥܠ ܡܠܟܐ *dominus consilii*, *consiliarius* Rom. 11,34. ܒܥܠ ܩܝܡܐ *dominus foederis*, pro, *foederatus* Gen. 14, 13.

4. ܪܒ *princeps*, *praefectus*: v. g. ܪܒ ܒܝܬܐ *praefectus domus*, *oeconomus* Luc. 8, 3. indeque abstractum ܪܒܝܬ ܒܝܬܘܬܐ *oeconomia* cap. 16. 2. ܪܒ ܟܗܢܐ *praefectus sacerdotum*, ἀρχιερεὺς Hebr. 4, 14. ܪܒ ܪܥܘܬܐ ἀρχιποιμὴν 1. Petr. 5, 4. ܪܒ ܡܫܩܝܐ *archipincerna* Gen. 40, 1.

5. ܪܝܫ *caput*: ut ܪܝܫ ܐܒܗܬܐ *caput patrum*, *patriarcha* Act. 2, 29. ܪܝܫ ܟܢܘܫܬܐ *caput synagogae*, *archisynagogus* Luc. 8, 41. ܪܝܫ ܡܠܐܟܐ *caput angelorum*, *archangelus* 1. Thess. 4, 16. ܪܝܫ ܣܡܟܐ *caput convivii*, ἀρχιτρίκλινος Ioh. 2, 8. 9.

IV. Aliae nominum periphrases, praeter illas, quas modo memoravimus §. 3. et quas supra cap. 26. in syntaxi verborum incidenter adtulimus sunt hae: ܐܦܝ ܬܪܥܐ *facies ostii*, pro, *velum* Matt. 27, 51. Marc. 15, 38. Hebr. 6, 19. cap. 9, 3. ܕܠܐ ܕܝܠܗ *qui non est suus*, pro, ἀλλότριος *alienus* v. g. ܝܩܕܐ ܡܫܡܠܝܐ *incensa integra*, pro, ὁλο-

καυτώματα cap. 10, 6. 8. ܡܪܐ ܚܘܒܐ *dominus debiti*, pro, *creditor*, germ. *schuldherr*. Luc. 7, 41. ܟܦܘܪܝ ܛܝܒܘܬܐ *abnegantes beneficium*, pro, ἀχάριστοι *ingrati* 2. Tim. 3, 2. ܕܚܕܬܐ ܬܠܡܝܕܘܬܗ *cuius discipulatus recens est*, νεόφυτος 1. Tim. 3, 6. ܕܥܝܪ ܪܥܝܢܗ *cuius mens vigil est*, νηφάλιος vers. 2. ܕܪܗܝܛܐ ܐܝܕܗ ܠܡܡܚܐ *cuius manus currit ad percutiendum*, πλήκτης *plagosus* v. 3. ܣܪܝܩܝ ܫܘܒܚܐ *vani gloria*, κενόδοξοι Gal. 5, 26. ܩܠܝܠ ܡܢ ܣܓܝ *modicum de multo*, pro, *aliquantulum* Rom. 15, 24.

V. Ratione qualitatis, nomina adiectiva Syris, quam vel Graecis vel Latinis, comparate pauciora sunt. Pensatur tamen illorum defectus 1. per substantiva ab aliis substantivis recta; ut ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ *Spiritus sanctitatis*, pro, *sanctus*, Matth. 4, 1. ܡܘܗܒܬܐ ܕܪܘܚ *donum spiritus*, pro, *spirituale* Rom. 1, 11. ܒܚܟܡܬܐ ܕܒܣܪܐ *in sapientia carnis*, pro, *carnali* 2. Cor. 1, 12. 2. per substantiva absolute quidem posita, sed cum praefixo dolath; ut, ܝܕܥܝܢܢ ܕܢܡܘܣܐ ܕܪܘܚ ܗܘ *novimus quod lex spiritus (spiritualis) sit* ܐܢܐ ܕܝܢ ܕܒܣܪ ܐܢܐ *ego vero carnis (carnalis) sum* Rom. 7; 14. [illegible]

in divinis, q. d. ܒܨܒܘܬܐ ܕܐܠܗܐ *in rebus Dei* Hebr. 2, 17. ܒܟܠ ܐܝܠܝܢ ܕܕܐܠܗܐ ܐܢܝܢ *in illis quae Dei sunt*, i. e. in rebus divinis cap. 5, 1. quomodo Luc. 8, 49. ܕܩܝܣܪ et ܕܐܠܗܐ sunt τὰ τοῦ Καίσαρος, et τὰ τοῦ Θεοῦ; item ܕܙܒܢܐ ܗܘ *temporarius est* Matth. 13, 21. ܡܢ ܕܒܝܬ ܪܒ ܟܢܘܫܬܐ *ex* (subaudi ܐܢܫܐ *hominibus*) *domus archisynagogi*, i. e. *ex domesticis* Luc. 8, 49. 3. per substantiva cum suffixis; ut ܛܘܒܝܟ *beatus es* (proprie, *beatitudines tuas!*) Matth. 16, 17. ܛܘܒܝܗܘܢ *beatitudines illorum!* pro, *beati sunt* cap. 5, 3. -- 11. 4. per participia passiva vel neutra; ut, *ignis* ܕܠܐ ܕܥܟܐ *qui non extinctus fit*, pro, ἄσβεστος *inextinguibilis* Luc. 3, 17. ܘܠܐ ܡܬܚܒܠ ܘܠܐ ܡܬܚܙܐ *qui non corruptus, nec visus* fit, pro ὁ ἄφθαρτος καὶ ὁ ἀόρατος *incorruptibilis et invisibilis* 1. Tim. 1, 17. 5. aut per aliam quamcunque periphrasin, ut ܕܐܝܟ ܗܢܐ *qui est sicut hic*, pro, *talis* Matth. 9, 8. ܕܐܝܟܘܬܗ *secundum quem*, pro, *qualis* Marc. 13. 19. ܡܕܡ ܕ *quod*, et ܟܠܗ ܗܢܐ *omne hoc*, pro, *tantum quantum* Apoc. 18, 7.

VI. Syri Christum, ubi is in textu Graeco N. T. ὁ κύριος antonomastice audit, vocant ܡܪܢ *Do-*

minum nostrum : ut Ioh. 21, 7. 12. Act. 1, 1. 1. Cor. 11, 26. plane ut ipse apostolus syrissante dialecto scribit, Μαρὰν ἀθά, h. e. *Dominus noster venit* 1. Cor. 16, 22. pro quo, ὁ κύριος ἐγγύς, inquit Phil. 4, 5.

VII. Pluralia feminina, quae in singulari sunt masculina, et vicissim pluralia masculina, quae in singulari sunt feminina, sequuntur genus suorum singularium.

1. Ad priorem nominum classem spectant: Matth. 12, 43. et Luc. 11. 24. ܒܐܬܪܘܬܐ ܕܡܝܐ ܠܝܬ ܒܗܘܢ *in locis* (fem.) *in quibus* (masc.) *aquae nullae sunt*; Act. 19, 1. ܒܐܬܪܘܬܐ ܥܠܝܐ *in locis superis*; Luc. 2, 13. ܚܝܠܘܬܐ ܣܓܝܐܐ *exercitus multi*; Luc. 1, 23, ܟܕ ܐܬܡܠܝܘ ܝܘܡܬܐ *cum impleti essent dies*; cap. 17, 22. ܢܐܬܘܢ ܝܘܡܬܐ *venient dies*; Dan. 7, 9. ܟܘܪܣܘܬܐ ܐܬܬܣܝܡܘ *throni positi sunt*, cet. quorum pluralia, si terminationem spectes, sunt feminina, sed a singularibus deducta masculinis, ܐܬܪ *locus*, ܚܝܠ *exercitus*, ܝܘܡ *dies*, ܟܘܪܣܝܐ *thronus*: cuius generis plura dedimus lib. II. cap. II. §. 9, 5.

2. Ad posteriorem vero classem confer: Num. 11. 31. ܬܪܬܝܢ ܐܡܝܢ *duo* fem. *cubiti* masc. Tit. 3, 9. ܡܢ ܕܪܫܐ ܕܝܢ ܣܟܠܬܐ *a quaestionibus* masc. *ve-*

ro stultis fem. Ioh. 11, 35. ܘܐܬܠܝ ܗܘܝ ܕܡܥܘܗܝ *et oboriebantur lacrimae eius*; Gen. 11, 3. ܐܢܝܢ *illos* fem. post ܠܒ̈ܢܐ *lateres* masc. Act. 17, 20. ܡ̈ܠܐ ܢܘܟܪ̈ܝܬܐ *verba* masc. *peregrina* fem. Luc. 12, 7. ܣܥܪ̈ܐ ܕܪܝܫܟܘܢ ܟܠܗܝܢ ܡܢܝ̈ܢ ܐܢܝܢ *pili comae capitis vestri omnes numerati sunt*; Marc. 4, 32. *tulit* ܣܘ̈ܟܐ ܪܘܪ̈ܒܬܐ *ramas ingentes*; Luc. 5, 2. *vidit* ܐܠܦ̈ܐ ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܩܝ̈ܡܢ *naves duas stantes* cap. 12, 19. ܠܫ̈ܢܝܐ ܣܓܝ̈ܐܬܐ *in annos multos*; Matth. 7, 25. ܫܬܐܤ̈ܘܗܝ ܣܝ̈ܡܢ ܗܘܝ *fundamenta eis posita erant*, cet. a singularibus femininis ܐܡܬܐ *cubitus*, ܫܘܐܠܬܐ *quaestio*, ܕܡܥܬܐ *lacrima*, ܡܠܬܐ *verbum*, ܡܢܬܐ *pilus*, ܣܘܟܬܐ *ramus*, ܣܦܝܢܬܐ *navis*, ܫܬܐܤܬܐ *fundamentum*.

VIII. Nomen ܡܠܬܐ *verbum*, quod feminini est generis, cum ad Christum refertur, et τὸν ὑποστατικὸν λόγον designat, ut masculinum construitur, respectu habito ad sensum: Ioh. 1, 1. 4, 14. *In principio* ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܠܬܐ *erat* masc. *Verbum*, ܘܗܘ ܡܠܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ *et ille* (pro *illud*) *Verbum erat apud Deum*, cet. Sic Apoc. 13, 1. sqq. ܚܝܘܬܐ ܫܢܢܬܐ *bestia dentata*, quia

antichristum signat, non nisi masculinis iungitur; per syllepsin. Et vicissim et defectivis pluralibus masculinis nomen ܫܡܝܐ *caelum* aliquando iungiter singulari feminino; ut Matth. 16, 2. ܣܡܩܬ ܫܡܝܐ *rubet caelum*. Sic ibid. vers. 3. Iac. 5, 17. 18. At masculino, Apoc. 19, 11.

IX. Casus nominum, vocumque nominativarum, quomodo dignoscendi sint, diximus lib. II. cap. II. §. 8. Quibus nunc adiiciemus singularia quaedam, idque secundum ordinem casuum latinorum. Primum esto: nominativus aliquando absolute ponitur, et citra nexum syntacticum: ut Ioh. 19, 11. ܗܘ ܡܢ ܕܐܫܠܡܢܝ ܠܟ ܪܒܐ ܗܘ ܚܛܝܬܗ ܡܢ ܕܝܠܟ *Is qui tradidit me tibi, maius est peccatum eius quam tuum*, ex graeco ὁ παραδιδούς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει; Act. 15, 21. ܡܘܫܐ ܓܝܪ — — — ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܟܪܘܙܐ *Moses enim* — — *sunt ei praecones*; i. e. *habet suos praecones*. Constructio sensum magis quam syntaxim respiciens. Alia et plura exempla vide in diss. nostra de Soloec. casuum §. 7.

X. Genitivus aliquando vicem supplet nominativi, aut alius cuiusque casus per adpositionem adiecti: ut Act. 7, 40. ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ *ex regione Aegypti*, i. q. *ex regione Aegypto*; Act. 20, 26. et

Rom. 11, 8. ܝܘܡܐ ܕܝܘܡܢܐ *die hodierni*, seu *huius diei*, pro, *die hodierno*; quam syntaxin utrobique et Arabs sequitur. Idem genitivus pro ablativo, in constructionibus per regimen: ut Luc. 24, 25. ܐܘ ܚܣܝܪܝ ܪܥܝܢܐ ܘܝܩܝܪܝ ܠܒܐ *o carentes rationis*; *et graves cordis*, pro *ratione*, *corde*; Act. 7, 51. ܐܘ ܩܫܝ ܩܕܠܐ *o duri cervicis*, pro *cervice*; Cant. 2, 5. ܟܪܝܗܬܐ ܕܚܘܒܐ *aegra amoris*, pro *amore*. Vide praedictam dissert §. 11.

XI. Dativus post verbum passivum aliquando aequipollet ablativo cum praepositione *a* vel *ab*: vide supra cap. I. §. 12.

XII. Contra, accusativus poni videtur aliquando 1. pro nominativo, ubi est constructio ad sensum; ut Matth. 26, 11. ܠܝ ܕܝܢ ܠܐ ܒܟܠܙܒܢ ܐܝܬ ܠܟܘܢ *me vero non omni tempore est vobis*, pro, *ego non sum vobis*, vel *me non habetis*. Sic Ioh. 12, 8. Apoc. 9, 11. 2. pro dativo, ubi conceptus, quos nos Syrorum verbis subdimus, a Syrorum conceptibus nonnihil differunt: v. g. Eph. 6, 13. *ut possitis* ܠܐܘܪܥܗ ܕܒܝܫܐ *obviam ire malo*, *obvium habere malum*; Luc. 13, 2. ܕܗܟܢܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ *quod ita factum est* seu *evenit illis*, qs. germ. *dass dieses sie also betroffen hat*; sic Act. 7, 40. et cap. 28, 5. 6. Item Deut. 20, 11. ܢܫܬܥܒܕܘܢ *ser-*

vient tibi, qu. *colent te* servitiis; Act. 6, 2. ܘܢܫܡܫ ܦܬܘܪܐ *et ministrabimus mensis*, qs. *ministrando curabimus mensas*. 3. Pro ablativo, post verba copiae vel inopiae: ut Ps. 104, 24. ܡܠܝܐ ܐܪܥܐ ܩܢܝܢܟ *plena est terra possessionem tuam*, pro, *possessione tua*; Col. 1, 9. ܕܬܬܡܠܘܢ ܝܕܥܬܐ *ut impleamini cognitionem*, pro, *cognitione*; Matth. 16, 26. *si* - - ܢܦܫܗ ܢܬܚܣܪ *animam suam destitutus fuerit*, pro, *anima sua*, h. e. *si animae suae iacturam fecerit*. Item post verba quaedam neutra; ut Act. 2, 15. ܩܡ ܡܨܥܬ ܬܠܡܝܕܐ *stetit medium* (pro, *in medio*) *discipulorum*; Matth. 26. 39. ܢܥܒܪܝܢܝ *transeat me*, pro παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ.

XIII. Gradus comparationis non terminationibus, sed vel sensu vel periphrasi discernuntur. Quod 1. ad sensum, confer Rom. 9, 12. ܩܫܝܫܐ ܢܗܘܐ ܥܒܕܐ ܠܙܥܘܪܐ *senex erit servus parvo*, id est, *senior minori*; Matth. 11, 20. ܚܝܠܘܗܝ ܣܓܝܐܐ *virtutes eius multae*, i. e. *plurimae*, cap. 22, 36. *Quodnam est praeceptum in lege* ܪܒ *magnum*, i. e. *maximum*? Quod vero 2. ad periphrasin, comparativus describitur per positivum cum praecedente vel seq. ܡܢ *prae*; ut Ioh. 10, 29. ܡܢ ܟܠ ܪܒ ܗܘ *prae omnibus magnus est*, pro, *major*

omnibus; 1. Cor. 1, 25. *Stultitia Dei* ܚܟܝܡܐ ܗܝ ܡܢ ܒܢܝܢܫܐ *sapiens est prae hominibus*, pro, *sapientior hominibus*. Aliquando emphaseos (ut videtur) caussa, interiicitur ܛܒ *valde*, vel ܝܬܝܪ *magis*; ut Hebr. 3, 3. ܣܓܝܐܐ *magna est enim gloria huius* ܛܒ ܡܢ ܕܡܘܫܐ *valde prae gloria Mosis*, pro, *longe maior*; item cap. 4, 12. cap. 11, 4. 26. Act. 20, 25. *Beatus est qui dat* ܝܬܝܪ ܡܢ ܐܝܢܐ ܕܢܣܒ *magis prae illo qui accipit*, pro, *beatior est accipiente*. Superlativus significatur vel per quadrilittera, ut 1. Cor. 6, 2. ܙܥܘܪܐ ἐλαχίστων, 2. Petr. 1, 4. ܪܘܪܒܐ μέγιστα; vel per geminationem positivi, ut Ioh. 6, 6. ܩܠܝܠ ܩܠܝܠ *parvum parvum*, i. e. *minimum*; vel adiecto ܕܛܒ *valde*, ut Matth. 8, 28. ܒܝܫܐ ܕܛܒ *mali valde*, i. e. *pessimi*; vel praemisso ܣܓܝ *multum*, ut Apoc. 18. 12. cap. 21, 11. ܣܓܝ ܡܝܩܪܬܐ τιμιωτάτῳ; vel sequente praefixo ܒ ante pluralem, ut Matth. 2, 6. ܒܨܝܪܐ ܒܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ *parva in regibus* (id est minima regum) *Iudae*; vel per constructionem cum genitivo plurali, ut 1. Cor. 15, 9. ܙܥܘܪܗܘܢ ܕܫܠܝܚܐ *parvus* (i. e. minimus) *apostolorum*; Eph. 3, 8. vel denique per positivum ab-

solute positum, ut Matth. 5. 19. cap. 25, 40. 45.

XIV. Singularia collectiva, seu quae in singulari multitudine notant, iungi et pluralibus possunt, respectu habito ad sensum: ut Ioh. 4.30. ܘܢܦܩܘ ܐܢܫܐ *et exiverunt homo*, id est, *homines*; unde impositum ribbui, de quo lib. I. cap. III. §. 4. At ܥܢܐ *ovis* seu *oves*, iungitur singulari, etiam de multis; ut Ioh. 10, 3. ܘܥܢܐ ܫܡܥܐ ܩܠܗ *et ovis audit*, (pro, *et oves audiunt*) *vocem eius*.

XV. Defectiva, seu pluralia tantum, modo pluralibus iunguntur, modo singularibus; illud grammaticam, hoc vero ad sensum: ut ܫܡܝܐ *caeli* vel *caelum*, plurale in syntaxi est Marc. 1, 10. ܐܬܦܬܚܘ ܫܡܝܐ *scissi sunt caeli*, at singulare Matth. 16, 2. 3. ܣܡܩ ܫܡܝܐ *rubet caelum*, et Luc. 3, 21. Hebr. 9, 24. Sic ܚܝܐ *vitae* vel *vita*, singulare est, Ioh. 1, 4. ܒܗ ܚܝܐ ܗܘܐ *in ipso vita erat*, at mox ibidem plurale, ܘܚܝܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܢܘܗܪܗ ܕܥܠܡܐ *et vitae erant lux mundi*, At ܐܦܝ ܬܪܥܐ *facies portae*, seu *velum*, singulare est. Marc. 15, 38. ܘܐܦܝ ܬܪܥܐ ܐܨܛܪܝ *et velum ruptum est*. Quamvis enim in parallelis Matth. 27, 51. et

Luc. 23, 45. editio Polygl. τὸ ܐܨܛܪ̈ܝ signo ribbui notaverint, quasi illud plurale esset, idemque cum ܐܨܛܪ̈ܝܝ *ruptae sunt*, tamen falsum hoc esse, prodit locus cit. Lucae, in quo sequitur ܡܢ ܡܨܥܬܗ *ex medio sui*, cum suffixo singulari masculino. Sic et duale proprium ܡܨܪܝܢ *Aegyptus*; Hebr. 11, 26. ܣܝܡ̈ܬܗ ܕܡܨܪܝܢ *thesauri eius* (fem. sing.) np. *Aegypti*, et vers. 27. ܫܒܩܗ ܠܡܨܪܝܢ *reliquit eam*, np. *Aegyptum*.

XVI. Status constructus pro absoluto venit ante praepositiones, sive 1. praefixas, ut Matth. 16, 3. ܢܣ̈ܒܝ ܒܐ̈ܦܐ *acceptores facierum*, *hypocritae*, pro ܢܣ̈ܒܝܢ; Luc. 1, 7, 18. ܡܥ̈ܠܝ ܒܝܘܡ̈ܬܗܘܢ *provecti in diebus suis*; vers. 28. ܡܒܪܟܬ ܒܢܫ̈ܐ *benedicta in mulieribus*; v. 51. ܡܬܪ̈ܝܡܝ ܒܬܪܥܝܬܐ *inflatos mente*; cap. 2, 36. ܩܫܝܫܬ ܒܝܘܡ̈ܬܗ *provecta in diebus suis*; Act. 23, 23. ܫܕ̈ܝ ܒܝܡܝܢܐ *iaculantes dextra*; 2. Tim. 3, 2. ܟܦܘ̈ܪܝ ܒܛܝܒܘܬܐ *abnegantes beneficium*, *ingrati*; Cant. 1, 8, ܫܦܝܪܬ ܒܢܫ̈ܐ *pulchra in mulieribus*: sive 2. separatas, ut 1. Tim. 1, 9. ܫܟ̈ܒܝ ܥܡ ܕܟܪ̈ܐ *concumbentes cum maribus*; Apoc. 12, 15. ܫܩܝܠܬ ܡܢ ܢܗܪܐ *ab-*

lata a fluvio, cap. 14, 4. ܙܒ̈ܝܢܐ ܡܢ ܐܪܥܐ *emti ex terra*.

XVII. Constructio per regimen loco constructionis cum adiectivo obtinet, ubi *dextrum* quid aut *sinistrum* describitur: ut Luc. 22, 50. Ioh. 18, 10. *amputavit* ܐܕܢܗ ܕܝܡܝܢܐ *aurem eius dextri*, sc. lateris, pro *dextram*. Sic Iud. 3,21. *Extendit* ܐܝܕܗ ܕܣܡܠܐ *manum suam sinistri* lateris, pro *sinistram*.

XVIII. Geminatio eorumdem nominum per adpositionem, sensum habet vel 1. intensivum, de quo supra §. 13. in descriptione superlativi; vel 2. distributivum, ut Matth. 20, 9. 10. ܕܝܢܪ ܕܝܢܪ *denarium denarium*, pro, *singulos denarios* Ioh. 6, 7. cap. 8, 9. ܚܕ ܚܕ *unus unus*, pro, *unusquisque* seu *singuli*; cap. 21, 25. Apoc. 21, 21. ܚܕܐ ܚܕܐ *unum unum*, pro, *singula* seu *singulatim*; cap. 2, 6. ܬܪܬܝܢ ܬܪܬܝܢ *duas duas*, pro, *binas*; 2. Cor. 11, 24. ܐܪܒܥܝܢ ܐܪܒܥܝܢ *quadraginta quadraginta*, pro, *quadrageni*; Marc. 6, 40. *discubuerunt* ܣܕܪܝܢ ܣܕܪܝܢ ܒܡܐܐ ܡܐܐ ܘܒܚܡܫܝܢ ܚܡܫܝܢ *areolis areolis* (id est *areolatim*) *centum centum*, *et quinquaginta quinquaginta*, id est, *centeni* et *quinquageni*; vel 3. plurativum et diversitatis; ut Marc. 2, 17. ܕܟܘܪܗܐ ܟܘܪܗܐ ܕܟܠܗܘܢ *qui*

malo malo (hoc est, diversis pluribusque malis) *adfecti erant*; Ioh. 5, 4. ܒܙܒܢ ܙܒܢ *in tempore tempore*, id est, variis temporibus; 1. Tim. 1,3. cap. 4, 1. cap. 5, 15. ܐܢܫ ܐܢܫ *homo homo*; quasi unus et alter, τινές *quidam*. Act. 10, 46. ܒܠܫܢ ܠܫܢ *diversis linguis*; cap. 21, 34. ܡܕܡ ܡܕܡ *diversum quid*; cap. 25, 19. ܐܠܗܡܬܐ ܕܝܢ ܡܕܡ ܡܕܡ *quaestiones vero aliquam aliquam*, i. e. *varias*; vel 4. successivum, ut Act. 11, 4. cap. 18, 23. cap. 21. 19. ܒܬܪ ܒܬܪ *post post*, i. e. ordine, unus post alterum.

XIX. Nomina quaedam substantiva, per ellipsin suppressa, faciunt singulares et velut impersonales locutiones; ut ܪܘܚܐ *spiritus* vel ܢܦܫܐ *anima*, in verbis ܡܬܟܪܝܐ, ܡܬܥܩܐ, ܐܬܥܩܬ *contristatur*, *taedet*, *piget*, cum sequente praefixo lomad: exempla dedimus cap. I. §. 26. sub his ipsis verbis. Item ܠܒܐ *cor*, post ܟܐܒ *doluit* cum praefixo lomad; ut Hebr. 10, 34. ܘܟܐܒ ܠܟܘܢ ܠܒܐ ܥܠܝܗܘܢ ܕܐܣܝܪܝܢ *et doluit vobis* (cor) *super illis qui vincti sunt*, pro, καὶ τοῖς δεσμίοις (sic enim interpres syr.) συνεπαθήσατε, *condoluistis*; 1. Sam. 22, 8. ܘܠܝܬ ܕܟܐܒ ܠܒܗ ܡܢܟܘܢ ܥܠܝ *nec est qui doleat ex vobis super me*, qui condoleat mihi.

Nec non ܐܪܥܐ *terra*, aut ܐܝܡܡܐ *dies*, post verba ܢܓܗ *illuxit* Luc. 6, 13. cap. 22, 66. cap. 23. 54. et ܚܫܟ *tenebrascit* Ioh. 6, 17.

XX. Deest item 1. ܐܠܦܐ vel ܣܦܝܢܬܐ *navem*, post ܕܒܪ *duxit* et ܪܕܐ *deduxit*, in significatione *navigandi*, v.g. Ioh.6, 19. Marc. 6, 48. Luc. 8,23. item 2. ܦܕܢܐ *iugum*, *par boum*, seu *vomerem*, post idem verbum ܕܒܪ *duxit*, in significatione *arandi*, v. g. 1. Sam. 8, 12. coll. integra syntaxi Luc. 17, 7. *Quis vestrum habet servum*, ܕܕܒܪ ܦܕܢܐ *qui ducit iugum* seu *vomerem*, id est, ἀροτριῶντα *arantem*. 3. ܐܬܪ *locus* et ܐܡܬ *tempus*, ante relativum pronomen *qui* vel *quod*, cum id significat *ubi* vel vel *quando*. Sonabit igitur *ubi* proprie, *loco quo*; et *quando*, *tempore quo*; v. g. Marc. 4, 15. cap. 13, 14. Ioh. 5, 7. cap. 7, 31. item Marc. 14, 9. ܟܠ ܐܬܪ ܕܬܬܟܪܙ ܣܒܪܬܝ *omni* (loco) *ubi praedicabitur evangelium meum*. Plenius expressa syntaxis Matth. 6, 19. cap. 8, 19. ܐܬܪ ܕܣܣܐ ܘܐܟܠܐ ܡܚܒܠܝܢ *loco quo* (i. e. *ubi*) *tinea et aerugo perdunt*. 4. ܨܒܘܬܐ vel plur. ܨܒܘ̈ܬܐ *res*, ante *qui quae quod* absolute positum; ut Hebr. 5, 1. ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܐܠܗܐ ܐܢܝܢ *super illis* (rebus) *quae Dei sunt*.

5. ܦܓܪܐ *corpus*, post ܐܫܝܓ *lavit* Ioh. 9, 7, 11. 15.

XXI. Idem nomen, quod in orationis subiecto, aut membro sive antecedente sive sequente expressum est, in eius praedicato, vel membro sive subsequente sive antecedente subticetur: ut Marc. 11, 13. ܙܒܢܐ ܓܝܪ ܠܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܬܐܢܐ *tempus enim* illud *non erat* seu *fuerat* (tempus) *ficuum*; Hebr. 5, 14. ܕܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܥܫܝܢܬܐ *perfectorum vero* (cibus) *est cibus solidus*. Ioh. 1, 14. ܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܕܝܚܝܕܝܐ ܕܡܢ ܐܒܐ *gloriam tanquam* (gloriam) *unigeniti a Patre*; cap. 5, 36. *Est mihi* ܣܗܕܘܬܐ ܕܪܒܐ ܡܢ ܕܝܘܚܢܢ *testimonium maius quam* (testimonium) *Ioannis*. Sic cap. 10, 21. cap. 11, 4. Luc. 5, 3. Act. 23, 6, Hebr. 3, 3. cap. 5, 14. Item post suffixa et ante dolath: ut Matth. 3, 4. ܠܒܘܫܗ ܗܘܐ ܠܒܘܫܗ ܕܣܥܪܐ *erat vestitus eius* (vestitus) *pili*; Col. 3, 22. ܠܡܪܘܬܟܘܢ ܕܦܓܪܐ *dominis vestris* (dominis np.) *corporis*, i. e. corporalibus; Hebr. 12, 9. ܐܒܗܝܢ ܕܒܣܪܐ *patres nostri* (np. patres) *carnis*, seu carnales. Hinc et ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ, quod *spiritum sanctitatis* seu *sanctum* vertere solemus, cum similibus constructionibus, ita resolve, ac si plene dixisset Syrus, ܪܘܚܐ ܕܗܘ ܪܘܚܐ ܩܘܕܫܐ *spiritum* illum *qui est spiritus sanctitatis*.

XXII. De numeralibus, quorum tum cardinalia tum ordinalia supra dedimus lib. II. cap. II. §. 14. ratione syntaxeos nota.

1. Cardinalia ab XI. ad XIX. ita in unam vocem componuntur, ut minor numerus antecedat; e. g. ܚܕܥܣܪ *undecim*, q. d. *unus decem*. Compositi vero numeri maiores, quanquam separatis vocibus, seu ordinantur, e. g. Apoc. 4, 4. ܬܠܬܝܢ ܘܬܡܢܐ ܫܢܝܢ 38. *anni*; Marc. 6, 44. ܚܡܫܐ ܐܠܦܝܢ ܓܒܪܝܢ 5000. *viri*; et inverso ordine Matth. 14, 21. ܐܠܦܐ ܚܡܫܐ *millia quinque*, ܒܥܣܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ 23000; et Apoc. 14, 3. ܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܪܒܥܐ ܐܠܦܝܢ 144000.

2. Eadem cardinalia rem numeratam modo praecedunt, modo sequuntur: ut Matth. 4, 8. Vidit ܬܪܝܢ ܐܚܝܢ *duos fratres*, at vers. 21. ܐܚܐ ܬܪܝܢ *fratres duos*; Luc. 1, 56. ܝܪܚܐ ܬܠܬܐ *menses tres*, at Act. 20, 3. ܬܠܬܐ ܝܪܚܝܢ *tres menses*.

3. Cardinalia a 3. et quae sequuntur, nominibus rei numeratae iunguntur plerumque per appositionem in statu absoluto; rarius per regimen in statu constructo: ut Luc. 19, 17. ܥܣܪܐ ܡܕܝܢܢ *decem urbes*, at Matth. 4, 25. ܥܣܪܐ ܡܕܝܢܬܐ qs. *decas urbium*. Sic 1. Cor. 4, 15. ܪܒܘ ܬܪ̈ܐ *myrias*

doctores; cap. 14, 19. ܪܒܘ ܡܠܝܢ *myrias verba*, et Matth. 18, 24. ܪܒܘ ܟܟܪܝܢ *myrias talenta*, pro, *doctorum*, *verborum*, *talentorum*. Vide dissert. de Soloec. Generis §. 22.

4. Pro ordinalibus Syri aliquando utuntur cardinalibus, quibus et reliquarum vocum syntaxin adcommodant: ut Matth. 20, 3. ܒܬܠܬ ܫܥܝܢ *in tribus horis*, pro *hora tertia*; v. 5. ܒܫܬ ܘܒܬܫܥ ܫܥܝܢ *in sex et in novem horis*, id est, *horis sexta et nona*, it. ܘܠܘܬ ܚܕܥܣܪܐ ܫܥܝܢ *et circa undecim horas* i. e. *horam undecimam*; cap. 27, 45. ܥܕܡܐ ܠܫܥܝܢ ܬܫܥ *usque ad horas novem*, pro, *usque ad horam nonam*; Marc. 15, 33. ܘܟܕ ܗܘܝ ܫܬ ܫܥܝܢ *et cum factae fuissent sex horae*, pro, γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης.

5. Inprimis id fit, si numerus denarium superest; ac tum res numerata praecedit in statu constructo: ut Luc. 3, 1. ܒܫܢܬ ܚܡܫܬܥܣܪܐ *anno* τῶν *quindecim*, pro, *decimo quiuto*; num. 33, 38. ܒܫܢܬ ܐܪܒܥܝܢ *anno* τῶν *quadraginta*, pro, *quadragesimo* cet. Quo casu numeratum post numerale subauditur in plurali, ut plena syntaxis docet Gen. 7, 11. ܒܫܢܬ ܫܬ ܡܐܐ ܫܢܝܢ *anno sexcentorum annorum*, id est *sexcentesimo*; eaque talis fere, qualis ܝܘܡܐ ܕܝܘܡܢܐ *dies huius*

diei, pro, *dies hodiernus*, Act. 20, 26. Rom. 11. 8. Vide supra §. 10.

6. Sed et generatim cardinalia cum et sine praefixo dolath, in constructionibus per regimen aequipollent ordinalibus; ut Dan. 1, 21. ܠܫܢܬ ܚܕܐ *usque ad annum primum*; cap. 2, 1. ܒܫܢܬ ܬܪܬܝܢ *anno secundo*. Sic ܕܬܪܝܢ *secundus* Matth. 22, 26, 39. Marc. 12, 21. Luc. 19, 18. ܕܬܪܬܝܢ *secunda* Luc. 12; 38. ܕܬܠܝܬܐ *tertius* Marc. 12, 21. Luc. 20, 12. Ioh. 2, 1. ܕܬܠܬ *tertia* Luc. 12, 38. ܕܐܫܬܐ *sextus* cap. 1, 26. 36. ܕܫܒܝܥܝܐ *septimus* Iudae v. 14. ܕܬܡܝܢܝܐ *octavus* Luc. 1, 59. 2. Petr. 2, 5.

7. Numeralia partem totius significantia, exprimuntur vel per separatas voces, ut ܬܘܠܬܐ *pars tertia*, ܪܘܒܥܐ *quarta*, ܚܘܡܫܐ *quinta*, ܡܥܣܪܬܐ *decima*, Apoc. 8, 7, sqq. cap. 6, 8. 2. Sam. 3, 27. Hebr. 7; 2. 4. 8. 9. vel per periphrasin, ut ܚܕ ܡܢ ܥܣܪܐ *unum de decem*, pro, *decima pars* Apoc. 11, 13.

8. Vicem notantia, ut *bis*, *ter* cet. describuntur per ordinalia, sive absolute posita, ut ܬܪܝܢ *duo*, pro *bis*, et ܬܠܬ *tres*, pro *ter*, Marc. 14, 30. 72. Luc. 18, 12. sive cum addito nomine

ܙܒܢ *tempus*, vel ܙܒܢܝܢ *tempora*, ut ܚܕܐ ܙܒܢ *uno tempore*, pro *semel* 2.Cor. 11, 24. 25. ܬܪܬܝܢ ܙܒܢܝܢ *duobus temporibus*, *bis* Marc. 14, 30. 72. ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ *ter* Act.10,16. ܫܒܥ ܙܒܢܝܢ *septies* Luc. 17,4. ܥܕܡܐ ܠܫܒܥܝܢ ܙܒܢܝܢ ܫܒܥ ܫܒܥ *usque ad septuagies septies* Matth. 18, 22. At cum una vicium, v. g. altera, tertia, quarta, notanda est, una numerali praefigitur dolath; ut ܕܬܪܬܝܢ ܙܒܢܝܢ *altera vice*, seu *iterum* Matth. 26, 42. Ioh. 3, 4. cap. 9, 24. ܕܬܠܬ ܙܒܢܝܢ *tertia vice*, *tertium* Marc. 14, 41. Dicitur tamen et separata voce ܬܢܝܢܘܬ *iterum* Iudae vers. 12.

9. Multiplicativa, seu quae latinis terminantur in *plum*, ut *duplum*, *triplum* cet. Syris exprimuntur per ܚܕ *unum* cum sequentis nomine numerali cardinali, et hoc cum praefixo beth, ut ܚܕ ܒܫܒܥܐ *unum in septem*, i. e. *septuplum* vel *septuplo* Gen. 4, 15, Esa. 30, 26. ܚܕ ܒܡܐܐ *unum in centum*, pro *centuplo* Matth. 19, 29. Luc.8,8. vel sine interveniente praefixo, ut ܚܕ ܬܪܝܢ *unum duo*, pro, *duplo* Ier. 17, 18. quo et pertinet ܚܕ ܟܡܐ *unum quot*, pro *quanto magis* Philem, v.16. Hebr. 12, 25. et Rabb. על אחת כמה וכמה idem: vel

cardinalia cum praefixo beth, ut ܒܐܪܒܥܐ *in quatuor*, subaudi ܐܥ̈ܦܐ *duplicationibus*, id est, *quadruplum* Luc. 19, 9. coll. Luc. 18, 30. *Nemo relinquit domos* cet. *propter regnum Dei, quin recepturus sit* ܒܐܥ̈ܦܐ ܣܓܝ̈ܐܐ *in duplicationibus multis*, id est, πολλαπλασίονα *multiplicia*.

10. Distributiva, ut *bini*, *terni*, *quini*, fiunt per geminationem cardinalium: de qua supra §.21.

CAPUT III.

De idiomatibus particularum syntacticis.

I. Pronomina, quae ipseitatem identitatemque notant, exprimuntur per personalia repetita, cum interpositis particulis, ܐܝܟ sequente dolath, *sicut*, et ܟܕ *cum*: ut Hebr. 1, 12. ܘܐܢܬ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܟ ܐܝܬܝܟ *tu vero es sicut es*, pro, *tu vero idem es*, ὁ ἀυτός, cap. 10. 1. 11. ܗܢܘܢ ܟܕ ܗܢܘܢ ܕܒ̈ܚܐ *illa*, *cum* sunt *illa*, *sacrificia*, pro, *eadem*: Phil. 3, 1. ܗܢܝܢ ܟܕ ܗܢܝܢ τὰ ἀυτὰ, *eadem*. Aliquando tamen illis significandis inservit nuda pronominum ܗܘ *ille* et ܗܘ *ipse* combinatio: ut Ioh. 5. 9. ܘܗܘ ܗܘ ܝܘܡܐ *et ille ipse dies*; vers. 15.

ܕܝܫܘܥ ܗܘ ܗܘ ܕܐܣܝܗ *quod Iesus esset ille ipse qui sanasset eum*.

II. Eadem describuntur per praepositiones, sive separatas sive praefixas, repetitas, cum interposito suffixo pleonastico: 1. per separatas; ut Act. 9, 21. et Eph. 6, 22. ܡܛܠܗ ܡܛܠ ܗܢܐ *propter illud, propter hoc*, i. e. *propter hoc ipsum*; 1. Tim. 1, 6. ܡܢܗܘܢ ܡܢ ܗܠܝܢ *ex illis, ex his, ex his ipsis*; Hebr. 9, 21. ܡܢܗ ܡܢ ܕܡܐ *de eodem sanguine*; vide et Act. 27, 30. 2. per praefixas; ut Matt. 3, 1. ܒܗܘܢ ܕܝܢ ܒܝܘܡܬܐ ܗܢܘܢ *in illis vero, in diebus istis*, pro, *in his ipsis vero diebus*: item cap. 8, 3. 13. Rom. 3, 30. Hebr. 2, 14. cap. 9, 21. Sic Matth. 26, 44. *dixit* ܠܗ ܠܡܠܬܐ *idem verbum*, it. Ioh. 5, 4. Hebr. 9, 24. Vide quae porro dicemus §. 7.

III. Ceteroqui personalia pronomina quum in eadem oratione geminantur, prius subiecti, posterius verbi substantivi, *sum es est*, vicem gerit: ut Matth. 3, 11. ܐܢܐ ܡܥܡܕ ܐܢܐ *ego baptizans sum*; Ioh. 1, 19. ܐܢܬ ܡܢ ܐܢܬ *tu quis es?* cap. 4, 29. ܠܡܐ ܗܘܝܘ ܡܫܝܚܐ *numquid ille sit* (per crasin pro ܗܘ ܗܘ) *Messias*; Gen. 23, 19. ܗܝ ܗܝ *illa est*; Ex. 16, 8. ܘܚܢܢ ܡܢܐ ܚܢܢ *et nos quid sumus?* At in casu obliquo geminatio ha-

bet emphasin : ut Matth. 27, 4. ܠܢ ܡܐ ܠܢ *nobis quid nobis?* pro, *quid ad nos?* Ioh. 21, 22. ܠܟ ܡܐ ܠܟ *quid ad te?* cap., 36. ܠܝ ܕܝܢ ܐܝܬ ܠܝ *mihi vero est mihi*, pro, *ego vero habeo*.

IV. Pronomen 3. personae, aliquando venit loco pronominis 1. vel 2. personae, respectu ad praedicatum potius habito, quam ad subiectum : ut Matth. 16, 16. ܐܢܬ ܗܘ ܡܫܝܚܐ *Tu es Messias*. Item cap. 11, 3. ubi ܗܘ est pro ܐܢܬ. Sicut et in suffixis, Hebr. 3, 6. ܘܐܝܬܘܗܝ ܒܝܬܗ ܚܢܢ *et est domus eius nos*, pro ܘܐܝܬܝܢ *et sumus*.

V. Pronomen ܗܘ *ille* emphatice aliquando redundat, per expletiva adverbia *tantum*, *demum*, *tandem*, utcumque reddendum : ut Matth. 15, 19. ܡܢ ܠܒܐ ܓܝܪ ܗܘ ܢܦܩܝܢ *ex corde enim demum egrediuntur* cet. cap. 11, 4. et Luc. 7, 19. ܐܘ ܠܐܚܪܢܐ ܗܘ ܡܣܟܝܢܢ *an alium demum expecturi sumus?* Unde Col. 1, 19. ܕܒܗ ܗܘ ܨܒܐ verte, *quia in ipso demum* (non in alio ullo) *voluit omnis plenitudo inhabitare*, non, ut Angli verterunt, *quia in ipso voluit ille omnem plenitudinem inhabitare*.

VI. Pronomina ܗܢܘ *iste*, ܗܕܐ *ista*, ܗܠܝܢ *isti*, ܗܠܝܢ *istae*, nominibus proposita vel subiecta,

respondent Graecorum articulo praepositivo ὁ, ἡ, τό, et quidem sine intercedente praefixo dolath, definite, ut Ioh. 5, 7. ܗܘ ܟܪܝܗܐ ὁ ἀσθενῶν; vers. 9. 15. ܓܒܪܐ ܗܘ et ܗܘ ܓܒܪܐ ὁ ἄνθρωπος; at cum intercedente dolath, indefinite; ut Hebr. 7, 7. ܗܘ ܕܒܨܝܪ τὸ ἔλαττον, et ܗܘ ܕܡܝܬܪ ܡܢܗ τὸ κρεῖττον, *quod melius est illo*. Solet et ante ܕ relativum redundare; ut Matth. 11, 3. ܗܘ ܕܐܬܐ ὁ ἐρχόμενος.

VII. Pronomina partitiva, seu partes designantia, notantur vel 1. per ܐܢܫ plur. ܐܢܫܝܢ sequente ܡܢ, ut Rom. 11, 14. ܘܐܚܐ ܐܢܫܝܢ ܡܢܗܘܢ *et ut salvem homines* (i. e. *aliquos*) *ex illis*; Matth. 24, 23. ܐܢ ܐܢܫ ܢܐܡܪ ܠܟܘܢ *si homo*, id est, *si quis dixerit vobis*: vel 2. per ܐܝܬ ܕ *est* vel *sunt qui* vel *quae*; ut Matth. 13, 8. *et dedit fructum*, ܐܝܬ ܕܡܐܐ ܘܐܝܬ ܕܫܬܝܢ ܘܐܝܬ ܕܬܠܬܝܢ *fuit quod centum, et fuit quod sexaginta, et fuit quod triginta*, id est, *aliquid quidem centuplicem, aliud vero sexagenum, aliudque tricenum*. Sic cap. 21. 35. cap. 22, 5. cap. 25, 15. Act. 23, 6. Aliquando tamen partium altera tertiave exprimitur per ܐܚܪܢܐ plur. ܐܚܪ̈ܢܐ *alius, alia aliud*; ut Matth. 13, 4. 7. ܐܝܬ ܕܢܦܠ ܥܠ ܝܕ ܐܘܪܚܐ — — ܘܐܚܪܢܐ ܢܦܠ

ܥܠ ܫܘܥܐ — — ܘܐܚܪܢܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܟܘܒܐ — — ܘܐܚܪܢܐ ܢܦܠ ܒܐܪܥܐ ܛܒܬܐ *fuit* (aliquid) *quod caderet ad latus viae*, — — *aliud vero cecidit super saxum*, — — *et aliud cecidit inter spinas*, — — *aliud denique cecidit in terram bonam* cap. 25, 15. Ioh. 7, 12.

VIII. Pronomina reciproca, ut et quae ipseitatem proprietatemque notant, circumscribuntur per ܢܦܫܐ *anima* et ܩܢܘܡܐ *substantia*, cum adiectis suffixis: ut Matth. 23, 12. *quisquis exaltaverit*, et *quisquis humiliaverit* ܢܦܫܗ *animam suam*, id est, *seipsum*. Ioh. 5, 43. ܒܫܡ ܢܦܫܗ *in nomine animae suae*; hoc est, *suo ipsius*, ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι; Prov. 3, 5. ܥܠ ܡܕܥܐ ܕܢܦܫܟ ܠܐ ܬܬܟܠ *et sapientiae tuae ipsius ne innitaris*; vers. 7. ܠܐ ܬܗܘܐ ܚܟܝܡ ܒܥܝܢܝ ܢܦܫܟ *ne sis sapiens in oculis tuis ipsius*; Luc. 11, 17. ܥܠ ܢܦܫܗ *contra animam suam*, et ܥܠ ܩܢܘܡܗ *contra substantiam suam*, pro, *contra seipsum* Ioh. 5, 26. ܒܩܢܘܡܗ *in se ipso*. Sic cap. 6, 53. Rom. 1. 27. 2 Cor. 12, 15. Item Rom. 9, 3. ܐܢܐ ܩܢܘܡܝ *ego substantia mea*, per appositionem, pro *ego ipse*; 1. Thess. 4, 9. ܐܢܬܘܢ ܩܢܘܡܟܘܢ *vos ipsi*.

IX. Praefixorum ܒܝܘܡ quae sit significatio

ordinaria, lib. II. cap. III. §. 5. exposuimus. Speciatim ܒ alicubi obiectivum est, notans obiectum, in quo agens occupetur; nempe post verba ܐܘܕܝ *confessus est*, ܟܦܪ *abnegavit*, ܡܠܐ *implevit*, ܐܘܪܡ *assumsit*; ut Matth. 10, 32. Quisquis ܢܘܕܐ ܒܝ *confitebitur me*, ܐܘܕܐ ܒܗ *confitebor eum*, proprie, *in me*, et *in eo*; vers. 3. *quisquis vero* ܢܟܦܘܪ ܒܝ *abnegabit me*, ܐܟܦܘܪ ܒܗ *abnegabo eum*, itidem proprie, *in me*, *in eo*; Act. 5, 3. ܡܠܐ ܣܛܢܐ ܠܒܟ *implevit satanas cor tuum*. ܐܘܪܡ ܒܡܕܥܗ *assumsit sententiam suam*.

X. Praefixum ܕ, quod relativum *qui quae quod*, vel caussale *ut* vel *quod*, ordinarie significat,

1. Nota genitivi est in constructionibus per regimen, ubi loco constructi praecessit nomen in statu vel emphatico vel suffixo; ut Eph. 6, 17. ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ *verbum Dei*, 1. Petr. 1, 25. ܡܠܬܗ ܕܐܠܗܢ *verbum Dei nostri*. Alicubi tamen absolute, sine praevio nomine regente, genitivum notat: ut Rom. 14, 8. ܕܡܪܢ ܚܢܢ *Domini nostri* (puta, peculium) *sumus*. Hebr. 10, 39. *nos vero non sumus* ܕܡܘܚܠܐ — — ܐܠܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ *torporis*, — *sed fidei*, puta, filii.

2. Facit ex substantivis adiectiva. Exempla dedimus cap. II. §. 5, 2. quibus addimus Marc. 5, 15. 16. ܗܘ ܕܫܐܕܘܗܝ *is cuius sunt daemones*, pro, *daemoniacus*.

3. Ex numeralibus cardinalibus ordinalia. vide cap. II. §. 21. 6.

4. Nominibus adiectivis praefixum, vel particulariter illa capi docet; ut Ioh. 7, 31. cap. 14, 12. ܕܡܝܬܪܢ ܡܢ ܗܠܝܢ *maiora hisce*, q. d. aliqua *quae maiora sunt his*; Apoc, 22, 10. ܗܘ ܙܒܢܐ ܓܝܪ ܕܩܪܝܒ ܐܝܬܘܗܝ *illud enim tempus est* (aliquid quod est) *propinquum*; Luc. 6, 9. *quid licitum est in sabbato facere?* ܕܛܒ ܐܘ ܕܒܝܫ *bonum, an malum?* Hebr. 6, 13. ܕܪܒ ܡܢܗ *maiorem se aliquem*, et vers. 16. ܒܪܒ ܡܢܗܘܢ *per maiorem se* quempiam: uti Ioh. 10, 10. dicitur ܡܕܡ ܕܡܝܬܪ *aliquid maius*, et Luc. 8, 17. ܡܕܡ ܕܟܣܐ *quidquam contecti*; vel adverbialiter, ut Matth. 8,28. *duo daemones* ܒܝܫܐ ܕܛܒ *mali valde* Ioh. 3, 3. 7. ܡܢ ܕܪܝܫ *denuo*.

5. Ex interrogativis facit relativa: ut ܡܢ *quis, quae, quinam, quaenam?* item ܐܝܢܐ *quis?* ܐܝܕܐ *quae?* ܐܝܠܝܢ *quinam* vel *quaenam?* ܡܢܐ *quid-*

nam? item ܐܝܟܐ *ubi?* ܐܝܟܢܐ *quomodo?* ܐܡܬܝ *quando?* omnia interrogative: at Matth. 5, 39. ܟܠ ܡܢ ܕܡܩܕܡ ܠܟ *quisquis praecesserit te*; Hebr. 8, 1. ܐܝܢܐ ܕܝܬܒ *qui sedit*; Apoc. 12, 13. ܐܝܕܐ ܕܝܠܕܬ *quae peperit*, Rom. 1, 32. ܐܝܠܝܢ ܕܝܕܥܝܢ *qui cum noverint*; Matth. 6, 12. ܡܐ ܕܨܒܝܬܘܢ *quod vultis*, Matth. 6, 19. ܐܝܟܐ ܕܓܢܒܐ ܦܠܫܝܢ *ubi fures perfodiunt*; Ioh. 8, 28. ܐܝܟܢܐ ܕܐܠܦܢܝ ܐܒܝ *quemadmodum docuit me Pater meus*, et ܐܡܬܝ ܕܬܪܝܡܘܢܝܗܝ ܠܒܪܗ ܕܐܢܫܐ *cum elevabitis Filium hominis*; omnia relative. Ubi tamen interrogatio indirecta est, dolath interrogativae voci non subiicitur, sed praefigitur; ut Matth. 2, 4. *Interrogavit eos*; ܕܐܝܟܐ *ubi nasciturus esset Christus?*

6. Aliquando ἰλλάπει, e. g. ante futura, in significatione caussali *ut*; Ioh. 21, 3. ܐܙܠ ܐܢܐ ܕܐܨܘܕ ܢܘܢܐ *abeo* ut *vener pisces*; item in significatione *dum*, post ܥܕ *usque*, v. g. Ioh. 5, 7. ܥܕ ܐܢܐ ܐܬܐ *usque* dum *ego venio*; cap. 9, 4. ܥܕ ܐܝܡܡܐ ܗܘ *usque* dum *dies est*; cap. 18, 28. ܥܕ ܐܟܠܝܢ *usque* dum *comederent*. Vide cap. 1. §. 21, 2.

7. E contrario expletivum est, et redundat, cum ab initio sermonis directi, post dicti signum;

ut Matth. 1, 23. *ut impleretur quod dictum est a Domino per Prophetam*, ܘܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܬܒܛܢ *nempe* (sic enim utcumque vertere licebit) *virgo concipiet*, cet. item cap. 2, 15. cap. 3, 9. Ioh. 1. 23. item in ܘܠܡܐ *numquid* ? Ioh. 3, 4. cap. 6, 61. 70. tum post particulas conditionales ܐܢ *si*, ܐܦܢ *si*, *etsi*, et ܐܠܘ ܠܐ *nisi*; ut Matth. 10, 13. ܘܐܢ ܗܘ ܕܫܘܝܐ ܒܝܬܐ *et si sit digna domus* ista, q. d. *et si contingat*, *ut digna sit*; item Marc. 8, 3. Luc. 6. 7. Ioh. 8, 36. Act. 16. 15. Rom. 2, 26. 1. Cor. 14. 23. 1. Tim. 3, 15. Hebr. 6, 8. 3 Ioh. vers. 10. Sic Matth. 9, 21. ܐܦܢ ܠܢܚܬܗ ܒܠܚܘܕ ܐܩܪܒ ܐܢܐ *si vel vestem eius solum attingerem*; Ioh. 8, 25. Marc. 13, 20. ܐܠܘ ܠܐ ܡܪܝܐ ܒܨܪ *et nisi Dominus curtavisset*: tum emphatice ante propositionis praedicatum, ut Ioh. 6, 63, ܪܘܚܐ ܗܝ ܕܡܚܝܐ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν.

8. Denique cum ܠܐ *non*, significat *sine*, et cum sequente ܒ, *praeter*, *extra*: ut Gen. 15, 2. ܘܠܐ ܒܢܝܐ *sine liberis*; Hebr. 11, 11. ܘܠܐ ܒܙܒܢܐ *praeter tempus*, q. d. *sine in-tempore*.

XI. Praefixum ܘ *et*, saepe ἐναλλάξ inter duo verba immediate se subsequentia, respondentia Graecorum compositis, quorum exempla dedimus

cap. I. §. 9. vel quorum prius respondet participio, ut Matth. 2, 9. *usque dum* ܩܡ ܐܬܐ *venit* (i. e. *veniens*) *stetit*; vers. 11. ܘܢܦܠܘ ܣܓܕܘ ܠܗ *et prociderunt* (i. e. *procidentes*) *adorarunt eum*. Vide supra, cap. I. §. 18.

XII. Praefixum ܠ seu lomad, cum adiecto pronomine personali suffixo, emphatice nonnumquam redundat: ut Matth. 20, 6. ܙܠܘ ܠܟܘܢ *abite vobis*, pro πορεύεσθε simpliciter; Ioh. 4, 49, ܐܙܠܘ ܠܗܘܢ *abierunt sibi*; Ioh. 1, 15. 27. 30. 37. et cap. 5, 3. ܘܗܘܐ ܠܗ ܩܕܡܝ *et fuit sibi ante me*. At post ܒܝܢܬ *inter*, notat alterum obiectorum distinguendorum: ut Matth. 18, 15. *Argue fratrem tuum* ܒܝܢܝܟ ܘܠܗ ܠܚܘܕܘܗܝ *inter te et ipsum solum* Aliquando et cum ellipsi τε • *et*, ut Luc. 11, 51. cap. 18, 11.

XIII. Suffixa pronomina post verba et praepositiones sunt personalia, ut ܡܚܝܗܝ *percussit eum*, ܡܢܟ *a te*, cet. post nomina vero, possessiva, ut ܪܫܝ *caput meum*, cet.

XIV. Possessiva sunt vel 1. suffixa inseparabilia, verbis, nominibus particulisve solum adnexa, quorum paradigmata lib. II. cap. III. §. 19. 20. dedimus; vel 2. separata, quae fiunt per ܕܝܠ (compositum ex chald. די *qui quae quod*, ל

nota dativi) cum adiectivis suffixis, ut Matth. 6. 13. ܡܛܠ ܕܕܝܠܟ ܗܝ ܡܠܟܘܬܐ *quoniam tuum est regnum*; Ioh. 1, 11. ܠܕܝܠܗ ܐܬܐ *ad sua venit*, ܘܕܝܠܗ ܠܐ ܩܒܠܘܗܝ *et sui* (οἱ ἴδιοι) *non assumserunt eum*. Vide porro cap. 10, 12, 24. Luc. 10. 35. item Apoc. 1, 5. *et qui exsolvit nos* ܡܢ ܚܛܗܝܢ ܕܝܠܢ ܒܕܡܐ ܕܝܠܗ *a peccatis nostris per sanguinem suum*; cap. 12, 4. ܠܒܪܐ ܕܝܠܗ *filium eius*; vel 3. utriusque generis, tum haec, tum illa, maioris emphaseos caussa, et ut pronomina possessiva cum elevatiore pronuncientur accentu: eo scilicet casu, quo Graeci pro communibus possessivis, μου, σου, αὐτοῦ vel αὐτῆς, ἡμῶν, ὑμῶν, αὐτῶν, adhibent possessiva emphatica, ἐμὸς, σὸς, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος: ut Marc. 2, 18. ܘܬܠܡܝܕܝܟ ܕܝܠܟ *et discipuli tui, tui* inquam; Luc. 6, 42. ܒܥܝܢܟ ܕܝܠܟ *in oculo tuo ipsius*; Ioh. 4, 34. ܡܐܟܘܠܬܝ ܕܝܠܝ *cibus meus, meus* dico; et si plura desideras, cap. 5, 47. cap. 7, 6. 8. cap. 15, 21. Quin 4. idem illud ܕܝܠ cum suffixis, post suffixa personaliter accepta, aliquando cum emphasi redundat: ut 2. Cor. 1, 12. ܠܘܬܟܘܢ ܕܝܠܟܘܢ *apud vos, vos* dico; cap. 5, 19. ܒܢ ܕܝܠܢ *in*

nobis, *nobis* dico; et 1 Ioh. 2, 2. ܡܛܠܢ ܕܝܠܢ *pro nobis*, *nobis* dico.

XV. Casum obliquum nominis procedit aliquando suffixum pleonasticum cum sequente praefixo dolath, si nomen sit genitivi; at lomad, si accusativi casus: 1. Illud quidem in constructione substantivi cum substantivo, ac adeo ante genitivum, v. g. Matth. 1, 20. ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ *filius Davidis*, proprie *filius eius*, nempe *Davidis*; Act. 4, 10. ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ *in nomine eius*, np. *Iesu*, pro, *in nomine Iesu*: Hoc vero 2. ante accusativum v. g. Matth. 1, 21. ܢܚܝܘܗܝ ܠܥܡܗ *servabit populum suum*, proprie *servabit eum*, np. *populum suum*; vers. 25. ܘܕܒܪܗ ܠܐܢܬܬܗ *assumsit* (*eam*, nempe) *uxorem suam*, et ܝܠܕܬܗ ܠܒܪܗ *peperit filium suum*, cet. Aliquando merum suffixum sine sequente lomad interponitur: ut Matth. 25, 25. ܛܫܝܬܗ ܟܢܟܪܟ *occultavit talentum tuum*, pro, ܠܟܢܟܪܟ; cap. 27, 5. ܘܫܕܝܗܝ ܟܣܦܐ *et proiecit argentum*; cap. 26, 51. Marc. 14, 47. et Ioh. 18, 11. ܦܣܩܗ ܐܕܢܗ *amputavit aurem eius*; 1. Tim. 6, 14. ܕܬܛܪܝܘܗܝ ܦܘܩܕܢܐ *et serves praeceptum*.

XVI. Istam nominum syntaxin pleonasticam etiam praepositiones imitantur nonnunquam: ut

anticam Iesu ; Apoc. 5, 8. ܩܕܡܘܗܝ ܕܐܡܪܐ *ante agnum*, Vide et Act. 6, 6.

XVII. Quantum ad adverbia, aliqua illorum ex nominibus fiunt, 1. partim adiectivis, ut ܡܚܕܐ *statim*, qs. ܡܢ ܚܕܐ ܫܥܬܐ *ex una* eademque *hora* Matth. 3, 16. cap. 21, 32. ad instar graec. ἐξ αὐτῆς, scil. τῆς ὥρας Acts 10. 33. ܫܦܝܪ; *bene*, qs. *bonum*, scil. *ministerium* 1. Tim. 3, 13. ܥܡ ܛܒ *cum bonum*, pro *quamvis*, germ. *obwol* Hebr. 5, 8. 2. partim substantivis, ut ܒܪ ܫܥܬܗ *illico*, qs. *filius horae suae*, de quo supra cap. II. §. 3, 1. ܡܢ ܫܠܝ, vel ܡܢ ܫܠܝܐ, et per synaeresin ܡܫܠܝܐ *a tranquillitate*, item ܡܢ ܬܚܝܬ ܫܠܝܐ *a-sub tranquillitate*, i. e. *illico*, *confestim*, Marc. 9, 8. 1. Thess. 5, 3. Act. 9, 3. Amant et alias Syri adverbiorum periphrases: ut *propemodum* ܒܩܠܝܠ ܡܕܡ *in exiguo quodam* Act. 26, 28. *partim*; ܡܢ ܐܬܪ ܩܠܝܠ *ex loco modico* Rom. 11, 25. vel ܙܥܘܪ; ܩܠܝܠ *modicum exiguum* 2. Cor. 2, 5. vel ܩܠܝܠ ܡܢ ܣܓܝ *parum de multo* Rom. 15, 24. 1. Cor. 13, 9. 12. 2. Cor. 1, 14.

XVIII. ܗܐ *ecce!* emphatice redundat 1. ante terminum temporis durantis, ut Luc. 7, 45. ܗܐ ܡܢ

ܕܥܠܬ, *ecce ex quo intravit*, graec. ἀφ' ἧς εἰσῆλθε; et cap. 8, 29. Marc. 9, 21. Act. 10, 30. item Num. 22, 28. ܗܐ ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ *ecce tribus vicibus*, seu *iam tertium*, nam et τῷ ἤδη *iam* respondet Matth. 3. 10. cap. 15, 32. cet. 2. post ܠܐ *non*, interrogative capiendum, ubi idem proin est ac ה interrogativum Hebraeorum; ut Matth. 5, 46. ܠܐ ܗܐ *non ecce*, pro οὐχὶ *nonne*? Sic vers. 47. cap. 13, 27. 56. cet. Eius tamen loco alicubi alternat verbum substantivum ܗܘܐ *fuit*, v. g. Matth. 13, 56. Luc. 11. 40. Ioh. 6, 70. de quo vide supra cap. I. §. 25, 1. 3. in comparationibus, ut Act. 10, 47. ܕܗܐ ܩܒܠܘ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܐܝܟܢܐ ܕܚܢܢ *qui ecce! acceperunt Spiritum S. sicut nos*, ubi *ecce! sicut* aequipollet latino *perinde ac*.

XIX. Ceterum Syri particulas sat multas habent compositas: ut ܐܝܟܐ *ubi*? ܐܝܟܢܐ *quomodo*? ܐܝܢܐ *quae*? ܐܝܡܟܐ *unde*? ex ܐܝ hebr. אִי interrogativo, et ܟܐ כה *heic*, ܟܢ כֵּן *sic*, Chald. דא *haec*, et ܡܟܐ *hinc*, item ܗܕܐ *haec*, ܗܝܕܝܢ *tunc*, ܗܟܝܠ *nunc*, *igitur*, ܗܟܢܐ *ita*, ܗܟܘܬ *similiter*, ܗܠܝܢ *hi*, ܗܫܐ *iam*, ex demonstrativo ܗܐ *ecce*, et chald. דא *haec*, אֱדַיִן *tunc*, ܟܝܠ *nunc*, ܟܢܐ *ita*,

ܟܘܬ *sicut*, chald. אִלֵּין *hi*, et ܫܥܐ *hora*; porro ܗܘܪܐ *hic*, ܗܘܪܝܟ *illio*, ex rabb. הָרֵי *ecce*, et ܗܐ *heic*, ܠܗܠ *illic*; ܡܚܕܐ *statim*, ܡܟܐ *hinc*, ܐܡܟܐ *unde?* ܡܟܝܠ *a nunc*, ܡܡܬܘܡ *ab* ullo *unquam* tempore, ex ܡܢ *ab*, ܚܕܐ *una* seu *eadem*, ܟܐ *heic*, ܟܝܠ *nunc*, ܡܬܘܡ *unquam*; ܥܕܟܝܠ *adhuc*, ܥܕܠܐ *priusquam*, ܥܕܡܐ *usque dum*, ex ܥܕܡ *usque ad*, et ܟܝܠ *nunc*, ܠܐ *non*, ܡܐ *dum* ܒܠܥܕ hebr. בִּלְעֲדֵי *sine*, ex בַּל *non* et עַד *usque ad*; ܝܘܡܢܐ *hodie*, ex ܝܘܡܐ *dies*, et ܗܢܐ *hic*; ܡܕܝܢ *igitur*, ex ܡܐ cum sequente praefixo ܕ *quod*, et ܐܢ *si*, ܡܕܡ *quidquam*, num ex ܡܢ *de* et ܡܐ cum praefixo ܕ *quod?*

Ἐπίμετρον syntaxeos.

Synchysis, seu transpositus vocum ordo, Syris frequens: ut 1. verbi ܗܘܐ *fuit*; Luc. 5, 3. *una illarum navium* ܕܫܡܥܘܢ ܗܘܬ ܟܐܦܐ *Simeonis erat Petri*, pro, *erat Simeonis Petri*; 2. nominis, Matth. 16; 1. ܘܫܐܠܝܢ ܠܗ ܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܚܘܐ ܐܢܘܢ *et rogabant eum signum de caelo ut*

ostenderet sibi , pro , *ut signum de caelo* cet.
3. Particulae, Marc. 1, 45. *ita ut non posset Iesus* ܓܠܝܐܝܬ ܕܢܥܘܠ ܠܡܕܝܢܬܐ *palam ut ingrederetur* (pro , *ut palam ingrederetur* , h. e. *palam ingredi*) *in urbem* ; cuiusmodi plura vide supra §.10,8. Hebr.5,7. cap.7.28. ܢܡܘܣܐ ܒܢܝܢܫܐ ܗܘ ܟܪܝܗܐ ܡܩܝܡ *lex homines est* (proprie *illa*) *infirmos constituens* , pro, *lex est homines infirmos constituens pontifices* . Ioh. 8, 33. ܙܪܥܗ ܚܢܢ ܕܐܒܪܗܡ *semen sumus Abrahami* ; et vers. 37. ܥܒܕܐ ܗܘ ܕܚܛܝܬܐ *servus est peccati* . Vide porro Ioh. 7,31. cap. 21, 23. 1. Tim. 3, 5. cap. 6, 7. 1. Ioh. 5, 5. Deut. 31, 2.

FINIS.

ܩܦܠܐܘܢ ܐ. ܡܢ ܣܦܪܐ ܕܒܪܝܬܐ

ܒܪܫܝܬ ܒܪܐ ܐܠܗܐ ܝܬ ܫܡܝܐ. ܘܝܬ ܐܪܥܐ. ܘܐܪܥܐ ܗܘܬ ܬܘܗ ܘܒܘܗ. ܘܚܫܘܟܐ ܥܠ ܐܦܝ ܬܗܘܡܐ. ܘܪܘܚܗ ܕܐܠܗܐ ܡܪܚܦܐ ܥܠ ܐܦܝ ܡܝܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܐ. ܘܗܘܐ ܢܘܗܪܐ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܦܪܫ ܐܠܗܐ ܒܝܬ ܢܘܗܪܐ ܠܚܫܘܟܐ. ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܢܘܗܪܐ ܐܝܡܡܐ. ܘܠܚܫܘܟܐ ܩܪܐ ܠܠܝܐ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܕ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܪܩܝܥܐ ܒܡܨܥܬ ܡܝܐ. ܘܢܗܘܐ. ܘܦܪܫ ܒܝܬ ܡܝܐ ܠܡܝܐ. ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ ܪܩܝܥܐ. ܘܦܪܫ ܒܝܬ ܡܝܐ ܕܠܬܚܬ ܡܢ ܪܩܝܥܐ. ܘܒܝܬ ܡܝܐ ܕܠܥܠ ܡܢ ܪܩܝܥܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܪܩܝܥܐ ܫܡܝܐ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ. ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܬܪܝܢ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܢܬܟܢܫܘܢ ܡܝܐ ܕܠܬܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܐܬܪܐ ܚܕ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܝܫܬܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܝܒܝܫܬܐ ܐܪܥܐ. ܘܠܟܢܫܐ ܕܡܝܐ ܩܪܐ ܝܡܡܐ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܬܦܩ ܐܪܥܐ ܬܕܐܐ ܥܣܒܐ. ܕܡܙܕܪܥ ܙܪܥܐ ܠܓܢܣܗ. ܘܐܝܠܢܐ ܕܦܐܪܐ ܕܥܒܕ ܦܐܪܐ ܠܓܢܣܗ ܕܢܨܒܬܗ ܒܗ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܐܦܩܬ ܐܪܥܐ ܬܕܐܐ ܥܣܒܐ. ܕܡܙܕܪܥ ܙܪܥܐ ܠܓܢܣܗ. ܘܐܝܠܢܐ ܕܥܒܕ ܦܐܪܐ ܕܢܨܒܬܗ ܒܗ

ܚܫܘܟܐ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ
ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܐܪܒܥܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܪܚܫܘܢ ܪ̈ܚܫܐ
ܚܝܬܐ ܘܦܪܚܬܐ. ܕܦܪܚܐ ܥܠ ܐܦܝ ܐܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ.
ܘܒܪܐ ܐܠܗܐ ܬܢܝܢܐ ܪܘܪܒܐ. ܘܟܠܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ. ܕܪܚܫܐ
ܕܐܪܚܫܘ ܡܝܐ ܠܓܢܣܗܘܢ: ܘܟܠ ܦܪܚܬܐ
ܕܦܪܚܐ ܠܓܢܣܗ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܒܪܟ ܐܢܘܢ
ܐܠܗܐ ܘܐܡܪ ܦܘܫܘ ܘܣܓܘ ܘܡܠܘ ܡܝܐ ܕܒܝܡܡܐ
ܘܦܪܚܬܐ: ܬܣܓܐ ܒܐܪܥܐ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ
ܝܘܡܐ: ܕܚܡܫܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܬܦܩ ܐܪܥܐ ܢܦܫܐ
ܚܝܬܐ: ܠܓܢܣܗ ܒܥܝܪܐ ܘܪܚܫܐ ܘܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ. ܘܗܘܐ
ܗܟܢܐ. ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܠܓܢܣܗ.
ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܢܥܒܕ ܐܢܫܐ ܒܨܠܡܢ ܐܝܟ ܕܡܘܬܢ. ܘܢܫܠܛ
ܒܢܘܢܐ ܕܝܡܐ. ܘܒܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܒܥܝܪܐ. ܘܒܟܠ
ܐܪܥܐ ܘܒܟܠ ܪܚܫܐ ܕܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܒܪܐ
ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ ܒܨܠܡܗ. ܒܨܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪܐ ܐܢܘܢ.
ܕܟܪܐ ܘܢܩܒܬܐ ܒܪܐ ܐܢܘܢ. ܘܒܪܟ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ
ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܦܘܫܘ ܘܣܓܘ ܘܡܠܘܗ̇ ܠܐܪܥܐ ܘܟܒܘܫܘܗ̇.
ܘܫܠܘܛܘ ܒܢܘܢܐ ܕܝܡܐ. ܘܒܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܟܠ
ܚܝܘܬܐ ܕܪܚܫܐ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ
ܗܐ ܝܗܒܬ ܠܟܘܢ ܟܠ ܥܣܒܐ ܕܡܙܕܪܥ ܙܪܥܐ

ܫܬܐܣܬܐ ܕܐܪܥܐ ܠܒܢܝܢܗܘܢ: ܘܒܢܝܢܐ ܠܒܢܝܢܗܘܢ: ܘܡܠܟܘ
ܘܪܡܐ ܕܐܪܥܐ ܠܒܢܝܢܗܘܢ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܐܡܪ
ܐܠܗܐ. ܢܗܘܘܢ ܢܗܝܪܐ ܒܪܩܝܥܐ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ. ܘܢܦܪܫܘܢ
ܒܝܬ ܢܗܘܪܐ ܘܒܝܬ ܚܫܘܟܐ. ܘܒܒܪܝܬܐ ܘܒܒܢܝܢܗ
ܫܬܐܣܬܐ ܕܐܪܥܐ. ܘܒܒܢܝܢܗ ܘܪܡܐ ܕܪܘܚܐ ܥܠ ܐܪܥܐ.
ܘܒܪܐ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ ܒܨܠܡܗ. ܒܨܠܡܐ ܐܠܗܐ ܒܪܝܗܝ
ܕܟܪ ܘܢܩܒܐ ܒܪܐ ܐܢܘܢ. ܘܒܪܟ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ. ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ. ܦܪܘ ܘܣܓܘ ܘܡܠܘ ܐܪܥܐ ܘܟܘܒܫܘܗ.
ܘܫܠܛܘ ܒܢܘܢܝ ܝܡܐ. ܘܒܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܒܒܥܝܪܐ
ܘܒܟܠܗ ܚܝܘܬܐ ܕܪܚܫܐ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܗܐ
ܝܗܒܬ ܠܟܘܢ ܟܠܗ ܥܣܒܐ ܕܐܪܥܐ ܕܡܙܕܪܥ ܥܠ
ܐܦܝ ܟܠܗ ܐܪܥܐ. ܘܟܠ ܐܝܠܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܦܐܪܐ ܐܝܠܢܐ
ܕܙܪܥܗ ܡܙܕܪܥ: ܠܟܘܢ ܢܗܘܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ. ܘܠܟܠܗܘܢ
ܚܝܘܬܐ ܕܒܪܐ. ܘܠܟܠܗ ܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܠܟܠ
ܕܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ. ܟܠܗ
ܝܘܪܩܐ ܕܥܣܒܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ
ܟܠ ܕܥܒܕ ܘܗܐ ܛܒ ܫܦܝܪ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ
ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܫܬܐ ܀

ܬܘܒ ܡܕܪ̈ܫܐ ܡܢܝܢ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ

ܡܕܪܫܐ ܩܕܡܝܐ

ܛܘܒܘܗܝ ܠܓܒܪܐ ܕܒܐܘܪܚܐ ܕܥܘܠܐ ܠܐ ܗܠܟ܆ ܘܒܙܒܢܐ ܕܚܛܝܐ ܠܐ ܩܡ܆ ܘܒܟܠ ܡܘܬܒܐ ܕܡܡܝܩܢܐ ܠܐ ܝܬܒ. ܐܠܐ ܒܢܡܘܣܗ ܕܡܪܝܐ ܪܥܝܢܗ܆ ܘܒܢܡܘܣܗ ܢܗܓܐ ܐܝܡܡܐ ܘܠܠܝܐ. ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܐܝܠܢܐ ܕܢܨܝܒ ܥܠ ܬܦܐ ܕܡܝܐ܆ ܕܦܐܪ̈ܘܗܝ ܝܗܒ ܒܙܒܢܗ܆ ܘܛܪ̈ܦܘܗܝ ܠܐ ܢܬܪܘܢ܆ ܘܟܠ ܕܥܒܕ ܡܨܠܚ. ܠܐ ܗܟܢܐ ܪ̈ܫܝܥܐ܆ ܐܠܐ ܐܝܟ ܥܘܪܐ ܕܕܪܐ ܪܘܚܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܢܩܘܡܘܢ ܪ̈ܫܝܥܐ ܒܕܝܢܐ܆ ܘܐܦܠܐ ܚ̈ܛܝܐ ܒܟܢܘܫܬܐ ܕܙܕܝ̈ܩܐ. ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܗܘ ܡܪܝܐ ܐܘܪܚܐ ܕܙܕܝ̈ܩܐ܆ ܘܐܘܪܚܐ ܕܪ̈ܫܝܥܐ ܬܐܒܕ ܀

܀ ܡܕܪܫܐ ܕܬܪܝܢ ܀

ܠܡܢܐ ܪ̈ܓܫܘ ܥܡ̈ܡܐ ܘܐܡ̈ܘܬܐ ܪܢܝ ܣܪܝܩܘܬܐ. ܩܡܘ ܡ̈ܠܟܐ ܕܐܪܥܐ ܘܫܠܝ̈ܛܢܘܗ܆ ܘܐܬܡܠܟܘ ܐܟܚܕܐ ܥܠ ܡܪܝܐ ܘܥܠ ܡܫܝܚܗ. ܘܢܦܣܩ ܣܢܥܝܗܘܢ ܘܢܫܕܐ ܡܢܢ ܢܝܪܗܘܢ. ܘܝܬܒ ܒܫܡܝܐ ܢܓܚܟ܆ ܘܡܪܝܐ ܢܡܝܩ ܒܗܘܢ. ܗܝܕܝܢ ܢܡܠܠ ܥܡܗܘܢ ܒܪܘܓܙܗ܆ ܘܒܚܡܬܗ ܢܒܗܠ ܐܢܘܢ. ܐܢܐ ܐܩܝܡܬ ܡܠܟܝ ܥܠ ܨܗܝܘܢ ܛܘܪܐ ܕܩܘܕܫܝ܆ ܕܐܡܠܠ ܥܠ ܩܝܡܗ. ܡܪܝܐ ܐܡܪ ܠܝ

ܘܪܘܚ ܐܝܬܝܟ: ܘܐܢܐ ܡܘܕܝܢܐ ܠܒܪܝܟ. ܥܠܠ ܡܢܝܢ ܘܐܠܗܐ
ܠܟ ܒܫܡܝܐ ܠܥܠܡܝܢ: ܘܫܘܒܚܐ ܠܒܪܝܬܗ ܕܐܘܪܚܐ.
ܐܘܪܚܐ ܐܝܬܝ ܕܡܫܒܚܐ ܕܩܘܫܬܐ: ܘܐܝܟ ܡܠܐܟ ܦܫܐ ܠܡܫܩܝ
ܐܢܘܢ. ܘܗܐ ܡܠܟܐ ܐܫܬܒܚ ܘܐܬܪܘܡ ܕܫܒܚܘ ܕܐܘܪܚܐ.
ܦܠܘܣ ܠܫܪܪܐ ܕܡܫܝܚܐ: ܘܐܫܬܘܕܥܘ ܪܚܡܬܐ.
ܢܦܫ ܒܪܐ ܕܠܐ ܢܦܠ ܘܐܬܒܣܝ ܡܢ ܐܘܪܚܗ. ܡܛܠ
ܕܟܝ ܡܠܟܐ ܡܫܝ ܩܕܡܘܗܝ: ܢܣܒܘܢ ܠܟܠ ܕܐܡܠܟܝܢ
ܒܟܠܗܘܢ.

ܡܐܡܪܐ ܕܝܠܗ

ܫܡܝܐ ܡܫܡܫܝܢ ܫܘܒܚܗ ܕܐܠܗܐ: ܘܒܟܝܢ ܐܝܟ ܕܗܘܘ ܡܫܝܢܐ
ܘܡܬܚܐ. ܗܘܝܐ ܠܗܘܝܐ ܡܢܗ ܡܬܡܪܐ: ܘܟܠܗ ܠܟܠܗ
ܡܫܢܐ ܡܬܚܐ. ܟܕ ܡܬܡܪܐ ܐܦܠܐ ܡܠܐ ܘܠܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܡܠܘܗܝ. ܒܟܠܗ ܐܘܪܚܐ ܢܦܩ ܩܠܗܘܢ: ܘܒܣܘܦܐ
ܕܬܒܝܠ ܡܠܝܗܘܢ. ܘܠܐ ܫܡܫܐ ܢܦܩ ܡܢ ܓܢܘܢܗ
ܒܗܘܢ: ܘܗܘ ܐܝܟ ܚܬܢܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܓܢܗ ܒܥܘܢܐ
ܢܘܗܪܐ ܐܝܟ ܓܢܒܪܐ ܠܡܪܗܛ ܐܘܪܚܗ. ܘܡܢ ܫܘܩܝ
ܫܡܝܐ ܡܦܩܗ ܘܡܫܡܫܗ ܥܠ ܫܘܩܝ ܫܡܝܐ: ܘܠܝܬ
ܕܡܛܫܐ ܡܢ ܚܡܝܡܘܬܗ. ܢܡܘܣܗ ܕܡܪܝܐ ܕܠܐ ܡܘܡ ܘܡܦܢܐ
ܢܦܫܐ: ܣܗܕܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܡܗܝܡܢܐ ܘܡܚܟܡܐ ܠܛܠܝܐ.
ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܬܪܝܨܝܢ ܘܡܚܕܝܢ ܠܠܒܐ: ܦܘܩܕܢܗ

ܕܦܫܬܐ ܕܡܪܢܐ ܕܢܦܫܗ. ܒܢܝܐ ܘܡܥܕܪ ܒܟܠ ܘܡܪܢܐ
ܘܡܫܝܚܐ ܒܫܘܒܚܐ ܕܡܪܢܐ ܕܗܘܝܘ: ܠܟܠܟܘܢ ܘܫܠܡܐ
ܒܒܠܒܘܬܗ. ܘܦܓܥܝܢ ܡܢ ܕܘܟܐ ܘܡܢ ܦܐܝܐ ܠܡܫܝܚܐ:
ܘܡܫܠܡ ܡܢ ܕܟܠܐ ܘܡܢ ܒܬܪܝܐ. ܐܦ ܠܟܠܢܫ ܢܬܪܘܙ
ܕܗܘܝ: ܘܠܐ ܢܬܪܐ ܐܢܘܢ ܢܬܦܪܫ ܡܢܗܘܢ. ܠܡܬܒܥܘ ܡܢܗ
ܡܬܒܥܝܢܐ: ܘܡܢ ܠܫܡܝܐ ܐܬܐ. ܐܦ ܡܢ ܒܗܘܠܐ
ܡܫܬܥܒܕܝܢ ܠܒܠܚܘܕ: ܘܠܐ ܢܬܥܠܠܘܢ ܒܗ ܒܫܘܠܛܢܐ
ܘܐܘܪܚܐ ܡܢ ܫܘܪܝܐ. ܢܗܘܐ ܠܥܠܡܝܢ ܡܬܟܣܝܢ
ܕܦܘܡܢ: ܘܢܗܘܐ ܕܒܟܠ ܡܫܒܚ ܡܪܢܐ ܠܒܪܘܝܢ
ܘܦܪܘܩܢ:·

ܬܘܒ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܡܢ ܝܘܚܢܢ ܡܟܪܙܢܐ.

ܒܪܫܝܬ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܠܬܐ. ܘܗܘ ܡܠܬܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܗܘܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܘܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܗܘ ܡܠܬܐ.
ܗܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܪܫܝܬ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܟܠ ܒܐܝܕܗ
ܗܘܐ. ܘܒܠܥܕܘܗܝ ܐܦܠܐ ܚܕܐ ܗܘܬ ܡܕܡ ܕܗܘܐ. ܒܗ
ܚܝܐ ܗܘܐ. ܘܚܝܐ ܐܝܬܘܗܝ ܢܘܗܪܐ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ. ܘܗܘ
ܢܘܗܪܐ ܒܚܫܘܟܐ ܡܢܗܪ ܘܚܫܘܟܐ ܠܐ ܐܕܪܟܗ. ܗܘܐ ܓܒܪܐ
ܕܐܫܬܠܚ ܡܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܫܡܗ ܝܘܚܢܢ. ܗܢܐ ܐܬܐ ܠܣܗܕܘܬܐ
ܕܢܣܗܕ ܥܠ ܢܘܗܪܐ. ܕܟܠ ܐܢܫ ܢܗܝܡܢ ܒܐܝܕܗ. ܠܐ

ܗܘ ܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܐܠܐ ܕܢܣܗܕ ܥܠ ܢܘܗܪܐ. ܐܝܬܘܗܝ
ܗܘܐ ܓܝܪ ܢܘܗܪܐ ܕܫܪܪܐ ܕܡܢܗܪ ܠܟܠ ܐܢܫ ܕܐܬܐ
ܠܥܠܡܐ. ܒܥܠܡܐ ܗܘܐ. ܘܥܠܡܐ ܒܐܝܕܗ ܗܘܐ.
ܘܥܠܡܐ ܠܐ ܝܕܥܗ. ܠܕܝܠܗ ܐܬܐ. ܘܕܝܠܗ ܠܐ
ܩܒܠܘܗܝ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܩܒܠܘܗܝ ܝܗܒ ܠܗܘܢ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܒܢܝܐ ܕܐܠܗܐ ܢܗܘܘܢ. ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܗܝܡܢܝܢ
ܒܫܡܗ. ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܢ ܕܡܐ. ܘܠܐ ܡܢ ܨܒܝܢܐ
ܕܒܣܪܐ. ܘܠܐ ܡܢ ܨܒܝܢܐ ܕܓܒܪܐ. ܐܠܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܐܬܝܠܕܘ. ܘܡܠܬܐ ܒܣܪܐ ܗܘܐ ܘܐܓܢ ܒܢ ܘܚܙܝܢ
ܫܘܒܚܗ. ܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܕܝܚܝܕܝܐ ܕܡܢ ܐܒܐ. ܕܡܠܐ
ܛܝܒܘܬܐ ܘܩܘܫܬܐ. ܝܘܚܢܢ ܐܣܗܕ ܥܠܘܗܝ. ܘܩܥܐ
ܘܐܡܪ. ܗܢܘ ܗܘ ܕܐܡܪܬ ܕܒܬܪܝ ܐܬܐ. ܘܗܘܐ ܠܗ
ܩܕܡܝ. ܡܛܠ ܕܩܕܡܝ ܗܘܐ. ܘܡܢ ܡܠܝܘܬܗ
ܚܢܢ ܟܠܢ ܢܣܒܢ. ܘܛܝܒܘܬܐ ܚܠܦ ܛܝܒܘܬܐ. ܡܛܠ
ܕܢܡܘܣܐ ܒܝܕ ܡܘܫܐ ܐܬܝܗܒ. ܩܘܫܬܐ ܘܛܝܒܘܬܐ ܒܝܕ
ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ.

ܠܘܬ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܝܘܚܢܢ.

ܠܐܠܗܐ ܠܐ ܚܙܐ ܐܢܫ ܡܡܬܘܡ ܝܚܝܕܝܐ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܒܥܘܒܐ ܕܐܒܘܗܝ ܗܘ ܐܫܬܥܝ. ܘܗܕܐ ܗܝ ܣܗܕܘܬܗ
ܕܝܘܚܢܢ. ܟܕ ܫܕܪܘ ܠܘܬܗ ܝܗܘܕܝܐ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ. ܟܗܢܐ

ܘܡܠܬܐ ܕܫܡܥܬܘܢ ܐܝܬܝܗ̇ ܡܢ ܐܝܬ. ܘܐܦ ܘܠܐ ܕܩܢ.
ܘܐܦ ܕܠܗ ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܥܡܪܐ. ܘܡܠܬܗܘܢ ܠܘܬ ܡܢܝܢܐ
ܘܟܠܐ. ܐܠܗܐ ܐܝܬ. ܘܐܡܪ ܠܐ ܐܫܟܚ. ܕܟܠܐ ܐܝܬ. ܘܐܡܪ
ܠܐ. ܘܐܡܪܗ ܠܗ. ܘܡܕܡ ܐܝܬ ܕܢܦܠ ܦܫ ܚܣܝܢܐ
ܠܐܠܗܐ ܕܢܘܪܐ. ܡܕܝܢ ܐܡܪ ܐܝܬ ܕܟܠ ܢܗܘܐ. ܘܐܡܪ
ܐܢܐ ܡܠܐ ܕܡܪܐ ܕܡܢܕܥܢܐ. ܘܐܚܘܐ ܐܘܪܚܐ ܕܡܪܢܝܬܐ.
ܐܡܢܐ ܕܐܡܪ ܐܚܝܢܐ ܕܟܠܐ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܐܫܬܘܕܥܘ ܡܢ
ܦܬܓܡܐ ܗܘܘ. ܘܡܠܬܗܘܢ ܘܐܡܪܘ ܠܗ. ܡܕܝܢ ܗܘ ܡܫܠܠ
ܡܬܟܬܒ ܐܝܬ ܠܝ ܐܝܬ ܠܐ ܐܫܟܚ ܡܫܡܫܐ ܘܠܐ ܐܠܗܐ ܘܠܐ
ܕܟܠܐ. ܟܠܐ ܡܫܝܚ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܐܢܐ ܡܬܟܬܒ ܐܢܐ
ܟܬܒܐ. ܟܬܒܗܘܢ ܕܡܢ ܩܕܡ. ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܐ ܡܬܟܬܒ
ܐܝܬܘܗܝ ܠܗ. ܗܢܘ ܕܟܬܒ ܐܢܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܬܟܬܒ.
ܗܘ ܕܐܢܐ ܠܐ ܫܡܥܐ ܐܢܐ ܕܐܡܪܐ ܟܬܒܐ ܕܡܫܠܡܢܘܬܗܘܢ. ܗܟܝܠ
ܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܗܘܐ ܟܟܬܒܐ ܕܡܘܕܥ ܐܡܠܐ ܕܡܬܟܬܒ
ܗܘܐ ܡܫܡܥ.

Pag.	lin.		ERRATA.		CORRIGE,
7	2	pro	ܐܣܗܕܘܗܝ	lege	ܐܣܗܕܘܗܝ
8	10		ܒܐܘܪܚܐ		ܒܐܘܪܚܐ
11	3		ܐܬܡܟܟ		ܐܬܡܟܟ
21	1		ܢܥܡܪܘܢ		ܢܥܡܪܘܢ
ib.	19		ܐܘܩܠ		ܐܘܩܠ
23	1		ܪܫܡܐ		ܪܫܡܐ
24	10		ܡܫܒܚܐ		ܡܫܒܚܐ
28	17		ܚܒܪܐ		ܚܒܪܐ
30	12		ܡܫܟܚ		ܡܫܟܚ
37	2		ܐܬܡܣܟܢܘ		ܐܬܡܣܟܢܘ
44	6		ܢܓܪ		ܢܓܪ
46	1		ܐܬܬܘܣܦ		ܐܬܬܘܣܦ
48	22		ethpeal		ethpeel
ib.	23,		ܐܬܦܬܠ		ܐܬܦܬܠ
49	18		ܐܣܒܪ		ܐܣܒܪ
53	17		ܐܘܪܘܦ		ܐܘܪܘܦ
59	18		ܐܬܬܦܬܠ		ܐܬܬܦܬܠ
60	5		ܐܬܦܬܟܘܢ		ܐܬܦܬܟܘܢ
61	2		ܐܬܬܦܬܟܢ		ܐܬܬܦܬܟܢ
ib.	3		ܐܬܬܦܬܟ		ܐܬܬܦܬܟܢ

Pag.	lin.		ERRATA.		CORRIGE.
ib.	9	prō	ܐܬܠܡܝܕܘ	lege	ܐܬܬܠܡܝܕܘ
ib.	12		ܢܬܠܡܝܕܘܢ		ܢܬܬܠܡܝܕܘܢ
64	9		peal		pael
ib.	10		ܐܩܠ		ܐܩܠ
ib.	11		ܐܬܠܘ		ܐܬܠܘ
ib.	13		ܠܗ		ܠܗ
ib.	17		ܐܬܬܩܠ		ܐܬܬܩܠ
71	9		ܡܚܡܕܘܗ		ܡܚܡܕܘܗ
88	11		ܐܚܠܐ		ܐܚܠܐ
98	8		ܐܬܘܣܡܢ	fem.	ܐܬܘܣܡܢ
99	11		ܡܚܡܠܘܣܗ		ܡܚܡܠܘܣܗ
126	15		ܐܣܘܡܝܐ		ܐܣܘܡܝܐ
127	9		ܗܘܡܢܐ		ܗܘܡܢܐ
133	8		ܡܡܬܐ		ܡܡܬܐ
143	17		ܡܩܠ		ܡܩܠ
153	21		ܡܡܚܕܠܗ	fem.	ܡܡܚܕܠܗ
159	15		ܢܡܠܟܢ		ܢܡܠܟܢ
174	20		ܕܡܢܝ		ܕܡܢܝ
235	19		ܐܡܥܡܕܘܗ		ܐܡܥܡܕܘܗ

471577

IMPRIMATUR.

Fr. Jos. M. Velzi O. P. S. P. A. Magister.

IMPRIMATUR:

J. Patr. Constantinop. Vicesgerens.

